

મલ્લ કર્હીંશુ એવું શ્રુત જ્ઞાનજ પ્રદર્શ કરવું; કેમકે—કાલ વિનય આદિ પ્રકાર જ્ઞાનાચારના છે તે શ્રુતજ્ઞાનનાં સંભવે
 છે માટે; અને શ્રુત જ્ઞાને કરીનેજ વાકીના જ્ઞાનનો પ્રકાશ થાય છે. શ્રુત જ્ઞાનની માતિપૂર્વકજ યદુઘા વીત્તાં જ્ઞાન વમાય છે
 માટે કેવલજ્ઞાનથી પણ શ્રુત જ્ઞાનનું અતિશયપણું દેસાય છે. ॥ તે કંઈ છે કે—ઘોષ જ્ઞાને કરીને શ્રુતમાં વપયોગી એવો
 શ્રુતજ્ઞાની; દૃઢે પિંહનિયુતિ આદિ આગમમાં વપયુક્ત એવો સતો, કેતાં આગમને અનુમારે આ કલે છે, આ નથી કરવતું
 એવું જાણીને, જો પણ શ્રુતજ્ઞાની અશુદ્ધ પ્રદર્શ કરી લાવે છે તોપણ, કેવલજ્ઞાની પણ, તે આદારને ભોગવે છે. અને જો ન
 ભોગવે તો, શ્રુતજ્ઞાન અવમાણિક થાય. ॥ તેમજ વિદ્યોપાવચકમાં પણ કહું છે કે—સર્વ જ્ઞાનથી શ્રુતજ્ઞાન મોટું છે ને, કે-
 વલજ્ઞાન તેથી અનંતર છે; જે માટે તે શ્રુતજ્ઞાન, વાકીનો સમગ્ર જ્ઞાને અને પોતાને જુદાં જુદાં કરી સમજાવનારું છે. ॥
 ॥ ૨ ॥ તે મોટા પુરુષોંપ શ્રુતજ્ઞાનને પ્રધાન કરી આગમમાં પણ આ, જ્ઞાનાચાર છે એવો વિદ્યેવં કહ્યો છે, તે માટે દ્વાશાંત્રી-
 રૂપ જે જ્ઞાન તેને વિષે તથા દર્શન કેતાં સમક્તિ દર્શન જાણવું, પણ ચણુ દર્શન આદિ ન જાણવું કેમકે—આ જગાણ તે
 ચણુ દર્શનાદિકનો અધિકાર નથી માટે. અને સર્વ વિરતિરૂપ ચારિત્ર જાણવું તેને વિષે; શ્રાવક આશ્રિતેતો દેસાવિરતિરૂપ
 જાણવું તેને વિષે, તથા વપવાસાદિક તપ જાણવું તેને વિષે; તથા ધર્મકૃત્ય આંશ્રિ વચમરૂપ વીર્ય ફોરવતું તેને વિષે, રહે
 પ્રકારે આચરણા કરવી તે આચાર કરીએ. એમ જ્ઞાનાચાર, દર્શનાચાર, ચારિત્રાચાર, તપ આચાર, વીર્યાચાર, રૂપ પાંચ
 આચાર હોય. ૧ તે આચારના મેદ, અનુક્રમે આઠ, આઠ, આઠ, ચાર અને છત્રીજ, જાણવા. ૧ તે મેદ નિશીથ સૂચના
 માધ્યમાં કહ્યા છે, જેમકે—જ્ઞાનને વિષે દર્શનને વિષે પંક્તી સંપર્ને વિષે તથા વીર્યને વિષે જે પ્રાત્ન તે આચાર કરીએ. અને

[illegible]

જોવળ જ્ઞાન, માત્ર શ્રુત અવધિ મનઃપર્યાય અને કંઈલજ્ઞાન એવા મેદયી પાંચમકારનું છે, તોપણ આ જગણ, આ-
ગલ કહીશું એવું શ્રુત જ્ઞાનનું ગ્રહણ કરવું; કેમકે—કાલ વિનય આદિ પ્રકાર જ્ઞાનાચારનાં છે તે શ્રુતજ્ઞાનમાં જ સંપન્ને
હે માટે; અને શ્રુત જ્ઞાને કરીને જ વાકીના જ્ઞાનનો પ્રકાશ થાય છે. શ્રુત જ્ઞાનની માસિપૂર્વક જ ઘડુધા વીજા જ્ઞાન પમાય છે
માટે કેવલજ્ઞાનથી પણ શ્રુત જ્ઞાનનું અતિગ્રાપણું દેલાય છે. ॥ તે કંઈ છે કે—ગ્રંથ જ્ઞાને કરીને શ્રુતમાં ઉપયોગી એવો
શ્રુતજ્ઞાની; એટલે પિઠનિરૂતિ આદિ આગમમાં ઉપયુક્ત એવો સતો, કેતાં આગમને અનુસારે આ કલ્પે છે, આ નથી કલ્પવું
એવું ગ્રંથીને, જો પણ શ્રુતજ્ઞાની અશુદ્ધ ગ્રહણ કરી લાવે છે તોપણ, કેવલજ્ઞાની પણ, તે આશરને મોગવે છે. અને જો ન
મોગવે તો, શ્રુતજ્ઞાન અમમાણિક થાય. ॥ તેમજ વિદ્યેષવદ્યકમાં પણ કર્ણુ છે કે—તર્જ જ્ઞાનથી શ્રુતજ્ઞાન મોડું છે ને, કે-
વલજ્ઞાન તેથી અનંતર છે; જે માટે તે શ્રુતજ્ઞાન, વાકીનો સમગ્ર જ્ઞાનને અને પોતાને જુદો જુદો કરી સમજાવનારું છે. ॥
૧ ॥ તે મોટા પુરુષોએ શ્રુતજ્ઞાનને મધાન કરી આગમમાં પણ આ, જ્ઞાનાચાર છે એવો વિદ્યેષ કર્યો છે, તે માટે દ્વાસાંગી-
રૂપ જે જ્ઞાન તેને વિષે તથા દર્શન કેતાં સમક્ષિત દર્શન જાણવું, પણ ચલુ દર્શન આદિ ન જાણવું કેમકે—આ જગણ તે
ચલુ દર્શનનું અધિકાર નથી માટે. અને સર્વ વિરતિરૂપ ચારિત્ર જાણવું તેને વિષે; શ્રાંચક આશ્રિતો દેશવિરાતિરૂપ
જાણવું તેને વિષે, તથા ઉપદ્રાસાદિક તપ જાણવું તેને વિષે; તથા ધર્મકૃત્ય આશ્રિત ઉચ્ચરૂપ વીર્ય ફોરવું તેને વિષે, રુદે
મકારે આચરણા કરવી તે આચાર કહીએ. એમ જ્ઞાનાચાર, દર્શનાચાર, ચારિત્રાચાર, તપ આચાર, વીર્યાચાર, રૂપ પાંચ
આચાર હોય. ॥ તે આચારના મેદ, અનુક્રમે આઠ, આઠ, ચાર અને છત્રીઠ, ગાંળવા. ॥ તે મેદ નિશીઘ મૂચના
માપ્યમાં કદાર છે, તેમકે—જ્ઞાનને વિષે પંચી તેમને વિષે તથા વીર્યને વિષે જં માત્ર તે આચાર કહીએ. અને

તે જ્ઞાનાદિકના અનુક્રમે બેદ, આ મહારે છે. જ્ઞાનાચારના આઠ બેદ, ચારિત્રાચારના આઠ બેદ, તથા આચારના ચાર બેદ, અને તે તે ચારેની જ્ઞાને ન મવા દેવી તે વીર્યાંવાર કહીય. ॥ આ ગગણ ચૂર્ણકાર વિશેષ કહેલે છે—જ્ઞાનાચાર આઠ મકારનો સ્વોધી આરંભિને તે વીર્યાંવાર છત્રીશ મકારના બેદવાલો કહેવાય છે, તે છત્રીશ બેદ આ મકારના ત્રીણવા, આ કલા તેજ જ્ઞાનાચારાદિકના બેદ, તે મૂર્તેને ઐક્ય કરીય તોરે છત્રીશ માય, તે સર્વે જ્ઞાનાચારાદિકની જ્ઞાને ન મવા દેવી, જુદાને જે તેમાં મહિશયું (તેદ વામયું) નથી તે વીર્યાંવાર જોય છે, માટે વીર્યાંવારના છત્રીશ બેદ જાણવા. ॥ વધી આ ધમ અને અન્ય ધંત્રણ એમ બે મળે વિશે પળ, દિતકારક જ્ઞાન છે; અને મદ્યુષા તે જ્ઞાનીની જાહિય કાર્યની મિદિ માય છે. એમ ન કહીય તો તેથી વિપરીતવળાની મામિ માય એ દેનું માંડ, અને એ વાન સર્વને અનુમય મિદિ છે. જેમકે—જો ધોતન, મપન, બાજાદન, પુરું, વેણું, ઘોળું, ઘેણી વાન કહેવી, જ્ઞાન, પાન, માનનું જાણું, દેનું, જેનું, રહેનું, મીનિ, તૈર, સ્વનનવળું. વાદિયાવળું, સેવા, પુદ્, ઔણ, મેપનું કરવું. ધંત્ર માપન કરવું, દેવજાનું આરાધન કરવું. માપન કોઈ ગગણ પુકવી જ્ઞાનાદિ વિશ્વાન કરવો, રાજ્ય જગત્તારનું પ્રદશન કરવું, જ્ઞાનાદિ મર્ચ જગણ, જાગલ મર્ચે પુરો ધમધં મમમથીજ જો જાણતો જાંત તો તે, તેમાં કેવ મર્ચે. અને જો, અનર્ચની ઇંકાવાળો તેજ ધોતનાદિક, જાગલ મર્ચે પુરી પોતાના કાર્યની સિદ્ધિને જો જાણે છે ત્યારે તો તેમાં કેવ ન મર્ચે, અર્થતિ મર્ચેજ. ॥ તે જ્ઞાન કરીલે કે—દેવ્યાદિ મર્ચે જોગથી પળ, અજ્ઞાન છે તે નિશ્ચે યજું કષ્ટકારક છે. જેમકે—જે માટે અજ્ઞાને પ્રાચરણ કરંછો ત્રીષ, પોતાનો દિત અર્થ અને અદિત અર્થને નથી જાણતો. ॥ ૧ ॥ આ જગતો જ્ઞાન મૂર્ચ, મયત્ત વિનાજ નિર્મલ મકાન કરેલે, માટે જ્ઞાન એ વીજું જેવ છે, અને જેની ચોરી ન થઈ શકે જેનું જ્ઞાન એવ થત છે. ॥ ૨ ॥ વધી જ્ઞા-

નથી કદ્યું છે કે—રાપથી વિશેષણે નિશ્ચય, તથા દુશ્વલપક્ષમાં મણતિ, તથા વિનયની માસિ, એ પ્રજનો પણ જ્ઞાને વિષે
 ગમાયેનુ થાય છે, એટલે જ્ઞાન હોય નો, એ પ્રજ સહજ માસ થાય છે. ॥ ૨ ॥ તત્ત્વનું શ્રદ્ધાનરૂપ દર્શનાદિક તે પણ, જ્ઞાન
 સંતેજ માસ થાય છે. વહી ડયાં ગુથી ઠિતકારી પુરુષના, ઉપદેશાદિકે કરીને તત્ત્વજ્ઞાન નથી થયું ત્યાં સુધી શ્રદ્ધા કરવા
 કેમ ગમયું થયાય. ॥ એ માટે પરમ ઋષિનું આ પ્રકારનું શાસન છે કે—જ્ઞાને કરિને પદાર્થને જાણે છે, અને દર્શને કરિને
 તેની ભદ્રા કરે છે, અને પારિષે કરિને કર્મનું પ્રણ નથી કરતો, તે કરિને કર્મનો નાશ કરી અતિશે શુદ્ધ યાય છે.
 ॥ ૧ ॥ એ રેનુ માટે પ્રથમ જ્ઞાનાચાર આ પ્રથમો ધાપ્યો છે, વહી દર્શનાચાર કહ્યા વહી પારિયાચાર કરીનું. અને પારિષ પાંચિને કર્મની નિર્જ
 યવા વહી પારિષની માસિ થાય છે માટે દર્શનાચાર કહ્યા વહી પારિયાચાર કરીનું જ્ઞાનાદિચારને વિષે પણ સર્વ શક્તિવદે પ્રય
 ત્તા કરતું. પણ જોડ જગાએ પણ વીર્ય ઢાંકતું નહિ, સર્વથ વીર્ય ફોરવતું એ રેનુ માટે પાંચવો વીર્યાચાર કરિશું. ૧ વહી એ
 પ્રકારે જ્ઞાનનું પરમરૂપકારિણું છે, ને જ્ઞાનમાં પણ શ્રુતજ્ઞાનનું મુલ્યવણું છે માટે, શ્રુતજ્ઞાનનું આરાધનને અર્થે સર્વ શક્તિવદે
 મપત્તન કરવો. ॥ તે શાસનમાં કવું છે કે—ઓ પણ સમગ્ર દિવસે કરિને નિથે એક પદ ધારિ શકે અથવા એક વક્ષે કરિને
 ધારિ શકે, એટલે પંચર દિવસે એક શ્લોકનું અર્ધ પણ મળિ શકે નોવળ, જ્ઞાન શિલ્પવાની રચ્છા હોય તો મળવાનો
 ઉપોગ ન મુકવો. અર્થાત્ત મંદ શુદ્ધિમાલ્યાએ પણ જ્ઞાનનો અગ્ર નિરંતર કર્વાજ કરવો. ॥ ૨ ॥

૨ ॥ સમક્તિ હાઉંયે પ્રણ કરેલું મર્વ પણ શાસ્ત્ર, શ્રુતજ્ઞાનત્ર છે. ॥ ને વશુંતે કે—દયાકરણ છેદ અલંકાર નાટક કાર્ય
 તર્ક ગણિત હત્યાદિ શાસ્ત્ર, સમક્તિ હાઉંના પરિગ્રહવદે પારિષ થયું માટે ને શ્રુતજ્ઞાન છે ને ત્રયનંતુ વર્તો. ॥ ૨ ॥ વહી

[illegible]

બધી કવું છે કે—પાપથી વિશેષણે નિષ્કૃષ્ટિ, તથા કુશલવક્ત્રમાં મથાસિ, તથા વિનયની માસિ, એ વ્રજનો પણ જ્ઞાનને વિષે
 ગમ્યાપેશ થાય છે, એટલે જ્ઞાન હોય તો, એ થય તરજ માત્ર થાય છે. ॥ ૨ ॥ તત્ત્વનું શ્રદ્ધાનરૂપ દર્શનાદિક તે પણ, જ્ઞાન
 તેને જ માત્ર થાય છે. વહી ગયાં ગુપ્તી રહિતકારી પુરુષના, ઉપદેશાદિકે કરીને તત્ત્વજ્ઞાન નથી થયું ત્યાં સુધી શ્રદ્ધા કરવા
 કેમ ગમ્ય થવાય. ॥ એ માટે પરમ ક્ષાપિનું આ પ્રકારનું સ્વરૂપ છે કે—જ્ઞાને કરીને પદાર્થને જાણે છે, અને દર્શને કરીને
 તેની ધર્યા કરે છે, અને ચારિત્રે કરીને કર્મનું પ્રરણ નથી કરતો, તે કરીને કર્મનો નાશ કરી અતિનો મુદ્ધ થાય છે.
 ॥ ૧ ॥ એ રીતે માટે પ્રપચ જ્ઞાનાચાર આ પ્રંપમાં થાપ્યો છે, પછી દર્શનાચાર થાપ્યો. કેમકે—વહુવા પ્રથમ દર્શન માત્ર
 પણ પછી ચારિત્રની માસિ થાય છે માટે દર્શનાચાર કહ્યા પછી ચારિત્રાચાર કહીશું. અને ચારિત્ર પાંચિને કર્મની નિજ
 રાને અર્થે તપ કરવું ત્રોદપ માટે ચારિત્રાચાર કહ્યા પછી તપ આચાર કહીશું જ્ઞાનાદિચારને વિષે પણ સર્વ શક્તિવદે પ્રપ-
 ત્ત કરવું. પણ કોઈ જગાદ પણ વીર્ગ દાંકનું નહિ, સર્વથ વીર્ય ફોરવનું એ રીતે માટે પાંચમો વીર્યાચાર કહીશું. ૧ વહી એ
 પ્રકારે જ્ઞાનનું પરમરૂપકારિવનું છે, તે જ્ઞાનમાં પણ શ્રુતજ્ઞાનનું મુલવનું છે માટે, શ્રુતજ્ઞાનનું આરાધનને અર્થે સર્વ શક્તિવદે
 પ્રપત્ત કરવો. ॥ તે શાસ્ત્રમાં કવું છે કે—જો પણ સમગ્ર દિવસે કરીને નિશ્ચે એક પદ ધારિ શકે અથવા એક પણે કરીને
 ધારિ શકે, એટલે પંચર દિવસે એક શ્લોકનું અર્દ પણ મળિ શકે તો પણ, જ્ઞાન શિલ્પવાની રૂચ્છા હોય તો મળવાનો
 ઉપોગ ન મુકવો. અર્થાત્ મંદ ધુદ્ધિસાગર પણ જ્ઞાનનો ઉચ્ચ નિરંતર કર્યાં જ કરવો. ॥ ૧ ॥

તત્કલિત રાષ્ટ્રિયે પ્રરણ કરેલું મર્વ પણ શાસ્ત્ર, શ્રુતજ્ઞાનજ છે. ॥ તે કવું છે કે—સ્વાકરણ હંદ અલંકાર નાટક કાઠ્ય
 તર્ક મળિત રૂપાદિ શાસ્ત્ર, સમાર્કિત રાષ્ટ્રિયા પરિગ્રહવદે પચિથ થયું માટે તે શ્રુતજ્ઞાન છે તે જયનું વર્તો. ॥ ૧ ॥ વહી

સર્વા રૂપું છે કે—પાપથી વિશેષવળે નિવૃત્તિ, તથા કુશલવક્ષમાં મણિ, તથા વિનયની પ્રાપ્તિ, એ વ્રણનો વળ જ્ઞાનને વિષે
 ગમ્યાર્થેનુ પાપ છે, પટલે જ્ઞાન હોય તો, એ વ્રણ તરજ પ્રાપ્ત થાય છે. ॥ ૨ ॥ તત્ત્વનું શ્રદ્ધાનરૂપ દર્શનાદિક તે વળ, જ્ઞાન
 સંતેજ પ્રાપ્ત થાય છે. પછી ર્ગમાં યુધી રિતકારી પુરુષના, ઉપદેશાદિકે કરીને નરજ્ઞાન નથી થયું ત્યાં યુધી શ્રદ્ધા કરવા
 કેમ સમર્થ થવાય. ॥ એ માટે પરમ સ્વાપ્ન આ પ્રકારનું વાચ્ય છે કે—જ્ઞાને કરીને પદાર્થને જાણે છે, અને દર્શને કરીને
 તેની શ્રદ્ધા કરે છે, અને ચારિત્રે કરીને કર્મનું પ્રદર્શન મથી કરતો, તેવે કરીને કર્મનો નાશ કરી અતિશે શુદ્ધ થાય છે.
 ॥ ૧ ॥ એ રેતુ માટે મધ્યમ જ્ઞાનાચાર આ પ્રથમાં થાપ્યો છે, પછી દર્શનાચાર ચાપ્યો. કેમકે—વહુવા મધ્યમ દર્શન પ્રાપ્ત
 થયા પછી ચારિત્રની પ્રાપ્તિ થાય છે માટે દર્શનાચાર કહ્યા પછી ચારિત્રનાચાર કરીનું. અને ચારિત્ર પાંચિને કર્મની નિર્જ-
 નાને અર્થે તપ કરવું ત્રોડે માટે ચારિત્રનાચાર કહ્યા પછી તપ આચાર કરીનું જ્ઞાનાદિચારને વિષે વળ સર્વ શક્તિવદે મધ્ય-
 ત્વ કરવું. વળ કોઈ જગાએ વળ વીર્ય ટાંકવું નહિ, સર્વથ વીર્ય ફોરવવું એ રેતુ માટે પાંચમો વીર્યાચાર કરીનું. ૧ વલી એ
 પ્રકારે જ્ઞાનનું પરમવ્યવહારિપણું છે, તે જ્ઞાનમાં વળ શ્રુતજ્ઞાનનું મુલ્યવણું છે માટે, શ્રુતજ્ઞાનનું આરાધનને અર્થે સર્વ શક્તિવદે
 મધ્યત્વ કરવો. ॥ તે જ્ઞાત્રમાં કરવું છે કે—જો વળ સમગ્ર દિવસે કરીને નિશ્ચે એક પદ ધારિ શકે અથવા એક વક્ષે કરીને
 ધારિ શકે, પટલે વંનર દિવસે એક શ્લોકનું અર્દ વળ મળિ શકે તોવળ, જ્ઞાન શિલ્પચાની રચ્છા હોય તો મળવાનો
 ઉપોગ ન મુકવો. અર્થાત્ત મંદ બુદ્ધિમાલ્યાએ વળ જ્ઞાનનો ઉદય નિરંતર કરવાનું કરવો. ॥ ૧ ॥

૧ ॥ સમક્તિત દષ્ટિયે પ્રદર્શન કરેલું મર્વ વળ જ્ઞાત્ર, શ્રુતજ્ઞાનજ છે. ॥ તે વક્ષું છે કે—વ્યાકરણ છેદ અલંકાર નાટક કાવ્ય
 તર્ક ગણિત રૂપાદિ જ્ઞાત્ર, સમક્તિત દષ્ટિના પરિગ્રહવદે પવિત્ર થવું માટે તે શ્રુતજ્ઞાન છે તે જપવંતુ વર્તો. ॥ ૧ ॥ વલી

સર્વા કદ્યું છે કે—શાપથી વિનોપવળે નિહુતિ, તથા કુશલ્યવશર્મા પ્રથુતિ, તથા વિનયની પ્રાપ્તિ, એ ઘણનો પણ જ્ઞાનને વિષે
 સમાધેશ થાય છે, પટલે જ્ઞાન રોગ તો, એ ઘણ સહજ પ્રાપ્ત થાય છે. ॥ ૨ ॥ તત્ત્વનું શ્રદ્ધાનરૂપ દર્શનાદિક તે પળ, જ્ઞાન
 સંનેજ પ્રાપ્ત થાય છે. વહી ડેર્મા સુધી દિનકારી પુરુષના, ઉપદેશાદિકે કરીને તત્ત્વજ્ઞાન નથી થયું ત્યાં સુધી શ્રદ્ધા કરવા
 કેમ સમર્થ થયાય. ॥ એ માટે પરમ ક્ષુદ્ધિનું આ પ્રકારનું વાક્ય છે કે—જ્ઞાને કરિને પદાર્થને જાણે છે, અને દર્શને કરિને
 તેની ધર્યા કરે છે, અને ચારિત્રે કરિને કર્મનું પ્રરણ નથી કરતો, તપે કરિને કર્મનો નાશ કરી અતિશે શુદ્ધ થાય છે.
 ॥ ૧ ॥ એ રેતુ માટે પ્રથમ જ્ઞાનાચાર આ પ્રથમાં ધાર્યો છે, વહી દર્શનાચાર ધાર્યો. કેમકે—વહુથા પ્રથમ દર્શન પ્રાપ્ત
 થવા વહી ચારિત્રની પ્રાપ્તિ થાય છે માટે દર્શનાચાર વહી ચારિત્રાચાર કહીશું. અને ચારિત્ર પાંચિને કર્મની નિર્જ
 રાને અર્થે તપ કરવું જોઈએ માટે ચારિત્રાચાર કહ્યા વહી નવ આચાર કહીશું જ્ઞાનાદિચારને વિષે પણ સર્વ શક્તિવંદે પ્રય
 ત્ન કરવું. પણ કોઈ જગાએ પણ વીર્ગ દાંકનું નહિ, સર્વથ વીર્ય ફોરવું એ રેતુ માટે પાંચમો વીર્યાચાર કહીશું. ૧ વહી એ
 મહાર જ્ઞાનનું પરમરૂપકારિણું છે, તે જ્ઞાનમાં પણ શ્રુતજ્ઞાનનું મુલવળું છે માટે, શ્રુતજ્ઞાનનું આરાધનને અર્થે સર્વ શક્તિવંદે
 પ્રયત્ન કરવો. ॥ તે શાસ્ત્રમાં કદ્યું છે કે—જો પણ સમગ્ર દિવસે કરિને નિશ્ચે એક પદ ધારી શકે અથવા એક પસે કરિને
 ધારી શકે, પટલે પંચર દિવસે એક શ્લોકનું અર્દ પણ મળિ શકે નોવળ, જ્ઞાન શિલ્પવાની રચ્છા હોય તો મળવાનો
 ઉપોગ ન મુકવો. અર્થાત્ મંદ બુદ્ધિશાળ્યાએ પણ જ્ઞાનનો ઉચ્ચ નિર્નર કર્વાજ કરવો. ॥ ૨ ॥

તથાકિત દષ્ટિયે પ્રરણ કરેલું મર્વ પણ શાસ્ત્ર શ્રુતજ્ઞાનમ છે. ॥ તે કદ્યું છે કે—વ્યાકરણ હંદ અલંકાર નાટક કાવ્ય
 તર્ક મોળિત શાસ્ત્ર, સમાકિત દષ્ટિના પરિગ્રહવંદે પવિત્ર થયું માટે તે શ્રુતજ્ઞાન છે તે જયવંતુ વર્તો. ॥ ૧ ॥ વહી

મગી વદુડે કે—વાવથી વિરોધપણે નિર્ણય, તથા હુશિયારતાથી મહાશિ, તથા વિવેકની પ્રતિષ્ઠા, જે અજનો પણ જ્ઞાનને વિશે
મનાવેલ થાય છે, એટલે જ્ઞાન હોય તો, જે અજન સહજ માણ થાય છે ૥ ૨ ॥ હવેનું શ્રુતિસ્વરૂપ દર્શનાદિક ને વળ, જ્ઞાન
સંમેજ માત્ર થાય છે ૬મી વર્ણી મુખી મંત્રવાસી પુરુષના, ઉપદેશાદિકે કરીને તપશ્ચર્યાન નથી થતું ત્યાં મૃતી શ્રદ્ધા કરતા
કેમ ભર્યે થવાય. ૭ એ માટે ધરમ ક્યારેનું આ મહારાજે ચાલ્યું છે કે—જ્ઞાને કરીને વદાયને જાણે છે, અને દર્શને કરીને
તેની ખદા કરે છે, અને વાર્તાને કરીને કવંતુ પ્રશ્ન નથી કરતો, તેને કરીને કવંતો નાહ કરી અતિયે મુદ્દ થાય છે.
૥ ૧ ॥ જેને માટે કથમ જ્ઞાનાચાર આ પ્રયત્ન થાય છે, જેની દર્શનાચાર થાય છે. કેવળે—જેના મયમ દર્શન નામ
થવા જેની વાર્તાની વાર્તા થાય છે માટે દર્શનાચાર જેની વાર્તા થાય છે. અને વાર્તા વાર્તાને કર્મની નિર્ણ
વાયે અને તપ કરતું જોઈએ માટે વાર્તાવાચાર થવા જેની તપ આચાર જેની જ્ઞાનાદિવારને વિશે પણ સર્વ શક્તિવેદે પ્રય-
ત્ન કરતું. પણ જો જગદ્ પણ રીવે દોઢુ નરિ, સર્વે વીર્ય પોરવતું જેને માટે વાચનો વીર્યવાચાર કરીનું. ૧ વચી જે
દર્શને જ્ઞાનનું વાચનવાચારિયું છે, જે જ્ઞાનના પણ જ્ઞાનજ્ઞાનનું મુસ્તવનું છે માટે, જ્ઞાનજ્ઞાનનું આરાધનને અર્થે મર્વે શક્તિવેદે
વચાર કરતો. ૥ તે વાચન કરતું છે કે—જો પણ સદ્ગતિ દિવસે કરીને નિધે એક પદ ધારી શુકે અથવા એક પદે કરીને
વારિ શકે, એટલે વંદર દિવસે એક શ્લોકનું અર્થે પણ ખળિ શુકે તોવળ, જ્ઞાન વિશ્વવાની શ્રુતિ હોય તો મળવાનો
વડોળ ન મુકવો. અર્થાત્ત મંદ શ્રુતિવાચાર પણ જ્ઞાનનો ઉત્તમ નિર્ણય કરવો. ॥ ૨ ॥

સત્યકેવલ દર્શિયે જ્ઞાન કરેતું મહે પણ ઘાણુ. ધ્યુનજ્ઞાનજ છે. ॥ ને સધુંતે કે—દયાકરણ હેંદ્ર અર્ચંદાર નાટક કાઠ્ય
નર્લે ભળિયે દસ્યારે ઘાણુ, સપાકિત દરિના પોરિશ્વરહે પંચિય સધું મરિ ને ધ્યુનજ્ઞાન છે ને જયવંતુ સર્વો. ॥ ૧ ॥ યજ્ઞો

સુખાં કહુંછે કે—વાપથી વિદ્યોપવણે નિશ્ચિત, તથા કુશલવશ્વર્ણા મર્યાદિ, તથા વિનયની પ્રાપ્તિ, એ વ્રણનો પણ જ્ઞાનને વિશે
 સમાવેશ થાય છે, એટલે જ્ઞાન હોય તો, એ વ્રણ સહજ માત્ર યાય છે. ॥ ૨ ॥ તત્ત્વનું શ્રદ્ધાનરૂપ દર્શનાદિક તે પણ, જ્ઞાન
 સનેજ માત્ર થાય છે. ઘણી ડર્યા સુધી દ્વિતકારી પુરુષના, ઉપદેશાદિકે કરીને તત્ત્વજ્ઞાન નથી થયું ત્યાં સુધી શ્રદ્ધા કરવા
 કેમ મમર્થ થવાય. ॥ જે માટે પરમ શ્રુતિનું આ મકારનું વાક્ય છે કે—જ્ઞાને કરિને પદાર્થને જાણે છે, અને દર્શને કરિને
 તેની ધ્રુવા કરે છે, અને વારિષે કરિને કર્મનું ગ્રહણ નથી કરતો, તેવે કરિને કર્મનો નાશ કરી અતિશે શુદ્ધ થાય છે.
 ॥ ૧ ॥ એ રીતે માટે મયમ જ્ઞાનાચાર આ ગ્રંથમાં વ્યાખ્યા છે, પછી દર્શનાચાર વ્યાખ્યા. કેમકે—વહુથા મયમ દર્શન માત્ર
 મયા પછી પારિત્રી પ્રાપ્તિ યાય છે માટે દર્શનાચાર કહ્યા પછી વારિષાચાર કહીશું. અને વારિષ વાંધિને કર્મની નિર્જ
 રાને અર્થે તપ કરવું તોફાન માટે વારિષાચાર કહ્યા પછી નવ આચાર કહીશું જ્ઞાનાદિચારને વિશે પણ સર્વ શક્તિવદે મય
 ત્વ કરવું. પણ કોઈ જગાએ પણ વીર્ય ઢાંકવું નહિ, સર્વથ વીર્ય ફોરવવું એ રીતે માટે પાંચમો વીર્યાચાર કહીશું. ૧ વહી એ
 મકારે જ્ઞાનનું પરમગચ્છારિવણું છે, તે જ્ઞાનમાં પણ શ્રુતજ્ઞાનનું મુલવણું છે માટે, શ્રુતજ્ઞાનનું આરાધનને અર્થે સર્વ શક્તિવદે
 મયત્વ કરવો. ॥ તે શાસ્ત્રમાં કહ્યું છે કે—જો પણ સમગ્ર દિવસે કરિને નિશ્ચે એક પદ ધારી શકે અથવા એક વસે કરિને
 ધારી શકે, એટલે પંચર દિવસે એક શ્લોકનું શ્રદ્ધા પણ મળિ શકે તો પણ, જ્ઞાન શિલ્પવાની રચના હોય તો મળવાનો
 ઉપોગ ન મુકવો. અર્થાત્ મંદ બુદ્ધિશાળાએ પણ જ્ઞાનનો ઉગમ નિરંતર કર્માન કરવો. ॥ ૧ ॥

સમપ્રકિત દષ્ટિયે ગ્રહણ કરેલું મર્વ પણ શાસ્ત્ર શ્રુતજ્ઞાનનું છે. ॥ ને કહુંછે કે—વ્યાકરણ છંદ બ્રહ્મકાર નાટક કાવ્ય
 તર્ક ગોણિત રૂપાદિ શાસ્ત્ર, સમપ્રકિત દષ્ટિના પરિગ્રહવદે પાંચમું માટે ને શ્રુતજ્ઞાન છે તે જયવંતુ વર્તો. ॥ ૧ ॥ વહી

૧ ૨૩૪૫૬ ૭૮૯૧૦ ૧૧ ૧૨ ૧૩ ૧૪ ૧૫ ૧૬ ૧૭ ૧૮ ૧૯ ૨૦ ૨૧ ૨૨ ૨૩ ૨૪ ૨૫ ૨૬ ૨૭ ૨૮ ૨૯ ૩૦ ૩૧ ૩૨ ૩૩ ૩૪ ૩૫ ૩૬ ૩૭ ૩૮ ૩૯ ૪૦ ૪૧ ૪૨ ૪૩ ૪૪ ૪૫ ૪૬ ૪૭ ૪૮ ૪૯ ૫૦ ૫૧ ૫૨ ૫૩ ૫૪ ૫૫ ૫૬ ૫૭ ૫૮ ૫૯ ૬૦ ૬૧ ૬૨ ૬૩ ૬૪ ૬૫ ૬૬ ૬૭ ૬૮ ૬૯ ૭૦ ૭૧ ૭૨ ૭૩ ૭૪ ૭૫ ૭૬ ૭૭ ૭૮ ૭૯ ૮૦ ૮૧ ૮૨ ૮૩ ૮૪ ૮૫ ૮૬ ૮૭ ૮૮ ૮૯ ૯૦ ૯૧ ૯૨ ૯૩ ૯૪ ૯૫ ૯૬ ૯૭ ૯૮ ૯૯ ૧૦૦

કે—૧ રાવીની પેઠે મદવદે અર્ધર્ધ પયેલા, પદ્યા તારા પુત્રેજ મારી આજ્ઞાકર આંદોરી માર્ફત, મારા જરવા પુરુષોની
 મથલ, વચ્ચારાથી કેવ તોટી નાખી છે. ૭ એ મકારના દોષને કંઈ સ્વેરે રૂચારણ કરી કરોળા કોળેને અવિને મજાજ
 કરના રાખાણ, પુષ મારિત તે મત્પરણને ચોરની પેઠે રંધીમ્માને નેસારવો ૮ પછી પોતાના અવિને વિશ્વામુ પવા વાર
 પુરુષો જાનું છાંત્રિ પિના પુષ મંજું લોખંડે તે સર્વ જુલાંત જાંબલા વાસને મુકીને રૂપરથી પોતાના મારીમમાં અવિશેજ ઓ
 પિનો દેશવાદ થયાં, એમ મકટ કર્યું ૯ પિના પુષ માંપડે નેપ રંધીમ્માના આગઠ મુકેલા ચાર પુરુષો ચોળ્યા કે—આજ
 તો રાજાના છારિરે ઓંધિઓ પશો વેદવાદ થઈ ગયો છે કે, એવો આયુષના અંત મમે ધાય નેવો. અથવા આ ઓંધિનો
 વચેલા મરા રવાચિધી રહે તો નીચદાની આજ્ઞાજ સર્વો છે. ૧૦ રત્યાદિ, મવીપ રહેલા પુરુષોના મુન્ધી વાતો માંમકના
 મકુલિ રરખાવેજ પારકું દિન કરનાર પરા તે પિના પુત્રને તો એ વાત માંમકનાંજ અવિને શોકથી જેમ પાંખિનાં નિર્ધરણ
 રહે તેમ જાણોમ્મી ઓગુની પારાઓ પરવા માંટી ૧૧ પછી પોતાના હૃદયમાં રહેલા અધિવાવની કથાઓ તે વેજળ
 વાસ્પર કરવા દંડ્યા. અહો આતો વળીજ ભેદવારક વાત થઈ જે રાજાના શરીરે, શાય શાય, આ ઓંધિતુ મું પયું. હે
 વાંચેખર, રાજા તો મજા માથનું મોટું જીરત છે માટે રાજાના શરીરે મરા મયવારક કાંઈ પણ યશો નહિ. ૧૨ ઓ વળ પ
 રાખાણ આપણ હે જળેને, અજ વિવારથી વિધ્યા આ મકારનું દુઃલ દીધું છે તોપણ એ રાજા ઓ કથાંદેજ ધાય તો
 (વાળ વાંચે તો) આપણ હે, મુલ્લેથી આ રંધિતાનાના દુઃલથી જુટપટ છુટિએ. ૧૩ કેવકે—શયરે નવો રાજા રાજ-
 મારીએ રોમે રવારે, વિધે મમાવ વળ રંધિવાતને મુલ્ક કરે, મયમ વંધિવાત છોટ્યા પછીજ નવા રાજાનો રાજ્યોત્તમ ધાય
 વરી રીત છે ૧૪ તે રિના તો આપણ હે જળ છુટિએ વરી રાતની વળ આગળ જળાની નથી; કેવકે એ રાજા આપણ

ટપર અરંગન કોણો છે માટે રાજાની આજ્ઞા ધંગ હવે અવશ્યદેને પુકતો પ. રાજા, કોણ જાણે કેવી ખાપદી. કદર્ભના
 (ખેડા હાલ) કરશે. ૧૫ ગાયમાં કવંડે કે—રાજાની આજ્ઞાનો ધંગ કર્યો તે, તથા મોટા વરુવના માનનું મંદન કરવું
 ને, તથા પ્રાણ સ્વીકૃતિ લેવાની આજ્ઞાપિકાનો નાશ કર્યો તે, તેથી તથા કર્યો કરેવામાં માટે ૧૬ આપદો તથા માય
 તો મસાચો, પરંતુ પ. રાજા બીજો. કેમકે રાજા નો જગતનું બીયન છે માટે, અન્યનું પોતું ન રહ્યું તો રાજાનું કેમ ર-
 હવાય. ૧૭ આપદા વાપ કર્મનું કરેછું આ દુઃખ છે, છતાં પ. રાજાનો કદિયજ દોષ નથી, નિધે. પણ ન હોય તો, આંચો
 દાવો પરિણામો કુલજ ધરને વગર પરીણાપ આ મકારની આપદી પ્રિણા કેમ કરે, નમ કરે માટે આપદા કર્મનોજ પ
 દેવ છે. ૧૮ ને વાત જાણમાં વળ કદી છે કે—સર્વે બીજા પૂર્વે કરેલા કર્મનું ફલ થયે છે, માટે અવશ્યમાં તથા. ગુણમાં
 અન્ય નો નિધિય વાજ હોય છે. ૧૯ વલવાત્ કર્મનો ઉદય થયે તમે, કોણ જાણે વર્ષાથી વળ ઓળિતો, મર્મ સ્વલ્પમાં
 માનુ છો તે ને પવન કદિ માણનું રણ વળ મળનું નથી તથા કોઈ મકારનો આધાર, તથા કોઈ પ્રિયાર, વર્ષાનું કદિ
 થનનું નથી. ૨૦ માટે આપદું તો, આપદા કર્મના વચાથી એ માધી નિયત્તવાનું દોષ તે નિયત્તો, પરંતુ પ. રાજાને માનું થાવે,
 વર્ષામાં મર્મ સાહ સંતૂળ છે. ૨૧ પ. મકારની તે પિતા પુત્રની વાતોને, જેથી દત્તી તેવીજ, છતાં માનિયત્તવા ઉપા રહેલા
 પાર પુરુષોએ, રાજાને નવરહાર કરી નિયેદન કરી, અતિશે દર્શ પગાડ્યો. ૨૨ વહી અતિશે મમત્ર થયેલો મહા યુદ્ધિ-
 વાત તે રામાદ સજવાયમાં વોનાના સરીરનું નીરોમિયનું દેસાદી, વળા વળા માનનું, મકટ કરવા પૂર્વક, વોનાની
 આગળ ૨૩ તે પિતા પુત્રને ચોટાવી, વોનાની વળા તાવમાં થયેલી, હ્યમ્મનાને છીંધે, થયેલા અવશ્ય નિયેદન કરી વળો
 સત્કાર કરી અતિશે મમત્ર કરી તે થેને વિદાય કર્યા. ૨૪ હવે, પ. રાજા, પ. મ-

જ થાય, જે જાગૃત્વથી મરોહારના ભાગને પાન કરે, તે તેના મહામાર્ગ ણિદ્ર છે તેને કારિને મંત્ર ત્રત્ર નીકળી જાય, તેવ-
 નિર્ધારણને સુખ, દલી શકે નરી. ૪૭ થી રાજાણ, તાજી આદિ ઉપચારે મારિત માયંદાકે ત્રપાદયો, ત્યારે પેટમાં પુરુ-
 મગુણનું જુદુ થવું તે તેને તારકીની પેટે સરન કર્યું ૪૮ થી રાજાણ તે દુઃખનો ઉપચાર કરાવી મટાડવું તારે તેને પળોત્ર
 અતિમારનો વશાધિ થયો. થી રાજાણે તેના ઉપચાર કરાવી તે રોગ મટાડ્યો તેમાંથી તેને મુટુની ગુચના કરે પવી વિ-
 શુધિકા (વીતિ) ઉત્પન્ન થઈ ૪૯ એ મકારે આનિર્ધારણ બિચારીના, એટલે રાજાણ જેમ જેમ ઉપાગ કર્યો તેમ તેમ,
 કરાવના દુઃખર કરાવશકે જરૂરિયાતીને પાદિત કરે તેમ રાજાણ એ બિચારીને નિરાંતી કર્યો, એ વાન ઘટેલે કેમકે ઉપ-
 ક્રમેકારિને (પુરુષવત્તેનકારિને) નુ ન થાય મંત્ર થાય ૫૦ થી રાજા પ્રમથ થયેમને, તે બિચારી જાણે દુટ અટુની
 રેલપાથીજ શુ ૫૧ એક દિન પાનાતા શાર માક થવું તેથી અંદકાર, ને દુઃકાર કરતો વિષ વેચને ઘેર ગયો. ૫૨ ત્યાં
 એક શિવની યાજમાની આદર થવેલું ૫૩ પ્રકારનું મહા વિષ, બુદ્ધિ રહિત એવા એ બિચારીની દષ્ટિએ દીઝામાં આઠ્યું.
 તેમજ ને વિષવેળે, શી રા નહિ નાંદિ એવ મુંગવા પાત્રથીજ આધ્યકારી પરગણનું કરી શકે છે. ૫૪ મુંગની
 વેળ શોરણો કે અરો આતો મહા મેદકારક થાત થતી, આ મુંગાયે આને શું કર્યું, દેવે તો એ મારે ત્યાંમૂંથી એના દુઃખનો
 અંત નારે આદે. જે માટે શિવાયાં રિનાનું જે કરવું તે, આ પ્રકારનું નિધે દુઃખનું કારણ થાય છે. ૫૦ ઉપચારથી સતી.
 રન થયા ૫૧ થી ધ્યાનિશાનુ છે વિષ જનું એવો બિચારી શોરણો કે, એ તો મુંગવિચારની વીજ ત્રાંબી મુંગી જોઈ તે મુંગત્રાંજ

[illegible]

नवनकर्यो ६१. हवेग्रंथकारकथापूरीयतामुभी गाथाछंदवडे (मागधीमां) कहेछे. ॥ अन्यएवामुखीपुरुषने, परीक्षानेअर्थे,
मिथ्यादुःसुंकरवादेबुंजोइए, माटेहुंजपोतेपरदेशजइपरीक्षाकरीश. ६२ एमकारनोविचारकर्यो, एकदिवसराजाएमोटामोटा
मपानोमाथेविचारकरी, तेमनेविपेसर्वराज्यभार आरोपणकरी, रात्रिनेविपेएकलेनगरमांथीनीकलयो. ६३ पोतानादेशमांतो,
समस्तलोक पोतानासेवकनोपेठे, मनेओळखी, विशेषपणेमारीनानाप्रकारनी भाकिनेनिश्चेकरुशे. ६४ माटेदूरदेशांतरमत्ये,
परीक्षानेअर्थे, शीघ्रपणोकेयेमकारेजवाशे. एवीचिंताथीउद्वेगपामेओ, मारगमांचालनोराजा एकरवडनीनळेथाकीनेवेठो. ६५
तारपछी, तेवढमारेहेनारएकजसमत्ये, एनीखीजसणीबोली. आपडावृक्षनळेवेठेलो आकोइमदानपुरुषअभ्यागतजणायछे, ते
तमारिमानवापूजवायोग्यछे. ६६ शास्त्रमांकहुंछेके—पोतानेघेरचालीआयेला सत्पुरुषनुंउचितसन्मानकरबुं. तथादुःखमांआवी
पढेलानुंसारिरीत्येउद्धरणकरबुं, तथादुःखितपुरुषउपरदयाकरवी, एधर्म, सर्वनेमंमतछे. (सर्वेमांनेलोछे.) ६७ तारपछीतेजस
मत्यक्षयइराजाप्रत्येबोल्हो, हेमुजन, बाल्य, गुंतारेइष्टछे (वांछितछे) जेतुंमागुंतेसमग्रने, कल्पवृक्षनीपेठेहुंआपवासमर्थहुं ६८
तारपछी विस्मयपामेओराजाबोल्हो, तुंकोणछे, नेकियेमकारेइष्टवस्तुने आपीसकेछे. जेमाटेमनुष्योनांमनोवांछित अनंतांछेते
वानप्रसिद्धछे ६९ पछीतेजसबोल्होके—हुंमोटोदेवहुंमाटे मनांवांछितपदार्थनुं साधनकरवामांममर्थहुं अमारेतोसर्वासिद्धियो,
अनेसमृद्धियो, मनवडेजनिथोसदयायछे ७० राजाबोल्हो, हेदेवजुतुंशुंकरवाबोलोछो, केमजेदेवोनुंपणमनोवांछित सिद्ध
यणादुःखियाछे. देवोपणघणादुःखियाहोयछे. ७१ तेउपरप्रमाणछेके—इत्याविपादमदक्रोधमानलोभइत्यादिकेकरिने, देवोपण
पोतानुंमनोवांछित, नेमनाथोसिद्धनथोयतुंनो, तेवीजानुंकियेमकारेमिद्धकरुशे. माटेदेवताथीनिश्चेमनोवांछितमिद्धकरायजनहीं

शूरंरुपुपरागभाषिकं नत्रभाष. ७३ पाटिबोटायाय-वर्षी येअछाभाकंपपुपकहोछो. मरयवक्तोअप्रमनुदपण पप
 भाम्यनपीयोन्ना नोमपोदेवयइनेकेमपवांछोछो. ७४ एमकारेराजाएतरमृत्किगइन वचनकतुंतेनैगीभन्नीचिनमोचनपरकार
 पीमनेतंनसदेवचोन्यो आनमंकदोतेसचंमरयते. ७५ देवमनेपणपूर्वकरेलाएचोपोनोनानापण, येनेभनुपरिज, जेमवीजेनेअ
 नुमारमग्याइतंनेप. मनोचोछिनसिद्धियाये ७६ नोपणदेवनानीशक्तिअभितेतछेपाट, चित्तंयलुकार्यकरेछे जेमुलमनुयोभी
 मापीनहातंनपी, नेतुंमुपक्षीप्रपणेकाइकाइमापिकेछे. ७७ पाटेतुंकाइकपणवारीपावेपण, जेमागोअनेमारयोअचइयोमिद
 मने. तनंमचईअपीनहोना, देवतुंदनंनविधे विधयासोयजनादि. ७८ नेमकारेदेवनुंराचनमागंवेडे हइकरवाने राजाचोल्गोकं.
 जोपयछेसोतमने उयारेहुंगंवाक्यारं नमोपाकंछिनकार्यकरो. ७९ नारपछितेदेवपण, तेराजानुंनचनमंणूणें अंतीकारकयु.
 तेतुंमुपहोपतेनेनुं निधेरुपायेपायते, नेनेनजरोछिनकरतोअधिकएवीपण, मिदिपोएमकारेअचइयहोयते. ८० नारपछीदप
 यवेजोगजांवचारेछेते, इहापणहुंअधिकमुगीभयो; तोपणररीसानेअर्थ परदेशमनादिकनेकरीग. ८१ नारपछीअसमत्ये
 राजाचोल्गो, इयदेनोपनेद्वपटपरदेशपांछेइजा. पतीदेवशक्तियेचायुनपिडेतेराजा, परदेशमोच्यो ८२ त्यांकुदस्यन्नामनुं
 नगरइतुं, जेगानीनिनोपमभवथिते, एवतेनगरनामपीपरहेलाउपवनमां मांननारलोकनीपंते, तेराजा, मंभताकोदियाउ
 रुपनेतुं, कुरूपपरिनेगतेछे. ८३ तेनगरपांचंद्रपानीपेठे लोकनेभानंदकरतो चंद्रनामिगजारहेतोहो, परंतुआथयपछेकं,
 एराजायुर्गनीपेठे, परना (शयुना) तेननेनाशकरतोहता. ८४ तेराजानीभियो, चंद्रसमानछपुलजेमनुएवी, मियवचनाअने
 चीत्रीमियदनानामेश्वरी, मयमनीगोगुणयदेअधिकहती अनंशीत्रीचंद्रयदनाहती. एटछेचंद्रपानीपेठेआनंदकारीछेपुत्रप्राप्तेनुं
 एनागुणवाचीहती. ८५ पुत्रमदिनएवांणवेभियोने, अतिमोपीतिनेरहंनानुंपाप्ररूप एरुएकपुत्रीहती. पहेलीपुत्रीनुंनाममुळोचना

नृदेवतापनरूपेण प्रवृत्तेन निर्गन्तरकामयाचनायो, यात्रा (पंक्ति) नृदेवतारणकरीणकदेवतायो, निधननीचोउंचोथयात्रा
 करतो, एतानेकोणछे. ०३ (प्रणश्रोकनोएकठोसंबंधछे) नेधीत्रीकन्यायेपण प्रथमकन्यानीपेठे छट्टउत्तरआप्यो, के—एतो
 पाणि काट्यानोरहेटछे. ॥ यजीयेयुद्धिवानपुरुषे, वेगलीयोने, मुदोमुदोश्रोकार्थपुछयो. जेपके—पिनियकेतशिष्य, पिनय
 गुनेकरीनि मयंत्राएअभिदायपणुंनिधेवपिछे. इहानो, भिनेगेकेतभिप्य, पिनयहरिनछेनोपण अनिदायपणानेपांमेछे एतो
 आश्रयकारीचिचिचपणुंछे एश्रोकनोपापनआंचेएवोअर्थ श्रीरीरेकरचेएमअ ०७ सर्वत्रगायेनधीष्वळनापांमनीनीतिजेमनी
 एतापुत्रोपनरमयेअश्रुपणुं पमाग, अे वातनो नागदछे; अने इहानो, मळिननयाभिः केतनीति रहित अेवी पुत्रीयेये
 पण, अे अंशुपणुं वाम्युपआश्रय करनांछे. ०८ एश्रोकनो निर्वाचअर्थ करों, एमअछे एपरेमपपश्रोकनो उचरआ-
 प्योके—अपःकेतानुमकर्ष, अनेवीत्राश्रोकनोउत्तरआप्योके—ताभिःकेतान्यक्षीवदं. ॥ भावार्थआमकारनोछेहे—पिनयो,
 एपदमापी, वि, म, य, एटयाअक्षररहितकरीपतार ए, ओ, रं, तेनांमाधिकारिएतारे अणों, धाय, तेनोअर्थश्रुमकर्मपटलो
 छे, पांउंनंनृगुपकर्षछे तेविगयवनानोहोयंपांपयंत्रगुणायछे. यीत्राश्रोकनो, तनयाभिः, एपदने, न, य, एवेअक्षररहितक-
 रिएतार, न, भाभिः, एटयाअक्षररहेतेनांसंचिकारियेतार, ताभिःकेतान्यक्षीवदेअश्रुकहेवाय, एटलोउत्तरथयो ॥ यजीएमत्र
 वेधितेरेनगीगोनेआरुगमश्रुछया. जेपके—आकृतिविनानांविपुएवा, साष्ट, वंचिनथयो, तेअपंदमध्ययुक्तपणुं, यलोजेक-
 पनंनृगुनेमअने, नोनित्यपाम्य, एमश्रुतुंतेनमांगुनचछंनंरहे. ०९ प्रथमकन्याएनेनाउत्तरकर्योके—माधुपवोएकदब्दछे,
 तेनेआकृतिकेतनाकारचिनानोकर्यो, अनेविपुंकेतानुअक्षरगिनानांकर्यो, त्सार म् एकळवाकीरखो, तेनंचितकेतानुकारेअ-
 निगहेगीमहितकर्यो, त्तारे म् एटलोअक्षरथयो, अनेअपंदमददना १०५अक्षरने, नं अक्षर, नंजेयुक्तकर्यो, त्तारे मुतं एवो

के. राग, इ, केतांदादेशां कोरागदेशोपपातौ भवतः. मञ्ज, के. पारणरुगुं, भः के. शिवा, चंद्रकेचोछे गेनोउत्तर,
विपयः केतानिपटछे. ४ वि. के. विदेश. मञ्ज, के. पाग. एवर्तावपी वपुंरग, विपयः, मपुं. उ, इ, मञ्ज. भए, एवार्
रसादिगानुछे केनोपविचितीएनारि विपयः, एतुंयाय. ममञ्ज, एमन्देविपयकरीण एटछे ग, भने म, एवेभसेरदिमरणिण
मारे, मः एटछो भतरमरे नेनोभरंमृवणभापछे. एमपावपीरपने, विपयः एवपपुं. पिमळनोनामकार एवोअपेछे, भने
दरीर, मञ्जकएणुपभाटवीरपने, विपयः एवपपुं. नेमनीमिकर विपय, एनामनाछे. एमउत्तरभाप्यो. ॥ कोइभन्योइने
पितीरुन्यानेपण एमउत्तरममृगुपचोके—आपेत्तदमपुछेया मममममोउत्तर, उवदमममनादि उवकारकीआनिउं
नुदातुदाउत्तरमपेयापण, नेएकएदवेदमपुत्तरभापो, नारंरुन्याचोरीके नेवर्ताविचारीनेआपीन. ॥ आउगाएमुपेपी योय
ममपपे ममभनेउत्तरमपेयापेछे. नेमके—कोणमममपेमने, ममरु. पांनानुंरदिउपपेछे. उ. मपुं. इसापि, रानी
भाएनोमरु ममोवाछिउपपे. मम, एयादिममप, केरोहोय उ अरु एटछेयादिनीआमळ अरुवेदयाविपपुंछे पाटे
कउदएयपअने. मम अन्तादिअपनेकरेनाराकोणछे. उ. भमः, केरोभाभरआदिदएयो कोउनेअनपपुंकरेनाराछे. मम
ममपननेमोनाराकंवाहोय. उ ममारुवरः, ममारुतुतापेअंशुकरेवाय. ॥ आमकोउपएवमममनापेमानिय. १.
म. मउनुंमपेपणकरो उ. हेमार, हे मउद ॥ म. अन्तादिअपेको कियोअपअवेछे उ का ॥ म. कानिरेहनुंमोपन
करो. उ. अम, के. हे कानिरेह म ने उमपेकेकममनाकं. उ आ. म. मम. अंरंकरेनाराहेवाहोय. उ. ममार
कवराः ॥ ममारकपपेअंशु एमकारअंरुमममममनापिअर ॥ २ ॥ मम. ममपउपपपकोकपेछे. उ. म. एवहेउउपमग
ते. १ म. एपेनेपेकेइ उ. ममा, के कोनिउं ॥ म मारिपानवपेअमका उ. हेमभाय ॥ म पूर्वनीपेउत्तरश्रीनिननामननुं

शास्त्रपयो, तेन स्वनेकेतां पुत्रनेतुं प्राप्य, ॥ कमलाकेवीछेदे विपला, अनवाधना, निधेर्मास्यं अतिस्मयनेनामिने अमिनायद,
आपकारानुं भविसंगुप्तविपुं नाम, जेन लोकां अंगीकार करे छेने करो. एम भनो उत्तरवीजी कन्याए रूपी के—कमलाए सुन्दर छे, विपला
केता, मलाए भस्तरविनानो कर्यो तारे, क, एकलोरवा, तेने अनवाधना केतां, अने, आश्रित कर्यो, एउले अनेक एवो साद्व्य-
यो, ते तां पत्यं, साद्वने म, म, यं, एषण अस्तरविनानो कर्यो तारे आंन एउलेंगुं, नेने अनेक, - जोडे मेलवतां अनेकांन, ययुं.
अमिना केता, अम, मदि कर्तुं तारे अनेकांन एवुं नाम, जेनो अंगीकार करे छे, एम उत्तरवीजी कन्याए आप्यो. ॥१०॥ वलीएक
पनु एउले अति विषम प्रपुछयो के—आजं वीशम प्रपुछुं तेनो अण अस्तरमां उत्तर करो. ईश, केतां शिव १ श्रीम, के. काम २ इंदु
के. चंद्र १ बाल, के. बालक ४ अंज, के. पक्षी ५ विधि, के. प्रत्या ६ मयवा, के इंद ७ कंठ यवर्ण, के. विसर्ग ८ अ
वन, के. रक्षण ९ कुपुयापा, के. क्रोप चंड एवो एक अस्तर बोद्धवने १० धर्त्री, के. धारण रुस्तारी ११ शिव, एउला अर्धने
कहेनार सन्दो कया छे १२ तेकदां. ॥ नया चंद्र के बोद्धो होय. १३ विधे पकहेनार सन्द कोण छे १४ त्याग करवा योग गुंछे १५ भू
आदि पारथानु कया कया छे १६ मराल, एउद्वने के बोद्धो करीए नारे, गुर्वण वाचक सुन्दयाप. २० अनेक अर्धने कहेनार सन्द क्रियो
छे. २१ सारीमां नुं छे. २२ ममेने एकतां थं करनुं नाम कहो. २३ एवे वीशम श्रोनो उत्तर अण अस्तरमां कहो, त्यागेने कन्या नरकाल
बोली के—विमलः, ॥ तेरमाजिना कया, एम अण कोइ मगाए पाठ छे, पण नेगाठ होय त्यागेनो मुळ भउत्तर छे. हवे. विमलः, एवा अण
अस्तर बोद्धवाथी वेची नाम भनो उत्तर ययो नेगीरी नेने कह छे. ईज केतां शिवने कहेनार, उ छे अने कामने कहेनार सन्द इ छे नेने एक
ठा करीए पारो, वि, याप. म, केतां चंद्र. लम केतां क्रीडा करनार बालक, त्यागे, विमलः १ पुरीजरीत्ये, करीथी. वि, एउं
पक्षी नुं नाम छे, म, केतां प्रत्या, छ केतां इंद, कंठ यवर्ण केतां विमर्ग, एउले—विमलः, एउं वीजो वधने थं एम नववर्णने करवुं. ॥९॥

के. रसाण, ६, केनाकोइदेजमा कोयचहेवोएभापानोप्रसहे. मल्ल, के. धारणकण्डुं, अः के. निर, चंद्रहेवांछे तेनोउत्तर,
 के. केनाभिर्षज्छे. ४ वि, के. विशेष. मळ, के. पाप. एवर्पावपी यमतेण, विमळः, यष्टुं. ३, ६, मल्ल. अम, एत्तर
 विमळ; केनाभिर्षज्छे. तेनोसांधिकरीएतारे विमळः, एवंभाय. मराल, एराब्देनेभिगळकरीण एट्टे म, अने ल, एवंअभरेरहितकोरिए
 भ्वादिपानुछे तेनोसांधिकरीएतारे विमळः, एवंभाय. मराल, एराब्देनेभिगळकरीण एट्टे म, अने ल, एवंअभरेरहितकोरिए
 तारे, सः एट्टोअसरदे तेनोअर्थमुवर्णभायछे. एवमानपीचयने, विमळः एवभायुं. पिगळनोनानामकार एवोअंछे, अने
 दरीर, मल्लपछेएवआडपीवपने, विमळः एवभायुं. तेरातीर्षकर विमळ, एनामनाछे. एवउत्तरभाय्वा. ॥ कोइअन्ययोइने
 धीनीकन्यानेपण एमनकठिनप्रभुछचोऊ—आर्गलंदमापुछेआ मारमभोनोउत्तर, व्यस्तममस्नाइ छपकारनीआनिचंड
 नुदाबुदाउत्तरमयेलापण, तेण्कपद्वेहमट्टुत्तरआपो, तांतेंकन्याचो श्रीके तेणविचारीनेआर्गल. ॥ आत्रमाणमुवेभी योच
 मयामाटे मभ्रअनेउत्तरगंवापेदेसाढायछे. जेमके—कोणममन्नयेगेने, गेवक. पांनानुं तांछिपपंछे. ३. मधी, सावि, रात्री
 भायनोसंवक मनोवर्षाछिपपं. मभ्र, त्यादिमत्तय, कहेवोहोय उ अरुण एट्टेअ्यादिनीआमळ अरुणंदवाधितपपुंछे पाटे
 कष्टमत्तयनआवे. मभ्र अल्पादिअर्थनकहेनाराकोणछे. ३. अराः, कहेतांअरआदिमत्तयगो काळनुंअलपपुं कहेनाराछे. मभ्र
 मवचनेनजाणनाराकहेवाहोय. उ. मभारकवराः, मभारकगुणोमध्येश्रेष्ठकहेवाय. ॥ आप्रकगिद्वस्वममस्वनाभेजाविथइ. १.
 म. शब्दनुंतंयोपनकरो. उ. हेराव, हे शब्द ॥ म. अट्पादिअर्थमां कियोमत्तयआवेछे. ३. कः ॥ म. कानिरहितनुंतंयोपन
 करो. उ. अम, के. हे कानिरहित म. ये उावर्गएकेकअतनाकरो. ३. आ. म. मभ्र. धनंतेकहेनाराकेसाइय. ३. मभार
 कवराः ॥ मभारकमध्येश्रेष्ठ. एवकोरअंतद्वस्वममस्वनाविथ ॥ २ ॥ मभ्र. मयपउवमर्गकिगोछे. ३. म. एवहेछोउपमगे
 छे. १ म. मूर्पनेचिपंकेइछे. ३. मभा, के. कांतिछे. १ म. मभिमनुंयोपनकरो. ३. हेमभाय. १ म. पूर्वनीपेउत्तश्रीजिनशासननुं

शब्दपयो, तेनस्वनेकेतागुत्तनेतुं पांय, ॥ कमलाकेवीछेकेविमला, अनयाधिता, निधेमापत्यं आनेस्मयनेपांमेयने अमितायइ, आपसारनुभविशेगुहाकियुं नाम, जैनलोकअंगीकारकरेछेनेकहो. एमभनोउत्तरवीजीकन्याएकयोके-कमलाएशब्दछे, विमला केता, यत्ताएवेअसरविनानोकयोतारे, क, एकलोरतां, तेनेअनयाधिताकेतां, अने, आश्रितकयो, एटलेअनेकएवोशब्दप- यो, ते ताप्यं, शब्दने म्, म्, यं, एवणअसरविनानोकयोतारे आंनृएटलुंरयुं, तेनेअनेक, जोडेयेछवतांअनेकांत, थयुं. अमिताकेता, अम, महिपकयुंतारे अनेकांतएवुं नाम, जैनोअंगीकारकरेछे, एमउत्तरवीजीकन्याएआप्यो. ॥१००॥ यत्तीएक पनुरपुहंअनेविषयभक्षपुछपांके-आवेवीशमभक्षपुछुं तेनोवणअसरमांउत्तरकरो. ईश, केतांशिव १ श्रीज, के. काम २ इंदु के. चंद्र ३ बाल, के. बालक ४ अहज, के. पक्षी ५ विधि, के. प्रज्ञा ६ मयवा, के. इंद्र ७ कंडयवर्ण, के. विसर्ग ८ अ वन, के. रत्न ९ कुभभाषा, के. क्रोडचट्टा एकाअसरबोळवांने १० धर्मी, के. धारणकरनारी ११ शिव, एटलाअर्थने कहेनारशब्दांकियाछे १२ तेकरा ॥ तथाचंद्रकेवोहोय १३ विशेषकहेनारशब्दकोणछे १४ त्यागकरवायोग्यगुंछे १५ भू आदिषारभानुकिपाकियाछे १६ मराल, एशब्दनेकेवोकरिणारे, गुवर्णवाचकशब्दथाय २० अनेकअर्थनेकहेनारशब्दकियो छे. २१ शरीरमांशुपुरेछे. २२ गमेवेएकतांथकरनुं नामकहो २३ एवेवीशमभनोउत्तरवगअसरमांकहो, त्पारेनेकन्यातत्काळ बोलीके-विमलः, ॥ तेरमाजिनाकिया, एमवणकोइमगाएशठछे, पणनेशठहोयत्पारेतो मुळभउत्तरछे इवे. विमलः, एरावग असरबोळवापी वेवीशमभनोउत्तरथयो तेन्नीरीनेनेकहेछे ईशकेतांशिवनेकहेनार, उ छेअनेकामनेकहेनारशब्द इ छेनेवेनेएक ठाकारेयेतारे, वि, धाय म, केतांचंद्र. लम्केतांकीडा करनारबालक, त्यारे, विमलः १ एरीजरीत्ये, फरीथी. वि, एवुं पक्षीनुं नामछे, म, केतांप्रज्ञा, छ केतांइंद्र, कंडयवर्णकेतां विसर्ग, एटले-विमलः, एवुंवीजोवषनेथयुं एमनरयवनेकरयुं. ऊ

[illegible]

शब्दयो, तेतत्त्वनेकेतांमुत्तरेतुंर्ण्य, ॥ कमलाकेवीछेकेविमला, अनयाश्रिता, निश्चेतांमत्स्यं अतिस्मयनेपमिमते. अमिताथइ, आपकारंनुं अतिशुभाकिपुंनाम, जैनलोकअंगीकारकरेछेनेकहो. एमअनोउत्तरवीजीकन्याएकपणेके-कमलाएशब्दछे, विमला-केतां, मयाएवेअभरविनानोकर्योतारे, क, एकलोरहो, तेनेअनयाश्रिताकेतां, अने, आश्रितक्यो, एटलेअनेकएवोशब्दय-यो, ते सोमत्वं, शब्दने मू, मू, यं, एवणअसरविनानोकर्योतारे आंवएटलुरुं, तेनेअनेक, -जोडेयलवतांअनेकांत, थयुं. अमिताकेनां, अम, सहितकर्णुतारे अनेकांतपुंनाम, जैनोअंगीकारकरेछे, एमउत्तरवीजीकन्याएआप्यो. ॥१००॥ वलीएक पतुरपुरुषअतिविषमअपुछयोके-आग्नेवीशमअपुछुं तेनोवणअसरांउत्तरकरो. ईश, केतांशिव १ श्रीज, के. काम २ इंदु के. चंद्र ३ बाल, के. बालक ४ अंज, के. पत्नी ५ विधि, के. प्रज्ञा ६ मयवा, के इंद ७ कंठयवर्ण, के. विसर्ग ८ अ पन, के. रक्षण ९ कुपभाषा, के. क्रोधचंडेएयो एकअसरबोलयोते १० पर्वी, के. धारणकरनारी ११ शिव, एटलाअर्गने कहेनारशब्दोकिपाछे १२ तेकहो. ॥ तथाचंद्रकेवोहोय. १३ विजयचंद्रहेनारमन्दकोणछे १४ त्पामकरवायोग्यशुछे १५ भू आदिपारथानुकिपाछे. १६ मराल, एशब्दनेकेवोकरीएतारे, मुक्कवाचकशब्दथाय. २० अनेकअर्थनेकहेनारशब्दकिपो छे. २१ शरीरमांशुंफुरेछे. २२ गमेतेएकतीर्थकरनुंनामकहो. २३ एवेवीशमश्रोनोउत्तरअणअसरमांकाहो, त्पारेनेरुन्यातत्काल बोलीके-विमलः, ॥ तेरमांजनोकिपा, एमपणकोइजगाएपाठछे, पणनेपाठहोयत्पारेतो मुळपउत्तरछे. हवे. विमलः, एवाअण असरबोलवाथी त्रैवीशमअनोउत्तरपयो तेन्तीरीनेनेकहेछे. ईशकेतांशिवनेकहेनार, उं छेअनेकामने कहेनारशब्द इ छेवेनेएक ठाकारियेत्यारे, वि, थाय. म, केतांचंद्र. लग्नेकेतांकीडा करनारबालक, त्पारे, विमलः १ एरीजरीत्ये, फरीथी. वि, एंडु पत्तीनुंनामछे, म, केतांमज्जा, ल केतांईंद्र, कंठयवर्णकेतां पित्तर्ग, एटले-विमलः, एंडुवीजीवमनेअनुं एमनरनवनेकरवें. ऊ ॥९॥

[illegible]

માતનયંતુતેગાઉલામાનેની પ્વાપુરુપનુંસંધાનકહો. ડ. હેમભાવક મ. પોતાનાભાવથી જેકવિતાકરેછે એનામધાનું
 સંધોપનકહો. ડ. હેમભાવક, હેમકર્પભાવથીકવિતાકરનાર. ૧ મ. હવેજૈની, અનેસુસ્વરનસ્વર તેમનાથીનિજિતાયપ્વા, વાદિ
 પુરુષોકેદવાદોય. ડ. મધાવકવરા; મધાવકપુરુષોમધ્યેશ્રેષ્ઠપ્વા. ૧ મધાવકારેઆદિ વર્દમાનાસરજાનિધિ ॥ ૩ ॥ મશ મેરુ
 પર્વતનેવિષેનુરંછે. ડ. રા; સુવર્ણ. ૧ મ. કન્યાઓનેમાર્ધનાકરવાયોગ્યકાંણછે. ડ. વરા; વરયારેમલજે એવીઈચ્છા ક-
 ન્યાઓનેદોય. મ. મિશ્રશોણહેતેકહો. ડ. કવરા; કેતાં માર્જનકરેલાકેશ. ૧ મ. સરોયરમાંકોણછે ડ. વકવરા; શ્રેષ્ઠવગ
 તા. ૧ મ. પુણ્યશાંલ્યમંચનેવિષે મારાંકાપકરનારાકાંણદોપછે ડ. ભાવકવરા; શ્રેષ્ઠભાવરાજાપુરુષો ૧ મ. નિમિત્તકહેવામાં
 જાયા, કેવાદોયછે ડ. મધાવકવરા; મધાવકપુરુષોમાંશ્રેષ્ઠગણાયછે. ૧ અંતવર્દમાનાસરજાનિધિ ॥ ૪ ॥ મશ મધાતકા-
 લમાંનારાકેવીદોયછે. ડ. મધા; મરેછેકાંતજેમનીએવીદોયછે. ૧ મ. નાટકમાંનિદ્વાનનુંઆમંધનકેમથાયછે ડ. હેમાવ, ભાવ
 કહીનેતેવિદ્વાનનેબોલાવાયછે. ૧ મ. મીમમેનેજરાસસનેમાર્ષો, તેનુંસંધોધનકેમુથાયછે. ડ. દે વક, ૧ મ. કવંતિધાનુઅનુપ્રત્યય
 ત્યાધિતિનુંસંધાનકહો. ડ. દેકવ, ૧ મ. જિનમતમાંતપ્તવદેશ્રેષ્ઠ પુરાપુરુષોનુંસંધોધનકહો. ડ. હેવરા; ૧ મ. વિદ્યાવદે, શિદ્ધ
 પણેપણ, મશિદ્ધયતાપુરુષોકેવાદોય. ડ. મધાવકવરા; મધાવકપુરુષોમાંશ્રેષ્ઠદોય. ૧ મધાવકારેનુંજ્વલ્યાવંધજાનિધિ ॥ ૫ ॥ મ.
 આનગનાલોકેકેવાછે. ડ. વરા; કેતાંધણાવનવંતછે. ૧ મ. દુઃખંવઠનથાયપ્વાકાંણછે. ડ. મારા; માર, દુલ્લવંદેવહનથાય
 છે. ૧ મ. વરનારેનુંસંધોધનકહો. ડ. હેવરા; મ. મૂર્યનેવિષેકોણછે. ડ. કા; કિરણોછે. ૧ મ. મસમયયેજાદેવોએનુંઅપાય
 છે. ડ. વરા; વરદાનઅપાયછે. ૧ મ. કવિઓકેવાદોયછે. ડ. મધાવકવરા; સ્થાતિવાજાપુરુષોમાં શ્રેષ્ઠગણાયછે. ૧ મ.
 કારેમંત્રીમનાથજાનિધિ. ॥ ૬ ॥ મધાવકારેતેકન્યાપસર્વમશ્રોનાત્તરો પપ્તવંદેલમકારની જાતિમાંઆપ્યા. ॥ વલીમમસ્યા

नागनारयेंद्रगोप येकन्याश्रोनेपुछनुं के—सीटिहाएइंउजम्भुं, एणमस्यानेमंदरमहांगुं, । कन्यातरहाळबोळी के—ईडि-
 कानामनीइंउहीएइंउजम्भुं ॥ ११ ॥ श्रीत्रीकन्यानेपुछनुं के—नेप्रवेसीपळेले, कानवेहेमंवेळे, अंगवेहेमंवेळे, नेकाणजे ॥
 कन्या, नरहाळबोळी के—एनामांभिप्रश्रंनोनामनी, लडिथेनेपमिळोंमापुत्राणो ॥ १२ ॥ गळीश्रिजेगणिननाग्रमां निपुण
 एनायेश्रोत्रिं येकन्याश्रोनेगुदांनृदांमधुलया, जेमहे—एकवेपारीनुंदोहंत, तेमाथीश्रीजाभागनाय्दंहेवागया अनेचोथो
 भाग, त्रिमुंकेयामयो, छठोभाग, पांयुंकेचागयो, नचमोभाग, रुंपुंकेवागयो, पारमोभाग, सांनुंकेवागयो पाकीनाउपुरुगोम-
 णिरनळंयामया, स्यारंपुगवेंद्रुपांकेट्यादजेनेकदां । नेरुमाश्रोत्रिं के—एगवेंद्रुकोआटपुरुपहता नेमाश्रीजोभागनेछवीज,
 अनेचोथोभागनेमपावीज, छठोभागनेअदार, नचमोभागनेनय, पाकीनाछरगा ॥ गळीचीजोमश्रुछचो
 के—कोइयावाटुवृहं गोनापांमोवेयाहता नेमाथीश्रीजाभागमां तेथीजाभागनाछडाअंजने (भागने) मेळवीरिवनाचळनीपा-
 द्वापोवरच्या १ अनेचोथाभागमां नेचोथाभागमांतीजोअंजवेळवीजपुंजयनीयाप्रकरी २ अनेनयगाभागमां नेनयगाभागमा
 श्रीजाअंजनेमेळरी अन्मयाप्राकरी ३ इवेवरमपागमां नेवारमपागमां प्रीजाअंजनेमेळवी नेथीअन्म याप्राकरी ४ एम
 मांनेपादपुंजयाइंतीर्थमांमर्या, पाकीनापांतानीपांमे यणमोनेयारहा, स्यारंनेमोसांनया केट्याधयातेकदां ॥ कन्याबोळी
 के—एकमोनेआठमोनेयाहता नेमाथीजोभागनेछवीज नेपांनेनापडोअंजमेळ, नेमेळवनाचेहेताळीजयया १ अनेचोथोभागजे
 मत्तावीजतेमांतीजोअंजजेनय तेमेळवनाउथीजयया २ हेनचमोभागजेचार, नेमांनेनांभाअंजजेमण नेमेळवनापद्मरथया
 ३ अनेवारमोभागजेनय, नेमांनेनांश्रीजोअंजजेमण तेमेळवनाचारयया ४ पाकीनाप्रणमोनेपांनेनीपांमेरहा ॥ गडोमश्रु-
 छयोके—याप्राणगेवळा पांचपुरुपांए, याप्रामांआवेछो एकतापमिकनोमपुहता तेमाथीचोपोपाग, छठोभाग, आठमोभाग,

चारमोभाग, धोंशोसोभाग, अथमोसाधनमांउज्ज्वालरना, तेवनेपोवोमानोत्रोचोथोभाज नेजेमोहितकरिनेनेयायाळुनेजमाळ्या
 दाकीनामोसउपराभीहना, तांगेभवेज्जाहंल्या साधधिकेष्टकाथया, तेकरो ॥१४॥ ग्योरोजोकोकन्याशोळीहे-उन्नुगायाळुयो
 अनकरावेलाथया अमेक-उन्नुनोधायाभागहरिए त्यारोचोबीशयाय, नेमांनेचावीगनोचोथोभागजेउ नेजेमोहितकरिनेनेयाये
 पोशयाय ॥१५॥ अनवटोभागजेमोत्र नेमांमोत्रोचोपोथोभागजेचार, नेजेमुक्तकरिण्योमंवीगुथाय ॥१६॥ आठवोभागजेचार,
 नेमांनेचारनोपोथायाभागजेअज नेजेमोहितकरिण्योमंवीगुथाय ॥१७॥ चारवोभागजेआठ, नेमांनेचोचोथोभागजेचार, नेजेमोहित
 करिएत्याहेष्टयाय ॥१८॥ चोविशमोभागजेचार नेमांनेचारनोचोथोभागजेएक नेजेमोहितकरिएत्यांमंवीगुथाय एट्यामाभ-
 धिकेनेपोवअज अनुक्रमेभोजनकरावया बाकीनामोत्रजणे उरवासकर्योहना ॥ ज्यानेकन्यानेवेलेअथश्रुतयोके-एकक्रीडा
 करवानीवावरावनेमेलआवरावना आठपट्ठनाळोहनां, तेणेकरिनेअनुक्रमे, बीजोभाग, बीजोभाग, चोथोभाग, पांचवोभाग,
 छठोभाग, नानदाभाग, आठवोभाग, नवजकरिने, सांचोदिवसना दशाधिकरिनेचाळता जळयवाहनामसूहडे एकेकजेनेवा-
 दयथापना तेहेहेहाळकरिनेवराइकराव, हेपोहने तेनोउत्तरआपो ॥१९॥ बीजीकन्याजवोळी केअशोरावनाग्रीमताळीग
 अंशदवसाग, अंनवीगपळश्रिक, एवीएकवहीरुपेकरीनेचाळय, जळवेडेथरायछे ॥ जेमेके-आवाळयनुपपण, पोतानोळनि
 प्रदामेहल्लुगोभाजयाए नेदाव्यआठदाथनपणनीकंवाइच्छेथेछे तेमटि, गणितशास्त्रनाभागजातिनीरित्ये करणकर्येमेने
 सोसपेनेअधिकपहीरुपेथरादे परेतानाळथावेदे पोसताळथावेदे इतनामोत्रअंनभरायछे ॥ एमजवीजानाळवेक-
 िनेवीगमाटीमयागकरेतारइतनाचोवीसअंनभरायछे, एमजवीजापट्ठणाथानाचवेकरिनेवज्रीगअंनभरायछे, चोयानाळवा
 वेदेवासीउअंनभरायछे, पांचवनाळथावेदे एकरापअनेवजअंनभरायछे, उठावेदेअकरावअनेअगीपारअंनभरायछे सातमा

વંદે એ રુદ્રામંત્રે ધ્રોગળી ધંડપરાયણે. ખાટમાચેદેવો બેઠાદાય એને પાંચીસ ધંડપરાયણે, એવ ખાટદાદાયમાગની પૂજા અર્ચન પૂર્ણ તબચેદેવેળંગાયણે. તેની મયાપના કેવળે— ॥ દેવેલેગત્રાપોતેત્રેવે જેવુથી બોનેતુછેછે—મારાપશ્ચનોતપરાતો જેમદેનેકેદેમકારે કરો પદતોરૂપ, (પૂર્વેકેરૂંકૂં) એવેવીજોતપક્રમ (૩-૪૫) એવેછે. તેવાં મમાન. કોણછે, અમચાવેતુનપણે. ૧૬

નામક.	૧.	૨.	૩.	૪.	૫.	૬.	૭.	૮.
દશન	૦	૦	૦	૦	૧	૧	૧	૧
દશ્વિના.	૧૬	૨૪	૩૨	૪૦	૩	૧૧	૧૦	૩૫
	૪૦	૪૮	૪૫	૪૫	૪૫	૪૦	૪૫	૪૦

વિંતે, મુગમંચકારતોનથી. ૧૦. પાંચેવચ્ચાદાનાદણીવેઅમપત્રકારો વચ્ચાદાનેત્રમથી આગંબેનામચીપણ, અમચનિરંતર કરવાપીનિચેદુપવીએછે. ૨૦. દંવરીજોરુમયાપોચીકે—રૂપારના અમપત્રનુંરુઢધાપેછે કાંટકત્રમથીમતું. તેમચીતરિનામેતી કરવાતોતવંદયમાનિમર્મકાંતે તેમરૂપંદુવથીત્રાવિના નિધાઅમમાંનમંરૂતછે ૨૧ તેરૂપેછેકે—પાંડોતપાયકર્મમંત્રપણ, આમચાંવે નાંકત્રમથીમતું. તેમરાદુઅમુતપોતોંપંડોપણ, આમચવિનાઅક્રેડા અમપણદારીવેતો. ૨૨. અમપીદુરુતનુંઅમપરુમ્યાપજુંપણ, કર્મ

[illegible]

માંથી આગળ જાણીનેપુરુષ, શ્રેયમારા કર્મનુંનિશ્ચયે રુઢછે. ૧૬. શ્રેયમશ્રયમેજ્યામારાકર્મજ તનેવળ આડયોગકરવાની પુદ્ધિઆવી
 પુમ્જોનશોયનો માધીપેટુંવળજેશીત્રસોહોન. અનેનનેનિર્માવેશીનરેવાદીઓ, જનમારા કર્મનુંપરાક્રમજ્ઞાનો. ૧૭. માટેદમરેનો
 કર્મજનમાનહેવળ ઝોગશ્રાદિ કર્મવળમધાનથી. કર્મવળતિતનેવળ મોટુંમુપદેહે, અનેદુઃસુખન કર્મજન આપેહે. ૧૭. પુમ્જો-
 ત્યાપછી કર્મવાદિપુણ એવજ અંગીકારકર્મ, કેમકે--મકટદીટુંહેદર્શનજેનું પૃથી કોણમુપ, મિદ્ધાનવાતનેનમાનિ, મર્વેવળ
 માનિ, ૧૮. પછીતાંતે, ત્રણિગમાપાદોષનેનું, એમેતેચાર્યાદ્યને ચંદનીનમવારેડા; તેમાવળ કર્મવાદિના જ્ઞાનવાતનેનમાનિ, મર્વેવળ
 એક અમૂલ્યરતનેનેમાસથું. ૧૯. જોએકમનસાલોયદને જેનેનુંવદ્ધમાનકરેછેતો, તેનેતેઅવડ્ય ફલમાસિ કરેહે. અને દેવ, મુહ,
 ધર્મ, ધંત્ર, રાજા, શ્રેયમપુમ્જીપેટે મનમથાયછે. ૨૦. પુમ્જીએ પ્રસન્નથયેજાકર્મ, તેરત્નશ્રાવેમને, મહ્યમુરુપવળ જ્યેમમ્મિહન
 દર્શનમાસગયેમેને, નેમડઘોગવાદીવળ, કર્મવળતેનોયેદદ્વુદિવાલ્યોમથો ૨૧. હવેજેનકારિતેસ્થાનમાં તેરત્નવાલ્યામોદરુનોયોન
 વગ્મો, નેવાનકહું, કેમકે--જેવાનમમ્પુષ્કારે જાળિજામાંનઅચેનોતેવાન મ્લયનનીવેટેધંતરમાં મ્લકનીરયાકરેહે. ૨૨. તે
 ઘરમાંમમ્મુદિવાલ્યો. એકરાજાનોમંચક, રહેતોહતો. તેનીસ્ત્રીણાંનાનાચનીથી છાતુંનમાદનેઆવમાટે ૨૩. એકથેષ્ટરત્ન, પૂત
 મોદકર્મવાલ્યોને ચાર્યાદુર્યાદવા. તેષ્કચસૂનેકહેકારિ, જીવિતનીપેટે મુસસળકરી, ઉત્તરદશ્યેરત્નવાલ્યાત્રમાં મુકેલાહતા
 ૨૪. પુમ્જીઅવંતરમાંકોઈમકારે કોપેજારાજાએ, કુટુંબપદિન, અંદ્રેયરત્નાંનવાપણમોમહિન, એમેનકને એવમ્મથી, મેંચી
 વાદીમુરયો. કેમકે, રાજાનુંમાનિતાપુંતો, નિશ્ચેસ્વપ્રસમાનહે. ૨૫. તેરત્નરાજાથીવીથેલાંમેવક પોનાનુંવર્ત્ત્વ ત્યામકરી
 કુટુંબસદિતમમ્મથી નીકળીમયો. હવેતેમકારના મોંદકનોયાંગ, કર્મસંજોમે, તેજયરમાંથી, કર્મવાદીપુરુષને માત્તયયો. ૨૬
 રાજાવળ તેસર્વવાનજાંની, ચમત્કારમાંથી, તેવેનેછોહીમુમ્મ. પુમ્જીએ ઝયોગવાદી, અનેકર્મવાદી, એવેથિવાદગદિન યડ,

મહાસુલ્લીય. ૪૭ મોટસમગ્રકાર્યને સાધનારુકર્મજાહે, એમહેવરને, તુંપણબોલ્ય, સમગ્રગ્રજગતનોજન, જેનેચશ્છેશ્વું કર્મજ નયાનહે. ૪૮ પઠીમત્યુત્તરદેવાઅસમર્થ, છલકપટથીબોલનારી મોહોટિવહેનેકયુંકે—જોસર્વેકર્મનાજમસાદહેતો ૪૯ તુંબોલ્ય કે—તુંજકોનામસાદેકરિનેમુલ્લીહે, અથવા માનયાંમેહે. અનેઆસમગ્રજન, કોનામસાદેકરિનેમુલ્લીઆહે. ૫૦ ત્યારેનોનીવહેને કયુંકે—અંતરમાંકૂહકપટરાલિને કેવલમુલ્લીયમિંદુમીંદુબોલતું તેણેકરિનેનુથવાનુંહે, સર્વનેપોતપોતાનાકર્મપ્રસાદથીજમુલ્લીઅથવા દુઃસ્વમાત્થાંયજાહે. ૫૧ જીવોનેપુણ્યનોડડયથયેસતે, રાજામસાગ્રયાપેહે, નેસર્વસ્તુપણઆપેહે; અનેપાપનોડડયથયેસતે, જમ- નીપેહેરોપાંપેહે, નેસર્વસ્તુનુંપણહરણકાંહે. ૫૨ તેકયુંકે—મર્વજન, પૂર્વેકરેછાર્કર્મનું, ફલ્લવિતેપનેવાંપેહે. અપરાધનેવેવે અનેગુણનેવેવેપરતોનિગિત્તમાત્રહોયજાહે ૫૩ તેવાતસાંખજીનિરોપપાંપનુંહેમનજેનું પચોરાજાબોલ્યોકે—હેદુદે, હેદુઃપંદિતે, તુંતારા કર્મનુંફલ, તથાતારાબોલ્યાનુંફલ, તત્કાલદેલ્લ. ૫૪ એવકહોને, રાજા પોતાનામેવકોમત્તે પચી આજ્ઞાઆપેહેકે—નગરમાંગોઝાધ કરી. કોઈમહાદોરદી કોઢિયોંખિલારીરાંક પચોંએકપુરુષ, બોલ્યાચીઅત્રાઓ. ૫૫ તારપછીતેનીશોધકરવા, ચારેપાસમમતા રાજાનામેવકોએ, નગરનાડપચનમાંવેઢેલો, એકકોઢિઓપુરુષદીઠો. પટ્ટેમથમચર્ણનકરેલો દેવતાનીમહાપતાથી, કોઢિયોદ- રિદીપદનેવેઢેલો પૃથ્વીપાલરાજા, તેનેજદીઠો. પછીમેવકોતેકોઢિયાને, કોઈમહારેમહામયત્તથીમમજ્ઞાચીને, જેપચોંપવાનનેલાજે તેમરાજાનીપાસેલાવીઓરાલ્લપો. ૫૬ તારપછીરાજાએકન્યાનેકયુંકે—જોતુંકર્મનેજમનેહે, તોતારાકર્મેઆપેલો આકોઢિયો દરિદ્રિવરનેચર્પ, જેધીતુંહેકૃતાર્થદશનેજોદશું. ૫૭ હવેલોકમાંનો, મોટોઠાઠાકારવત્તાર્યોકે—હેઆમાંથીમાતીમુંયશે, એમ કંપતોછેમનેજમનાંઓ સર્વલોકથયેસતે, અનેતુજનરનાથીનેકોઢિયોપુરુષપગ, પરણવાનોનિપેચકરેનેમેને ૫૮ એકર્મનેજ મ- ધાનકરીમહાધીરજવાલી તેકન્યાએમમગ્રવિવાહનીરીનીવેનેજકોઢિયાનોહસ્તગ્રહણકર્યો. ૫૯ તેવલ્લતેજસમામાંવેઢેલોએકજોશી

महाशक्तिं करनारमले, वरनोऽप्यद्रमपर्यावचागी गुप्तपणं चोऽन्योक्तं—भागवतपणं गुप्तपणं चोऽन्योक्तं—आयुं नो धरेत्तुं वपण, म-
ल्लुं निओपरादुल्लंघते. ६० मटेमपि करे आग्नीपुत्रने मोशटेऽन्योक्तं, पणउपपणरद्विगुणं न मिथे कोइव करपणमासयते;
एवमं भ्रातृमयेऽन्यथाप्यधीकृष्टं. ६१ इवे राजानामसकृदप्यधी कांश्चीरुइपगचोऽन्योक्तं न इत्तं. विवाहपणपलीतुरत, रा-
त्रापुकोइयाचने आश्रयणी के—भातृन्यानेऽन्यथाप्यधी अदिगीताच, अनेपनीयानं, जेमदगीतामेऽन्यथाप्यधी, तेवमं वरुण
करवमे. ६२ अविदोऽन्यथाप्यधी अदिगीताच, जेमदगीतामेऽन्यथाप्यधी, तेवमं वरुण
अरेऽन्यथाप्यधी भातृन्यानेऽन्यथाप्यधी, जेमदगीतामेऽन्यथाप्यधी, तेवमं वरुण
चदवीतेमजं करीत, एवमं गीतारकरी, मदापादपिक एवीतेकन्या, जेमदगीतामेऽन्यथाप्यधी, तेवमं वरुण
स्वाथी, राजानामप्यधी जेमदगीतामेऽन्यथाप्यधी, जेमदगीतामेऽन्यथाप्यधी, तेवमं वरुण
वाथी, कांश्चीरुइपगचोऽन्यथाप्यधी, जेमदगीतामेऽन्यथाप्यधी, तेवमं वरुण
न्याने कोइ, मं वधिऽन्यथाप्यधी, जेमदगीतामेऽन्यथाप्यधी, जेमदगीतामेऽन्यथाप्यधी, तेवमं वरुण
न्यानन करे, जेमदगीतामेऽन्यथाप्यधी, जेमदगीतामेऽन्यथाप्यधी, जेमदगीतामेऽन्यथाप्यधी, तेवमं वरुण
वेउतण, नपराचपइने, उपरममं जेमदगीतामेऽन्यथाप्यधी, जेमदगीतामेऽन्यथाप्यधी, जेमदगीतामेऽन्यथाप्यधी, तेवमं वरुण
रात्राने दोपदेते के—रात्रापुगुं मप्यधी कांश्चीरुइपगचोऽन्यथाप्यधी, जेमदगीतामेऽन्यथाप्यधी, जेमदगीतामेऽन्यथाप्यधी, तेवमं वरुण
कन्याने भातृन्याने गुप्तपणं के कांश्चीरुइपगचोऽन्यथाप्यधी, जेमदगीतामेऽन्यथाप्यधी, जेमदगीतामेऽन्यथाप्यधी, तेवमं वरुण
जगुं पदे, एवो राजानो जेमदगीतामेऽन्यथाप्यधी, जेमदगीतामेऽन्यथाप्यधी, जेमदगीतामेऽन्यथाप्यधी, तेवमं वरुण

ममुरस्यमानेपाणीपणहेमपृद्धिदुहरीगइ, केकोइपीराजनेममसावापोजनहि, के आवुंअयोग्यकरशोनो पछीपस्नावुंगइनो. वळी
 रोलोकरवोलेउंके, एमथानममृगुंकरे, बयाएण्णेवीअवलीकर्मवाटिपणानी इठळीधीकेनेउंयउमुधी
 मरीजनरिमोडे, नानपणमापीएनागरुए एबुजभणारुंनेझालीराखुं, मोटेए चोरोकं, एरुन्यानागरुनोजेउ. वळीकेटळक
 बोदेउंके—गुरुचोरोनुंकरे, अनेकेहमोटीयइगइ, एतोनानपणमांथोजएवीये चोहनीकं, उयांकोइदेइजायत्यांजायमाटे, एना
 मुगपणानोजएदोपउं. वळीकेटळककेउंके—भाइ, नानपणमांतोमरेंएवांजहेथपण. एरुन्यानोएवोजग्रह्यांगभाचीयनयो तेएम
 यपुं. वळीकेटळकर्थमनाजांजबोलेउंके—एमाग्रहयोगुंकरे, एवानामनीकन्याओ, शुंजगतमानहिहोय, ग्रहनटेनो, तेतेनामनी
 मरेंकन्यानेनरवोजाइए, मोटेअरुन्यानुंकर्मजअंबुंइजे, तेकोटियानेपरथी. ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ एमलोकोकिनां नवांगवांचन
 गाभरना तेभीपुरुष, नगरनीघाडिरउचानमांगोच्यां. त्यांगयापछीनेकन्या, जांजेअपरथास्वादवाय्दीहोयनेनुं एमखेदरहितने
 वोडिपापुरुषमांधरी. ६८ तेकोटियांनेवांगधानो दरिद्रीकुरूपवालेउंतेपण, जांणकोहमोटोदेवेढोहोयने तेनीजजेमसेवाकरे
 तेमपरममीनिपेगेवाकरतीमुवेरेउं. नाम्हाकारकेउंके—मनीस्त्रीनांचरित्र, आमकारनांनहाआथर्यकारीजहोय. ६९ इचेने
 अयोडन, अमवान, एरोमीपुरुषनेसंयोगथयो तेनेदेखवाअसमर्थययोहोयनेनुं, एममूर्यदेवझटपट अरट्टोपमांताशिगयो, ने
 तेनीसीगंध्यामनीहवीनेपण, तेनीपछचोटेनुरनोही. ७० त्यांअंधकारनोसमृइ, जेममिथ्यातरनोसमृइ विस्तारपांमेतेप, नेट-
 लाकरपांविस्तारपांमाआवेउं, नेटझाकरपांते, नेकन्याएपोताना स्वांमिनेशयनकरवामाटे, मुंदरगंधारोपाथरीआप्यो. एट्टे
 आसपाशपीसाहनीनडेवडेन्यां पानोवीगीन्यावी, तेनाउपरलुगढानाकडकापांधीपाथरने, पोतानास्यामिनागने पोडवांनीश-
 रया, अतिमीनिबरेबनावीआपी. ७१ नेरखनमसद्यइ तेचउप्यापांमुनेलोकोटियो, एमीनीपरीक्षानेअर्थ आमकारेबोलेयोके-

[illegible]

મી, ચોલ્યોકે-દેવદે, આમકારેઆસાગમનોનિર્વાહ, કિપેમકારેકરીશકાગે. ૮૫ પાટેજોદુંડળકોદનકારે નચીહેયોગનશ્ર-
સ્યાનેનીપૃચોદિવ્યદારીરવાઓ થડનોગુકહે, કેમકે-અસદશપૃચેત્રિપમમાગમમાંધોરમહે કોદિગનથી. ૮૬ પૃમકરને
દેવતાનાચરદાનનીશક્તિથી તત્કાલપોતાનુંમયમનુરૂપ, દેવતાજેતુંદિવ્યરૂપમકટકરી. ધનિઆશ્રયથીદર્શવાવની પોતાનીગિયેને
કરી. ૮૪ હેસામિત્ર આદ્યોમોટુંઆશ્રયયયું હત્યાદિ, જેટલાકમાંપુછે, તેટલાકમાંવેત્રજગામાં પૃઠ્ઠધનિયેનોડું દેસપાનનજું
મળિરતનુંમોટુંમચન (મેહેલ) તેરાજાનિપતાવ્યું; તેનીમધ્યેપૃકાદિવ્યપવ્વળ તેમાંવેટે યાંપોતાનાંવેત્રજામી, તેનેડીટો. તેમજત્ર
ચામર, નાટકનેચિંપતરપરવો દેવેદવીનોછેમમૂહજેનીયામે પૃત્તારંદ્રનીપેડેનેનોદ તેમીમનમાંરિનારહમચાચામી. ૮૬ કે-ધોન
ડુંમનેસ્વપ્રયયુંછેકે, કોરંદ્રજાલચિયાછેકે કોદમાયાજાગ્યછે કેમોહજાગ્યછે, ધુંદજેકોદિનિશ્રયથનુંનથી માટેદેવેનુંદાનું, દલ્યાદિ
વિકલ્યકરેછે પટઅમાંતેરાજાપ અનિઆશ્રયવાન્હીનેમ્મીમતેચેલ્યાં. ૮૭ હેતામદેવનીશ્રીનમાનમુંદોદ. નુંરાગમનમાંમિથયામં
કલ્પચિકલનકરીશ. મસમ્રયયોછેદેવજેનેપોહુંતો, પૃથ્વીપાલનામનાંરાજાછું. તેનાગદુબ કમંપેદેવેનાદ અથઆચ્યોછું. ૮૮
પટટુંકરીનેપડીપોતાનું આંરમથીનેઅંતમૂચીનું મંચરિચીવસ્નારથી વર્ણનકરીમંમજાગ્યું દેમુધને, મુટામયામયાટીદેર્મી. તેને
મમાળકયુતેજકર્મ, તારાઉપરમસમ્રયયુંપમનાંજ. ૮૯ ચંદ્રરાજાનેપોટુમ્મનાંજે, અંનેમોટુંમિથયામવાનહે, તેનુંદલ્લરજાનું, નિંદ્યામ-
તઃકાલિજોદિશ. અનેતારીમમ્મદિજોવા, રાજાપણધાવંદ. ૯૦ તારવડી ઓર્નનેદર્શથી રૂદ્રામવામનાંજ મંમજેના પૃત્તોમ્મી, ૧,
સ્વામિનોમદિમાકરવાનેઅર્થે, મમપ્રરાવિપર્મન, પવુંત્યકર્મ્યુંકે, મનેદેવીદંત્રેદટપપા ચમન્દામ્યામે ૯૧ દસનનનાં રાજા
પણ, કોદિયાનેકન્યાઆપ્યાપડી, મેમારોપનુંકલ્પદેસાદયું. હંચેતરકાલ્યમારામંનાંપનું કલ્પળદેવાદુંજોદેવ, પૃમધારિને ૯૨
તેમદાઅંકારીચંદ્રરાજાએ, પૃકદેવજેત્રોમદામુંદર રાજકુમારન. મંદાતરમચર્મદિન, પોટીકન્યાપરજાશે. ૯૩ નેધામકારે--

[illegible]

ગ્રામપથ. ૧૧ ત્યાંથીચલિનેતમારી મોટોનાંતીપુત્રીઆંધા જેમમારેઅનિચોમીનિતુનગ્રામપથ, પળતેતપોતાનારૂવનારશયી લે
 કન્વાઓર્નુઆમકારનુંનિધેભિષપણુંપથ ૧૦ તારપછીરાજાણપુષ્પકે-દેસ્વામિનપ્રકાશરોમંદેદેહ છે તેનાંતરકશે. જીવોનુંકર્મ
 અનેરૂપકમ (હયોગ) પૂરેમાંકોણમયાનજે. ૨૧ જ્ઞાનિમુનિચેલયાકે-દેરાજનદુરેતુલ્યપણું. કોદજગાપ્રકર્મપણરચવાનું,
 અનેકોદજગાપ્રકર્મપણરચવાનું. ૨૨ તેવાતદાસ્યમાંકરીછેકે-કોદજગાપ્રકર્મપણરચવાનું, અનેકોદજગાપ્રકર્મપણરચવાનું,
 રાત્રપાપે, માંદેમીલેનેઅનેકર્મને પૂર્વકાલથીજ, ઘટલેઅનાદિકાલથીજ વંષાપેય્યાંવેરછે. ૨૩ માટેમીલે, નિધેકર્મવગ્રજે, અને
 કોદજગાપ્રકર્મવગ્રજે. જેમકોદજગાપ્રકર્મવગ્રજે નેકોદજગાપ્રકર્મવગ્રજે નેકોદજગાપ્રકર્મવગ્રજે. ૨૪ જો
 પળવરમાંપથમાર્ગે(સોનેકર્મ, અનિચોદુઃખરેછે)તોરણરૂપનેતરકમ, તેમકર્મનેતરકમકરેછે. ૨૫ જોપ્રમનદોયતો, અનેનાડન
 મધ્યથીમંથવકરેલી માંદેઅનેતાંપ્રવાં કમોનેનાડકરી સામનામોતનેકેમપામે. ૨૬ જુઓનેતુલ્યની, કુર્મનોકરનારવોપણદુદ
 મદારી, આમંમારમાંવગ્રજનથીમોક્ષમયાછે. અનેચિચારીપુત્ર અનેરોશીણપ્રોક્ષેમગયા ૨૭ માટેઅનિદુઃખતપશાક્રૂર પર્વાકર્મને
 નાગકરતનેઅર્થે પર્વાધિગુણેષજ્ઞવાન પ્રવાડયોગનેજનિતંતર નિધેકર્મકરેછે. ૨૮ તેવાતદાસ્યમાંકરીછેકે-મર્મનેતરકમને
 રેતરજ, દેસ્વારિઅંતરપદિકારી પ્રવાડયમકરતેઅંતરપ્રેજપ્રેજ. અનેજોસ્થિરરેતો, ત્યોગામિનામનાસાંછત પ્રવાડયતેનિધ્યંત
 પામે. ૨૯ અનેજેજગાપ્રકર્મનામાકારનો વ્યવસ્થાએમનેપણ, કાર્યસિદ્ધિનજમયાય, તોનેજગાપ્રકર્મઅર્થઅને આકરુંભેતુકર્મઅવશ્ય
 યોગવચાવોગ્યંતરપ્રજાણ ૩૦ કર્મનેવગ્રજથીરાજેઅંતરનીચકુલમાંઅવર્યા. મહીતીર્થેકરત્તોકંથયા. પરીક્ષિતરાજાનુંમરણ
 યદુરાણતોંદેવનઅને આદ્યનારોંદુરેયનું. ઇત્યાદિજગાપ્રકર્મનુંવચનપણુંનાંમર્મ. ૩૧ તેકુળેછેકે-અંતરત્તવકરતોના
 નેશનોનાગપથો. મરતરાજાનોપરાજયપથો. કુલગવામુદેવનેમર્મનાગપથો. છેડાતીર્થેકરતોનીચગોત્રમાંઅવતારપથો. મોહિનાથ

नीर्धकरेस्त्रीपणुंमसमयं. नास्तेनेविषणमोसपणुंमयं. चिच्छानीपुत्रनेविषणमगदीपरिणमिष. एवकारेकमभनंनोमानुकीय
 पेषेएकस्त्रीजानीदरद्वारिदे नृपकपरासकुट्टगरेदेवतातोपता आत्रपराजपर्वारनेज. ३२ एवकारेकमभनंनोउपक्रमजेरेनुउप-
 पणुंमपक्षीने, राजारमोधीउठये. अनेकुरुपनोनागकरवाकंडमकरे, धर्मनोउममकरसामाडेबुद्धिजेनीपरोथयो. ३३ मारपल्ली
 बंदराजए पोतानुममप्रराउय विषियदेजमाइने पृच्छीपायसाजा तेनेआपीनं पोतानीजेमोटीदीकरी अनेपोतानीस्त्री तेनेमहिन
 दीक्षामहणकररीराजावोसमयो. ३४ नारपल्लीपृच्छीपायसाजाए एवोनुनंररायमंवाळीदरस्यकरी. इंद्रेजीमोटीपुच्छुद्धियेमाइत
 पोतानीग्रीनेळ, पोतानापुरमाआळयो. ३५ (हवेअदिधीपंसकृतश्लोकपांरुडे.) एवकारेश्लोकनाचोभापदनाअर्थनोपणमं
 यादपुरोथयो. ॥ पृच्छीपायराजाशाम्नेचिये परिमाणगहितएवा वदुमाननेकरनारोथयो. ३६ अमानेनानाकरनारएवोशाम्ने
 आदरसक्षितमापल्लतातेनीबुद्धि, धर्मनाआरापननेविषेय. केपके--मानधीशुंनथाप, सर्वथाय ३७ मर्वेदशनसाळानापमंने
 अमददोषमंजेनोएवा, एदंशसिद्धिस्त्रीधर्मकडेवापण विचारिजेसारेनेअवर्बहोय, अयवातेधर्मधर्मपणुंनडांय वस्तुताएअ
 धर्मधर्ममंनिजेता. एवसांवादेविने, कडेमकारेनेनंरनी पयिताकरिदेवीममजीने. अमिहेतुहेओएवोआहेतधर्म, अदळे
 अनेधर्म, तेनेजेनेअंमंकारकर्या. ३८ अनुकंवेनेराजानीजेमजेम धर्ममोपरिआनेय, तेमजेमअनजाननेविने वदुमानकरवाचनुंजुद्धि
 पांइयुं. ३९ तथाचइ श्रुतएवापुकरां नेमनुंवदुमान तथावहायता. पुष्टि. इत्यादिकरवाधी अयरा पगोवर्गजे श्रुतमिद्धीन
 पुस्तको तेमनुंवदुमानकरवाचनअर्थनेनीपुष्टिकररी तथाअंनकरां इत्यादिहेकरिने तथा नेननुंळपाचनुं उत्रपणुं करनुं
 इत्यादिके करिने नेराजाअं श्रुतनुं आराधनकरुं. ॥ ४० ॥ एवकारे मोक्षकक्षीनुं मायनरूपजे श्रुतमाननुं आराधन,
 तेनेकरिने, दुःमाध्य पंचापण कुरुपंने सय स्त्रीप्रांज कर्यो. वक्षी एगजा पयांरु एकाग्र निगारे श्रुतमानना

सूर्यआयमतां, अर्द्धरात्रे, ममातकाले, एत्रणरात्रिनी, अनेचोथीसंध्या दिवसनामध्यभागनेविषेजाणवी. एचारसंध्याकालने विषेस्वाध्यायनकरवो. ॥ आचरणकरवामतो रात्रिनीकालवेलावे—एकमध्यरात्रे, अनेधीजीरात्रिनेअंते ॥ दिवसनीपणवे, एकादिवसनीमध्ये अनेधीजीदिवसनेअंते. ॥ तरतरगराउना श्रीजिनदत्तगूरिण संदेहदोलावलीमूत्रमांषण एमनकंबुछेके—चार पीरुविओजाणवी. दिवसमांवे, एकतोदिवननामध्यनेविषे, अनेधीजीदिवमनाअंतनेविषे एमरात्रिनेविषेपणवेपांरुपीओजांणवी. एकरात्रिनामध्यमां अनेधीजीरात्रिनेअंते, एमचारपीरुपीओ वेवेगहीनीजांणवी. ॥ आबधो, असज्झायकाऊनो विचार लखयेतेतुआटलुंज कहेवानुंतात्पर्यछेके—आगमनाअभिमायेकारिने सायंकालेसूर्यअस्तथयेमने कालवेलाकहिछे, अनेआचरण नेअनुसारकारिनेतो सूर्यनाआयमतापहेलीपालमांओवेछे. मोटेसम्यक्मकारनो निर्णयतोसम्यक्ज्ञानिपुरुषोजांणछे. ॥ यद्वा, कालेतेवर्षमुत्तमभणयानेघोगएवोकालजांणवो. तेपंचवस्तुनामाग्रंथमांकवोछेके—मंचरमरमसुखकालक्रमेकरिनेतो, जेनेविषे जेमणारवानुंमाग्रंथुंशेय, तेनेधीरपुरुषजैते, तेजमणांचे. तेकालक्रमआमकारनोछे. १ घणवर्षनापर्यायवाद्यासाधुनेतोआचार मकलयनामाअध्ययननेकेतो निशीधाध्ययननेभणांचे अनेचारवर्षनापर्यायवाद्यानेतो, मुकुतांगनामाअध्ययनने रुडेमकारभणा वे. २ आचारमकल्पणुं निशीधाध्ययननुंनामछे. ॥ पांचमंचरमरनीदीक्षावाद्यामाधुने, दशकल्पव्यवहार, एअध्ययनोभणांचे अनेआठवर्षनापर्यायवाद्याने, टाणांगअनेसमवायांग, एवेपणभणांचे. ३ दशवर्षनीपर्यायवाद्याने, विवाहकेतोश्रीभगवनीमूत्र भणांचे. अगीयारवर्षनीपर्यायवाद्यानेनो आ सुहृकविमानादिपांचअध्ययनभणाववायोग्यजांणवां. ४ वारवर्षनीपर्यायवाद्याने अनुत्तरोपपातिक्रमसुख पांचअध्ययनभणाववां. तेरवर्षनापर्यायवाद्याने उत्थानश्रुतादिचारअध्ययनभणाववां. ५ चउदवर्षना पर्यायवाद्याने, आनीविषयभावनामे अध्ययनभणाववुं. एमजिनपरमात्माएकबुंछे. पंचरवर्षनापर्यायवाद्याने दृष्टिविषयभावना

[illegible]

१३॥१॥ गम्यप्यप्यथेला साधुने भवदयकरवायोगपबुं प्रतिक्मणममुखकार्यनेनेविषे अनेभावकने भवदयकरवायोगपबुंने. द्वे
 पूजनतयामातिक्मणत्वादि कार्यमाउपयोगनुन्यपपुंथवायी तेकार्यनपदशके, त्पारेतेने भवदयकार्यमा उपयोगराखवनेथेष्ट
 ते तथातिनेतरवाध्यायकरी भावेन्नानेविधामपणथाप, माटेभुनपाठादि, कंठलाकालनेविषेप्रकरतुनेयुक्तछे. ॥ विशेषतारण
 बरेबालनुउंभुगनथाप तोपणतेदोपनेअपेनधीधनुं, तेगनिपीयादिमूत्रनेविषेनेकमुंछेएहेनुमाटे. ॥ आजगाएकोइआमकारंआ-
 रांकारोछेके—अपके—अभस्यान सर्वकालेकरवानुंछुंछे मोसनुंकारणछेमाटे. तपजभुनज्ञानपण मोसनुंकारणछेमाटे सर्वकाळे
 केपनकरतुं, जेमेमोसनुंकारणछेनेनोरियोकालछे अनेकियोअकालछे. ॥ उत्तर. एतमांटीककरोजोपरंतु शुभस्यानतोसर्वकि-
 यापारहेनुंछे अनेनमानसिकछे, नेणेकारनेकांइधर्माक्रियाबाधपपामनोनी. उल्लुंनेशुभस्यानतोसर्वयर्माक्रियानुंयांणछे तेनेक-
 रिनेतेनुंसर्वकालपणुंछे. परंतुभुतज्ञानजेथणवुंणुंतेतोसाप्यछे मांटेबेमंभ्याकालनाभावदयकरआदिनीपेडे नियमकरेलाका-
 लमांजतेकरवुंनेयुक्तछे. तेभुतज्ञाननुंजोगर्वकालेपाठादि अभ्यासकरमेने भयान्यपुण्यक्रियानिबाधमथायमांटेतेमकरवुंनेयुक्तनी
 तेधर्माक्रियानुंएकरुक्तेपरस्परनबाधलागेएमकरवानी आझाशास्त्रमांकीछे. तेवानभोगनियुंक्तिमांकीछे जिनशामनेविषे, दुःख-
 नोनाशकरवभोदेलो एवोपोतपोतानोयोगपबुंजे धर्ममापननीक्रियानोयोग, नेएकवीजानेबाधनकरनेवीरीत्यं, अमपलपणे
 केताएकवीजानोशानुनथाप तेमकरवायोगपउं १. मोसहेनुपणाथी, कालविभागकरवोनेअयुक्तछे एमनकरवुं. केमजेमाधुनेआ
 रारविशारत्वादिंकेने मोसहेनुपणुंमेनपणकालविभागकरवानुंकरवुंछे. ॥ तेउपरआगमनुंवचनछेके—साधुएवीजोपोरमीएमक्त-
 पाननीएटलेआहारपाणिनी गवेषणाकरवी. बली, कोइगुर्वीदिकोशियने शिस्तवचनआप्रकारनुंकरवुंछेके—हेमिशोसमयधिनानी
 गोपरीकरेछेनेकालनेबराबरभोल्लसनेोनपी माटेपोतानाआत्मानेकीलामणा आपेछे नेगामनीपगनिंदाकरेछे. ययोऋतुबद्धविहार

[illegible]

तेनेजोनेशासनदेवताए विचारकर्योके-आसाधुनेकोइप्रांतदेवता, छलेश, तेलहनकरो, तेपाटेतेसाधुनामातेबोधनेअर्थ, शासन देवताए आभीरीनुरूपपारणकरी माथेछानुनोपडोलेतेसाधुनीआगल, छाशवेचवानोशब्दउंचेस्वरे बोलतीबोलतीवारमवार जंबुभावबुंकरती, तेनेपोसानासाध्यायमां विघ्नकरनारीदेखीनेसाधुबोल्या, शुंआतारोछाशवेचवानोसमयछे ? तेसांभलीछाश वेचनारीनेआभीरीबोलीके-नमारोपणआंशुं कालिद्रुमत्रनेयोपकरवानो (भगवानो) समयछे. तेवचनसांभलीतत्काल तेसाधु उपयोगसहितपया. अने भिण्यादुःकददीपुं ॥ एप्रकारेपधपकालाचारकस्रो. ॥ १ ॥ हवेचिनपाचारकहेछे. गुरुनोअथवा ज्ञानिनातयाज्ञाननाअभ्यागिपुरुषोनो त ज्ञाननो त ज्ञाननाउपकरणजेगुस्तकपातुं पत्रपाटीकबलीस्थापनिकाठवणी, (सांपडो) ओठियुंटिपुंदपूतर(जिमांअवश्यपुस्तकथापीयते) इत्यादिनीआशातनायाजिनेभक्तिप्रमुख जेमेजेनुंकरपुंटेतेमेतेनुंकरबुं आशाननानभिदनोइमारोकरेलोआद्धविधिनामनेग्रंथछे तेनीगृत्थिपकीनांणउयो. ॥ तेपांगुरुनोअनेज्ञानिनो प्रगटपणेविनयआमकारनो करवोके-गुर्नादिकआचेतरेतेनेदेसी तत्कालउभुंथुं, आसनआपबुं, शय्याकरिआपवी, तेपनादायमांदइदोय तेग्रहणकरी लेवो, तेमनापगथोवा, धिमामोकराचवो (पगचांपचा) चंदनाकरवी, अदिग्रओपेनेमकरबुं, मेवाभक्तिकरवी, इत्यादिरूप विनयजाणवो. नेउपरआर्पवचननुं (ऋषिप्रणीतवचननुं) प्रमाणछेहे-गुर्नादिकआचेतरेउडीउपायुं, ह्वाणजोडिया, तेमज आसनआणिआपबुं. गुरुनीभक्तिकरवी, एभावशुधूपविनयकस्रोछे. १. चलीनेगुर्वादिक्थीनीचीशय्याकरवी. गतिस्थानआसन एणपमनार्थीनीचां पोतानाराखवां, नीचापढीनेभमनाचरणनुंदनकरबुं, पोतानुंनीचुंशरीरनमाचीदाथजोड्या. ॥ २ ॥ भाव शुश्रूषा, एपदनोअर्धधीउत्तराध्ययननी मोडीटीकापां आमकारिरह्योछेहे-भावेकरिनेशुश्रूषासेवाकरवीते अथचानेगुर्वादिक्ना अदिशमत्वेसांभलवानी इच्छारूपपर्युपासना, समस्तमकारेउपासनाकरवीते. ॥ द्वादशैकालिकनीगृत्थिमांनो, शुश्रूषाविनयज

[illegible]

धिनयजे, रदेमकारेराधेलापुस्तकीदिकनुअर्पणकरवुं. मूषभन्वना, छत्रे, तेउउनकरो, तेमटेनेमानुनामानेचेधनेअर्थ, शामन
 । पाईबहेतेमनीपुष्टिनुंमदानकरवुं तेज्ञाननोजिविनयकर्योजाणधुनीआगळ, जाशेचेचवानेअष्टउंचेचरे बोलवीबोळवीमारममार
 बहेउपधानभाईरिपिबहे मुषतपाअर्थेनाप्रणनोअभ्यागभनेमाधुबेल्या, शुंआताराजशेचेचवानोममपळे ? तेमोभळीछात्र
 मूषमाई देवाएवाअर्थी भस्मकर्मकारेभादनाकरवी. तथातेपुष्पकरवानो (भणवानो) ममपळे. तेचतमांभळीनत्काळ तेमाधु
 एअमकारेपुष्पकलपश बीजापायेलखाववा, तथातेपुस्तकोन्तुंजालाचारकर्मो. ॥ १ ॥ हेचिनयाचारकहेछे. गुरुनोअथवा द्वा-
 अर्थेपेधमीआदिकनपकरवुं तथातेनुंउजपणकरवुं. इत्यादिज्ञान-करणजपुष्पकपाठुं पत्रयाष्टीकबळीस्यापनिकाठवणी, (मांपडो,
 कारेनेकरवुं. मोदहानीगुरुपनर्वाकर्मनर्वां, तथातेज्ञानविनयचाशानवाजिनमक्तिममम्व जेमेजेनुंकरवुंयेतेपनेनुंकरवुं आद्यान-
 दिनशीतलावश सोधाववांसमारवां. पांडुराधजुंवांपवानी पाजाणज्यो ॥ नेमांगुरुनोअनेज्ञानिनो मगटपणेविनयआप्तकारनो
 अनेजेविनाशपावश पुस्तकोहोयतेमनुंसमारचनकरेवां नचालखाआपडुं, शय्यकरिआपवी. तेपनाहाथमांडडोय तेप्रहणकरी
 राखवी. परकूषकेतांदीरागज्जग्न्यभादिकधीवांपवां. इत्यादिसंगारुवी, अदिगअनेमकरवुं. मेवाभक्तिकरवी, इत्यादिक
 बाराणके-बलजगत्मांसूर्यसमानएवा सर्वजनेभरोचिगेमराज्ञानेणछेहे—पुर्वोदिकथाचेतारेउठीउपायडुं, हाथजोडवा, नेमज
 पोचिगेनो मोरोमराशकरायजे. ॥ १ ॥ आत्येकनाकार्यमां अंछे. १ वळीनेगुर्वोदिकधीनीचीशय्याकरवी. गतिस्थानआमन
 केमके-गर्भअर्थनीभिदिनुंकारणधिनयजकहेछे. नेवानशागर्माकादनकरवुं, पोतानुंनीचुंगरीसनमाचीहाथजोडवा. ॥ २ ॥ भाव
 बीभिनेपावेजे, पणस्तिपरास्तिपुष्ट, कशापिकाळेपोतानाकार्यनी हपोछेके-भावेकरिनेशुभ्रुपासेपाकस्तीति अयचानेगुर्वादिकना
 वरुतेतपासिप्योतपापुचो तथापुवनीग्रीभोमारीरीत्ये जेचिनपचान्गनाकरवीने. ॥ दगवैकालिकनीगृत्तिमांनो, दुध्यावेिनयज

અધિકૃતનથીવાંચના. પ્રાંતનીત્રાંતથી વિપરીતપણાને પાંચતાદે અધ્યુદયના ૨. તેવજમન્માન ૩. આગનાભિગ્રહ ૪ તથા આ-
 રહિતહોયંત્રંધનનાટન આદિક્રેમનોઅનુભવકરેછે પણમારાવિનહાથજોહવા) ૭ તથાતેવનીત્રેષ્ટાધીપનનો અધિમાયત્રાંણી ને
 મુલેવાનવાનપૂજાદેમુખનેસામેછેતેવ. મુઝીયિનયત્રેતેવ, વિદ્યાત્રામીક તંકસાનીકહીછે. ૯ તથાનાટનાજ્યા ત્રેત્રેમુઝીદક
 મુજેનુંમુઝરૂપછે; યદ્ધાધિનયમેત્રેત્રેવગુણોનો તંમવછેમટે. નોકલોછે. તેર્માત્કાર, તેસ્તવનંદનપ્રાદિત્રાંણું. મન્માન તે
 સ્વર્માકમુંછેકે-સમા, મુજનુંમુઝછે. અનેક્રોષ, દુષ્ટનુંમુઝછે. આંમનપ્રાંણીઆપવુંતેપૂર્વક આઆમનડપરપારો પમત્રેકહેવુંતે.
 ધર્મનુંમુઝવળવિનયત્રે, તેવજામ્મવાકમુંછેકે-જિનજાસનેતેવિઅત્રપારોપકરવુંતે. આગ્રુપાવિનયડપનારવિનયનેતેવે અં
 નયધીરહિતેતેવર્મ, વર્માધીરોષ, અનેતવળવળ્યાધીરોષ. ॥ ૨.૧ પ્રાચીનગાથાવેદે માનવકારનોકલોછે તેવકે-ગુહનીમધીપે
 ય્યામીર્મા) મુલ્યપર્વાંવ્યામપુત્રકમટ્ટારકે, ઝીવપણું (પર્થિંગુકકલુંપુટલેલંદાનુગુત્તિકસવી. ૨. કાંલ્યાડત્કારનો મત્યુપ-
 વિદ્યાપુરીનાંતિયામી મુદર્નત્રેલંદવાચોપનેઅર્થ. શ્રીનેમિત્રિંત્રેમિત્તકારણજોદવું. ૪ દુઃખવેદેથીદાના માધુનેઅર્થ કોદ૨સત્તુની
 ધારત્તવાપુત્રાચાર્ય, તેમતંવચનઆમત્તારલુંછેકે-રેસુદર્નનંકવું. ૬ તથાઅનુમત્તિકેર્વાં અનુમોદનાકસવી. આનકારેતેસપથી
 મઠાંતિત્રાલંત્રેત્રોષછે, જેમતંવચાનુર્માપણ સુવર્ણનીત્તમક્રિમિદ્વિદીવકારેલ્લેછેકે-આદેગાદિકનાઅર્થિને નિત્યેમુહસમીવેરહેવું ?
 પુર્મવત્સનાત્રાયછેલોરકરતોતથી પત્રોપનીસ્વાખ્યાયિકમક્રુતિયજ્ઞયેલ્લમુહ, મુદ્દાનાદિવેદે મન્મુખકારકશેત્ર મટેપનિર્જરાછે
 તવનકલુંત્રેલોગીપ્રવેછે કાંદશીલવતુંતથી, તેમકુઝીનપુરુષાંધ્યાશ્રુતપાંપવાતુંનિમિત્તકાર્યકારને વિશેષવળંચિનયનેવિષેવર્તવુંઅને
 ત્તણેશ્રંત્રનથીઆંગ્યાંછે, કાંદપનથીઆંગ્યાંતોપણ તેનાંત્રેલંકનુંત્રેવળકરવું. વીદ્યાવાલ્યોતેત્રેત્રપકારેછેપ્રથમઅર્થત્રાંણવો. ૫ છંદુ
 ત્રોણચિત્રવિધિચત્રકરેછે, કાંદનથીકરવું. ॥૨॥ પત્રોપોતાનીંદાનવકારનોંડપચારાવિનયછે જ્ઞાનનાઅધ્યામાદિકનાકરનારાનો

रचनाछेनेनेकोणकरवाजायछे; कोहनथीकरनुं, तेममाराकुलमांउत्पन्नथयेला पुरुषोनीविनयगुणस्वाभाविकजछे. २ माटेश्रुत
 आर्थपुरुषोपविद्धेपेकारिने गुरुप्रमुखनाविनयनेविषेप्रवृत्तबुं, जेमाटेशास्त्रमांकहुंछेके-अनिशेभाकरोतेथीअग्रिममानएवापण गुरु
 रूपकूयाथी ज्ञानरूपप्रज्जेलेवाएकविनयन, गुरुनेविषेअविशेकोमलताउपनाचवामां. दहापणपणाएयुक्तछे, पणवीजागुणनुं
 एजगाएदहापणपणुंचालतुंनथी. १ वलीविनयथकीज्ञानआवेछे, नेज्ञानथीदशनप्राप्तथायछे, नदर्शनथीचारित्रपणपमायछे, ने
 चारित्रधीगोक्षपमायछे, नेमोक्षनेविषेकोइमकारनीवाधानलगि एवुंअपारमुखरखुंतेनेविनयवालोपांभीसकेछे ॥ १ ॥ विनय
 पूर्वकनग्रहणकरेवुंश्रुत, तत्कालसम्पकूपकारेकलने आपनारहोयछेपणअन्यप्रकारेनथी, आजगाएदृष्टतकहेछेके-राजग्रीनग-
 रीमांश्रेणिकनमिराजारहेतोतां, एकीदवमश्रीमहावीरस्वामिनामुखथी, सतीपणानानिर्णयादिगुण संगळीततोपपांमीपोतानी
 स्त्रीचेछणानामनीपट्टराणीमत्तेयबोल्होके-अन्यस्त्रियोथीअतिशेअधिकएवो तारोमासादते, कियाप्रकारनोकराबुं. त्वारेतेबोली
 के-एकथंथियोमहेलकरावीआपो. राजाएएवामहेलकरावानीआज्ञा, अभयकुमारनामनामप्रधाननेआपो. तेअभयकुमाररेसुधार
 लोकोनेबोलावीतेवातकही, तारेसुधारलोकोतेएकथंथिया महेलकरवामांटेअतिश्रेष्ठ काष्टनेखोलवा अटवीमांगया. त्वांभ्रमण
 करतांकरतांसारान्यक्षणवालो घणीछापावालोअतिशेउचो, फलफुलवालो, मोटाशृसजेवीजेनीमोटीमोटीशाखाभांछे मोटांमो-
 टांयहीयांछेएवोमहामोटोएकशृसदीठो. देखीनेविचारकर्योके-आबोमोटोकृसछेतोतेगोकोइएवोमोटो अधिग्रायकेदेवपणनिश्च
 रशे, तेवातशास्त्रमांपणक दिल्हेके-जेवुंतेतुंस्यानपण देवतांविनानुनहोयतो, महालक्षणेसहितआयामोटाशृसो देवाधिग्रायकेम
 नहोप होयन. मांटेआपडास्वामिने कोइप्रकारनुंयिग्रमांहो, मांटेतेनाअधिग्रायकेदेवने रात्रिइशरदिनेआराधनकरी आज्ञामा-
 गीये, एमथारीनेदिवमत्वांउपचामकरी गंधदीपपुष्पआदिबहे अधिवासकरीपळीपोतानास्थानगांभावया. तेपनीभक्तिपूजाबहे

नृपसुनोऽभिप्रायकदेव ममश्रमनिर्वापये आर्यो मे गाहाहारमग्ने भययकुमारो नृपुं, के-हृमर्वहाच्छेषुपुण्ड्रदशोभनाग्नेषां
पुसोले प्वायनगद्वदे नन्दनममरपातेवनवद्वेगोषतां चारेणामपाकारवदे (कोटवदे) नीट्योपकथंभियामेदेव करिआपीड,
पणपागउपररेद्योपुस तमरिनेलेदरायां. पछीभययकुमारंतेवात श्रीकारकरी नारपछीनेल्यंवरदेवेवाननी अचिरयज्ञकि
महेतत्कायकृताममगेतेपकथंभियामेदेवकरिआप्यो. ॥ जेपटेझाम्पापणगेवातकहलिके-राणिगर्वथायेया, देवोनिपुतादेवो
चाकरकरतापणविशेषआज्ञापावर्जित, राजाश्रेणिहणत्वंउपदेऊयांअर्थोइतो तोनेमहाएनअनरंमोयंमेदेवदेसीने, केउ
दुभयानकरवाआरंभेय्यपुरुषे, अरुमयानमाकरनोयांपयने, जेनेवेममश्रमपावंपुंयाननि, अनिदोगभीभयो. नारपछीपमा
देवीजेमपमद्वर्गाअतिदोगनीपदंनरहिते तेमनेचल्लयापणवंपकथंभियामेदेवमां राजानीआज्ञावदे अनिदोगभीगयापी निरंर
महेदीएपी. पछीपकटिचमंननमस्ती रहेनारीपुमांणी (देवी) तेनेअकालमांआमृकालपायनो डोइअण्डकमंननीनम-
नो रथउत्पश्रथायंतेदोइदंमंरुतमांकेवायणं, नेमनोरथउत्पश्रमयो. पोतानोपणीविद्यामिद्वच्छे पदुंनानीनेवेणीपुपोतानापणीने
मेवातकदीके-मारोआमृकलजोइपांछये नंयिनायांलेमनथांअ अनेनेआमृकलचेद्वयाराणीनायागमांछे. नेअणीआरोपो
अनिशेआमृहकर्यो. तांरेपणीपणराजापी अनिशेषीपोनोगरोपणजुंकरे, मरकुंपणकबुलकरीनेमीनाआमृदशी नेकलयेरामपो,
न्याछांनोमनिषायनाकोउपलयादंराहेने पोतानीअवनामिनीनोपेविद्यानादक्षपी उचाआंयानीरायेनमारीनयारीनेभासृकळ
धुटीळीयां, अनेउमादिनीविद्यानाचलयपिछा दननिवनेनंउचादिदण्डाहरीने जेपचोमनामंननांदिआमीनेमंन पोतानी
मीनेआप्यां. नेमांउमासुर्माकरुंलेके-ग्रीएमांनारहेलोपुंचोपुरुष, गुंनहरेअनेगुंनआणी आप, नरत्वांनुपणहरेअनेनआणी
आपचापोमयध्वनेपणआणी आपे जेपरराजपोच, मीनाकहेवापी मपेदानीपेदेचारणराजाथया पछोनेनाउपरसीनदीयेटीयथा

परमाकैरव्ययनिषेधानीपेठेपुनराकरवापख्या. अनेकालिदासपंडितेपणस्रीनाकरेयाथी पोतानेपणीप्रियपथीमुखघोहती तेपण
 पर्वाविनाएटले मोटुंगुपप्रणहादिआवेतारे तीर्थक्षेत्रमांडाढीमुखघोमुडावी स्तानकरसुंएवील्लोकिकरुशास्त्रमांआज्ञाछे. आतोतेमका-
 रनापर्वकाव्यविनापण, मुखघोनुंमुंडनकरावबुंउठयुं. ॥ तेकथानकनोसंक्षेप भामकरानेछेके-यारानगरीनेविवेकभक्तिरूपवती
 वेदभारदेनहीनेमानिनगरीनेराजाभोजनथाकालिदासकवि एवेचगाआतकथयाहता. एकसमेतेवेदश्या, एवीहउमांआवीकेभोज
 राजानेकसुंकेआजनेमांकसुंकराबुंउठशे केतमोगवेदानीपेठेचारेपेथाने नमाराउरद्वेनुंनारेतमारे आचोकमांभ्रमगकरता
 जवुंनेपोढानीपेठेपुंपाराकल्या. तंमकरादोतोतमागअंगनोगंधशे पछोगजाएथोहउजांणी तेमकमुखयइतेवातकरी. पछोरा-
 जाएवेदश्यानेसिगपयुंके ज्यारेकालिदासकवितारीपामेअवे नारेढाढीमुखघांमुडावीनारोगंगकरे, तेवातकमुखयायनोतोमारेकोइ
 मकारनोशोकनरहे पछंतिवातेनेणीएकमुखकरी. पछोग्यारेकालिदास आव्या त्यारेवेदश्याएनेवातकमुखकरावी, कालिदासेढाढीमु-
 छघोमुडावीवेदश्यानेनममकरी. पछोढालीदासज्यारसभामांआव्यात्यारेभोजराजाएकपिनोमकरीकरीके-ईकविश्रेष्ठकालिदा
 सतमोणीकथापर्वमांमुंडनकरावयुं तारेकालिदासेकसुंके-जेनीधंक्षेत्रमांजेपर्वमांगधेडा, घोढानेपेठेपुखुरनाहतातेक्षेत्रमांतिअपर्वमांअ-
 मारुंमुंडनपयुंछे. माटेस्त्रीनीमार्थनाथी नकरवायुंपणरुपोकरेछे॥ पछो, मानतःकालेपहामुगंधमान्आंघोफळरहितशोभारहितजोइने
 शोकथीचेछुणाए राजानेतेआंघोदेसहीकसुं. राजाएपणतत्कालअभयकुमारनेरोल्लावीकसुंके-जेनीभागकारनीनाच्छेतेअंते
 उरमांपणकोइखेतउपद्रवकरे मांटेतेचोरनेमातदिनमांमकटकरीदेखाडो. अनेनहिदेखाडोतेजोरनीशिभाछे तेनुपायतमोथशो.
 अभयकुमारतेवातअंगीकारकरी, पछोचोरनोपणाप्रकारे तपामकरताकरना कोइदिवयणानगरनल्लोको 'कोइदेवनीयात्रामां
 एकठाथेपेछादिबीनेपोने वेशानरकरीचुइदकुमारीचुंकथानरु उंचेस्वरेकहेवावेडा. जेमके-यतंतपूरनामाएरनगरइतुं तेमोजीर्णशे

उनी दुधीपुष्टपद्वारीनामं प्रतिष्ठापयन्ती इती. तदा पद्वरीनां विधानं नूतनरूपेण कृतं. एतदेव
नमचोधि करनीयास्तीति प्राप्ते. तारिपेयास्ती, कामपीगंभरीति जेते रूपानोमं गहरा नीवारनास्ती, त्योनेन दुमारीचोस्ती ते-
द्वंद्वनीनपीपाइं बासीपुं मेगीद्वंद्वं रूपानोमं नपीगद. जेमेतेनामनां रूपं उते-भाउनरुकरनीनपीयो, पुरुषनेगनकरायोग्य
नपीग. जेमेतेरजद्वारा १ नयामोमनां रयेस्ती इत्येने २ जेमेतेनामनां दिव्यं हस्तिने अभिरुहोमेने ३ नयानेनीन दीशास्तीने श्रीजेने ४
दुवामीहोमेने ५ नयामिन्नपीमी ६ रातानीमी ७ नयामुद्रनीमी ८ एप्रभृजानीमी ॥ तारिपेयास्तीपुरुषके-परं सांभयनमारी
नयामायेने. पस्तीने रूपानां नूतनरूपेण कृतं. पस्ती अतुलपेरणी, रयोरगप्रियोतानास्तीविभागज पोतानीमं यनिज्ञाहस्तिगंध्या
की, पस्तीनबोरोपोटे-नंतानीमीनेप्रापुं करिभावेने. पस्तीवारणामोतानानेत्तनं प्राभूरगमगां दिसिनिचोरोपोस्ती, तारे
नेनीद्वंद्वं नानुपर्वणानां नकाकपुं, तारिगम्यनविज्ञावास्ती तानीने आननां नुडीनुं एमकरुस्ती दीपी, रयामीनास्तीनेपारममां
पुरुषप्रतिपेपुस्तपोरासमसपदेनेप्राप्ते, तारिनेनीनपोतानी, तारिनेनेपणभारनीनयेनेनृपसगकरीनुं
पुमपारीमुक्तीदीपीनेमान्दं मेभासी. तारेनेनीप्योतानीप्रतिपे आधर्मपावी पोतानीमानां नीनाणी नमस्कारकरीमुक्तीदीपीनेपा
स्तीचत्तपारापेपेप्राप्ती, तारेनेनीप्योतानीनयमप्रतिष्ठा, पदेस्तीपातकरीन्यारेरासमेकपुं ते द्वंद्वं भयमममनोआरागकरीनेइश
पमनुं नोभरिनीना. पस्तीपोतानातारिनेनीपु सोतानुं नृपां नकपुं, तारिचोरपोल्याहेगसमनेवामपद्वारा नृपुद्रोपाए तेनमुक्तीदीपीमाटे
भयारेननृपनीनीना. पस्तीपोतानातारिनेनीपु सोतानुं नृपां नकपुं, तारिचोरपोल्याहेगसमनेवामपद्वारा नृपुद्रोपाए तेनमुक्तीदीपीमाटे
पद. एतदाकरीनिं भयपपुमार सर्वस्तीकोनेपुं उतेहे-हेस्तीको. एचारनेविपुद्रुकरकारकेतांदुःखेकरीचकाय, पनुं मोडुं काम
कानेकपुं. रयोरिष्ट्यां बाजाबोल्याके-पणीएनेकपुं. तेनुं मोडुं कामकोइधीनगम. तेस्तीकोमां मुल्याहतां मेधोल्याके रासमेकपुं तेनुं

धीआधीनथाय. व्यभिचारीलोकोबोल्पाकेमालिएकधुं तेंबुधीजाधीनथाय. पछीपेलोअंत्यज(दिह)बोल्पाके-यापजीचोरेकयुंतेबुंमो-
तुं कामबीजाधीनथाय. रतनसोनानीभरेलीएकडीहाथमां आवेलीमुकीदेवीएधीवीजुं. शुंदुफरछेपछीतोतत्काल अभयकुमाररेछडीने
तेनेशयेझालीन्यीपोनेकड्डुके-तुजभायानोचोरछे, बोल्पासाचेसाचुंतो, जीधीशनहीतोराजातेनेजरुमारीनाखशे. पछीचोरसाचे
माचुंपोतानुंसंघुचांतकहीमंभळावुं, तथापितेनेराजानीसमक्षलाचीडगोराख्यो. तारेअतिरोपमांमतातेराजाएतो, तरकालते
चोरनोवधकरवानीमोकोनेआझाआपी, तारेअभयकुमारबोल्पाके-एनीपासेवेविद्याओछेने लेइलीयापछीजेमघटेतेमकर
हयो, जेमाटेशास्त्रमांकड्डुछेके-बालकूपकीपणाहितकारीवचनग्रहणकरवुं. अनेअपवित्रवस्तुधीपणकांचनग्रहणकरवुं. नीचधीप-
णउत्तमाविद्यानुंग्रहणकरवुं, निदिनकुलधीपणस्त्रीरत्नग्रहणकरवुं. १ तारपछीराजासिंहासनउपर वेठोमतोज यातंगने (देउने)
सन्मुखचेमाही, उन्नामिनीअनेअवनामिनीएवंविद्याओभणवामांही, परंतुपणीचारभणेमनेपण ज्यारेहृदयमांकोइमकोरेनइकी
त्यारेक्रोधायायमानधनेराजाबोल्पा, रेनीचमारोविपेपणकपटकरछे. एमकारेतेनीतर्जनाहरी. तारेअभयकुमारबोल्पाके-हेदेव
विनयविनाविद्यानस्फुरणायमानथाय, मांटेआयातंगनेसिंहासनउपर चेमाहीपोतंहापजोहीपुंथीउपरउभारहेनोविद्याआये ॥
तेकड्डुछेके-प्रथमतोपोतानोआत्मा विनयमांजोढवोनारपछीविद्याशिखरी. जेहेतुमटेजन्मधीजेमेलेवपे तेमविद्याविनयधीजन्म-
द्विपामेछे. १ एवुंनीतिशास्त्रनुंचनछे. पछीनीतिशास्त्रनेस्मरणकरतो विद्यानोअर्थपेवोनेणेंतेमजकड्डु, नारपछीनेविद्यातत्काल
हृदयमांलसीहोयेनुंएमस्थिरही. विद्यागुरुपुंनोचोरमांआळवुंमाटेराजाएगुन्होमाफकरीतत्कालमुकीदिथो, एटजुजनहीउलटोते-
नोपणोसत्कारकरथो. माटेविनयपूर्वकश्रुताध्ययनमपुनकार्यकरवुं. ॥ एमकारेबीजोविनयाचारकसो ॥ २ ॥ तथाश्रुतनाअर्थ
पुरुषेगुर्वादिकनेविपेबहुमानकरवुं. बहुमाननेआभ्यंतरभीनिर्वाचवी, नेनीनिर्वाचवाधीनिअधेगुर्वादिकनीएकतिछेद्रोउग्रनि (पर-

[illegible]

[illegible]

परमां आषीं च वषांते माटे उतावळी घेवताच, भिष्याचे वर कर दोनही. पळोतां ते वात मां पळी येछी दोनो अविशी प्रतापी घेवत, त्यांतो ते पुत्र परदेस धी आची परमां विठां दीडो. स्नेहमहितमाना पुत्र मल्यां प्रतिभानंद्यपो. तार पळी ते ये पिळ्यां जेटळाक मां गुफासे आंवे जेटळाक मां ते द्युदशी गणापूज्यनो एक योनी जो डोप्रद करी आची जे मत्तयादीं दिव्य द्योतेने आपी मरकार मन्मान करूं. तारि वी जो दिव्य रोपयांमी गुरु मत्तये वोल्यो कं-जेनी उपमानथी एवाज्ञानानिधि अने संधवातनां जण एवातपारा जे वापण, अभिज्ञे विनय वाया वेंसरत्वा दिव्योनी मध्ये उपारे माचो अंतर करूं तो तांते वात कोने रुचीने होनी आगड्के रीने कोनी पागे एवात नो डगको देव हावयो, उपारे भ्रमृत मपण्या चंद्र मंडळयी भंगारा नीट्टियाय, अने हजार किरणवाला मूर्त धी अंधा रुतरा मपयाय, अने कल्प-दृष्टनी भेवाधी उलटी दारिद्र्यमाप्तिनी कहवत आचे, अने मारा वैद्यनी माप्ति मया पळी पंद्यादनी उत्पत्तियाय, अने पाणी मकी पण उलटा अदिना म्हासा उडे, तारे ते दोष कोने दे गो; गुरु येात्पा के आतकार नुं नुं द्याधी बोलेछे, मंतो विद्या आपणामो तथा आप्रायां शिव-वत्सो इत्यादि कोइ मगा एकोइ प्रकार कांइ पण ठांनथी. तारें ते दिव्य वोल्यो-तारें ते नपारा वाढा दिव्ये मारग मां हाथणी विगरे कथुं. ते नपामा नुं यं जे माहो एरुपण सांनुं न थुं तारें ते तपारा भगवत्पा मां प्रचां कळे के नही. पट उं ये दिव्य नुं मर्त रुहेतुं मत्तय थुं येथी ते नुं सन्मान थुं जे माहो मर्त नुं थुं येथी पारु अपमान थुं, मां उं ये आट्यां वं गुं पीत माहं मया गुट वेंत रुं कुटी कुटी निमरी गयो ते नुं फल तो येवट आत्र थुं मां टं तपारो वं कं के मनही. इत्यादि ते दिव्य नां कडोर वचन तां पळी ने गुरु पंचिचारयो के आतो के जेत कर शो. पळी गुरु ए एना मम सधुं दिवाना दिव्यने बोलायी पुळुं कं तारुं पान कडे. तें दायणी दपायी नां शि इत्यादि. पळी ते वोल्यो के-हे गुरु महरान, तमारा ममादधी ने ती चहो नो उं दे विचार करवाधी मम वं नां गुं. जे मके-हाथणी नीदारी क्रियायी केतां भापू वनाळी सदा हाथी ना-नी आतो निक्षेपां काळु काळक्षणथी हाथणी नुं म्हा प्रछे एम कल्पना करी हाथणी ना पछे एम कथुं. दावी आंवे कांण जे ते के इयां नुं का-

रणतोएते-जमणीतररुथीज वचेवचेवृणभक्षणकरबासुखनाखेतुंपणटावीतरफउगेळीपासमांडुंदलमुखनाखेतुंनहीतेधीटावीभां
 रेहाणीऐपमकलनाकरी. आगलजतांस्त्रीपुरुषएवेजणे दायणीउपरधीउत्तरीनेलपुशंहाकरेळीदीठी तेचिह्मथीआजगाएस्त्रिये
 करीअनेआजगाएपुरुषेकरी तेचपुशंरुतनाचिह्मथी, वळीस्त्रीनेउठनीवखतेनेजगाए वेहायनाटेकोइउभीधेपेळीतेचिह्मथीगर्भवंती
 भोगमीपेजणनारीपमकलनाकरी. नांनाकोटानांझाढमांपेहेरवाना वस्त्रनावळगेळानांनातांतणा लालनोइलाखसपेयुडेपम
 तथाचादतांजमणायगनुरेतीचाया मागमांडुंगळुपडेलुंनथीजाणुं जेजमणीकुरपमांगडिमाटेपुवजथशे. अनेदोशीनोपुत्रेपर
 आव्योपमकरेरातुंहारणतांएउहे-वडानीउपाचिपुड्वीधक्ती धयेळीछेनयडांभागीठीकरांधपृथ्वीमांमळिगयो. अनेजलनदीनुं
 ऐमाटेनजलनोरेओनदीनोवळिगयो. माटेयांछपणवस्मांपुव आव्योपमकळुं. पळोतेनाअनुपमवतिमानामनी बुद्धिजोइमुरुघणुं
 मराहाथया. अनेप्यारीसालगिप्योकरुंहे-देवग, नुंमारोगालानहारातोविनयकरतांइदो पणतारुमारोविषेयहुमानतेहुंनहुं. अ
 नेभातुद्विजानादित्यनेनो पारिवेपमारिसीत्येवहुमानइनुं अनेएनीस्त्राभाधिकवैनयकीदुद्विपणछे तेबुद्धिपणमयझूमकारनायहु
 माननभिपोरापडीनवनीकुरेजे नेनटेअजगाएरांकांडपणदोपछे ! देवादाजत्रयीएइछेजगार तमारोवांकनथीपमकही, अति
 दोमोरथीभयसातुंमुस्तकाछाटी. पोतानेतामनासीगयो, त्यांतरतरनेचीस्त्रीनेमुहीयजांनपंभणयां गाळ्यांपणविद्यासकलन
 यशेभीसीउपरजोवकरी माओदेदसोहयोहे-रांडनारोपावे नाहंरपणथयाथीमारीविद्याहोगतथइ पमकहीनेस्त्रीनुंताडनकयुं.॥
 एनकारेभिनयगोदोमनोपण वहुमानअनेअचरमानेनेउपरदृष्टांतकळुं ॥ इयेअल्यारिनयमनेरण, यदुपालवडेकळननिमांसिधवायां
 दृष्टीनकरेछे॥ कोइपणपरननुंनेउरण भाविपिदसगाकरेछेएवास्यत्रयांशिस्मांनेअनितोपमत्तकारीरेळीइवी,तेनेकांइकत्राक्षणपावे-
 त्रपणेचंदनपुष्पादिरुभीभक्तिवडेपूजेछे, अनेअन्यदकोइपूकाभिउगातिनोपुकरुपनो, एहाथमांचनुयअनेवीजाहाथमांवाणराखीने

मयमकरेच्छीपूतानंनमगरेदूहकरीउपपागगेद्वि, मुपनाचंगल्यपदेछात्रीपिन्नपश्वगदेविषनेपूनेछे. जिनपजमपूपयाभीनेमकारनो
 विनयकरवांनुंनजाणयो, पयनेनाइदयमारहेछेपहुमानछे नेधीमममयपदेओभिल्लमायेदुआळमशदुछो इत्यादिआळापमंआपनि-
 लेकरताइता. एकदियमेगेवातमाजानाद्वीअर्मापायतिभीनेजिनउपररीमायो, नेवांन्योहे-नेमपणपनीरमायेआमकारवांओ
 छेमाटेनीचछोइत्यादिशिपनेठपगेदीयो. जिनपजबोल्याके-पूतोमासोवेनेनआनिओइद-अनूरागछे नुंपणछाळेमानःकोहेदेसीग,
 नेमाणीश. माप्राजतांजियनीअचगजनाकरींमरगयो; मातःछाळेजिय, पुरुषोनानुंचधुउंगेहीवेता. आस्यअव्योनेजे, नेम-
 कारनाजियपेअळदेसीनेहाईकखेदकरीवेताछे पटळामिपेछोभिल्लपूताकरवाआव्यो, नेजंओअंमंजोदेदकरयो, नेभाळवदेपोना-
 नुचधुउंगेहीनेजिनवेनेआपुं. जियतोतःकाळममयपदेतोभेदुनेहनुंवेनुंचधुआपुंअनेचधुदेजनुंमअपुं पनकारेअंनरानादुमाने
 करिनेनमुषादिकमयादेवादिकममयथायेछे. तेवातजिनमनुनिमापणहछेहे-हेधमवरनयो, नेप्रवहेनपंदेराता, नलीपवीपू-
 जामामप्रीपदेनथीभारापनधमकता, किन्तु, अतिओभक्तिमदितरागवदे, नपोएकेअळारचननुंनरिपाळनकरुंनेजेकमिनज, पूत
 आरापनाकरीनकायपवाछो. नेवातमाप्रेणमस्यसदेसीचिनमापणोचमन्तारपमयो. पनकारेचहुमानअनेअचहुमानपवेनुं
 फलदोयेछे, मोटेभट्टमाजियोयेनेनोविचारकरीवेकवरहेगुसादिरनुं मट्टमकुनकारेचहुमानकरुंनेजेविषनपहनकरयो ॥ पदकार
 श्रीनोयहुमाननोमिआचारकता ॥ २ ॥ तेमनबल्लीश्रुतनाअर्थोमाजियेउपयानपणयथाआनकरुं उपयानपणज्ञाननाभारापन
 नेअर्थोछे. तेनारुमाकताममाजिनपविशेपदपउपधानछे. तेनीव्युत्पत्तिभ्रामकारनीछेक-उपकेताभीपेधयायमूमाडिनेनपवदेने
 तपनेउपयानकरीण । नेतोमापुंनआचम्यकादिश्रुतनाभारापननअर्थ भाराहयोगअनेअनागादयोग, पदकारनुंनपविशेपदपछे,
 तेतपतिद्धातथीअपिरोधिअने पोतपोनानीवमाचारिनेअनुतरीजाणहुं. आपकोनेनो, श्रीमहानिशीघभादिभागमपार्कहेनुं,

पंचपरमेष्ठीनुंनमस्कार(नोकार)आदिब्रह्मनाआराधनेनेअर्थउपधाननुंण्ड, तेतोमसिद्धजळे. अनेजेमसापुनेयोगवहनकरयाविना
सिद्धांतनुंवांचवणुंआदि, शुद्धयनुंनधीतेमथावकनेपणउपधानतपकरयाविना नमस्कारआदिमूत्रनुंमणवंगणुंआदि, शुद्ध
नधीयनुं । तेथ्रीमहाविनीयमूत्रमांकडुंउंके-जमाल, अविनय, अवहुमान, अनुपपान, इत्यादिआठमकारनाज्ञानकुशीलब्रह्माडे
तेनपिंक्तिमांअनुपधाननपेज्ञानकुशीलने, मोटादोपपणुंकडुंछे. जेमके-जेसोइरुपपूर्वोक्तआआठनीमथेअनुपधानेकरिनेमुमश-
स्तएवुंआवश्यकादिज्ञाननेमणुंछेवाभणावेछे, अंनभजनारंनवापयावनासअंनिसाहंजांजेछेहेगौतमतेमहापापकर्मवालाछे. अने
मोटीएवीतेमुमशस्तज्ञाननीआज्ञातननिकरेछे. गौतमस्वामिकरेछे-हेभगवत्तपमजोतेछेतोतपचमंगलनुं उपपानतपशीरित्येक
रावबुं. हेगौतम, प्रथमज्ञानअनेपछीद्या, दयायेकरिनेसर्वजगत्जीवमाणभूतमत्त्वोनेपोतानाममानदर्शपणुंजावन्मर्षधीउत्तमए
सीलपेछेत्वांपर्यनोपाठेवो. एमर्वज्ञानधीमवचेंछे. तेजावत्तएपाठसुधीजाणुं हेगौतम, एविभिवहेपंचमंगलनुंविनयोपधानकरा-
वबुंतेजेमके-मारुमशस्तएवुंतिथिकरणसुहृत्तनसप्रयोगलप्र तथाचंद्रनुंचलभावेनेममे, मुखयोउजातिआदिमदनेजे, शंकाए
राहितयइने, उत्पन्नयतीएवीअश्रद्धा मंचेग, तेनुंभक्तिनीप्रपणुं, तेणंकरिने उच्छासपांमोएवोजेमुमअध्यवसाय नेणेल्या-
तएवीजेभक्तिअनेवहुमानतेपूर्वक, नियाणाएरारित, द्वादशभक्तवंदरेहेलोचैत्यालपमांतंनुराहितभवकाशमांनावत्तइने, नवा
नवासंयोगवंदंसमुच्छलताअतिशो धयेलायाटानिरंतरार्चिल्यपरम मुमपरिणामाविशेषवेहेउच्छासपांमो, जास्वअनिशेदभंतः
करणवेहेजावत्तपंचमंगलमहाश्रुतंपंचअध्ययनअनेएकचूलावेहेसहित श्रेष्ठएसीमवचनदेवताएअधिष्ठितप्रणपदवेहे परिमाणवा
लोएकआलायोसातअक्षरपरिमाणवांलोअंनंतएवागमअनेपर्याप अयेनामसायक्रममहाप्रअनेमचरविद्या तेपनुंचीअरूपनमो
अरिहंताणं, पमकारनुंमथमअध्ययनजाणु. तेदिवसआगेकरहेपरवुं.॥ तेमजशीजेदियसपणजावत्तवेपदवेहे परिमाणक-

रेळुं अने एक आठ्यावरुपाच अक्षरेपारिमाण करेलुं, नमो भिद्धाणं, एतद्वशी जा अक्षयवनरुप आयेळवे भणवुं. एतज्जावरुपांच
 माध्ययनसुभीपांचेमेदिन आयेळवे भणवुं. जावन धीनो आळापकने भीजा अक्षरपरिमाण सुभी एमोंपवनमुकारो हल्याादे बुद्धि-
 काजाण ती. एतेमाने आठमेद्विरुप आयेळवे भणवी जावन अठममकवे सस्यकूयनुज्ञापन करीने जावन अथारण करवुं ह्या-
 दिपाठयेतो. तारपळी ईयांपथि कीमणवी. हेमगान्ते कीया पथिवे भणवी. हेमोनमजे पंचमंगळपदाश्रुतस्कंध, एकचोय
 भक्तचे भ्रम आचार्य अहे. चतुर्विंशतिस्कंध अहे. एतद्वरी एरुचनुपमकवे. एरुनीजा आयेळवे. भिद्धांतस्तर, एकचोय भक्तनेपांच
 आयेळवे भणवी ह्यादि. ॥ तारपळी मारीपवां निधिरुणमुहूर्तनसप्रयोगलप्रचंद्रवचने, पांतानी गक्तिममाणं जगद्गुरु श्रीनीम
 कृष्णीपूजाने अर्धनारादन करवोणें जूनांत जचारजेने एचो धनेमा भिळं भित करचोळे माधुमगुदायजेने एचो पनो जावन गुरु पद्माराज-
 नीमाये, माधुमगुदीमाच भिरुतमग्रं पुंरंगीं ते ओम तो मममम, चे सोनु संदन करे. तारपळी माधुनागुगचे माहव एसांने माधुनेमनुं
 पंदन करे. तथागाच भिरुत्वाजनं पांतानी गक्तिममाणे मणमादिकनाममूहवे अथारपद्वयणा मूल्य सार्थां कोमळचो ह्यांचा
 मृदनादिव हेमहात्म्यान करवुं जावन. गुरुपामेधमंदेगना करारवी. तारपळी परमभ्रं धनेमं वेंगंनं मां तत्परधयेळाने पुंरुपने श्रीवना
 मूधीपाळनानो अभिग्रहं देवो जावन. तपोए आजभी आरंभिते तीवतामूधी भ्रमकाळने धिपंचैयवंदनं कर्त्तुं जावन. एछी अभिपंचण
 करेलीमानं गमुष्टिप्रो (वागसेपनी मुष्टियां). तेपुरुषनामायाठारनाखीने केरे कुंभं मारनो निस्तारकथा. एमहादेनेने वाभंशेप
 नासो, जाव-चारमकाराभ्रमणं धेपणं गंघमुष्टियोनेनामायाउपरसोपची, तारपळी जगतनागुरुप श्रीनेने दोनीपूजाना एक
 देवानी मुगं वेतारिन, करमाणे छीन हीमकुक्षित एची थोळापुथोनीमाळागुरुप पांताने शयेप्रदग करीने तेपुरुषनांचे पमाउपर आंचे
 एधीरीत्ये मारोपण करवीने पमणवुं. मममनो तेनां उपपुं हण आदि पणवी. हेमगवन्ते उपपुं हण आदिके तेनुं हेमोतम, जेमपंचमंगळछेमेम

भीतरपांशुभीनेपुरुषपंचमगलेनेहोतातलेअयोगमते हेगौतम, तेपुरुषोंनेचर्मगळमहाश्रमसहंभोणरूपणआज्यापेदेनायोग्य नाही,
 अनेनुमांटेअनादिकाळभी अन्यथवांमांडपांनेनकोळा, अमुधर्मनाममृशंतेननंदनकरत्याने अर्थआमकार्त्तुपटले (मनुष्यदेहादि
 सर्वमायमर्षिने) वांभीयाळपुरुषोमध्यकमकाराश्रयननभीकरीशक्तानाथाकमंजुंजुपणनभीकरीशक्तता, नेमांटेनेषाळपुरुषोंने
 तोहेगौतम, धर्मकथावदंधकिंतवांननकमवची, तारपळीनेमेनेमियछेधर्मजेनेपुर्वोमयोजाणिगे नधाहदछधर्मजेनेपुर्वोविभीलयुक
 पुरुषजगायनारेज्जगायनधामत्यालयाननो निर्वाइकरवागमधंदोयनारेज्जआमत्यालयानकमवचूं. अधवागविभोजननुषेमका-
 र्त्तुंनेत्रणमकारेचारमकारेगोनानीनचित्तिनेअनुमारे पणपाणकमवचूंहेगौतम, पिमताळीजनमस्कारिसहितअंत्राने एकचोथ
 मक्तपायछे, तथाचोभीमपोरगीनेदेनथायापुर्वोपरिमटवटं तथादज्जवर्वाअवदवदेतथाप्रणपुर्वीनीवीवेदे तथाचारपुर्वोएहस्थानके
 एकागणचेदेतथापुर्वोआवेळचंदेतथापुर्वोएकपुर्वं मुद्धपटार्थवाळूं, ज्यापाररहितपणरीद्रप्यानभनोरिकथाणगहेतपणेभनेमद्यामप्यान-
 मांपुकाग्रिचितवाळ्यांनंपुक्कणआयेळ, मागसमजकरनीपणारिदोपथायळं. तारपळीजावन् आतपउपधानने विद्यामां करीनेकरे
 नांपुर्वीनांवाटहजेवो. अनेजेएकाजनानाटिकतपमाणिमर्षिनेहं. तेउपारेवथायोग्यगू धायनारंपणतांजंके आटळोनपउपधानचेदे
 पंचमंगलेनेयोग्ययोल्यारेग भंडपधानवांमावधानमांटांयंळ्यांनंपमंगळनोपाठभणावे, पणअन्यधानभणारे, देमभवन्नपमकरे
 तारेतोनेनपणोकाळ्यागेनेपट्याविथोकाळ्यानिक्रमकरतां नेवचंभनुमुगुधायतेनगस्काररहितपुर्वोनेपुरुष, कियेनकारेमुक्तिमा-
 र्गनेमाधिगके. हेगौतमजेमपयथीआरंभीनेपणेगुप्रनाउपचारगर्गानाच अदृष्टभावंकरुंनिपोनानीशांजनमवाणे कांइपणनपभारंमु
 छेनेजगममथीआरंभीनेनेमृम्रअर्थअनेगुप्राथम्यनेतेषभ्यंजपमजाणवुं; पणजेमांटेनेवचनमस्कारांनुमृम्रअर्थअनेनेवे, अविधि-
 नंदनप्रदणकरवां. तारेनुंकरवुंनो, नेवकारेप्रदणकरवां के, जेमकारेअन्यपवर्गांगनविनाज्जापि पृथ्वीरीत्ये, तेपुरुषनातेषाअप-

मापणविमामोर्नायताहता अनेपोतानीमायंदीसायेनार अनेभ्रानेभेअन्यश्रुतभणेआ, नेपोतानीहज्जार्त्तनरदेनिद्रांदि सुपने
 भोगतादेरीने हानवी भनादयाद्याया. रितामनेमदेस्वाध्यायदियमोर्मापण अस्वाध्यायनादिवमछे (अमद्रायायनोद्दिनछे)
 पंमकरेताहता. पछीनेभापायनेज्ञानाविचारनी भ्रांयानना काद्याविनातपरणयाभी मीपयादेवेकाकमोदेवगइनेभ्रामीरहुल्यो
 अवयवी, पणनेभागादिवदेसुप्तीहता. । एकदिवसपोतानीअतिशेदुपवाळी कन्यानेगाडानीभ्रागलयेमाहीने, नेभ्रामीइवेचवा
 कोइनगरमरंगेनहता, नेभाभीरनीसंघांघपणाएत्तापोतानीतानिनात्रवानुहुपोण नेत्रहापवास्तेजनाहता, नेपुरुगेमंरुन्या-
 नुंअतिशेरुपजोइने परवनायगतापोनपोतानागाडानि नेकन्यानुंरुपत्रोचाउन्नामंगेनयववामंरुला, नेभीनेगाडीहेटयोकरुयाया
 अथवाकपमाभागनयतापुरुपोनेपट्टं नुकडानत्रीगणतीमांछंरहीपणनथी. नेउपरपरमरुपिनेभ्रानकारनुंरचनेजेके—नेपुरुप
 रुवमोवामाअतिशेज्जचवाळोधापछेनेपुरुप, भकायमृग्युनेपांछं, जेमेके विपयनागममाभ्राहुळव्याकुळयमेको अहाळमृ-
 त्मुनेपांछेनेम, मुचोमं, नेमआळोककंठनादीचामपुव देदीपमानरम्भुनेदेतीअतिव्याकुळयमोपमंभीभो जेमअहाळमृग्युनेपांमि
 छेनेमनेपुरुपण अहाळमृग्युनेपांमिछे. ॥ १ ॥ तारपछीनेकन्यानुंरुपत्रोवा पढनांनयनारदुमीभ्रापुरुपोप तेकन्यानुंनामअ-
 द्यकटापुंरुहायनकरुं. अनेनेकन्यानापिनानुंनामअद्यकटापिना एमकारनुंनिदितनामदीपुं मोपेतावेमकारनुंभागीविचारकर-
 तांविभागयादी नेपुत्रीकोइकेनेभापीपंनेदीताळोथी. पछीनेमापुउतरारपणननांषणअधपनदूरीमयाअने नोपुअंमंनेपनामा
 मध्यपनभनेतनेपूर्वमन्यनुंज्ञानांतरापकपउदयमा आभ्युतेथीविअवेकसीवेदिवमपूथी तेअधपनयनराजीअत्यंतेपेहेनकरु
 पणएकपदमाअपणददयमानरुं. गुरुएनेअध्यपनबोळवानुंछंलारेकांइपणनआवडुं. त्यानेगेगुरुनेपुछंकेआअध्यपनइद-
 यमानधीरेनुंनेनोउपाय, मुल्योविपियतावो. गुरुएआहाकरीकेग्यामूथीपण माचदेर्यामूथीअवेकनपकरुं. पछीनेजेइत्साइग-

પ્રત્યક્ષ અર્થશ્રીયાય છે. । તે માટે જે સગા ખાદ્યોમાં પણ અનુક્રમે સદુઃખને મૂલ્ય, હોદ્દાની મોટી ગોલકડાદાર (કઢાણું) અને
 પંદરે હલ, રાશિ અને દિશા, અર્માં અને પુનઃ, અંગારો અને મોતું, પંતુરો અને પંપો, કેરહો અને કલ્પન, મેઘ અને દુધ, કાગડો
 અને શીવડ, લગલો અને હાંમ, કાલિપુત્ર અને સત્યપુત્ર, દુર્ગ અને સત્સજ્જન, ગર્દભ અને ઐસાવળશાથી, પૂર્વેમાં અને પાસપર ખેંચે છે, इत्या-
 दि उपमानयोः क्रमापयोगः । માટે આ આધાર્યશ્રી ઊંચે કરાશે તો દરપણું તે પછે અને અમૃત, તેમની પેટે પૂર્વેમાં મોટો માદ, અતિશય દુઃસરવાણકદુઃસ્વથી
 વળી દુર્ણ રેફેરેન્સો પેરે અને તેને કારણે અતિશય ઊંચે ગર્ભમાં મળે છે ચિત્તે જેનું પૂર્વે કોઈ વસ્તુનાં મોટો માદ, અતિશય દુઃસરવાણકદુઃસ્વથી
 અમરપૂર્વે પેલા અંતરનું રહન કરતો રતો । પૂર્વે કોઈ વસ્તુનાં મોટો માદ, અતિશય દુઃસરવાણકદુઃસ્વથી
 (એવરહનેષ) કહેવતે પોતાના અંતરમાં અતિશય ધ્યાનપામણ કરતો અને મુકુતને પેરે એકાંચિત્તે જેનું પૂર્વે કોઈ વસ્તુનાં મોટો માદ, અતિશય દુઃસરવાણકદુઃસ્વથી
 સપરવાથી પામણ દ્વારે જ્ઞાની એકમુકે-ઉપધાનરહન કરનાનમસ્કારાર્થે મૂવેને મળતા પુરુષોની અસાધ્યતા વેદે વિનય
 આરજનમો જગતિશમો કરાવેલો इत्यादि कर्मपाठस्य । (સેવા) इत्यादि कर्मपाठस्य । (સેવા) इत्यादि कर्मपाठस्य । (સેવા) इत्यादि कर्मपाठस्य । (સેવા) इत्यादि कर्मपाठस्य ।
 આદિ દુરસ્તવરૂપે અંતરોતરવેડોનાં મૂલ્યે શરીર અતિશય શુદ્ધ કરવું તથા મોટા ક્રાપિની પેઠે જોઈ મળવ કરી શકો તે જગતે આમ વેદુષ્ટકર્મ
 સપરવાં મો, પણ અન્યથા નિર્વાળે. જેમાં ટોપર મજા પડે આમ કરાવું તો વચન છે કે-મોઈ તિર્થવાંચને જે જીવ પૂર્વે કરે છે એવાં જે પાપરૂપમાં
 સમંતરનું શાયાધિપત્ય કરવા વિના મરણ પામી જીવે તેને તે કર્મ જેવા વિના મોત નથી થતો. તે કર્મ મોગદ્યા પછી મોત સાધાય છે માટે તે કર્મ નિત્ય
 રહેનારા કરવા. તથા અનિયાના પર્ણિયોરિયે રહે તે પેલા પર્ણિયોરિયે રહેવાં જવાળા કરી પ, જેને કોરોને ન કાંચિત્તે પર્ણિયોરિયે રહેવાં જવાળા કરી પ, જેને કોરોને ન કાંચિત્તે
 મેમાં, તે જગતે ટોપર મજા પડે આમ કરાવું તો વચન છે કે-મોઈ તિર્થવાંચને જે જીવ પૂર્વે કરે છે એવાં જે પાપરૂપમાં
 વિશેષે મોરિયે તે કર્મ પૂર્ણ થાય તો પૂર્ણ. જેવડાં પૂર્ણ થાય તો પૂર્ણ થાય (કાષ્ટમાં પડના જીવો વેદે) હલે જેવડે જેવડાં

आपदेनेमने आकरु रूपगणनागाम्युं. नारपटीपक्षानिधीयर्षाकरेष्टापुस्त्यपिधियदेन मारभागवाक्यमनवेष्टयने उपधान रहनरु-
 रवायुर्वलनमहारममुगमयुने प्रतिशेषनवागाल्या. एमरुयमेनेवृक्तेर्यादृकर्मर्षपासीणयेमनेममप्रमाश्रनावारगाधियगा
 यंदेवदणपणगुरुद्वनीटपवातेर्गाम्यो. तंदेयिनेपछेध्र्दोनेनेपवामायःमर्वश्रावकणपत्रधानिपिने आराधनरुत्वाअनिने
 तत्तरमया. नारपटीनेपपरमश्रावकणयावदे ज्ञाननु आराधनरुत्तु. त्रैवेदेनेनेनमवर्षाद्वयदीक्षाश्रंगीकारकरपाचिनापणकरुद
 ज्ञाननेपामीभिद्विगीनेनेर्गाम्या. ॥ एमकरेष्टपयानतपनुं आराधनभने अनागपनेनेगनुंकळमोइवपाद्वनी प्रमगनाकरिनेनेना
 आराधनयिधिमाम्यकर्मकरितयवकर्या. ॥ एमकरेष्टपयानतपनुं आराधनभने अनागपनेनेगनुंकळमोइवपाद्वनी प्रमगनाकरिनेनेना
 तथाप्रहणकृष्टेथुनेनेपवापुष्टे, गुरुधुनममुगमयेदीनरंयनांपणनेनेगुरुपणेनेनुनामरुहेनुं, पणनांनानुंगोरपणुंदेग्याद्वाने अर्थ
 नाम, अर्थपिद्धेष्टोपतोपमवथात्राभिधुनममुगमयेदीनरंयनांपणनेनेगुरुपणेनेनुनामरुहेनुं, पणनांनानुंगोरपणुंदेग्याद्वाने अर्थ
 मोददएवोदुगमधानममुगमपुननुनामनाहेनुं जंद्युंथुतत्रेनीपांमपण्याराइपुंनेदुंनरुहेनुंपणअधिकभोमुंनरुहेनुं, केमके-पु-
 यामापा, चिननुंकुटपणुं, ज्ञानाविचार, इत्यादिकदोषनीर्षासाधयथाटे गुरुआदिकनांपणयाप (ओळखनुं) करतो, ते मश
 पापपणुछे. ॥ लोकमोपणकृष्टे-एकप्रसन्नो आपनानेपणनेगुरुपणेनेनुनामरुहेनुं, पणनांनानुंगोरपणुंदेग्याद्वाने अर्थ
 पणउत्तयथायउ. १ ॥ इहाएरुदृष्टीतछे ते-एकनापित (वाळंद) इनेनेपेनानीकांपछीनेनेपवाचथी आकाशमांअवसरानीने-
 मांधीधम्रायेइनामवक्तनाहेना. नेहनामनी, एकमंन्यापिण्णभीजमंवाकरी प्रमन्नकरी, नेनीपांमेयीनेचिवांनिपीळीथी. पत्ती
 दंमचेएकळोअपणरुत्तोने मंन्यासीधाकाशमांअचरांगळा अिंदंइवदंस्थानस्यानमालोकोपमदानमरुत्तामी त्रीणीनेपुनरा
 मांदिगो. एवकरतांगकदिनमपवागनानेकनिआची, पत्तीराजाएनेनेपोळाचीपुछपुंके-नमांशिआधियानोगककोणजे, त्यारेने

फल आते आश्रयकारी थायछे । ते मोटे बेसमाधाइ ओमां पण अनुक्रमे राहु अने मूयं, लोढानी मोटी गोल कटाइ (कढायुं) अने चंद्रमंडल, राशि अने दिवस, अर्मास अने पुनम, अंगारो अने सोबं, धंतुरो अने चंपो, केइढो अने कल्यगृह, मेघ अने दुध, कागडो अने कोपल, वगल्यो अने हंग, कलियुग अने सत्य युग, दुर्जन अने सज्जन, गर्दभ अने औरावण हाथी, ऐवेयां जे मपरस्पर भेदछे, इत्यादि उपमान लोकार्पांमना. मटे भा आश्रयकारी छे केस हो दरपणुं मंते पण अने अमृत, ते मनी पठे ऐवामो दो अंतर पढयो. । तार पछी दृष्टि देवे करे लोपं विते मेइ तेने करिने अति शत्रुद्वेगमां मग्न थुं छे चित्त जे नुं एवो देवदत्तनामो दो भाइ, अतिश दुःसख एवा एक दुःखयी ज भरपूर पयैला अंतर नुं वहन करतो होतो. एक दिवस पिता एपो ताना चिपुत्रो नो पूर्व जन्म हानी महाराजेने पुछे सते ज्ञानि एयथा स्थित (जे मदहुं तेम) कह सते पोताना अंतरमां अति शत्रुपश्चात्ताप मकाश करतो अने मुकुतेने पिछे एक चित्त जे नुं एवो देवदत्त पोताना दुर्दुर्गमनो क्षय दयायी थाय एम हानीने पुछ थुंत्यारे ज्ञानी एक थुंके—उपधान वहन करतान मस्कारा दि मूयने भणता पुरुषोनी अशठ भाव बडे विनय आवर्जन भोजन विद्यामो कराववो इत्यादि कैवैयादृश्य (सेवा) इत्यादि कचे सर्वार्ग भक्ति अतिशो पुष्ट करवी, तथा संलग्न उपवास आंचिळ आदि दुस्तुत पणुं अति शत्रुपक्षे यो नानुं मव शरीर अति शत्रु छकर वुं तथा मोटा कृपिनी पिंजो एमत प करी दत्तो ते जय खते आस वं दुष्कर्म क्षय पांम दो, पण अन्यथा न दिपयि. जे मोटे परम कृपिनुं आमकार नुं वचन छे के—भोइति वं पांने हे जीव पूवें करे लां एवां जे पापरूप माठां कर्मने मनुं मायाश्चि चक्या विना मरण पामना मीवोने ते कर्म चेया विना मोक्ष नयी थतो. ते कर्म भोग ज्या पछी मोक्ष थाय छे माटे ते कर्म निंत प वदेना दाकरवां. तथा अनियाणा पणो विधि बडे ते पलात पनो शयां वत्ताण करीए, जेने कीरे नो न कश्चित् पण कर्मनो नाश थाय छे. । ते मोटे, ते ज मोटा शत्रुना मोटा पुत्र नान पण मां थी पोते सुखी होतो पण तेने पणुं आकलंत पणार्वां पण पयंत उरसा हाथी कर थुंके—जेने करीने विदेशे मीइ ते कर्म मूल मां थी जना शत्रु थुं. जे मकठण पणुं पण काष्ठ शोषने पणा एवा पुण बडे (काष्ठ मां पटना मीवो बडे) हल्ले बेल्ले खवाइ

नापेतेमेथाकर्मपणनागपाम्यं. तारपलीपहानिभीपवांरुदेळासुल्लयविधिपदेन मारपामवाळापनवेडपइनेउपधानरहनक-
 र्वापूर्वकनमइतारसमुगय्येनेभोतगेअगवाणांल्या. एमर्येगनेपुंकरेयाइकर्ममवंपासीणयेमेममसाग्रनापारगापिपणा
 यंदेवदपणगुरुदनीटपमनेपाम्यो. नेदेसीनेधछेईदानेपनेपवामायागंवेआवकपणउपधानविधिते आरापनकरवाअभिने
 तत्तरयया. तारपलीनेवेपपरमआवकपणाचेइ ज्ञाननुआरापनकर्युं. जेवेदेनाजेतमचमोद्वयदीक्षाअंगीकारकरवाविनापणकरव
 ज्ञानेनपामीमिद्धिमीधनेपाम्या. एमकारेउपधानतपनुंआरापनअने अनारापननेतपनुंकरुजमोइमपादनी अरमगनाकरिनेना
 आरापनोयिपिमांसम्यककराउधमकर्यो. ॥ एमकारेआवकनाउपधानविपेष्टांनकर्युं. ॥ एमकारेचांगोउपधानआचारकरो. ॥
 तथाग्रहणरुछेथुनेजेणेपवापुठने, गुरुश्रुतमपुपनोनिहव (भोळवचुं) नकरयो, जेनीपगेनेटळुंमण्याहोएनेजगापनेजपुस्यनुं
 नाप, अमपिद्धेहोयनोपगतथाजाविश्रुतमपुपनोनामनरहेचुं जेटळुंश्रुतंजेनीपागेणयाहांपेतंजकंरुंनपणअधिकभोर्मुनकरेचुं, कंयहे-पु-
 मीगद्वएोयुगवधानममुपअन्यपुगपनुंनामनरहेचुं जेटळुंश्रुतंजेनीपागेणयाहांपेतंजकंरुंनपणअधिकभोर्मुनकरेचुं, कंयहे-पु-
 वामापा, चिनुंकरुगपणुं, ज्ञानानेचार, इयादिकदोपनीमांसपणमोटं गुरुआदिकनाअवद्याप (ओळवचुं) करयो, नेमरा
 पापपणुछे. ॥ जोकरुमापणरुंछे-एकरुअसन्नोआपनारनेपजंरुपणनेनगीमानतां, नेमोकरुडोअनयोनिमन्येताइनेचंदाळकुळ्या
 पणउत्तमयायेछे. ॥ इहाएकरुट्टांतछे-एकरुगापित (बाळंइ) हनेनेपोतानीकांधळोनिवयावळी आकाशमांअवमगनीने-
 मांभीअग्रायेइजावकरुंनोहता. नेइतामनी, एकरुमंन्यापिपणीजंगंवाकरी ममअकरी, तेनीपागेभीनेविद्याजिजीवी. पली
 दंभयेदेकरुलोअपणरुंनेने मंन्यासीआकाशमांअधरालंछा भिंदंइवंध्यानस्यानमांछोकोपमहाचमरुहारी जोगीनेपूतवा
 मांइयो, एमकरुतांणकदिवमपववातजानेकरुनिआवी, पलीरातापनेनचोळावीपुछुंके-नमारीआविद्यानोकरुकोणछे, त्याने

મગધપેલ્યામગાપેત્રવપ્રતેનકાચ્યને ઘોઠનાસ્પર્શનેજેટાન આપ્યુંતે આપકાગિછેકે—પાંદુદેવનાસારાજાપોતાનાપંદરપાંત્રેજેમ આપ્યું
 રાંખેમતેનેઆપ્યું. તેવાંપાંત્રકરોડગોનામોદશે, પ્રોગુતંમેવતેનીતુચાઓ, (એકજાજવામાંપુરુષનેએસાદોવીજાગ્રાજવામાંબોબિ-
 ખેર, જેમોતિનુદુગમમાંગાયાસરપારેણુચુચાપદ્મજાળવી.) અનેમટગંધવદેઓમાંદેખાપાપાનકરતાઆશ્રમરવેદક્રોધાગમનયેચ્છા
 મોટામોટાપણાનહાપી. અનંતચરણગુણ (અનિરુદ્ધગુણ) તેમનીપુણિવદેમંત્રવાહીછેદિષ્ટિઓજેમનીએવી, મોનારાંગનાઓ
 (એકયાઓ) વગરેઆપીદીપું. દર્યાદિતેવિક્રમસમાનાદાનક્રમમગિદ્ધછે. તેનાગરજ્યમાંમાંમિતેનેકાર્યામનમોપ્રનાધામ્નજો
 મનેપ્રેષ્ટુગજાંતેવૈવનાયેમ્યાસજતાંતેનીપ્રીતિદેશ્વીનાંમેદશી, તેઓપુર્વગદ્દેવનનોમેદશો, ઓતોશુદ્ધિનાંનિપાનવદેમંત્રજગતના
 યોદ્ધાંતેજેનુગમમાનગનાંદના. પિષ્ટયાદિષ્ટિએનેગતેનેમનીમ્વાપાધિકમકૃતિવદેમગિદ્ધછે. (નેમાંઆનોનાનેતુચાકુલનોપ્રા-
 દાગેતેમંત્રવહીપદિદ્વાનુઅનેરાજાનોમાંનિતોઅનેમજોપનાદપતંપાંત્રીપાકીહોય. તેમણેછેકે—મંકડોમોદિસામનોગ્રીશકેનાપિદ-
 દિશઃ ॥ મન્યયેમૂતર્ગનાગઃકાર્કચિણ્નદુર્વને ॥ ૧ ॥ અર્થઃ—જાનેમંકડઅનેવહીપદિસાપીનેમદોમ્બજયોતેનેવહીવીઠીકરહયો
 નેમાંવહીવંતનાંમેદમનોવહીનેશીએષ્ટાનકરે. મંત્રકરે. ૧ ॥ ઈષ્ટિઅલ્પવિષયાઅવદેગવંથી પોતાનોકાંટોતુચાંનેતુચોત્રનિરંતરા-
 ત્વેછે, વગરણુકિનાગ, જનારખારવિષ, પારણકરોડેવંતુલ્યેમયાયગવંતનીપામનો ૧ વહીનેમિદ્દમેનેગંધીવહીમનિદ્વાલ્યીશ્રીકે—જે
 પુદ્ગલ, મનેચાદિશદ્ધમાંતેનેનોદિવ્યયુગ્મ ॥ (એકદિવ્યમંત્રિક્ષપરાજાનીમમામદોતરકશીશ્રીશુદ્ધયાદિશુરનીકીર્તિસામલી)
 તેશુદ્ધચાર્દશુરનીકીર્તિનેનમદનકરતોમુલ્લપ્યાઅર્ચવંતીતેમૂર્તિવંત્યાલવાનીકલ્પો. (અનુકલેતપામકરતાંનર્મદામદોનેકાંટિરંદેહા
 ધુગુકલ્પનામનેમૂર્તિરચિતંદેશ્વીનચરમાંત્રીત્યાગયો વળીતુચાચથીરાતદિનમયાજકર્મુ વળમાચિખાવેને છીધે. જેદિ-
 વગણુમુગુરુમેતોતેતેત્રવગમવમૂર્તિનો મામકલ્પપૂરોપચાથીવિદ્યારકરચાનો દશેમોટેનમૂર્તિનોવદાપકરીઆવતાલોકો, તેમિ-

ननगरमीयेवराकरतामरया. तेजेइद्वारीमुरिनीयरपरुछोत्यारेतेमनेकमुंके नेनाहाउमंत्राविराकरी आममैगया. तेजेम-
 नदाविबापुंकेभिमेमेआवतोभांणीएवतिनाहीगवो एमभारीतेमनीएउशोहोप्रगतकरी। युद्धवादीमुरिमारगमांमरया. परस्पर
 बोलबुंधु. (जेकरीआनानामगावपी भोउवांणयइएउलेसिद्ध मेनवंदितमोतकाउमुवराळपीउत्तरीएदो मारगमांपहेछापाम-
 रो त्यारेमुरिबोत्सोहे-बादीक्याजोनामवुं रोयनोअतएउंनेप्रहणकरोनहीनो) मारीमायेवादिवादिदक-
 शाणवसंपोएदीमररसाकोलकरीसकरो. एवीबादकरवांअभिगुउत्तंवावालोमिद्धमेनवंदोको- (गमेनेवाआनगरमांभीपोहो
 रोभादीसभासशोकरोएणमारेनोनेसदेंआगायोपेसोचारनागोवालीयाउनेवामारी आमऊडे मोटेनेमयासकरवारेदेवादेइनेआ
 मोहालीपादेकबोलादीसभासशोकरा.) एवीमुरिबोत्सोकेनपारीमरजीहोयनेमकरा. ममपंपहाविद्वाननीशीचातकहेवी.
 तेसभिडीअत्रिआर्दरमिलो सिद्धमेनगोवालीअनेबोलावीसयामदेनेउकांणंवेसाही पोतानांवेदीचणपृथ्वीउपरउंपास्था-
 रकररीदेहावखानोवाठभाकरनो आंल्योममुंछिनकरीभृकुटीचहावीन्यायगात्रअनेमीमांमागात्रनां सीणांकठिनमभ्रोतंस्तु
 रापावावाउंवेरारेउखाएणकरी, उग्रयामउराउपरंकरवापंदपो नेनेजाइमुरिगुविचारुंके आनिधेपहाविद्वानंछेणमूर्तिनीपंडे
 रवभोसत्तनोनपीपोटेजीवरोहडिजनपी एवीमुरिएमवेगेवालीआंमांमुंजाइवात्सोके आपंडिनजीउंवेलेछेसंबमारीतेनेने
 शिवत्तु ! त्यारेसदेंगेवालीआंमोत्सोके-आर्दपणएतो अत्यारमुंशीलांवालांन-

पिद्वीतनात्राण, अनेहीभोमपयकेता आनेगोवाचीयानीगभाछेपाटेवमुझीगायणपुंचोळ्युने आममममोयटितलेपमवे प्रकारांग-
 ममत्राणनामुनकाळववाभइपोताना त्रादवानाचमपदंशोनानोरनोहरण (ओषो) वांभी, नेनेळटकनोरानी, केडमंवाये
 नेनेनानीवांभी, तंडननामोवाची आनीमागवा नचाणकग्वेगुंदरवनाची, रगेवाहीहागनानाचाटावनाही, फुदही करी,
 नेगेवाळी आझीजेतयनंनउगादयमाही, हागनाळहकाभींगोवाळी अनिमममन पडेनेपेनेगरोवागामंमळ्यो. नेनेळगारमाच
 मीमयनत अभिजेपुनीभंग्याकूदनागांवाळी भायोनंनकांसापुत्रीत्यानीवांमोहायोंहायों.) तंगरायानीवेदको (नेगाभा-
 ओ) नोअंभंभास करनंनळ - कांहीनीनेपारीपुनही कांहीचीचोरी करीपुनहीपट्टारगमन (पारकीग्रीनोमंभोग) करीपुनही
 भोहामोभीगयमोदेगापीभांजनकरीपुनंनहळवेभगवाजळडीस्मर्तनां मुपगमाय. १ काळोकांवल्योअनेकणकिओनीराचही
 छांममहित, एकराकरानांचाटवोमिनेवणकोइमहामूनिनभावभी अपायतांतोपवरसाजायनीवरगोदेचळ्योतेसर्वपापजंहीमवं
 देवयंनकळ्याटपचीनुगंभ, एटंयसवेदेवयेंकभीउपगरहंळ्योमूक्तकन्यानेचेरे. एधीवीजुंकांइअंश्रुनभी. २ । तेछंदवडेनाचना
 नेभजिमममयच्योदनागांवाळीगाएकपूंकआसापुत्रीग्या आतोमासाततीर्थकरछे. तारपछीअतिजेदंगानोपदीवागोचनीगंय्यो
 (अनेभभायंपपायेछो) गत्यमंभगावाळ्योपदंनतांनकाळमवंअभिमानमायनोहागकरीहाभनोहीनम्रताभीचोल्यांके-हेभग-
 वनमनेनपारीदिसाआपो पूनपारोशिपयें. चादमां, पाराकरेयामभ्यपुरुषोनीममस हुंनीताण्योलुंमोटे हवेचिळंवनकरो. ।
 यहीगुरुमसाराज, नेपंदितनंनचदृगान आपचार्वकचोल्याकं-आमांशोयादभयो; नेनीतायुं. माटेचाळोनगरमांमहापामांणक
 अनेपीदोनोनीगमामारीतानीगमसआपटोचादविवादपुंगेभीपाच.नेमकरचाभमोमुजोशिष्ट. मिदमेनचोल्याकं-हुंसमयजनधी
 नेनपोममपयछो मोटेजेममयसरोवेनगवंदकरेवाय, तपोपमनेनिधेजित्यो, हवंतोमेनेनीमरणेतमारीदीक्षाआपो. अनेमज-

मिद्धातनाज्ञान, अन्धनीजोगमयकेना आतोमांवाञ्छीयानीमयाछेमांतेतुशुशीयागणुंवल्लुने आममगमोचिनिछेपपवे प्रकारानाम-
मयजाणनामूरीनरकाळउपाधशपोताना ओदवानाचमण्डपोनानांरजोहरण (ओपो) यभी, तेनेल्लरुतोरानी, केडमंमाये
तेरमेवांणीयभी, तेडननागोवाञ्छीअनीयापासां नवाणरुमग्यांसुंदरवनाची, रगोपादीहायननांचायागाडी, फुदडी करी,
तेनेल्लारमात्र तेरमेवांणीयभी, तेडननागोवाञ्छीअनीयापासां पडेतेमेनगरचोगाडमंमयाव्यो. तेनेल्लारमात्र
तेगोवाञ्छीआमिन्हेतेमंमनडल्माहपमाटी, हायनाळेंहकाभीमंवाळीअनिममप्रण पडेतेमेनगरचोगाडमंमयाव्यो. तेनेल्लारमात्र
सांभयनांन अतिजोपुनीभयेत्याकुदतामांवाञ्छीआयोल्पाकंमाधुत्रीन्यात्रीत्यानंवांमणोहायोहायो.) तेगरयानीवेदुको (येगाया-
ओ) नोअर्थआमकारनांछे-तोइनीवेनेमारीएनही कांइनीचोरीकरीएनहीपरद्वारमगन (पागकीग्रीनोमंमोम) करिपनही
योहामांभीपणथोंहुंआपीभांजनकरीएनांहाळेंहयेअथवाजळटीस्वर्गनां सुखमाय. १. कालोकांवल्लोअनेकणकिओनीरावडी
छासेमोहत, एकळाकदानोचाटवांभरिनेपणकोइमहामृनिनंभावभी अपायतांतोएवररात्रायनीचरपोहेचल्योतेसर्वपापउांढीमंच
देवयेंकुंळ्याटरूपवीचुंछे, एटलेसर्वदेवयेंकोभीउपररंहीमुक्तिकन्यानेचरे. एधीचीजुंकांइश्रेष्ठनभी. २. तेछंदयदेनानना
नेअनिममप्रयश्चोदतामांवाञ्छीयाएकधुकेआसाधुनीत्या. आतोमासाततीर्थकराछे. तारपछीअविशेषंगानोपडीचायांयनीमंम्यो
(अतिआधार्यपायेछो) मल्यमतिज्ञाचाळोमिद्धमेनतोतत्काळमंचअभिमानममनोत्यागकरीहायजोहीनप्रनाथीवल्लोके-हेभग-
वन्ममेनमारीदीसाआपो हुंतमारोदिटपछें. वादमां, माराकरेअसभ्यपुरुषोनीममस हुंजीताएळोछुंमाटे हवेचिळंचनकरो. ।
पछीगुरुमहारान, तेपंडितनंअहुमान आपवापूर्वकवेल्पाकं-आमांशोचादधपो; नेत्रीतायुं. माटेचाळोनगरमांमहाप्रामाणिक
अनेपंडितोनीसमायांरात्रानीममस आपटोचादचिवादुल्लेभीयाच. नेमकरवाअमोगुशीछिण मिद्धमेनचोल्पाके-हुंतममयज्ञनयी
नेनमोममयज्ञछो माटेजेसमयज्ञहोयतेजसर्वज्ञकहेवाय, तमोएमनेनिधोभिल्यो, हवेतोमेनीप्रपणेतमारीदीसाआपो. अनेमना-

[illegible]

मिद्धांतनाजाण, अनेहीतोममयकेतोआनेमोवाअधीयानीममाछेमांटेनेमुशीथायणवुंचोळमुंचेआममयमायाटिनछेपमंचेप्रकारांमोम-
 यमजाणतामूरीनरुताळडवाधशपोतानाओटवानावमचंटेवोनानोरजोहरण (ओपो) चांभी, तेनेळटकृतोराप्पी, केडमंगये
 तेवतेनाणीनशी, तेदेननागोवाळीआनीयापासो नचोणरुताचोमुंदुरयनाची, रामोवाहीदायननाचोटायगाडी, फुट्टही फरी,
 नगोवाळीआझिजेतेमंनपंडमहापमाडी, हाभनाळेरुकाधीतंगोवाळीअनिमप्रण पडेतेमेगरचोगाडमंगय्याळ्यो. तेनेळगारमाप्र
 माभयनाजअनित्रोपुझीथयेयाकुदनागोवाळीआचोळ्याकंगमापुत्रीन्यात्रीत्यानंयोमणोहायोंद्रायों. तेगरवानीचेदुको (येमाया-
 ओ) नोअर्थआमकारनांछेकं-कोइत्रीवनेपारीएनही कोइनीचोरिकरीएनहीपट्टारमण (पारकीम्रीनोमंगोम) करीएनही
 घोढामांभीपणयोहुंआपीभांजनकरीएनांहळवेहळवेअभवाजळीस्वर्गनां मुगपमाय. १. काळ्योकांपळ्योअनेकणकिओनीरावडी
 छामेमाहित, एकच्याकडानोचाटयोभरिनेपणकोइमहामुनिनंभावधी अपायनांतोपवरराजायनीवरयोहेचळ्योतेमंवेपापजांडीमचं
 देव्योकुंतुळ्याटपपीजुंछे, एटलेसचंदेव्योकधीउपरहेळ्योमुक्तिकन्यानेवरे. एधीचीतुंकांइश्रेष्ठुनधी. २। तेछंद्यडेनाचना
 नेअनिममप्रथचोदतागोवाळीयाएरुमुकेआमापुनीत्या. आंतोमासातुर्नीकछे. तारपछीअतिशेक्षमाणोपडीयाघोंपनींगंय्यो
 (अतिआधार्यपायेळ्यो) मलयमांतप्राचाळीगिद्धमेनेतोतत्काळमचंअधिमानमप्रनेत्यागकरीहाथजोडीनप्रतापीवेल्योके-देभग-
 पत्यूमेनेतपारीदीसाआयो हुंतपारोशिष्टपट्टं. वादमां, पारकरेळासभ्यपुरुषोनीममस हुंजीताएळ्योछंमाटे हवेनिळंघनकरो. ।
 पछीगुरुमहराज, तेवंचिंतनंयहुमान आपवापूरुचोल्याकं-आमांशोवादभयो; नेत्रीतापुं. याटेचाळोनगरमांमहाप्रामांजक
 अनेंधीदतोनीसमांमाराजानीममसआपटोचादविवादसुगेधीधाल. तेमकरवाअमोमुखीछिण. मिद्धमेनेवेल्याकं-हुंसमयअनधी
 नेनमोममयप्रछो माटेजेसमयप्रदोयेतेजसचंरुदेवाय, तपोएमनेनीप्रपणेतपारीदीशाआपो. अनेप्रश-

ननेनेनगरदावेष्टाक (तामल्ल्या, नेजेहृद्वादीसुरिनीव्वरपुत्तोल्लारेनेनेरुद्धके नेनाहाउदांश्रिशारकरी आमयेंगया, नेजेव-
 द्वाविवाधुकेमिमेमेनेआबनोभासीएवमिनालीगवो एवभारीनेदनीएउहोदीप्रसीनकरी) हृद्वादीमूर्तिमारगमामल्ल्या, परम्पर
 बाह्वुधु, अंशरीमानादमाषपीभोहत्ताणयएउअंनद्ध भेनवांढनाभक्त्यमुत्तरास्त्रीउत्तरीरही दारगमापेदेअध्याम-
 वैअरपंहाददालिअभिगईपीबोन्पोके-नाशीक्याजाउनामधु हाएनोआनरपुद्दनेइहगकगेनहीनो) दारीमाधेबादविवाद्क-
 रीस्त्रिभुविबोत्तपोके-बादविवाद्दरबाभेयाएउवे, परतुअवभाएउजेकेइउणमभपूरुबोन्पीमट्टिनविना वादमांनययोंके
 एतामववएरीएवववयोणकरीशकसो, एउीबादकरबाअभेउउत्कटाबालोमिदुमेनेबाल्योके-गमेनेवा आनगममांपीपीदिनो
 बोभादीमभासहोकरहोएणदारीनेमेवहैभागामोपेहोचारनागोबाल्यःपाउवेवामारीभागउउ पाटेनेयामकरवोरेइवादिनेआ
 लोवासीयावेजबोलाहीमभामहोकरहा, एउीसुरिबोत्तपोकेनदारीपरत्रीहोयेनकगं ममर्थमहाविद्वाननीशीवानकइवी,
 तेमभिअभीअभिनातेदवदिखो मिदुमेनेगोवाहीआनबोलाबोसभामदोनेउकांणेबसाही पोतानवेदीचनपृच्छीउपरउंघास्या-
 दनकरीहैहादउवावीवाकभाहागना आरयोमपुत्तुउकराभुहुनीचहावीन्यायवास्तुअनेमीयामावात्मनां क्षीणांकटिनमक्षोमंस्तु
 ववाएःदाउंघेरेउव्वाएकरी, उरन्वामउरगउपरिकरबाददपो, तेनेजाइमूर्तिएविचार्युके आनिक्षेपहाविद्वानेछगमंविनीपेउे
 मदवभोहत्तमेनपीएउेजीउंघाबोउणनथी एउीसुरिएनेगोबालोआमामुनाइबाल्योकेआपादिनजीतुंखोउंघेमुंवेमारीपेउेनपोए
 मयदत्तुं ! (वोरेसरेगोवाहीआशांतपोके-आबापजाएना अन्यारमुशीलावाउावावादापल्यानेउचोनीचायइनेपोकारकयो
 नेअवराभेकानेकोहीनारुपा, अदोउाएनाउरागदाधीराइरणमपज्ञानहीपाठओनाकांइभणलोअथी पाठेइहृद्वागनीनयोकांइ
 रोओ,) नाएउीरिक्कारनामदयेनेअणनारासुमी पौदणीउंघेरेहृन्त्यनिमित्तउचानालदेवापूरकबोल्हा, एउेउेएकनोममयकेना

निदांतनाजाण, अनेहीनामयकेना आनेगांवाळीयांनीमपाळेमाटेनेखुशीपायणुंनोळ्युने आममयमांवाटितलेपमेवे प्रकारनाम-
 मयजाणनामूरीतरताळडवाधरपेताना ओढवानाचग्रहयेनानोरजोहरण (ओषो) बांधी, तेनेजडकतोरामी, केडमंयाथे
 तेरयेनीणीयाभी, नेडेननागोयाळीआनीभापाभा नचाणरुमग्योगुंदरवनाची, रामोवाडीहायनाताचोटावगाडी, फुट्टडी करी,
 नेमोवाळीआझीजेतेमंनंनडत्याहपमाडी, हाभनाळरंकाभीतंमोवाळीअनिमयप्रण पढेतेमेवस्वोगाडमंभळ्याच्यो. तेनेळगारमाय
 मांभयथाजअनिशेपुनीभयेळाकुदनांगांवाळीआयोळ्याकंमपुनीत्यानीत्यानेयांमणोदसपेंद्रायों.) नेगरवानीनेदुको (येगाया-
 ओ) नोअर्थआमकारनांछंरं-कोइत्रीवेनेमारीपुनही कोइनीचोरीकरीएनहीपरदारमपन (पास्कीस्त्रीनोर्मभोग) करीएनही
 योहामांभीपणयांहुंघापीभांजनकरीपुतांहळयेहळयेअमवाजळडीस्वर्गनां मुग्गमपाय. १ काळोकांयळोअनेकणकिओनीरायडी
 छामेमाहित, एकळाकहानोचाटवांभारेपणकोऽपहापुनिंनंभायभी अपायनांतोपवरराजावनीवरपोढेचळ्योतेसंवपापजांढीमये
 देवदंकांनुंळ्याडपपीजुंशे, एट्टेसर्वदेवदंकांभीउपरहेळीमुक्तकन्यानेवरे. पथीचीजुंकांइश्रेष्ठनभी. २ । तेछंदवडेनाचना
 नेअतिमममयदयोळतामोवाळीयाएकमुकेआसापुनीत्या. आतोमासातनीर्थकारछे. तारपल्लीअनिशेखंमाणोपडीबापांयनीमंय्यो
 (अनेआधपंपामेळो) मत्यमनिशावाळीमिद्वमेनेतोतत्काळमर्वअभिमानमाप्रमोत्यामकरीहाथजोडीनघनाभीयोळ्योके-देभग-
 पत्तमेनेनमारीदीसाआपो हुंतमारोदित्यजुं. वादमां, मारकरेलासभ्यपुरुषोनीममस हुंनीनाएळोछंमाटे हवेनिळंवनकरो. ।
 पल्लीपुरुषमहाराज, तेपंडितनेवद्दुमान आपवापुंरुकोळ्याकं-आमांशोवादभयो; नेत्रीतायुं. माटेचाळोनगरमांमहाप्रमाणक
 अनेपंडितोनीगमामांराजानीममस आपटोचादधिवादुपेधीपाय.तेमकरवाअमोम्युशीछेप सिद्धमेनेयेळ्याकं-हुंसमयजनधी
 नेनमोसमयसजो माटेजेसमयसदोपतेजसर्वकरदेवाय, तपोपमनेनिशेजित्यो, हवेतोमेनेशीप्रपणेतमारीदीसाआपो. अनेमज-

येनैवैकमगमविषयक रत्नामरथा । तेनैवद्वयवादीद्विरीतिरपुलीत्यारेवेनेकमुक्ते । नेनोद्वाउदःकः शहरकगी आयामेगया । नेनेप-
 लभाविषयायुं केमिमेनेन आबनेओलीएवमिनालीमवो एवपारीनेनीपउशोहोःप्रतीकगी । कृद्ववाडीमुसियारगमामदया । परस्पर
 रत्नामदुधु । अकरीमानामगपभीभोलभाजयाएतोलिद्व भेनपदिदकाककाजमुनवाजनीउवररीपदी मारगमपिद्वयाम-
 दुभापुहाथयामो अभिरीभीबोलसोरे - नाशीकमाभाउःनायु होपमोभावरपुहाउद्वहन करोनहीनो । मारीमाथेवाडविवादक-
 म । स्तोभोविबोलसोके - वादीविवाडवरवापेदारजिने । एतुअवभागयते । नेकः इरणय ७२ दुरुबोनयीमाउंनरिना वादुमांजयययोक्ते
 दताअवदोएदीम्बकदकोजकरीशकसो । एतीशदकरवाअ । नेमुउकटाशालोमिद्वमेनबोलसोके - गमेनेवा धानगममांभीपिदिनो
 बीभादीसभाभदोकरहोपजदारेनोनेवेभागापेथेहोचारनागोशजोपाउनेशानारी आगउजे मटेनेदयामकरवोरेहवाइनेआ
 दोवालीपायेकबोलाहीमभाभदोकरवा । एतीसुगिबोलसोकेजनारीदरजीहोयनेनकरा । ममर्थमहाविद्वाननीजीवानकइवी ।
 केनीबलीअभिआनदशदिसो । मिद्वमेनगोरानी ओनबोलाहीसभामदेनेउराजबेसाही पोमानावेडीचणपृथ्वीउपरउपास्या-
 वरकरैवेहाएउवावीवाकभासरहो । अल्लयोमदुल्लुवकरीभृकुटीपहासीन्याएवाअनेनीमामागाननां छीगांछटिनवओमंस्क
 वरापःदोउरेरवेउकाएकरी । उरदामउदराउपरैकरवापदयो । तेनेजाइमृगिचिचार्युके आनिधेमहाविद्वानेछरणमर्गनीपेउ
 भरवओसमलेरःदोरेजीनरोबोउलनपी एतीसूरिएनरेगोराजीआमापुजाइबोलसोके आगंदिनजीउंनोछेयुंमेवमारीपेउनेनपोए
 मदेरनुं । एदोमेवेगोराजीआसंनदोके - आवापणाएनो । अत्यारसुभीलांवाडांवाइराहादयल्यानेउचोनीचोयइनेनोकारकयो
 वेवराएनोकरकोटीमरुप, असोकेएतालरागसांधीकंदरणममज्जानहीमाउेआनोकादिभनेछोनधी माउेइद्वद्वरायनीनयोकाइ
 बोकी । १०११७०रेरकारनामएरेमोणनरासुगो योद्वलीउंइवेकनृन्ममिपिजउलानालदेवाचार्यैकरोत्तथा । षट्छेएकनोममयकेनो

मिद्धातनाजाण, अनेवीजोमयकेनाआनोगांवाळीगनीसभाळेपांडेनखुसीगायधुंचोयुनेआमवमर्पायडितलेमवे मकारनोय-
 मयजाणतापूरीतत्ताळडभाथडोतानाओडवानाचश्रपडेपोतानोरगोहरण (ओपो) वापी, तेनेकडरुनोरानी, केडंगंयथे
 तेरेनेताणीरापी, तेंदगनागोवाळीओनीभापापा नचोपरुगत्वांयुंदरवनाची, गंगेपाटीहापनातांवटागमाडी, फुदडी करी,
 तेपोवाळीआझीलेसंवमंनउगमाडपमाडी, हापनावरेकापीवंगेवळीअनिममप्रण पडेमेनेगरचोमाडमंपळाल्यो. तेनेज्यारमाच
 माभळनाजअतिजोपुनीअंयज्यारुदनागोवाळीआचेलपाकंदापुनीत्यानंवापणोहायोंहायों.) नेगरवानीवेदुको (चेगाया-
 ओ) नोअर्थआमकारनांछंऊं-कोइजीनेनेवारीपनही कोइनीचोरीकरीएनहीपरदारगमन (पारकीस्त्रीनोयंयोग) करीएनही
 मोडावापीपणथोडुआपीभोजनकरीएनांहळवेहळवेअथवाजळडीस्वर्गनां सुगपमाय. १. काळोकांवळोअनेकणकिओनीरायडी
 छायेमोहन, एकज्यारुदनागोवाळीपतिनेपणकोइयहासुनिनंभाचपी अयापनांनोएवरराजायनीवरपोदेचळ्योतेसर्वपापळीमव
 देवळोकांतुळ्याडरुपपीशुंछे, एट्येतसर्वदेवळोकापीउपररहलीमुक्तिकन्यानेचरे. गूभीचीजुंकांइश्रेगुनथी. २ । तेछंदवडेनाचना
 नेअनिममअथचोदनागोवाळीपाएकडुकेआसायुजीत्या. आनोमासातुर्तीकंरछे. तारपट्टीअनिधोसंवाणोपट्टीवापांयनिंयेळ्यो
 (अनेआथगपायेळ्यो) मत्पमनिहावाळोमिद्धमेननोतत्ताळमवंअभिमानमाअनेहागकरीहायवोटीनम्रतापीबोळ्योके-हेमप-
 न्त्रमनेनपारीदीक्षाआपो हुंनपारोदिच्यछं. वादमां, माराकरेल्यामभ्यरुपांनीमस हुंनीनगळोछंपोटे हनेविज्यवनकरो. ।
 पछीगुरुमहाराज, तेंपंडितनेवडूयान आपचार्यकचोळयांकं-आमांशोवादयपो; नेजीतायुं. माटेचाओनगरमर्मामहाप्रामाणिक
 अनेपोटोनीसभामारजाजीमसआपटोवादविवादुचेंभीथाव.तेपकरवाअमोखुडोछिप. मिद्धमेनबोळयांकं-हुंसमयज्ञनधी
 नेनपोत्पमपयछो पांडेजसमयसदोयतेजसवंसकहेवाय, तपोपमनेनिधोगिल्यो, हवेतेपोनेमीप्रपणेतपारीदीक्षाआपो. अनेमदा-

मरतमपएवृत्तमहंमिद्वान्निशितयो. इत्यादिनार्थनाकरता तेषादीनेष्टदवादिगुरिण तयन्तित्याजन्तवत्तदीक्षाभापी. तेषांचवृ-
 त्तांन, भृगुगुरोराजापजांणी, पछीमसस्ययेलाराजाए तेजनाएतालारसनामे एकमोटुनगरवसाव्युं, अनेपुण्यशाकिगुरुगोना
 पिपनेभानंदकारीपुंमोटुं धीक्रुपभदेवतुं ग्रामादकराव्युं. त्यांश्रीवृद्धवादीमूरिएजमणिगुाकरी. श्रीजिनशासननी अतिशे
 मोटीउसमिपह. । सिद्धतेतनुंदीक्षाकाळेकुमुदचंद्रएवुंनमहंतुं. मूरिपदेनेविषेविद्वमेनादिवाकरएमकारनुं नामविहयानथयु
 अपरभपरएवापूर्वथरोधी पूर्वगतश्रुतनाभणवापणाथीआमकारनानामह्लांछेहे-रादीअनेतमाश्रमण, दिवाकर, वाचक, ए
 सर्वेनामएकजअर्थवालांछे. पूर्वगतमूर्खनेविषे, एमवेदवाच्योभवर्त्तछे. ॥ १ ॥ दिवाकरएमकारनीमूरिर्निगंझाछे. स्वाभिवाचका-
 दिराच्यनीपेठेतसंज्ञाजाणवी.॥हवेथ्रीसिद्धसेनदिवाकर, श्रीजिनमतनोउद्योतकरयो तेणेकरिनेपोनानामनेमार्थकरतासतापू
 र्ववीमाधिपरताहता. एकमेवेअनुक्रमे उज्जेणीनगरीमापधार्या. तेममेमन्मुखभावताश्रीसंधे, नगरमवेदोनो मोटोउत्सवकयो
 तेममेमर्षपुत्र, इत्यादिधिरुदावलीनेबोलता वंदिमनकंतांभाटचारणविगरे पुरुषोनुबोळतुंमंथिलतो मागनीवचेरन्पुखआवनो
 विक्रमोदिरयराजाएराधीनास्त्रंथउपरवेठांवेठांन, मर्वंशपुत्रपणांनीपरीक्षाकरवामांटेमनवेहेनमस्कारकयो, पगवांधुनमाचनुंअ-
 थवावचनबोळतुंतेणेकरिनेनमस्कारनकयो. मूरिएमोनल्कालेनचातजांणीलेइसमपिअविलातेराजानेउचेसरथमंझाभ, एमकारनी
 आशिषभापी. तेवत्तवधिक्रमराजाचोस्योके-अहोहेमूरिन्द्र,मेतोहाथजोहीतमनेनमस्कारकयोनिथी,नेमनेतमेधर्मलाभ. केमदीयो
 एमशेसीवनमांविचारेंजेआकांइनिधेममर्थपुरुषछे. एट्यामांतोमूरिबोल्याके-तमोएमारीपरीक्षाकरवामांटेमनवेहेजनमस्कार
 कयोतेधीमे, कोटिपिनामगिबंदेपणदुर्जमएवोआपधर्मअभनमनेदीथो. । नारापछीअनिमममथेपेलोतेराजाएतरकालहाथीस्त्रंथ
 उपरयीउनरीनेतमूरिनीबंधनाकरी. अनेएककरोडमोनामोहरोमंगावी मूरिनीसमीपेभटमुक्ती. त्यारेमूरिवहाराजनोअनिनोनिःसं

मछेपाटेकजुं के आ अमासेयेवा जुनकले सदाए कजुं के - हृण भा अर्पण करी चुनयो मेपाईलेवानेपरिणजनकले पछीनो मंथयुगोए
 नेपनग्रहण करी मीनीं द्वार आदि चर्भ छन्यमा वापुं ॥ दानवार का मापि एटेदेनलयराना चो पडा मां भा प्रकारनो क्षो कल्यमा गो तेना
 अर्थ । ओरे छेडे भीउ चे हाथ करी भर्मलाप, एम हांर कहे नार्ग मद्ध मंन मूरिं नोर क मरा जाए एक कोटि मेलो रो मापी. १. तार पछो
 सिद्ध मेन सूरि त्या भी विहा करी विनि प्रछं निगम जेना एवार् चय कूट (विमोद तट) मन्वेदया त्या भुज के भे प्रवण करनी ए क मा नीन
 चेत्य मा एक मोटो स्तंभ टगी को निपुछुं, आसं छेने आत्मं वसा वोछ. त्यारे ने दुकरे कजुं के - आहं भसा पुर निवार् यो पर ह्म रि यानां पु
 स्वक माप्य छि, नंने ते प्रकाशना औपध द्यय ये छे मोट मज्ज वंद घंटा हो ये ने जुं एम जल ओ प्रिग म्मा दिधी रण होइ प्रकारे भेदाइ संके एंवा
 नथी. एवी वा नमं मथी अनिगे निपुण एवा मे मिद्ध मेन मूर्ति गते य न्भी मुपी नंने भोग थी ओना गुणे न द्वा नी देण्नी ते नी म मे चान्नी ओ-
 य थी ओखो थी काही ते नोर तल छी छीं ती के यं भनो ए लय मय का म क्यो, ते पा हां चि य दानि पिटे न म म ई पंदा तां भं य मं ये थी ए छ गुम क
 ठो टी चो र चावेटा. ने पु ह्म क नान म म वां च पा वां टि य मा टे हे छे या न प प्र नी प्र य म र्वा कि मां भी रे वि मा भो मा म थ द, ने मां एक म र्वा वि द्या म ने
 थी नी चूर्ण यो म ये स ते हे म वि द्या । ने मां म र्वा वि द्या ए म का र्त्नी छे के - ज्यो रे जो रि ने न हा रं कुं का र्थं उ म म थ ग ये ने ते वि द्या व दे मं रे द्या म र्वा
 ना र्दा ना ज ल म म ह र्मा ना ल्पी ए नो ते ज ल म र्वा भी ते र्दा ना नी मं र्छ या म मा ने यो दा उप रे पे छे अ स्वार अ ने के द्या दिय द न विं द ना ल्पी द्य उ प क
 रण म र्हा द त नी क ल्पी ने य मं तं वुं मां पुं (अथ द्या म यो ल्पी यो चो दा मा रि के तं विं द ना ल्पी स मुद्ध नां उ प करण, ते नां ना म ने ज ग म्मा य थी नां र नां)
 ल द कर आच्छु हो ग ने मे मारी द्वा नी दे द, जी ते मे ल्पी, ने म र्वा अ द्द य थ द ना य - अ ने हे म वि द्या तो ए म का र्त्नी छे के म ने ने पा नु मं यो गं भं वे छ
 चूर्ण नो यो ग म ये मे च गर मे हे ते ते आ ज वं त मु र्वा को टी दि द्वा य. एवं वि पा रा म्भ्य ह्म म का रे सा म स्त्री प्र ह ण करी ए म म ने जं व मा मां आ म ल-
 वां च वा नो आ रं भ करे ते ते वा मां अ ओ नि र्नी ना म म जे नी भा नी ते के म ने ने जं व मा मां आ म ल-

[illegible]

पदगुरुनाचरणक्रमलभां पढनुंलभ्यं. गुरुपणमातिवोधकरवानिअर्थेएकगाथाबोलीकथुंके-हेवत्सआगाधनुंव्याख्यानकरो. प-
छी, गुरुनीअवज्ञानापापथीबुद्धिसांदूढपणुं मासयचार्यीमम्पकूमकारे एगाथानोअर्थमाथीनहीयद शकेपाटेसमर्थएवातमोजए
माधनुंव्याख्यानकरो एमासिद्धिभेनकथुंसारवृद्धादीए एगाथानुंव्याख्यानकयुं. जेभेके(अणपुणिकापुण्याणि) आनुपरूपअ-
नुमात्रेकेतांअलपुणजेनेथयुंछे तेअणपुणिकाकेतांमनुष्यतनु, तेनांपुण्यकेतांआवरदानाखंडतेनेअंकुट्रकिंतां आंकुडीवाञ्छीलाक-
हीवडेमांतोड. एंडलेननाशकयं मनरूपआगमनेकेतांपोतासंगीसंतापने हरनारमाटेआरामएडलेयमनियमरूप बगीचाने न म-
रोडननाश कर. जेमाटे, मनःकुमुमै केगांलगायादिव आर्जवमतोषइत्यादिपुण्यवडेनिरंजनकेतां अहंकारस्थानजातिजोभइत्या
दिअंजनरहित, माटे निरंजनएादेवतेसिद्धिप्राप्तिदेमनेडूय, एडलेनेनुंव्याख्यानकर. वनेकेतांमोहादिवृक्षवेडनहनएवासंनार
रूपवनमांकेमहिदेछे एनएकअर्थय्यो १॥ अणुकेतांअलपण्यप्रेमपांकेछेएगोरोप (छाह) नेनुंगुण्यक्रमनुष्यनीननु(शरीर)
नेनांगुण्यरूपजेमहाअवज्ञीयांग, तेमनेननाशकरय. मनआरामनेकेतांचित्तताविकलसमपूने संहारकरयवथीनिरंजनदेमनेनीतरा-
गदेवनेमुक्तिपदप्राप्तिने दुष्यवडेकेतांगृहस्थपगानोदेवपूनामां घटतांएगानेपुण्यछेरणमापुण्यमांनघटनां केमकेछत्रीवाने
कायनीविराधनाथायछेमाटेने पुण्यवडेपूजाकरवानोडयम, न करयमांकरय एवधेववगनिबंधर्यो. वनेकेतांकीर्तिनाकारणरू-
पशब्दवडेवनकेतांचित्तनाशून्यपणायी अनेभूतिनाकारणपणायी भरणपजेंचुं मिथ्यात्वशास्त्रनाममूढमतेकेमभ्रमणकरेछे. माटोम
ध्यानादनोदागकरीमत्य एवातीर्थकरेकेहेलामार्गमांआदरकर. एमवीजोअर्थय्यो. ॥२॥ अथवाअणयानुनो अणुदुग्धयायेछे
माटेतेशब्दरूपजेंनुंछे तेअणपुण्याकेतांकीर्तिनेनां पुण्यकेतांमासाबोधनांयचन तेमनेनतोहीश. तथामननीभाराजेवाएटलेआरानी
पेटेमननेविधनाराएवाजे अध्यात्मउपदेशतेमनेनिदिश व्याख्याबेदोविनाशुनकर मनमांरहेलानिरंजनकेतांरामोदेलेपरिश्रितए-

[illegible]

दयानेमं संतोदनामहारराजानां धनेतरमांराजानीगणी भ्रानाशरीरउपरवाग्यानेभीनेमं रंगी भ्रानुमं पाडनी गोकारकरीरा-
 नायामं भारी. राजाएनो अति आधार्गपीसीसोदनानराग अनेकदमं वक्यां नेजगनेरंगी भ्रानेपहनेपारपणवंपट्यां अतिने
 तीव्रकंमरेनयंयोगजानां अतितावयोशिमिरमां भारी द्रागजोदीबोन्नोहे-नमो कोयलो त्पारेने जंगीबोन्नोकेदं नोयांयिक
 पदराताबोन्नोके-यांयिकलोतो अंगीनथानायपीपणमहादेवकेपदंनकरानधी. नेजोगीपणजिनमननीउत्ताने अंग अतिनेउ
 त्पारायिग्यागताकाकिचार्गनेबोन्नोया. हेराजत आनपारादेवधमकं करेदंउदनस्तरनआदिकने, जेमतवेपीहेनोपुरुपमोदक
 नाआरादेनेनगीमदनकरनोनेमनरिगहनकरं. राजाबोन्नोकेनुं आमकारनुं अंगवदपटलंनुदुं बोन्नोलो. नेजोगीबोन्नोकेअमोनुदं
 नगीबोन्नोकादपि आमोतमानेउपद्रवथायतांनमाशिवारेअपाराउपरअमीनियामाटे पवीशंकापीपमनुं वंदनस्तरनादिनधीक-
 रना. राजादीमनेबोन्नोहे-पवीशंकाकरनांनहीमुनेपी अंष्टमुनिचंदनकरं नारपछीनेबोलीपन-हालउभाभनेस्वयंभुवंइत्यादि
 वपीनवधीशी भ्रान्तीचंदमानांननेदनागुणगभितपवी गारमंदंभवाछीमोटा अर्थराछीविस्वारपमाही. पछिअपिपुण्यकदेचनुंम-
 मीपण्यपरापांटे दृग्गमममममोपणअनुपमदिमाचन्नीश्रीपार्भनाभित्रिनेधरनेपनीस्त्रुनिजेकल्याणमोंदर इत्यादिबुवाछीशका-
 द्यबोन्नोया. नेरनुतिनाअगीयरमायुत्तनाविधानंभरगरे, ग्रंथानरमनेमोमथमद्रादिशिकानामयमहाएउरचारणमयेन गाव-
 धानयभ्रान्तीश्रीपरणैरेमेनमांनिधय (मपीप) पणपीमथमोदिनचन्द्रिगभकीपूपादोउत्तमथयोपछीअप्रनीउराळाओमोदी
 मोदीउममगह. नेरपनेन्योकोनोपरमपकवीजानेहायनाछीओदेकीनेगेगाहंमटोकोलाहलद्वन्द्वउज्जययंगोके-अपारजेनेक्रोय
 द्यममयहालतो पांपिउपरापमभयानहतायाप्रिददंन, पोतानापीजानंननाअप्रिदंआ, जोकशनेजममस्मकरीनामयेनेरा
 मांनोचदसदएतानन्दकरनुंमिचन्द्रिमकाटुं. फटेल्याधिचन्द्रिमनापण्यपी निजछीनाशवकारानीवेदमथमोउयोनेकेननेजनेनना

भद्रहीन न्यायहीन अथवा एवमिदं निमित्तं तदा मायाविक्रमसो अनेको विम्वरवर्त्तनीवो निगमने पुष्टे उहे-देवरा
 भाग, भानेधने वा विषयः इति एषा भावेनोपदेशक इत्यर्थः । देवरासावनमद्रावाका होइदेव, कोटिद्वन्द्वीयान्नी
 नम्रमनसो नराणां सोलसाहे-अणमनसरा नराणां सोलसाभादेरापदेव, श्रीशरजेट्टेहयोडि अट्टन दृग्ना आदंवरजेनंपरा
 भीषाभिमिनेभर, बेबीधायानीयेरउ एषेदेव अमारीकरलीसुविआदिकने महकरोउ ॥ हरेवमनो प्रवर्त्तनरथवानोमंथ,
 राभाए अकषाएकपांओए एववही सोलसाहे-रादेवभा अवीनोमनसरीनिंरथ, कोटानीयद्रावानेवनिनोपुत्र वृकीमारी
 पोसनीसिदसोनीदीवन अकषाएकपुगव नरेव आसारादनकवावा अवरमदानपंचो अवंविमुद्रमालप्रवानाम्भीरुल्लयावएक
 योदेहोदसो मेहलिअहोहनीदेअसर सोमरमनमद्रमानमप्रथरेतो, अल्पनाअपणरमनेकामहाननकरावोइतो नेनीयाताज
 मंदहरई विंवाकनीदीनी । एवदिवननोयदतपोअष्टप्राथीआर्य सुहोमिआचार्य, जंगमनोवराजनेवोपहयोने पोतानागच्छ
 भित्तविबरानमनसोआद्या अदरेगोपीनी अनुमतिवोनेनी हरेजीनीजनी एवदिवनाजमांरहा । एहोदिवमरदोय
 मसपकोधुरिएगवह सोहेतुनजिनी मुल्लनमेअवपन, अनिसोहनतिमपन्यागधी, आदरधीमांभउवामान सुधिक्कानीमोटो
 रवेहीनीउवावेनूतिना विरामसमानगादुरभागदआवीउयो नेभाभउवायोउत्पन्नथयुजेवाविमरणज्ञाननेनपूवेनेअवंतिमुकु-
 षाअनुवावोअवीनसकर करिहेरराके-रेअगानुपटानोपुवंपुणु नवीनीमुत्पदिवाननोअवांमदिनममृदिनोपुवजन्ममांअ-
 नुवकगीअकवरेकेपु, नेव विमगरणनरेदे नोवमानुमुत्पदरणपथापीआमंमारना मुक्थीउदामयदेमुगनेपामवानो
 दाओमोउत्पदरोउ एपेअदरेपुदरबोमुनेजिनी मुल्लोवमानपीअव्याछो ! एवदरोयतोमम्यगुनकारेना स्वकनेने
 ककहीअजी, एउनेमुदोदसोके-मरदइएराजकरंआ विद्वानवचनोपीअपोतानीपोउए नेदमारवोव्योके-इयागयाव-

बदेतहाल्यने विमाननी वा मिमाय. आचार्योऽन्यादे-चास्त्रवदेन विमाननीमा मिमायते परंतु तेषु पुद्गुपारोमोऽप्येवास्मिन्पालं नुतो
 दृष्टकरते. तेषादेकमुत्ते-लोऽनानावगापुगेचाचीशके तथा आद्रियगगुत्तैरर्पनीनेके पणानिनपरमात्मानुं इहेल, अनिचारगहिन
 एतद्वत्तयादिपयालुनृणदृष्टकरते. तेचोदिप्रगम्यतननी प्रनुमांतवदेन भयायते. नारपडो स्वतननामनिवंधाहिनदीप्रपान
 मयैद्वयपरापहंम्रीनलिनीगुम्यविमानमरगेतचाने अथं अत्रिङ्गकंडावालोने भवन्तीमुकुपाल, मंगपजेवा अतिरपेगुक्तथयोमनो, पच
 पांष्टिकएवोऽनोचकरिते. योनेतयोतानीवेअं भंगीकारकयोंतिरेपजने, आचार्यपरासं दीप्तिनकरेल्यो, गजावंपचारिवनपनेकष्ट
 मदननांदमरनके, एवविचारी आचार्यनंपुत्री, नारीवेदनांननगलनो, श्रीगांदर्ना अग्रनेनेकीरेविषयापवावेचपगोभीनीक-
 म्म्रीनेकविपराभावेनामपारवदेकादरनेचोपेतेयार्गतेनाएवोमनो, कंठेरिस्तकहंगयनामनामनानगर्जने, पादोपगमपना
 मनुंभनननप्रलकरीगयो. तेनाहोऽवदनागंभयिगेचाऽश्वचीदृष्टएवीनरीगुवाचदयत्योएकमी आळजी. मापेजनीपंडेविकरालमुप
 करीनेगतागीनोपंडेमुसीएवीने, तेभवन्तीमुकुपालं नुं भसणकरवावंदी, तेनाछोकरापणतंमजकरचापंदयारात्रिनापेऽप्योरोरपो
 तेनाचलभसणकयां. वीतापहोम्यानेनोवेमायम्यभसणकयां श्रीजापहोस्मितेनुंमपस्वउदरपसणकनुं तोपणने. पनचंदपण
 ल्यामपपगनकं.प्यो. भवतामोपरागुकुपालं नुं तोपणतेनेदुःमएवीपहलपयानोविस्तारमहनकर्योपमां दुं आथंते मद्रासा
 इमिकनुकनोवाएनुं अनिप्रेष्ठपुंभरो आथयंकापिते एमपांथपहोरमहाभयंवंतथ्री भवन्तीमुकुपाल मरणपांभीनलिनीगहनंयं-
 यानेनोपेवोशंभंभयंवाळोदेवनाययो. । तेनागाहम्यभीममप्रभयंयत्तादवताएनकाळतेनेदेहनोमिमाकयों. मातःकाले, श्रुतना
 मययोपगीतांनृते अवंभीगुकुपालं नुंमवृत्तानंजपणेएवाश्रीगुरुपरासजनीगणिरेदेनेगीमाताभद्रागोरेतेनीमवंश्रियोने मवंश्र-
 नांनलीनीनेइममानमोमंमयां अनिधोपकापकरिकर्शिनोममानदीनेचंपेनेनीदेहमुरयापडीनीसर्वीकयाभोकरी. । तेनावेराग्य

रमयीभिद्राए, गर्भवंतीएकतु न्वनीस्तीने, घरसांगुसी, वाकीनीएकत्रीच, पुननीरियोसाथेपोतेदीक्षालीथी. गर्भवंतीस्त्रियेपुत्रउत्पन्न
कयोंतले अवंतीमुकुमाळनामृतपुसुस्थानमांआमामादेहेविक्रमराजनकराल्यो. तेपुत्रेएमन्नापुंकेमारापितानोआजगाएमहाकालय-
पोळेमाटेआमामादनुंनाममहाकालयाकरपथरीने आमामादनुंनाममहाकालस्थापनकर्युं, अनेमासादनीमध्येश्रीपार्श्वनायजीनी
मतिमानुंस्थापनपणअतिशेमहोत्सवबडेकराव्युं. अनेकेटलाकालपर्यंतनेमतिमातुं पोतेपूजनकर्युंकराव्युं. पछीअनुक्रमेकेटलोक
कालयहगयापछीशिवभक्तोएवात्रास्मणोनुंजोरवधुंत्यारेनेवाकोइअवमरपांमिनेनकरवानांकापमांतत्परथयेलाउन्मत्ताह्यणलो-
कोएनेश्रीपार्श्वनायजीनेमतिमाने पृथिवीमांगुलभंडारिदिइएजगाए एरुपोदुंशिवलिंगलावीस्थापनकर्युं. १ हालमांमारीकरेलीस्तु-
तिथी माक्थानयइआचेलअधिष्ठापकरदेनामांनिष्पवज्जथी शिवलिंगनेभेदिनेश्रीपार्श्वनायजीनी प्रतिमानकरदयइ. १ पछीतो
सत्यभक्त्यनेभेद राजानिदपणकरो. १ एनकारनीअनिमुंदरावानीने योगीनीसांभलनिविक्रमराजा बोलयोकेतमेकजुंएमज
निशेजणादछेएकहीनिमुभछे उत्तरकालजेनोएवाराजाए दर्शनधीथपुंछेश्रीजिनमतनुंअवधिराहित बहुमानजेनेएवोधयोसतोश्री
पार्श्वनायजिननीमतिमानी पूजानेअर्थमसपइमोगामआप्यां अनेमतिमानांअतिशेवखांणकर्या. पछीराजाबोल्योकेहेयोगींद
तमारासमानमोटोक्पिक्तोणछे कोइनथी.केपके-नीतिशास्त्रमां कजुंछेके-देहकांनुंभक्षण करवामांतत्परएवामर्पो घणाछे,पण
पृथिवीमंडलनुंधारण करसाममर्थचोएकजमिद्व क्षेपनामछे. २ मूर्त्यनोजउदयवखांणवायोण्यछे, अन्यग्रहनोउदयतेनीआ-
गजनुंशखांणिण,केपके-जेमूर्त्यनोउदययये मनेअंधकारजणानुंनथी, तेपअन्यनतेजपणजणातांनथी. २ अहोअनुपमतमारीक-
विनाकज्याछेके-परिपक्वयेलारमयीभिरपूरमाकरनाकदकानीपेंडेउपराउपरि शीघ्रपणेचाल्यांआवनांपदक्षोणमहाकविनीकवि-
तामांनयीजणातां? अनेयुगंघिमानुपोकळांआग्रफळ्येनारसमरग्योभिडोयोलया नोवैभवपणकियापहाकविनेनथी, अर्यातमवें

नैष्ठि, परंतु पूर्वे क्तबुद्धेमाहेतु भवपूर्वकोद्देशकारना भ्रष्टतरतनां निष्पन्नतमान (एनीमेल्ले उत्तरप्रथमपराधीपदनां नलनामिवाह)
 उच्छ्रितारगनातंगवहं उच्छ्राप्तकरनी कथितानो ग्रीष्मपणेकरनास्तकचितोकोद्देशगण एकरजहोयले. १. छंदंमां प्रतिपीडाशभावनी
 तेतो, जुदाजुदा भयं सल्लां एकरजातनां पदधाववाधीनधी. तथायणापरिचयधीपणनधी. शब्दनीपाहीउपन्यतिथीपणनधी, नृणागु
 दनाउपदेशधीपणनधी, एनांजगवर्मासारस्तकविश्रोनीपोतानांमिच्छेजुवनामोटापुणवना उदयवहेजवांणिपांएनीमपुरताउत्पन्न
 थायले. २. एरीतिगिद्धमेनमृरिनो कथितानां पणां कर्माणि कथिक्कराजापोतानां निराममांगयो. आमकारेतिजननामननीममाव
 नावहोचिदिपतयेय्या अतिआनंदपथेय्याममससंवेपळी, पारांचिकमायाश्चतमां याकीनारेळां, तेमूर्तिनां पांचवर्णं, ममादप-
 द्मांथापनकर्या, एटलेपांचवर्णपाककर्या. पळी आनिजेमोटाउत्तमवदेगच्छमधेमूर्तिपदमांस्थायनकर्या. तारपल्लीपृथ्वीनेपवित्र
 कर्चामांमचीणएचागूरी, अनुक्रमेओंकारनामानगरमांपथायां. एकदिक्कतल्यांनांवेतेमूर्तिपदमांस्थायनकर्या, जेवके-हेभगवन्
 आनगरनीमपीपेरहेय्याममां मुंदरनामेमोटांराजपुच्छेतेनीचेस्त्रियोले. तेमांमांटीग्रिप्रममएकपुत्रीउत्पन्नकरी, अतिज्ञेवेदपां-
 ममीहनी. तेचामांतेनीशोकपणतमीपेछेमसचकालजेतोएवीहनीमाटेनेणीए विचारकर्याके-जोआमारिनांनिशोकपुत्रउत्पन्नकरशे
 तोएपाराकरनांषणीनेषणीचाहालीयशे; माटेनेमनयुंजांइएएमविचारीस्रीपणानेयोगएवीगुळबुद्धिवहं तथापांतेदुष्ट आचरणचा-
 लीहनीतेधीएकदइयने (मसचकराचनारीस्रीने) घणुंद्रव्यआपीप्रमन्नकरीनेकडुंके, ज्यारेनेने, मारीनांनिशोकममचकालि (छो-
 कडंनगनीचगने) घोन्याचेत्यारेनारेअन्यस्थानमांथीप्रममग्रहकरिरावेलेमरेलुनांतुंजोकरुतेजगाएमंचारुं एटलेआमरेलुंछोकरुं
 अवतयुंएममकटवाचचळायवी. अनंजेनेणीएपुप्रममो होपतेनेतातारेपोनेग्रहणकरीलेइअनुक्रमे कोइदूरजगाएउदेशीदेवो एम-
 कारनीगोउचण, घणुंद्रव्यएस्त्रीकरी, एचोमंपंचकर्यांकेकोइनाजाणवामान आव्यो. पळी देवयोगेनेनांनिभीएपुप्रमम्योनेनेदे-

[illegible]

ज्ञानाधुन्यवर्तमानभाषापरिभाषा, अनेकद्वीपनामनाम्नीतो, एषाभिषेकरोउके-नेनांनरराशय्यीयागामोच्छा, पट्टमंयोरंजो-
 इत्येतरेषामाराधनांनदीसास्त्रेन्वीरुहोप, वेत्तादानआपराहोप अनेकांचिरुपन्ना, शुंभीमाएव्युच्छेके, नेत्यांरंजोइत्युप्यारिदे-
 एदेस्तीनरमोरमरनीध्रमणकरनीग्रहोपउ इत्यादिपश्चोक्तमापणोभीरअर्थउ. २ अनेराइतज्योको, मरवेस्नुनेआपनागारिकम
 राभाऊ, एममपागीदिप्यारमृतिरुउ केमरे-रापुंनरणमश्राममाकोइसांल्लपाउ । पाउल्लोभाग) आप्योनशी, एट्टेदेस्वाल्पो
 पणनशी. अनेपरांभअनेरोइकावेनपारवसःस्थउ । छाति) आपीनशी. परमोभायपुंइच्छेनोपण, नमंनेनोतानिच्छानिआ-
 पननशीमाउ. इत्यादिपश्चोक्तमापणपणोभीरार्थउ ३ अनेमंश्रामनाआरभकालमानपारीचढाइनोनेशागडंकोवागेमने, गु-
 पुताइइपक्षपरा, पुडीआपउ. तेनीभियोननेत्रमाथीआंगुनाजळनोचचारुछेउ एनोरेगजन्मोपुंआधर्यउ. केपके-निगण
 देकोमारपदराधीराग्यो, नेराजनांइइपट्टगवां, मोटमारपट्टोअनरवमवां, अनेमुटोमई, अन्यवस्तु, अनेनेइदयस्वरुपडोफुडे,
 नेराधीपार्जनीक-एरागनोपुक्तउ, पणभावा. नेराजुनीभियोननेत्रधीआंगुजन्मनीकल्वां. अर्थादिगजुमांभीनपारीचडाइधइ
 मोयल्लीने, एवमरणपांउ, नेपीनेनांविचराथेपत्तांम्योपारुउ, इत्यादिपणोभीरार्थआश्लोकपांउ ४ एवमारनाचारश्लो-
 कनीअट्टमरंभारमार्भर्योनेचिकपराजाअंनउमसययो पउीचिकपराजापुंविचारुयोंके आस्तीवतोनेयेतयसांइनथी. पुंभुथी
 मुंदरभारिइत्तबसालो वमभोलाएकमोटाशाधीमगाधयो, अनेबीजोएवोजमोटाशाथीमुंदर मुगंधिवालीवस्तुवडे मंगुलेभरेलो
 संगाधयो अनेबीजोशाधीमोनेयाधीमंगुर्न भंर्यांसंगाधयो. अनेचांधोराशीहारअनेअर्द्धहार इत्यादिमोटांमोतिनांआभरणवेडेमं-
 पुंभरेभोसंगाधयो, एवमारनाचारशाधीसंगावीने गुरुधराजनेदंभुके-आचरेराशीग्रहणकरो गुरुचोत्पयके-एराधीओनुंअ-
 दाविषोवजनशी, रवीराजोशेत्योके-मागगज्यपाररेला मोटांमोटांजोभांभीगमेनेचार देशोमागील्यो. गुरुचोत्पयके-एवम

The page contains dense handwritten text in Devanagari script, which appears to be a continuation from the previous page. The handwriting is somewhat cursive and difficult to decipher precisely due to blurring and fading. It occupies approximately two-thirds of the page area.

[Illegible handwritten text]

श्रयं वदेम पुष्टितयांछे सर्वं अंगनोरोमममूहजेनोएवाहेतुयी, अतिशे मोटापुरुषोएएप्रकारतुंरुतेषण वस्त्राणवायोग्यछे. परंतुपि-
तानोजेप्रमादछे. मूर्तिमानस्वेदछेके-जे, अपारमसन्नताने रईवानुं पात्ररूपएवापुत्रादिकनेविषे सम्यक्प्रकारोविचार्याविनानो
जेलेतमो कज्जोनेअथवा नवानां अनेकप्रकारनांकाप, तेमांज्यग्रथयेआराजानोशोदोपछे, पणतेनीदुष्टदुष्टिवाली, अनेपुरुपर-
त्नेनेनाशकरगरी, अनेनेप्रकारनाकूटप्रपंचनेरचनारीएयोने पूत्रनीअपरमातानोजएदांपछे. अथवास्याभाविकनुच्छमकृतिथी,
साहसपणेपापमां आमक्तभयाथी, अनेअपरमातानोनित्य अतिशेदंपणायी, हृदयतुंदुष्टपणायी, पोतानापूत्रनेराज्यगादीमलवाना
महालोभसमुद्रनोउछालोनसोतीशकवार्थीस्त्रीजानिपुंकांमकरेतेमांशीनवाइ. तारेएदोपकोनेदेवो. तोतेनोउत्तरएछेके-पूर्वकरेलां
दुष्टकर्मनेनो एवोदुष्टविलामछेके-अधीप्रमकारनाअणधारेलाअणचिचारेलापोटाअनर्थ एनीमिलेजआवीपडेल्ले, एमनहोयतो
पितानेमाणयीपणपुत्रपणोमियहतो, तेनेअतिचतुरभणेलोकरवामांटीपिनाएउपक्रमकथोपण, एपुत्रतुंनपुंकर्मआवीनइयुंके,
एवासारउपक्रमनोपरिणामएवोथयोके-जन्मपारामुधीचेआंखेभंचपणेराज्यरहितपणेरहेवुंइयुं. । तेशास्त्रमांकरुंछेके-कछोला
वढेभेदनकयांछंकुलपर्वतजेणे, एवोचंचळमपुद्रपण, कोइधारणकरीशके, परंतुअन्यजन्ममांकरेलांकर्मनोगुमअथवाअशुभ, एवो
दिव्यपरिणामकोइधीवंधकरीशकानोनयी. १. पूर्वभवमांजेणेजेकर्मकुंछेने, आभवंमारहेनारनेभांगवबुंधेछेज. अनेतेपांअन्यवो
निमित्तमात्रजरोयछे. २ ॥ राजापुत्रतुंसर्ववृत्तां जांणीअतिशेपश्चात्तापथीपोतानेपणोधिकारकथो. प्रमादेकरिनेमारार्थीअ-
कारउपरविंदुमुकायोमांटेनेपुटलेपथयोनेधीकोगटमहाअनर्थययोनिअग्निनी पेटेमेमारेहाथेवचार्यो. अथवाजमानद, उन्मादनीपेटे
जीवनेशोशोअनर्थपुष्टनधीकरतोमर्वेअनर्गनकरेलेअथवासर्वमनोरथनेनाशकरेले तेकरुंछेके-प्रमादपरमेदोपेछेप्रमादएत्रपरमविप
छे. प्रमादएत्रमुक्तिदुरजनारगेनुंटराछे. प्रमादएत्रनरकरस्थानछे. १. पुटएवामनोपेकाराभावकेजेराज्ययोग्यएवापुत्रनाआप्रका-

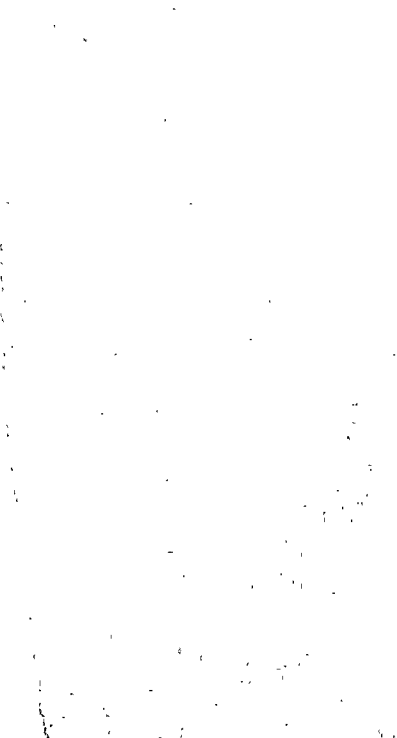
मातुं पुण्डु मोरधरो राज्यनधीमागतो. तेनां भञ्जी अतिशो आनन्दपांमतो राजा, अतिशो हसति हतपुत्रं न पुच्छयामं डयो, के अतिशो हने
 ररेवानुं स्थान एवोपीच, वयोस्त्रवः त्रयो ! त्वमिषु ब्रह्मो ल्योके-मंमतिकेतां हवहेज, तारपछी अतिदोमी भिन्नपरयशयेलो राजा गां-
 दनीपेठरा रारारसंमभिंमंतिनामउच्छरण करवाधीने पुत्रनुनामपणसंमतिपुत्रमभिद्वयं. पछी दशदिन मनोते पुत्रययापछी अनिशो
 मोटा उरमवधीने पुत्रनेमंगाधी अतिशो र्वे माहृतमंमति एवी जगाम स्थापनानो महोत्सव करी राजयगादी एते पुत्रनेवेमाख्यो. ते संमति
 राजा वणं हने भोक्ता अने परमश्रावक एवो श्रीगुहस्ति आचार्यना उपदेशी ययो अने ते आचार्यनी आम्नावडं श्रीजिनमनुभा म्नाज्ज
 (एरुपकवनिपणं) धयुं ॥ एमकारेत्त्यं जननुं अधिरूपणा निविषे आख्यान कलुं. ॥ अर्थनं अन्यथा करवा ममुमं पूर्वकहेलादे (पवि-
 शोपणं जे. ॥ आजगाए आमकारनुं हएते छे-नुं क्तपतीनामनीनगरीनिंवे, श्रीमुनिमुव्रतसामिना वंज्ञने विषे अभिचंद्रनामा-
 रामानोपुत्र अने मतयवादिपणाथी लो कमांनमिद एवो वमुना मेराज पुत्रने अने पर्वतनांम उपधाया यनो पुत्र तेने तथा नारदेने परमश्राव-
 कयपेलो वदं वक्तानामे उपधाया यथणा यवोहनो. एरुदियमवणीने यांके अत्यैव जेणरात्रिये हर्म्यने विषे (हवेळीनी आमाक्षीयां) मुने
 सते, पारणश्रमण एवमाधुआकागमार्गे जताहन ते परस्पर एमवोलयाके- आजणमांभीएक, स्वर्गमापीछे, अनेधी जाचेनोतरकता
 मीछे. ते वातमांभञ्जी, उपाध्यायवेदधी दिचार करवाळगयो रंषिक्कार छेहुं उपधाया यसंते विद्यो नरकमांजने, माटे मारेने नो नि
 र्मपकर गो नो इहो क्तयावे विद्यनरक जेदो, अने कि यो विद्यस्वर्ग जेदो. तेने विजणप कराने अर्थ उपधाया, लोहना वण मुकुडाक-
 रीने एप्रणी शिष्योने एक एक आपी कर्तुंके-आमुकुटाने कोइ नंदे ले एवाए क्तान स्थलमांजिइ गइने मारो, एमते मनीपरीक्षाने अर्थ अर्थण क-
 र्या. तारपछी वमु अने पर्वत, एवेतो शृंग्य एवामे देशमांजने ते कुकटाने मारि भाच्या, अने नारद तो दूर दूर गून्य स्थानमांम योपण मारी
 बुद्धिबालो ते पांडो पिचारार रारामं ल्योके-आनामपण मुंदे वंलुं देवनो देखेछे. मिदुदं देखेछे. ज्ञानी देखेछे. माटे जगनभांण वुंको इपण

इत्यादि तेनेपुंसमक्षाव्योनोपण अभिमानधीतेवातेनेनमुकी. पछीतांतेनारद अनेपर्वतकएवेनेघणो चित्रादथयेतेमांचेजणेप्रति-
 झाकरीकेअनोअर्धनू डोपडेतेनीजीभडुंछेदनकरवुं एवीपरस्परप्रतिज्ञायई. पछोवसुराजासत्यवादीछे मोटेनेजेकहेतेसांचुंएमनि-
 श्रयकरितेवसुराजानेमासी करयो तेवातपर्वतकनी मानाएजांणीएकांतपर्वतकने कडुंकेमेंपणतारापिताथी सांभल्युंछेकअजेक-
 तांजणवर्पनुंमुंडुंधान्यएचो अंधेलेनोमध्यामहाअनर्थनी करनारीप्रतिज्ञाशीदकरी पछोपर्वतकमातामत्येचोलेयो केहेवतोअमनि-
 झाथचानीहतीतिथईई. तारिंतांजेमयटेतेमउपायकरवा पछीतेपणपुत्रनाझेहमोइथपुत्रनुंहितकरवा वसुराजापासेजइसर्वधुंचांतगु-
 सपणेकहीमार्थनाकरी. राजाएगुरुस्त्रीनादाक्षिण्यपणाधीनचातअंगीकारकरी. पछीमातःकाले सभामंतेयेनोचित्रादचाल्यो, अ-
 तिशेभोटाएचापापनोपण आदरकरीवसुराजाजुंढुंवोलेयो, तेजबलततकालदेवताएचपेटानो महारकथोतेथोहठलपड्यो, तेज
 वलतमरणपांमीनरकेगयो. एमअनुक्रमेतेवसुराजाना पदमंविंसाडेलाआठ पुत्रपणदेवताएमारचा देवतासंबंधीकोपदुःसहछे.
 वेपुत्रतोनाशिगया. तारपछीनगरनालोकोएधिकार करीपर्वतकनेकाडीमुखयां, महाकालनामाअमुरेतेनोसंग्रह कथेतिनोमंचप
 आमकारनोछेक-अभयोननामा राजाएपोतानीपुत्रीनो स्वयंवरआरंभ्योपुत्रीनीमाताए पुत्रीनेछानुंकडुंके-माराभाइनोदीकरो
 मधुपिंगनामाळे. तेनेजवरजेतेजसर्वराजामांमुलपछे. सगरराजाएएकांतमारहेलीसारी दूतीनामुसधीतेवातजांणी पोतानापुतोहि-
 तेनेकन्यावरचानोउपायपूछथो. तेपुरोहेतपणदीप्रकोवहतोअनेकपद करचामांचतुरहतोमोटेनीएवी राजलक्षणमंढितनेकरीस-
 भामांतेमांहिनानुंवाख्यानकयुं. तेजेमेकलक्षणवेडसगरराजामारो कहेवाय, अनेमधुपिंगतेछेकअपकृष्ट (नीच)कहेवाय. तारपछी
 तेमधुपिंगेसर्वराजादिकेउपहाम करेलोलज्जाचंडेसभामांथीनीकलीमयो. सगरराजानेनोतेकन्यावरी. तारपछीमधुपिंगेकोधबडे
 तपकयुंतेनेकरीनेमहाकालनामैअमुरथयो. तेवेमांचीजोपिप्पलादपणभावीपल्यो. तेनुवृत्तांततोआमकारनुंछेके-मुलसाअनेमु-

भद्राप्रेषनामनीमंग्यामणी (अल्लो कर्मांगणी गी वल्ल्यात हती. तं मां पुल्लमा अतिशोषदा मां टीपं दित्ता हती, नेजे कोइ मंन वाद विवा द करी
नीनेने निी शुल्ल्या यउण प्रका रानो पट हो वग दा नी (मोडी वट्ट यो पणा करवी) या द्द वल्ल यन पिमंग्या मिने वा द्द मां नी नीने नी णो ता नो
शिल्ल करी रा ल्लो अनु क के ने नी शाल्य ने अति शोष र च य या भी न कर चाना का म मां मयु नि म इ ने भी सु ल्ल मा ने गर्भ स्थि ति यइ, ने वा न पु-
भद्राना जी न वा मां आ नी, ने भी ते भी ण अति शोष चो दं द छानी रा पी, पुत्र म म च यो यां ने छी पु रु णे मु भ द्रा यी छानुं पि प ल्ल ने नी चे ने
जंभ न्या या च ऊ नं त्या ग करी नं छी पु रु ण ना क्षि ग यां, या नः का ल्ये मु भ द्रा प प ल्ल पं द र्थ ना प रु हि ने स्थान मां या ची वृ द्धि य मा
क्षी च पं द र्थो न पु ल्लो य चा धि पो ना निं पे ल्ल मु य उ प र पं द र्थ या पी व ल्ल ना क ल्प ने चा ट तो मो टे पि प्ल य वा द्द वं ना प रु हि ने स्थान मां या ची वृ द्धि य मा
ह्यो भ ने पं णं म णा च वा भी अ वि वा चा ट प यो म द्द पं द र्थ ते य यां. पो ता नो ज म गं यं प र्मा व ल्ली मा ता गि ता ट पर अ नि शो षे पुं थ र ण कर तो,
पो त अ नां यं छे मो ट या ता पि न नो नो य क र वा मां टे ने ज अ नां यं दे नो क यां. ते मां आ म का र नुं म रु ण क र्मु के - रा जालो को ण अ भ म मु ग नी
जा नि ने अं थं अ ने स्वर ग नी मा ति ने अं थं प नु पो दा श पि म नु ल्प इ र पां दि व दे य द्द कर वां । म द्दा का ट अ मुरे वि चा र्थे के नो आ प र्वा क अ ने
पि प्ल य वा द्द पं ये ना के द श धि रा ज ति द्द को द ग म प य द्द मां म र वं ने हि मा क रं तो पि नि न र क मां पं दे नां ज म ग ग दि रा ज नां यो ण मा री मां थं वे र
क र्मु छे ने नो य द्द लो व ल्ले, म म धा री, ने वे म त्ये ण क र्मु के त मो हि मा म र वं नां चो, दुं म र वं ज गा ण न मा री स द्दा य ता करी श, ना र प ली म द्दा कां छे,
न म र गा म म पु स थ ना नो मां रो गो पि कु ल्यां. ज्यां ज्यां प र्वा न क अ ने पि प्ल य वा द्द पं ये ज ण हि मा म य द्द म र ग पि ल्यां ने दे व, रो ग नी शां ति
क रे, अ ने य द्द मां हि णं ल्या प नु म पु गो ने, वि मा न पं दि व द्द पं थ इ नं थं छे ला ण वा मा सा नुं दे य टे. । ना र प ली म र्मे लो क ण अ नि शो आ द र वा न्या य इ
म म र रा ज म पु गो ने वा ज हि सा म य य द्दो क र वा मां ल्वा. । प म म नु ल्प दि ता प ण, निं दं य ण य ति पं णे ह ल्पे ह ल्पे म य गां वी. ना र प ली
पा या व दे मो द प पा टी म द्दा कां छे यी म हि त म ग र रा ना नो य द्द मां शो म क र्थो. अ ने पि प्ल य वा द्द प ण पो ता नां मा ता पि ना श्लो क्षी का डी य द्द करी

तेरेनोदयस्योमकरयोः मेरेनोदयकथनेतेनप्रयोजनरतुं तेषूहयुं. एमकारेभ्यश्चअनर्थनारितुकरूपवा अनार्यवेदोमकरयोः आर्यएवा-
वेदोतोमाजकनिषिधीउपरैला, नतिदिनजमादेलाएवाभावकोने पठननिमित्ते, श्रीवीर्यकरनीस्तुतिरूप, आर्यकथपनाननिषा-
दक, एशवेदोभरतयकवर्धोएकर्या. एमअर्थनृत्यसाकरवापां पर्वतकनुदृष्टांतकयुं. । व्यंजननेअर्थएवेवुमोटे अन्ययाकरवा-
सोभतेपरकभाषापेकरैलो अनार्यवेदनोकरनारअने तेमनुंद्याख्यानकरनारएवोपपन्नादजांणवो. । अथवाधीगुमाचार्यना-
रेतिरयो, नोओरसापकरैरालिक रोह गुप्तमपुनवृष्टांनो जांणीलेवा. एमकारेछटो मानपोआठपोव्यंजन, अर्थ, व्यंजनार्थ, एवैण
ज्ञानाचार, व्याख्यानकर्या. ८ ॥ एमकारेआठकरानोज्ञानाचार मम्यकूनकोरेआराधनकरवो. ॥ एमकारेधीनगागच्छमांओ
सोमसुंदरसुतिनाशिष्यधीतलदेसरगुरिएरचेला धीआचारमदीपनामांप्रयेनविचे ज्ञानाचारमकाशकएनामनो मयमनकाश
तेपूरूपयो. ॥ १ ॥

धीपल्लवगच्छे श्रीमद्राजसूरगज्याधिपतिधीगुमतिरत्नमरीभरजीनीआज्ञाकरूप उपंदशयीधीमेहानगरनी श्रीजैनोदयसमा-
वरपथीउपानी निसिदयवेयाअनिगागच्छे. श्रीसोमसुंदरसूरीनाशिष्य श्रीरत्नशेखरगुरिएरचेलाधीआचार मदीपनामनांये.
धनुशास्त्रीरासचंद दीनानाष्टतभाषांतरमाये आमपममकागुनुंभाषांतरमंपूर्णयुं. ॥ १ ॥

भाग. बीजो.

आचारप्रदीप नामना ग्रंथनु बीजा प्रकाशथी केवल भाषांतर मात्र.
सर्व मागधी घन्टो उपर संस्कृत करनार तथा सर्वनुं गूजराती भाषान्तर करनार तथा ते सर्वने घोषनारा.

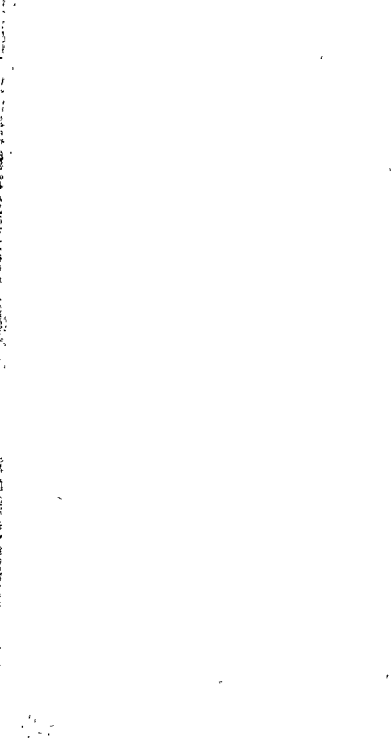
झाल्मी. रामचन्द्र दीनानाथ.

आ पुस्तकनो सर्व हक स्वाधीन राख्योछे.
श्रीपञ्चपागच्छे श्रीमद्राजमूर गच्छाधिपाने भाचार्य श्री मृमतिरत्नमूरीश्वरजीप स्थापना करेली
वेदानी जैनोदय तथा तरफथी छपाची प्रसिद्ध करनार.

शेठ. सोमचंद पानाचंद.

अमवाचार-“विजय प्रपञ्चक प्रेस”मो छपाणुं छे.
मूल्य रु. १-४-० टपान्न सर्व जुदो.

संवत् १९५९ श्रावण सुद ८.

॥ प्रस्तावना ॥

॥ श्रीवज्रपागच्छीयश्रीगजगच्छापिपति आचार्य श्रीगुप्तति रत्नगुरीश्वरजीए, स्थापन करेछी तेदानी त्रेनोदय
 पञ्चमहादशी पञ्चमीनामिदृकरवाप्त भारता धनेक, अर्वागच्छ, कठिणप्रयोगेछे, तेषनीशिका शिल्पणद्वयाधिगेरे अद्याविकोइमे
 कर्तुंनगरी. धने तेप्रयो 'श्रीनीपतमपत्रपंगवंगयात्रांगवात्तफले. धने तेवामाणिकवशमोटापुरुषोते पणामयतेमर्वनो, उपकार
 करवापंगे, केवलवामणीवारामा तमावामनीअनेवंगुतेमोत्रमेवलेमछे, एवीमरयेनेकठणयायामरिच्योछे. तेप्रयोपणापानी
 ममनेनहीनवर्गदोषांनीपोछीहादीने बनतावरातथी तेमनीअनेक मनिमोपकटीकरी द्रव्यनोदययकरी पंडितोपमे तेमनुशो
 पमकराची तेमेवाठ कीदतेने मारोद्याते ते मेवाठनुं पुण्यपगुंरगायिने मेप्रयोनेप्रपादेभी अत्रवात्तामोछावयानो आ ममानो
 पुण्यवशमदो छे, एण त्रैवदेव, त्रैमुंतेषु, उपरिपो, उपरिलोरे, त्रैमुंदीमुंतेषु, अण्यद्रव्यभी मातर अथवानिगरसर ले हरकोटेच-
 दयोनेधे, मातमावणीपलेछोकेवाभोदोयनेवो, अत्रमयीधतिदो अत्राण्यो कुरीयानुकाप एकअनेकरतो एवोयासणग्योळिका
 दि, मेनीपमे दवो भयवा भारागुराची वपनी योगणीस्त्रियकराची पोनानोपधिष्ठ आदंबरदेवादि कुरीयाएकठाकरवा एवो
 इरादो, आ ममानो नभी, एत्री आदरिबोधनावनोप्रंय पयोमतिदछे, लेश्वीरतनदोवरगुरिये करंजोछे. तेजप्रंयनीपुंनमादेनेज
 श्रीरत्नत्रैवगुरिये आचारमदीपनामनोप्रंय रर्योछे. एणतंयंमोपगुंमाणभी होचाभीकठिणदेग्गिने हाटनापंडितो वंचीशक-
 मानभी, मेधीनेप्रंगमोदी ममोतिदिनीपंक्तिमा. माविपदयोछे, एणथाद्विपिने वंचनार पुरुने अवश्यजाणवोजोइये, तेप्रंयमा
 आचारिक योग्यकारना आचारानापाव्यमादछे. ज्ञानाचार १. दर्शनानाचार २. चारित्र्याचार ३. तपश्चाचार ४. धीर्याचार ५

તે મક્કાશોનાં નામ છે. મસંમયાસઘનીકયાયો તથામખાલિક પુરુષોનાંચરિત્રો તથામમાણરૂપણામુદ્રના આલાપકોતિથા
 યાઓથીખરપર છે, તથાવાંચનારને રસઝગજાવી મત્રિવોષઆપવામાં આગ્રંથની ચતુરાદ્યની દેસાડવામાંઆવી છે, માટેઆગ્રંથ-
 મયમ મસિદ્દકરવાનો નિવારણયો, પછોસંસ્કૃતમપાના કઠિનશબ્દોનોઅર્થ અનેમાગથીમાયાનું તમામ સંસ્કૃતકરવું. માટે એવે
 માયાનેસંપૂર્ણજાણનાર અનેતેપાછો જૈનચર્ચનાંમુવસિદ્ધાંતોનો ઘણોપરિચયકરનાર મસિદ્ધવિદ્વાન્નોતવાસકરતામંચંધાચિંતામણી
 ધર્મપિદુ, વૈરાગ્યશતક, અને રંગમંજરી નાટિકાનું તમામસંસ્કૃત માયાનંતરકરી મનિદ્વિપામેજા. ઇટલુંજનાદિ, પરંતુ ઢા. ચૂલર
 કિલ્લોળ, પીટર્સનસાહેબોયે, દક્ષિણ, દ્રાવિડ, કર્ણાટક, ગુજરાત કાઝીદેશવિગેરેમાં તવાસકરીલોઝીપરીસાલેદ મમાણકરી
 માસપકના પંચોતેર રૂપેયાઆપી આસરેપચીગુવર્ષસુધી જેનેરાલયા, જેણેશકારીસંસ્કૃતતથામાગધીમાયાનું કામકરીઘણાંસદો
 ફીકેટફંગલાંઠનાંધીમેલવ્યાંછે. ને હાલમાં અમદાવાદમાંસંકહોતેરી જતીનોપોલમાંરહે છે. અને જૈનીપશાસ્ત્રી રામચંદ્રદીનાનાથજી
 પૂજાનામધીંડલસાય છે. તેમનેભાસવેકામ શ્રીપૂર્વોક્તઆચાર્યજીનીઆજ્ઞાથી સોંપવામાંઆવ્યુંછે. અને તેનુંગુજરાતી ભાષાંતરકરવું
 તથા સર્વેનુંશોયવું તેવળતેમનેજસાંપ્યુંછે. તેમાંધીનમુનામાફક આ થોટોમાગ હપાવી તપસ્તશ્રીમંથની સેવામાંદાસલકર્યો છે.
 આગ્રંથમંપૂર્ણ મુજરાતીમાયાનંતરસાદિત મસિદ્ધકયાપછી માચીનદારિખદ્રમૂરતીનું કરેલુંઝપેદઅપદગ્રંથ દીકામાંદિતતથા માયાનંતર
 સદિત તૈયાર થપ્પલું છે તે છપાવવામાં આવશે માટે આજે માટે અચમર જાણી ગ્રંથ ગ્રહણ કરવામાં કોઈ સુઝ પુરુષ ચૂકુનો
 નહીં પરી આજ્ઞા છે. ॥

॥ લિ. સેહા ગામની જૈનોદય સમા. ॥ શ્રી ॥

—————

મરણે સંમિશ્રિત થઈ રહેતો હતો. તેના મુંદરગુણની નિર્મલતા ચહે ચંદ્રને અનિતારી પૃથ્વી સોપાનામની મ્હીરની, તેને નો
 પૃથ્વી દેશિકતામે હતો. અને તેજરપકારની દાતીનો પુષ્પ પ્રાક્ષણયકીયેલો કોકાગનામે હતો. તેમો પિયરપકાર પોતાના પુત્રને
 નિહાળી આશ્ચર્યથી પોતાની કલાઓ પ્રદર્શન કરાવે છે. તે કુટુંબે કે-પિતાપ માહન કરેલો પુત્ર, અને ગુરુપ ગ્રાસાકરેલો શિષ્ય તે ઘે,
 તથા પદેલા સોનાની પેઢે છોડી આશ્ચર્યનરૂપ થાય છે. ૧ પાંતુ તે પુત્રની તેજીબુદ્ધિનહતી અને તેજીબુદ્ધિની ગુદ્ધિપણનહતી,
 અને તેજીબુદ્ધિપણ રિયાસત કરવાનો ઉપોગપણનહતો. અને તેજીબુદ્ધિ ભાગવયોગપણ તે પુત્રને નહતો માટે તેના પિતાપણની પેરે નત
 કરી પણ કિચિત્પણ કલામાં કુસલપણ તેનું નયનું જેવ, કોઈ અંદાજિત્વપણનાં જાણપુરુષ, ધનીયે નત કરે નોપણ તે પ્રાંધ-
 સાપચરને નિર્વિષકરી નશકે તેમને રથકારપણ નિષ્ફલ થયો. ૨ તે કુટુંબે કે-ઉચોગરહિત, મવામકરનો, અનિચોમાની, અનિ
 આશ્ચર્ય, અગમ્યગાળ મનવાલો, ધનાશરનો દેવી, વાંકીમુદ્દીના ચિલામસહિત હાસ્યવાહી મુંદરસીતું ચિત્રતત્ત્વકરનો,
 પચોત્રે પુરુષાંશ તેલે લોકમાં લખાતિ કરનાર અને મરુપુરુષને માનવાયોગ્ય પૃથ્વી વિયાગુણ, નયીપાંમીલકાતો. ૧ બુદ્ધિચે
 પુરુષનિગમાન પૃથ્વી કોકાગનો દામપણે રથકારના પુત્રપાંસ મીનપણે વેશીરેતો, હતો, નોપણ હેઠામામ્યાંજ તમામકલા-
 માંને પૂર્વેલતેલી મળેલી રોયને મુંદરમેળે પોતાની નવાનવાત કરને કરનારી, મોતખાનામની બુદ્ધિના ઘણાશ્લથીયુક્તિચેદે કરવના
 કરી કરી પારીલીથી. અને મોપિલકરતાં પણ અતુક્રમે અતિંત અધિક રથકારની કલાઓમાં કુટુંબપણું મેલળું. ૧ તે કુટુંબે
 કે-યોગ્યપણાવતી શાહેલું શીત્ર, ળીપમાં સ્વાતિતત્ત્વનું શ્લ, પાશ્વેરે વિષે અપેલુંદાન, મજ્જનમાં અપેલો ચમત્કાર, મતિજ્ઞાનવા-
 તાવતી અપેલીરિયા, વક્તાપુરવાતી અપેલો પ્રથ, અર્થેલતુ ઉત્તરોત્તર શુદ્ધિપણિતે. ૧ રથકારનો પુત્રનો ગુન્યદ્વય
 શાલો હતો માટે કલાથી ગુન્યપણે થયો. કલાદની પેઢે, મોની મોનાનું મસન કરતેની પેઢે કટાનું મસન કરનાર થયો. ૧ કાલના

અનુક્રમથી મોંઘાવરપ્રકાર મરણપરિણમે, પુત્રનો મુલ્ય છે માટે, માતાની આત્માથી કોકાશનંત્ર તંત્રચક્રારની વદ્ધી પ્રાપ્તી. ત્રિપાતો કામદ્યુયાગમનીપંથે ધું વાંછિતં ન પ્રાપ્તે મર્ચે પ્રાપ્તે. તે કર્મકેન્દ્રેન્દ્રનરુદ્ધાધિકરૂપણ વિધાન છે. છાન્નું દક્ષિણાશ્વેન્દ્ર વનપણ વિધાન છે. ત્રિપા, ધોળને વડાનેગુપ્તને કરનારી છે માટે ગુરુનોપણ ગુરુ છે. પરદેગુજામાં પ્રિયા ચંચુનન છે. પરમદેવન પણ વિધા છે. રાત્રાલોકમાં પણવિધાચંદ્રજાવણે પણ તેઓ ધનવંદે પૂજાતેનીપીમાટે વિધારાદિ છે તેતો વનનુલ્લે છે. ૧. જોમની પાસેવિધારૂપ ગુમ્પન છે, તેમલે, રંહ્યોકાં, માનપુકો. કેમકે. જોમનીમાથે સ્પર્દાકરવા કોઈમર્મયં નથી. કેમકે. વિધારૂપ ધન તો ચોરથીપણ દેસ્વાદ્ય કે તેવુંનથી, અને કોઈમર્મકારનું મુગનિરંતર પુષ્ટકરે છે. અને અર્ધગુરુઓને નિરંતર આપ્યાકરે તોપણ તે વિધારૂપપણ તો યોશિશુદ્ધિને વાંમનુજ રહે છે. કલ્યાતકાલમાં પણ વિધારૂપપણ નાગપામનુંનથી. ॥ ૨ ॥ અથવા-દાસીપુત્ર પણ કોકાશપણ, ધરણીનીપંથે મોટામનોરયને વાંમ્યો. ને ધરણી પણ તેનોપુત્ર પણ તેની આગલદ્રાગમેજોયો યજ્ઞેસ્થો, માટે પૂર્વજન્મનું ગુમ્પનુમ પર્વકર્મ આશ્ચર્યકારી છે. ૧. પૂર્વદિવસ, તેકોકાને વિચારકર્મ્યોત્તિ-રૂપતોનેનુંનામ, કેજેરૂપમેતે મારાગુણ હોય. અનેપિત્રપણ તે જાણ્યો કે તે કષ્ટપ્રાપ્તેસતે તેવીજમિત્રતાનિરંતર રાત્રે. અને ધનપણ તેછેકેજે, પોતાના દાયમાં સ્વાધીન હોય. અનેવિમાન (શિલ્પવપુરાદ) પણ તેછેકે જેમાર્પ્ય હોય તે. ૧ ॥ શ્રીધર્મ, દયાવંદે પૂર્વકર્મકારનો છે. અને જ્ઞાનતથાક્રિયા, તેવંદે જેમકારનો છે. જ્ઞાનાદિવંદે વ્રણમકારનો છે. દાનાદિવંદે ચારમકારનો છે. વ્રતવંદેવચિત્રકારનો છે. પૃથ્વીજલઆદિછમ્ની-તેવંદે જેમકારનો છે. જ્ઞાનાદિવંદે વ્રણમકારનો છે. સાતનયવંદે સાતમકારનો છે. આઠમવચનમાતાવંદે આઠમકારનો છે. નવતત્ત્વવંદે નવમકારનો છે. અને સાંધિમપુલ સારાગુણવંદે દશમકારનો છે. ॥ ૨ ॥ અવધિરહિત પવોહુતરૂપ ફલનો આપનાર, શ્રીધર્મ-રૂપકન્યપુત્ર, તો, મર્મકિતરૂપપુત્રની દૃઢતાપેયમેતેજ્ઞદેમકારે હોય છે. ૧. આત્રગાળમર્મકિતનો, દેવાદિતત્ત્વની પ્રદા છે ન-

सणजेनुंएवुंछे. ते समीकितनो चतुरपुरुषो, सदसदगुणरूपभेदोविस्तारकरेले. ॥ तेउपर आपवचनं प्रमाणछे तेनोअर्थः-चार
मकारनीसद्वदणा, षणलिंग, दशमकारनोविनय, त्रणमकारनीशुद्धि, पांचमकारेगणाछे दोपजेथीएवुं, आठछे मभावकजेना
एवुं, पांचछेभूषणजेनाएवुं, लक्षणं जेपांचमकारपणुं तेणें संयुक्तएवुं, छछेयतनानाअगारजेनाएवुं, छभावनावहेभायनाकरेनुं,
छछेस्थानजेनाएवुं समीकितछे, एमकारे सदसददर्शननाभेद तेणेविगुदएवुंजाणुं ॥ १ ॥ २ ॥ अवेनायातुंविशेषव्याख्यान
दर्शनसप्ततिकाप्रकरणथीजाणुं. ॥ (समीकितना सदसदबोलनी चोपडी वांचिजुवो) इत्यादिसापुनीकहेली अमृतपयदेश
नाथी मतिबोधपांभ्युंछे मनजेनुंएवो, अनेअंगीकारकर्योछे दृढसमिकित प्रमुखश्रावकगुणजेणेंएवो, अनेसद्गुरुनीभवाथीथयुंछे
जिनमतपांनिपुणपणुं जेनेएवोमतो राजानीसहाममश्रातां पात्रयवाथी मुखेकाल निर्गमनकरेछे. एवातएटलेथीरही. ॥ नार-
पछी-नापर्यअर्थ अनेकामएत्रणपुरुषार्थरूप त्रिवेणीमंगम तेणेंकरिनेपविधएवुं पाटलीपुत्रनामि नगरहंतुं तेकपुंछेके-लक्ष्मीचंतपुरु-
षोनोदुःखेदमायएवो दुष्टपदरूपओग्रवदे विचोकेपणाकरूप क्षीतलना नाशपांमिछे. (एटलेअमभक्षिवदे क्षीतपणुं नाशपांमिछेनेव.)
एवातसाचीछे तोपणजेपाटलीपुत्रनगरमां लक्ष्मीअने विवेकतेवेवदेशोभनालोकोएववातस्रोतीकरी. पटलेसदगुणादिचिह्नवदेओ-
लखातामहापनाट्य पुरुषो, एनगरमांचंछेनेलक्ष्मीवालाने, विवेकनहोय, भनेविवेकवालांने लक्ष्मीनहोय पणप्रानगरना लो-
कोमांतो वेसंयाये रहेलदेखायछे एभावछे तेनगरमांआश्रयकारी, पोनानामचंद मतापमाचवदे वासपमाख्याछे मयप्रशनु
जेणेएवो जितशत्रुनामि राजा राख्यकस्तोहतो. तेतुंवर्णनए प्रसारतुंछेके-दिग्विजयकरनार एराजानीमेनापांथी उडोचोरेवास
सर्वजगाएमसरतीरज, शत्रुनाजेरीबकगति (वांकांकटास) करतीएवीशत्रुस्त्रीयोनी दृष्टिमापही अनेतेनां मलिनभांगुमांयो
गलिपडती तेरज,मलिनपणानुं धारणकरेछे, एटयेअशकरनो पडाचमात्रमांभळी मरणपायनाशत्रुनी स्त्रीओरहेछेपवोपरा-

क्रमી मित्रनमुराजाहो ॥१॥ तेराजानी अर्जयोभाग्यादि गुणबहेवाक्षात् देवीछांपने एवीयशोदेवी नामपद्देवी, राजानीअ-
 भिक्षोधानीती विल्दयाग मोडीलीहनी. बीजीप्री, अमुत्तली बीजीतीथनीपेठे राजानोदिनोदिन मत्येअभ्युदय भवानाकारणरूप,
 रूपादिगुणबहे जगमनीप्रियो पात्रनेत्रीनारी चित्रयानावनीहनी । नेगमयेनाणे बीजोस्वर्ग लोकहोयएवा माळवेदेवर्मा,
 पोमानीभवार मष्टुद्धिबहे कुबेरर्महारीनी अलहापुरीने पणपराम्य करतोहो तो तेराजानीपामे व्रणमनना चित्तेनेचमटकार करनारी
 ममिकतविचारथी उतळो, विचारपचळ नामेराजाराग्य करतोहो तो तेराजानीपामे व्रणमनना चित्तेनेचमटकार करनारी
 चारपुरुपरत्नहता. एकतोमूवकार (रमोइमो) बीजांम्राटपापळक, श्रीओअंगमर्दक, योगोभांढागारिक, एचाररत्नमा मृगका-
 रमोएथी गुणहोह-तेरतोपानी मयेनरमोइ करेलीहोयने तेरमोइमवनी वल्लनेजंजीमेवी मनमाइच्छाकरी होयके-परितण
 पळीपार्दुभीजन करवुंछेनेने वल्लनदहाळ भुल्लजि, अनेएकपहोरमावेपहारमा व्रणपहोरमा चारपहोरमा जावतएकीदिनमा ये
 दिनमा व्रणदिनमा चौधादिनमा पंदरमादिनमा एकमागपळी इत्यादिजंजुजुं धारीनेनरसोइ जमेत्यारेतारेज मुषळमेवण
 तारपहेळीकेतारपळीमुल नळमे जेवत चितवेळीहोय तेजगनेभुवळगे पणनेमांकारकेर नपटे. अनेअटयापाळकमाएवोगुण
 हनोके-मयेवेवीनेने शटयापापरीहोयेमांमुनेचो पुरुषपरममुपतोअमुभवकरतो, सुनीयवने नेगुहेमागवानो जेनेकाळ मनमां
 पारयांहोय, केघटीयेवढी, पोहोरादिन, रात्रि, माग, पत, इत्यादिचितवन करेलाकाळमांज जागेवणते मयमेकेपळीनजामी
 नळे. २ अनेअंगमर्दकमा एवोगुणहोके-शेर, वंनर, व्रणमेर, चारतेर, पांचमेर, छमेर, सातमेर, आठमेर, आ-
 दिममाणबाहु. तेथीपण अधिक मण, वेमणइत्यादि मयेनेटुंनैळ आपोतेमर्व अंगमांनुवाधिदे, नेपाळु तेटुंन शरीरमांभी
 भाकवणकरी काढीभाये, पण लगारमात्र दुःसुनथाव पण उळदंअंतंनमुपथाय. ३ अने भांढागारिकमा एवोगुण हनोके-

ने भंडारानी एबीरघना करेके तेषांजवानुं द्वारतेनाविना कोइने कोइमकारे पण प्राप्तथायज नही, अने तेषांखातर पाटवने पण कोइ समर्थथायज नही. अने तेभंडारमां गयेलो पणतेना देखाख्याविना धनकनक इत्यादि कोइ मूरुमवस्तुपण देखीदके नही, एम तेभंडारानी अतिगे रसाकरे ४ एमकारनां चारपुरुष रत्नबडे, जांणे चारदिशमांथी मलेछां चारचिंतामणि रत्न होयने शुं एम, तेमणे पण रातदिवम एरात्रानुं मनोबांछित संपूर्ण करवाथी महासुखबडे एरात्राए पणोकाळ अतिक्रमण कर्यो. धर्मविधिने विषेभक्तिगे उल्लाससहितछे बुद्धिमेनी एवा एरात्राने कोइमकारना पूर्वजन्मना दुष्टदेवना वशथी. पणापणा पटता उपाय कर्चे मनेपण एकराणीने पणपुत्र उत्पन्नथयो. तेकधुंछेके-मत्सरपणाथीज जांणेशुं, एम, यहुया सर्वलोकेने देव तो, कोइ कोइ मकारनुं नूनपणुं राखेजछे, एम नहोयनो, ममुद्रत्वारो अने चंद्रमाकलंकी एवात, केमसंभवे. १ ॥ तारपछी वैराग्यवानुंछे चित्तमेनुं एवो तेरात्रा, दीक्षा लेवायांटे कोइगोत्रि पुरुषने राउय आपवानी इच्छा करेछे, पटलाकर्मा, प्रथम वर्णन करेलो पाटछीपुत्र नगरनो जितशत्रु राजा प्रथमथीज चारपुरुष रत्नादि अपूर्वममृद्धि लेखानालोभमां हतो, ने बली तेनीदीक्षाछेवानीबातजांणी, विचारकर्यो के पृथ्वीतो चीरगुरुषोने भोगववायोग्यछे. एमयारी गंगानदीना पूरनीपेठे चारे पाममत्सरता महाभैरवे मरितनत्काळ आवीने उज्जयणीनगरी घेरिल्लीथी. जेइज्यामांनगरीना मध्यमांरहेता सुभट्टोमुद्रमांटे तै-यास्यायछे पटलामांदुष्ट दैवनावशथी विचारथवल राजानापेटमां अनर्थनुंमूलरूप एवोगूलरोग उत्पन्नथयो. तेथीतेरात्रा दा-इयाउपर दांपनाफोछा उत्पन्नथाय तेचानेरोगथी अतिभेपीढायो. अहोमोटा पुरुषेनेपण करीनशकाय एवीकोइ मकारनी दुष्टभरस्या आवीपेछे. अथवादुष्टदैवनो एवोभरस्वभावछे, तेरुपुंछेके-दैवकेबुद्धुछेके, जेमीनानापतिने विषेपण दुष्टमनचालुं थपुं, अर्जुननेपण अनर्थनुंभापतार थपुं, जीवृत्तनामिरात्रा, भयचापेय, नेवापण दुष्टबुद्धिचालुं थपुं मेध, जोइएतारे नभावे, ने

[illegible]

માં પંદિત હતા તેને મહાપીઠાકાર થયું. પછી અભિમાન છે. ધને જેને એવા કેટલાક અંગમર્દક પનાના અધિમાની હત્યા, ને તેમને અનેક મકારની કલ્યાણાપરીપણ કોઈપણ તેજનામાંથી તૈલનુ આકર્ષણ કરી શકાયું નહીં. જેમશરીરનો અસાધ્ય રોગ દૂર કરી શકે નહીં તેમ તૈલ, અંબાપીપાઈરકાદીના અધ્યાનની અંગમર્દક પારિત્ત સમાન એવા પુરુષે પણ તેજદિવસે તૈલનું આકર્ષણ કરી શકાય, પણ વીજદિવસ નકરીતકાપ્પપદનું માટે તૈલ, ને રાજાની અંધારામાં જરૂરું, જેમકૂચાની છાયા કૂચામાં જરૂરે તેમ થયું. તેવિકારથી રાજાની જાંઘ, કાંઈક ફૂલપદ અને અનિશે કાલીપદ, તેદિવસથી આરંભે ને રાજાનું નામ કાંકરું એવું યથાર્થ વિસ્તાર પામ્યું કોણેવો મોટો પુરુષ પણ, નિઘેલો કોક્તિને સમુદ્રની વેલાની પેઠે રોકી શકે, કોઈ રોકવા મર્થ ન થાય, લોકરૂપ, પાંચિકાદવાની ચોલનું મુલબંધ હોય જ નહીં એવા તર્કને વિદિત છે, કેમકે-લોકમાં મારુના મદોપતે, ખંડાના મનીપેઠે વિલયાત થતું નથી. જેમ, માયનુપ, કુરુગદુ, સાવ યાચાર્ય, રાવણ, ર્યાદિકના મર્મસિદ્ધ થાય તેમ સારાના મર્મમિદનથી થતાં એલોકનો સ્વાભાવિક મર્મ છે. એમકારે એ રાજાના પુત્રો-દીપ્તચંદ્રાવેલા પળે નો નિર્વાહ કરવામાં મર્મ એવા મહાકલાવાત્સર્વ શ્રેણીના તે ચારે પુરુષો પળ સમ્માનદાન કરવામાં ચતુર છે એટલે-મનું અતિ સમ્માન તેને કયું. પછી તે ચારે પુરુષ રત્નનો પોતાના મર્મ સ્વામીનું તેમકારનું મરણાવે ચારીદેસી અતિ શૈવરાગ્ય ચાલાયયા. । કમુંડેકે-જાં અતિ મહન એવા સંસારરૂપ બંધિયાનાના સ્થાનથી. આત્માની મુક્તિ ન કરી તો રાગ્ય વહેનું. ધન વહેનું. ધાન્યના સમૂહ વહેનું. દેશનો સારો આશુ પળ વહેનું. તથા પાંદિત્ય વહે, ન. મોટું મુજાવલ વહે, ત. વાણિનું ચતુરાશ પળું, ત. ઉત્તમ જાતિ વહે, ત. પવિત્ર કુલ વહે ત. ઉચ્ચલ એવા ગુણના સમૂહ વહેનું. કાંઈ નથી. પટલે એમવેં વિધ્યા છે. ૧ સારી એવી એક કલા પણ શ્રેણી છે, જેને કરિને સંસાર સમુદ્ર ત. રાય છે, ધણી એવી પણ કલા વહેનું. જેમાં કલંક વેળે છે માટે. ૨ ॥

સાર પછી તેમને મતિ પંચ કરવાનો રાજા એવળો ઘણો આશ્રમકર્મો મોવળ કોઈ મકારે રાજાની અનુકૂળાઈને ચારે અતિ શૈવ આકર્ષા તપ-

पहेतिदिक्पञ्चोत्तुं अर्पितमनु प्रनुमरकयुं ॥ तारपलोकुकुङ्क ग देगर्वाभिर्देनननो मंशरकल्याणी महारासममान एवो,
 दुकालभाळ्यो, नेदुकाल्यो धनर्धनपण निर्देननेवायया. रानापणरक मेवोपयो. साहसिक (मरवर्चन) पुरुषोपणगरीव
 जेवायया. मापुपुरुषोमी अग्नेमरहता नपगगीरजेवायया. पोटीरिच्छावाळा एणतुरल्लजेवायया. दानदेवामी गुरवीरपुरुषोहता तेवजअनिने
 नेवजअनेकपण जेवायया. धर्मवाळाहता नेवजधर्म राहितयया लज्जावाळा हतानेपण निर्देनयया अहमहितहता
 विरेकरोहितयया दासिपयवाळा हतानेनअनिने दासिपयराहित जेवायया दयाये महितहतानेपण निर्देनयया मासमंनोपवाळा
 तेपणनिःस्त्रीपया. जव, कोद्रादि यान्यनामग्रहवाळा हतानेपण स्वाष्टीयया अकडोरहता तेवजकडोरयया मासमंनोपवाळा
 हतानेपण अंततोवीयया. मारीमभिप्रावाळा हतानेपण मतिष्ठारहितयया मारीबुद्धिवाळाहता तेवजदुष्ट बुद्धिवाळायया. जवारे
 न्करीए, जेकाल्यो भुण्णक्य महारासमीण परयचकर्याळि चित्तजमनां एवापिआदिकपणमागभी पणअनिनेचक्षुभ एवापु
 आधिकनोपण त्यागकरवायोगमेवकनीवेडे विक्रयकरेले, केट्याकनिर्देनपणे मरेयानीवेडेनेनो परित्यागकरेले. केट्याक तेम
 नुंवांमपसणादेअयोगकर्मकरेले. । नेकगुळेकयुवाथी पीहितभयेत्योमानी, पानमुक्तेले. गौरवपणानोपरिहारकरेले मरीवप-
 णानेपांवेडे. लज्जानोत्याग करेले. निर्देनपणानो आश्रयकरेले. नीवपणागुंभरजर्धनकरेले. श्री, बंधु, मित्र, पुत्र, एमंनोचिने
 नानामकानाअपकार (निरस्कार) करेले. नेनुंनुंनिर्देनपणुंनभीकरतो मर्वेनिर्देनकरेले. ॥ १ ॥ वळीमर्वप्याउपद्रवभीअनिने
 मयानकएवोदुकालरूपउद्रवते. ॥ दापुनुंल्लक्षकरभावे, तथाअपिमपुउपद्रवथायनोपण कोडजगाएकौइपणरहिजायले. आतो
 अगननाउत्पातपरलो दुकालरूपउपद्रवभोगममनवस्तुनोमंशरकरनासले. एमकारनोमहादुहाळवर्चनेसनेमोडाकुंडवनो निर्वाहक-
 रवाअममर्षणोकोकानुभोगमप्रगोनाले कुटंबमंनोपयशमी, दुकालममुलउपद्रवेनेमी मंनगनपीकयोएवागाल्लवंदना पोतनी

सभी विवचनकरेयुं राजानुदर्शन भानभारेथई, मारीक्यानुकुशलवर्णनकटकरवाभीमरुवहुमानपणअं, पृथग्पुतेइत्यटीमन्मा-
ननी भ्राष्ट्रांनेएवीकोकाअणुवेराताममीवेत्तइमोरसो. राजाभाअंशुएवते राजाएवछपुंनरेमयपले पोतानुवचंनुनां, तान-
रुजनुहरणकरवत्तयंननु रुद्रमकारिकहीमबळव्युं. तेनीतिदाम्रमांकवुंछे-विप्रनी भालवमव्यकहेवुं, ग्री भोनीमयवंच ॥ १ ॥
इं, उहुं भनेमीदुंएवंचनदुयनी भ्रागच्छइं. सत्यभनेअनुकृणुं वंचनस्वावीमांशोळुं ॥ १ ॥ तारपल्लीमव्यरुद्रकारेमत्त
स्वरूपवुंकेइंतयावेनुकाएवपुनरनुं निवजावुंएकअनो अतिशयदेववाभी नेराभाअतिममममयो. वळीराजाएवीनुंछुके
इधनुमकल्याणिलाम, इकोकाश, अंगुंचमरुहारी अतिगपनुं स्थानएवुंविज्ञान, वुंजालेते. तारेकोकाशबोल्यांक-हेदेचनभारा
वरणमसादही, अन्यमर्वेधिलिपनागवेनेनिरस्कारकरेणुंमर्वे, रणकारनुं (सुपारनुं) विज्ञानजानुं. पडुंछुं. हेस्वाविवचीछि-
ममयाणेगतिकरुहरारएवांमनोहारीपुवोकाएमय, मयूर, गरुड, गंपट, गंप, इत्यादि, अल्पपण, तेवाजसहितथोतयाथेष्टुरय, एवो
के-त्रेपवेदीपृथ्वीमनिम, नेमआकाशमांणकुभी भादिनमयोगवदे उगाय्यायेनेननुंछे गरियांमुनेपीनराय, अवाय.
नयामासाद, परममुच, अथजानेनेवांछितहोयेतसर्वे विश्वकर्मनीपेठेरुनुं. तेवाजमभिजी प्रतिकौतुछे प्रियजेनेपेओरज
कोकाशमत्तंपोल्याके-एवछेतोएक, आकाशममकल्यामां चतुरएवेगरुडनिवमत्रो, त्रेधीममप्रपुंणपणपृथ्वीवंद्य, पोनाना
वांछिममयांइसीए. ॥ भारपल्ली, विज्ञानीमांशेष्टुएवावेकोकाशे, अर्द्धचक्रीनागरुडनें, अतिहृदरकाएमयअतिपोटो, गरुड
दीप्तरणेपदिंदेमाळ्यो. तेनांदर्शनमाप्रभीज तेराभाअतिममममयो, नेभोतिचिस्मयकरनारपुंणपुंन गुरणंरक्षममुच, तथा
निरासस्थानआदिशीप्रपणेभ्राण्यां. वहुयानमरुदिवजेनाएवोनेरात्राए सर्ववस्तुमाप्रआपी. ॥ तारपल्लीपोनानाचिज्ञाननीकल्या-
वदेनःकालनिपत्रवेनीछे गरुडनिवामादि अष्टमामप्रीजेणुं, राजानुमान्यमाप्रपणेचिख्यानपयोछे मरिदिनोमकाशजेनो

एषोरोरास, जुदेमदिन भेषपोमाने सुवधापेवेषमाणेत्यानि वामररीरद्वो, विज्ञाननेवांछितभयंनु जेमाधरुणंछे तेभाधय-
वागीउं, तेरुंछे-लक्षणममानरागनथी. विज्ञानममान बांरनथी. धर्मममाननिधिनथी. क्रोधममानवैरिनथी. ॥ १ ॥ एक
दिवसकौनकरामपीभरेकोराजा, बाह्यमपएवोतेगुरगरुडउपरपट्टास्त्रीमहितशोभापुन्रचेतानि साक्षात्पश्यमीपनिनीपेठे पृथ्वी-
धर्मप्रोवाजेअर्थे आकाशगमनने कारणएवीकुंचीदेनार कोकाशनीसाये अनुक्रमेअनेककानुक्रपोतानी
नभरेओनाओनो नाजापकानो अरण्य नदीओनगरगामसीमाहा इत्यादिनेएकेकाजंडणनकरतोजहोयने शुंषवेनेराजा, स्त्री-
प्रगतिनवदेहेइत्याकषा भृगुकुण्ड (भरुच) नगरउपरआद्यो त्परेआध्यैमहित पटराणीएगजामत्येपुछे-हेदेव, देवनगले
एवअर्धश्रेष्ठगगुद्विरेदंभिनतारएवुंआ, कियानामनुनगरछे. अनेनिर्मलजलनापूरवडे शोभनीभानदीउंछेनामछे. तारपछीपृ-
थ्वीपनिनोतेनुनामादिसगङ्गाहरहंपेनज्जाणनोपोटेजेवामां नचोल्योनेवामांरात्रानीअनुपनीथी नेनुनामादिकमस्यङ्गमकरेमप-
नीजत्रालेछेमोरोबहानपूर्वीएवानामधारीमां पुरंधरएवोकोकाशरथकारचोल्योके-हेस्वामिन्, श्रीपुनित्रतस्वामीवीजामार्थिकर,
तेपनापरणकरवलवहपेविषययुछेअभयंनरजेनुंएवु भृगुकुण्डनामेआनगरछे अनेआनोनगरनालोकोने सर्वमकारमुगभपनारी,
ओहाओहाचारेपास धीहाकरतांएवांभगणित, ममद्वयेलो हेमपत्नीचक्रवाकपत्नीइत्यादि अनेकएवांचंचल पत्नीनांओहावां
(श्रीपुण्ड्र) तेपनीनानामकारनीक्रीहावेहेभाध्यंपांमांतेचराकेकरइत्यादिकनांमिथुन (श्रीपुण्ड्र) तेमेनेपणनपदेनारी (म-
राकरीकरनारी) अर्धात्रिउतहासरकती नयंदानावेनदीछे. आनगरीमांपूर्वैमुरअमुरे मेचनकरेडा, उत्तमधयुछे दिव्यकेवलज्ञान
नेदेवेएवाधीपुनिगुजमस्वामी, दक्षिणदिशरूपस्त्रीनामुहनुं आभूषणममान मनिष्ठानपुरएचनथी एकजसाश्रिमांसाइपोजनभ-
निकमनकरी आरेयांनदले. पद्मपरीरोपाइजेओमवंअंगेअनिमृंदएवोपोहो, तेपूर्वभवायोगानोपिचनोपाटेनुंयुक्तानिकेचैइ-

म्यादिचेदवतस्तत्तुल्यतां न समारण्यमानेने एषायां हाने प्रोक्तवापि भाषी करायोटेमर्गचित्रवस्तुनोर्भास्वाम्यनेने स्थिरकर्मोच्छे
 यर्मानगमेनेनेप्योक्तरी मोधर्मकल्पनेनेयिरे कल्पेश्वरमगानेने मयुद्धिनेनीएसादेवतानी लक्ष्मीनंदयाह्यो. तेअष्टदेवतापुनेनर-
 पत्नर्याभावी मयानन्यापोमाना द्यामिनावर्मोमरगस्थानपारनमय, अनिनमोदुपचुंअंष्टु दैत्यकर्मिभक्त कर्मोच्छेयप्रगगतना
 जननेमनोविमलमेने एवी पांनानेअभियतएवीछेष्टुनेनेनीएवाजीवता श्रीछुप्रवसापिनीमृषि नयानेनीआगळयोदादप पूर्व-
 यवनीपोमाभीपूर्ण स्थाननहरी । नेदिवमयीआंनिने एनीधनुनामअथावचोपनीधराज कृत्रीमिगिद्धेनेनांमृ. तेपणदेदेव,
 ममीपमिद्धने शुद्धमिनिमावयदंनिरंतर निगतावीछे श्रीधुनिपुत्रवसामिना वरणरूपकनसिंवाजेने एयोमवेदजो यात्रिक-
 ओकरुमत्तर्वाडितपरकपने पनाकाळधूशी मेत्रीर्गनीप्रपाचनाकनोदो, कायानेनेजगगाए वदउपरदेनारीनययिछा (स-
 मरी) पूर्वमयनोपरनुमत्तपनुंथराभी नाज्ञकरवानीछे इच्छात्रेनीपवो कांश्म्येच्छनेने मुतेलायाजभीविंयाइ, पही, तेवयत,
 पूर्वमयपकषणकर्मोच्छे जिनवंदनमेने, माध्वीनीमवाहप पुण्यनावचभी धंनमयेमापुअयेया नपस्काररुपमहाधंननीअ-
 द्यायेद, धधध्यानेहरी मरणतकीविहळदीपजो दधमीराजा, तेनेपरमानपुत्र उपएरुपमयमनीपाप्ररुपुत्रीपनेनेउत्तमप्रथर. मे
 पुत्रीअनुकरोपीवनअवसापावीरयारे धृगुपरभीआवी रानानीमभापां पेठेयोएवोकोइयोदोमेद तेनेकिआपीनेमेनेने उभा-
 रणकर्मपुंमृमे नमस्कारादिपदेनामांमळवाभीगुंछात्राविस्मरणज्ञाननेनेएवीनेपुत्रीण, मानादितानेनेइमकारेपुछीनेसातशेपोदां
 परांननीमांमृपुंमृकृच्छुरयांभावी नेदेसगनोउद्धारादि अर्गणपुण्यकर्म. तेदिवसपीवळीनेवीधं श्रीनकुनेकाचिराएवी
 मयानिनेनांमृ. अनुकरो आजनीधेनेचिपे परमआर्शनएवाकुमारपाळरानां धंश्रीभरउदयनोपुत्र, श्रीधनुंजयभीर्गनेने उद्धार
 करनार श्रीरैवनकर्मिरेनी सुलसएवीपया (रस्ना) नोकरनार इत्यादिपोदमोदांअनेकपुण्यनो मगटकरनारएवोमंथिमांमुकुट

समानएषा वाग्भटनानांभाइ जेआंवढपंश्रीश्वर, तंपितानागुणयनिमिचे आचैत्यनोउद्वारकरावशे. पछीमिध्यादृष्टिएवी देवीएकरेलाउपद्रवनोनाशकरनारएवाश्रीहमसूरिनामात्रिध्यपणावढे, अनेकएवांढीकिकतीर्थपणइहांथयांछे एमकारेकोकाशना मुखयीसांभल्योछेतीर्थमहिमाजेमणेएवां पट्टराईतथाराजाअनेकोकाग्रप्रणेतैचैत्यमांआवी श्रीमिनिसुव्रतप्रभुनेभावथीनमनकरी पछीतैत्रेणेपाछांपूर्वनी पेदेगरुहउपरवेदीने आगळदक्षिणदिशमांचाल्यां, त्यांकोइमहानगरनी उपरजेवामांआवेछे तेवामां राणीए पूर्वनीपंढे राजानेपुछपुंके, हेस्वामिनआनगराकियुं अनेआनदीतुंनुंतापछे, त्पारेराजाभौनरहो, पछीकोकाशयोल्योके हेदेवआलीकिकडोक्तवढे प्रसिद्दानिरवांधलक्ष्मीना विलासवदेममृद्विवाळु महाराष्ट्रदशनुंअलंकाररूप, पूर्वेगद्यामनेस्थापनकरे लेंपुछपुरनामेपुरछे. जयवंताएवाश्रीचंद्रमभस्वामिनावचनथी सौषर्गेद्रपोमथीग्रहणकरेली चंद्रकांतरत्नमयश्रीचंद्रमभस्वामिनी प्रतिमाआगलआरंभेला महायागनीसिद्धिवढे प्रसन्नयइछेचिचतृत्तिजेनी एवामज्ञापतिए (मजापतिरितिपाठान्तरम्) आपुरमां श्रीचंद्रविहारकराव्यो. अनुक्रमेदर्शजपितानावचननी आराधनानेअर्थ वनवातिएवारामययेसते, रावणनीवेदेनसुपंगला, वा- रवर्षपर्वतवांसनीजालमध्ये नीचामुसंधीधूमपानकरतोएवो पोतानोजेपुवतेने चंद्रदासतद्विद्यासिद्धिनी संभावनामांआवेली, पणत्यांमयमथी आवेलालक्ष्मणनाशयेचढवारीतिसपयेमासयेलाचंद्रदासथी (तरवारथी) छेदेनेवांसनीजालमध्ये झुटि- पढेछपोताना पुत्रनुंमस्तकदेखीअतिक्रोधवढे लक्ष्मणजीनांपगलांने अनुमरीनेजपछवांढेगइ, परंतुअतिमुंदररागनेजोइ व्यामो- हनेपांभी मार्यनाकरचामंडो, रायेतोनिपेयकयो तारेलक्ष्मणयामेगइ, तेणेपण, प्रथमरायपभेजवाथी भाइनीद्वीनुथइ, एमंकडी निपेयकयो. क्रोधावढेधमपमाटपुंदुंखाव्युं तारेतेनीनामिकाकापीनाली तेदिचसथीआरंभीने आनगरनुंताम नासिकपुरएषुं थेंपुं. रामचंद्रजीरावणनेपारी सीतानेलेइपाठावढतांइश्री चंद्रमभस्वामिना विहारनोतेनेउंद्वारकराव्यो. अनक्रनेवांसनाजानी

पदराशीकुंभजीष्ट श्रीं तन रंभेनी ध्यायमानो एकमुग्धमद्विषाचंदे श्रीगुनिष्ठिरपुण्यमेवते आर्चयन्नाउद्गारकराज्यो, रमारे
 वृनुनामईवीरंशरंईगुं आर्चयन्नागगाउद्गारयाउ । अनेमप्रधाश्रित्रजनने ममेदुउपजावतीगोदावरीनामनीनदीजे ।
 गतीं भागलचाळतो मपदुमोगुणंमयममम नगनेजोइ पंनंरंभेराणीपुण्डुने मत्राणीनसामुंल्यारेकोकागबोल्पो । इंदेव,
 दिष्टममष्टिद्वनाशियामचंदे अलकानामनिरेण नगउपजावतीअंस्तानामनीनगरीतं नेअनिअंमहाभोटकछोटोअचंदेदुर्गममहामार
 दनमाहायादिकेअचंदे ममप्रपगण सिंदीअंकोनेपराजपकरानी, वृष्टिपनगरीमांमकुंनचंदे महामदनीमांशीअद्वितीपा-
 शाचौभाराजशमीजंको नलाजेमागुनाये मोनपामुदेव, सिद्धकृतिंगरमयिनाजे, ननमहमएगोवमापचंदे अनेनंदेनेगं
 करीतंगेमातेनी, पंगंतंनंरंभेगममकतांइतो अतिभईकारभी पमपमापमानपानेरापले, इंदुमूर्यचंद्रस्योदि देवतानांनाम
 पारकण्वा वनेपियापरोपाने पोतानीनानामकानीमेवा करतवीइत्यादिवदे पोतानेइंद्रकरतापण अधिकर्मानतो, प्रणनगन-
 मोपणउपमागदिन एसागत्राग्यानुं धावरणकयुंइनुं । तेतराजनीमगुद्धिनुं सरुपछोत्सांगंभळायजेके-इंधीपणदुर्गइएटजे दुः
 मपीप्रइणथायपूतननप्रइ गंमोमानापळंदनायायेवंप्याहता । नयात्रणनगवना अंकेनेपण प्राणुते आत्यंतिकमयकए जेणेप्या
 मृगुनेपणचोपीमाशीनाममर्माचोपीयाळेजोइनां । तेरावणतो, वायुदेवतोपरना आगगमांछाईकाठनारसेचकहतो । तेनाम्यांण
 मंथपावलींणसोठनासाचारवतानानीपुनदेव (वेद) इता । देवनागेंद्र, उग्रधारकगेचकहतो, मंगायपुनाएचंदेवीओनापरदो-
 म्मारीदामीओइनी । उक्रतु, दुग्गएकरनारायाळीनेठेकजितेचकोयइमहाहता । गरसतीदेवीवीणानाद संभळावनारितेविका
 महरिइनी, रंभाभेनेविजोसमाहत्यादिअपसमाओ नृत्यकस्तारी चारीमनाओइनी । अनेतरावणनोमायक, तुंगरुगंयंचंदो.
 नारदगोनाचोशक्रुटनारयेचकहतो । आदिभ्यभोरमोकरनार रमोइधोधरखोहतो, चंद्रमानो, पोतानीसंपूर्णकळाचंदे अमृतनो

मिथनकरनारहतो. मंगलतोभेसोशोहनकरनार मेवकथहरसोहतो. बुधतो, द्रुपणदेसाहनार सेवरूपहरसोहतो, द्रुहस्पति, घ-
 दीपेयनेवगाहनारहतो. शुक्रतोमथाननुं कामकरनोहतो. ज्ञेधर, वृठनोसकरहतो, तेवीशकोटिदेवतामेवकोहतो. इवयाशीह-
 आरक्षपियो, पाणिनीपरवहीओनारक्षकरना. नारायणतोसभायां मशालधरणकरनारहतो. इंद्रोमालाकरहतो, ब्रह्मापुरो-
 रित्यहरसोहतो. भुंगिरीटिनामनापुरुषो आचमनकरावनारहता. त्रीमूतशुषोकरां रमाहनारमेवकरहतो. कामदेव, छुरिका,
 बजारबांभीसमीपमेशाकारकरहतो. अथवातरवारवांभीमेवाकरवीनथागायोवांभीछोडवी, एवाकाममांरसोहतो. वैश्वानर, वज्र
 धेनाएथोभीनुं कामकरनोहतो. स्वायिक्रांतिक, कोटवालनुं कामकाजकरनोहतो. गणपतिनो, गंधेडांचराची लावचानाकामयां
 दासतयहरसोहतो. चामुंडादेवी, चानुरीचलावनारीदूतीहती. गौरीदेवीशजकाननागीहती लक्ष्मीदेवीवस्तुमात्रनीरक्षाकरनारी
 हती परछिदेनेतोषोलावनार नारदगंधर्वहतो कुबेर, भांडागारिकहतो. इत्यादि. ॥ आनकारनीमहासमृद्धिधी भरपूरहतो
 पणपरस्त्रीउपपत्तीत्यालचारासचाधी उत्तमथरछे दुष्टदुद्धिजेनीएवोसतो, सीताजीन्हरणकरवाहण महापापवडे निष्कलत्रयमुंछे
 मर्त्यकारनुंबलजेनुंएवोरावण नाराण्यामयागेंचालनार, लक्ष्मणमात्रछे महायजेमेनेएवारामचंद्रजीए सकलपरिवारेसहितकं-
 पनुटेहरपेजेनुंएवो तेरावण, लीलायात्रयांपरल्येकपयाळ्यो. इत्यादि. ॥ बली, आळंकापुरीमां सेचरेंदेकरावेळा, घणा, भव्य
 जननामनेममलकरनार श्रीजैननामादोछे. ॥ नारपछीवेवणेपण, नेदेवोनुंवंदनकर्तुं वयीतंपत्रभागलचाली अनुक्रमेपाळां
 पोतानानगरमांभाण्यां. ॥ एनकारंवली कोइदिचमपधियादिगयां गरुडउपरचेनी पूर्वनीपेठेचाल्या. अनेरथकारे, मांमळयामा-
 क्षीत्रभाधर्पकारी, मरुत्यापवुंनिवारक, एवुंशुंजय, रैवतकृतीयंनुंमहात्म्य, चिस्तरमंधेमेसितकथुं. तारपछीत्यापणजेनेदे
 पवुंवेमगेएवंदनकर्तुं. वयीरिम्पयचेदममुदिनथयांछे चित्तजेमनाएवानेमेवें नृशरीदिशयांचाल्यांत्यारे, त्यांरैल्यामछेअपरनामजेनुं

निमिनि-
 नानामकारानां आश्रयत्वं भेदादप्य, अतिमुंदरस्फटिकमणिनीतिव्याप्य, आठयोजनत्रयो, परतनकचर्निष्करायेकी निमिनि-
 पयस्वेधनुसमगोतरोताना वर्णप्रमाणभाटिकेमाहृत एवी अतिशोभायमान महामाधिक देवदेवीयांये भक्तिभीपूजेनीष्वी
 स्फुरणायमानयां प्राचीनरत्नमयश्रीकृपभश्चादिनेवीन त्रिननीमनिमानेमेगमहित सुवर्णमयादित्यमागादवदेगोभित उचछि
 गिररनेनांएवो अष्टाष्टदपंचन, नेवीधनामयंचन, तथाज्ञांभायमान अजितादिवीजतीर्धरत्ना निर्माणस्थानेनां निपत्रावेद्या
 दिव्यस्वरूपरत्नमय मांशामोटाभूष तेवदेभतिशोभित एवामंवेनदीलनीयंना प्रचंधने, वली आगलज्ञाभवांपूर्वां मिद्वायतनआदि
 अनेकभाश्रयभीवेनादयपरवतुंदेगुमुंनेचिपेश्रीकृपभदेवनीमंवाभीमंतुष्टयेत्याश्रीपरनेदेकरेलुं, अदतालीन इजारविद्याप्रदान
 एवीपंथेणप्रांतां एचामअनेमाइठ मशानगनुंस्थापन राउयादि नविनोमबंध तेमवेने रथकारपांडितेहतां,
 पूर्वदिग्गर्भावेमं पूर्वनिवेदेगयां. त्यांश्रीगुणादिदेव तीर्थकरणीजन्मादि भूषेनुं अतिशोवर्णनकयमेद,
 मांशामोटा मांशानीममृदि जेनेएवुंजगतवां मांगळपुंडुश्री अयोध्यादि, तीर्थकरणीजन्मादि भूषेनुं अतिशोवर्णनकयमेद,
 कंदवापांडिनुंशांतिनाथ ममुषप्रणतीर्धकर, मनलुमारदिगांच चक्रवर्ति, चरमशरीरी पांचपांडव, इत्यादिउत्तम
 स्थानपुं, तथाश्रीकृपभ देवापिदेवतुंवापिकतपनुं पारणानेविपेश्रेयामिच्छे आदि आरंभकरनार जेनोपुंदान,
 पुरुवेनीउत्थाननुं स्थानपुं, तथाश्रीकृपभ देवापिदेवतुंवापिकतपनुं पारणानेविपेश्रेयामिच्छे आदि आरंभकरनार जेनोपुंदान,
 श्रीगोविं, श्रीकुंथु, श्रीभरगिनोनुं मोक्षकल्याणरु चोत्रेचारकल्याणरुनुंयनुं, तथाश्रीगोविं, कुंथु, अर, मछि, तेमनुं समवसरण,
 विष्णुकुमारमर्पिनुं लक्ष्मणोजनरूपविकुंचणा, मापुदेपतिपुनिनुं भिक्षण, तीर्थपदनीव कर्मिकश्रेष्ठीये, परित्राजकनुंपरिवेण
 (वीरगनुं) तेनेअर्थ, राजाना अभियोगधी(आग्रहधी) उत्तमययेत्यवरागधी एकइजारआठवणिक माहेतपरवरी मुनिमुवन
 राजामीमपीपेगइ दीक्षाश्रीपीइत्यादि अनेकडाविद्याममहसुं निधानरूपश्रीहस्तिना पुरनायेश्रीमयानतीर्थनी वर्णनाकरेसने

[illegible]

रंछे, धैर्यमणिनांछे कमादनेनांयुचंद्रना आकारनेवांछे चिह्ननेनाममानछेद्वारपट्टनाजेमनी, १४ आचारमंकेनांआश्रयस्थान,
 अनेआर्थपानपणा निमित्तमक्रयछेपट्टये जेपुनंभापियनिपणं मून्यदेवासुभयुंनधीण पायछे. १५ पुमकारेनवनिभुंनसकृपकृष्णं. ॥
 तेनायतिआदि चउदरन्ननाणचां तेमांमिनापति, गंगाअने समुद्रनेनापरपारनेविनयकरावापमर्थ, शत्रुवंदनथीहणानीनाकिजे
 नीणवे. १ गृहपतिभोवस्मायोग्य एवांआश्रममुप (दंगिरविगरे) सर्वधान्य, फल, शाक, आदिचस्तुनेतरकाळ मंवादनकरतो
 समग्रचक्रवर्चिना छद्मकमंडूपणअवमंर अचमरवृं, पादनारएवां. २ अनेपुरोहित, सर्वपूजा धुद्रपट्टवेनेनीडवशातिनो करनाए
 चां. ३ अतिज्ञेधेअनेपराक्रम तेजगीहपएवांहाभीतपायोदो. ५ तथावर्द्धीकरततो, समग्रचक्रवर्चिनुमैन्य, तेनेपणनेजेमनेने
 भवन(पर) विगरेनीरचना आदिओइपतेमंवेनु तरकाळजमंवादन करोभापचापां महापमर्थ, तथाउगमग्रा अनेनिगमनांमंवेप-
 हानदीआंनीमुगम एवीपयकिना पंधा, पगथीयां, इत्यादिनीरचनानो करीआपनारोएवोज्ञापचो. ३ सर्वस्त्रीमापगीअभिदोअ
 भिरपृताकावष्टुपनुं निधानरूपयीरत्ननांणनुं ७ अनेहजारछेभारजेनी, वामममाण, मर्आयुधमा प्रधान, कोइजगापनिपूकळ
 नयतृपुंचक्ररन्तो. ८ अनेव्यामममाणंछरत्नछेनेचक्रवर्चिनाहाथनोस्वर्जनाप्रगवागीवारयोगजनाचिधनारपमिपुंनैवादृश्यवचना
 उन्नरभागमारंइनास्म्येछोने अनुगोधिरोरुनार येयकुमारिपुंनैजीनळयाराने निचारणकरनारने, नचांणुहजारमोनानांजीयो
 तेजंकरिगुंधंनैरंछं, सुवर्णमयमोडोदंनैगोभंनं. ने, पीस्त्रमदेनर्वामध्यमदेशमां पंजरयंदंनोभतं, अर्जुननामनुमधानर्वादुर
 सुवर्ण, तेजंस्त्रीव्यापयंयंछं प्रष्टुभागजेनोपुंनै, मूर्धनोतद होवागुष्टि इत्यादिदोपनुंनादकमनांछे । चर्मरत्न. धेहाभममा
 णनुंछं, वनादृचपंनदीउत्तंदिधेचर्चिता म्नेळं(एकरावेळी एवीमियष्टिभेयंनै स्वापीनाहाथनोस्वर्जमात्रथागी चारयांजन
 विस्तारपांणनुं. आकाशनेनोवंपरेदंनुं, उपरछष्टरत्नचंदे आळ्यादनकरंनुं, सकलचक्रवर्चिनीमेनानांछोकोने पृथ्वीपंटे आधार-

દપથનું. મનેવાતઃકાન્તિશાંતે, નેમપરાહલાલ્યાંનિબલ્લપ્તતોષવીશાંતિ (હાંતિર)મમુસથાન્યનીડસાંતિનું નિમિષરૂપવૃત્તું. ॥૧૦॥
મળિરત્નચારઆંગલલ્યાંતું, ચેઆંગલ્યપરોતુ. ચૈદ્યર્પત્નમય, પ્રણયુણાવાહું, ઉત્ત્રનાનુંવમારહેલું, દસ્તિનાસ્કંધપર રહેલુંસતુવંસર
યોગનમકાશકરંછે. મુદ્રપવાગ્ગપદ્મચનોનાશકરંછે, તેહાપમારસોસેમાસયંબુંછે યૌવનજેનેવોધાય. અનેઅત્રિસ્થિતરદ્યાછેકેગ્ગનસ
જંનાવૌવોપણથાય ॥૧૧॥કારીકુળોગ્ગત, આટમૌર્ચાજિકસોનૈયાજેત્રુંધારંછે. ચારઅંગુલમમાળેછે. સમચતુરસ્રછે ચારેલુંગેમમાન
છે. મર્ચધિપનેહરનારૂછે. તમિસ્યાસંક્રમપાતા એવેગુફાનુંશરયોગન અવધિવાદુંઅંધકારતંનુંદરણકરનારૂછે ચક્રવર્તિપરાગ્ગિનેવિષે
સેન્યનીવચ્ચેથાપુંદોપતો મૂર્ચનીપેઠમકાગનેકરંછે. ચક્રવર્તીતમિસ્યાગુફામાં પૂર્વેઅનેપાંચમધીત્યોનેવિષે, મલ્લેકયોગનનેઆંતરે
પાંચતેપનુપલંચાપોહ્યાં, એકયોગનપર્ચન ડગોતકરનારાં, ચક્રનીનેમિકેતાંધારાંતેનાઆકારેગોલ, મોષૂધિકાનાક્રમેનીચાંડ-
પો, એકધીતનેવિષેપચીશ, અનેચીત્રીતોતનારંપે ચોવીશ, એમઓગળપદ્માસંક્રમોને, તેકાકિનીરત્નવંદે સડીનીપેઠમુસંક્રમ-
મનકરતોકરતાંગનિકરંછે. મરતસંક્રમનાઅર્ધનેવિષે, દિગ્વિજયકરવાનેઅર્ધે, જેટલોકાલચક્રવર્તીરંછે તેટલાકાલમુધી, તેમ
દહોપણરંછેનેગુફાપણ તેટલોતકાલડવાદીરંછે એમસંક્રમપાતુફાનેવિષેપજાંવું. ॥૧૨॥ સદ્ગત્તવત્રીશઅંગુલમા-
ળનુંછે. સંગ્રામમાર્માનધીશક્તિજેની પૂંછે ॥૧૩॥ દંદરત્ન, રત્નમયછે. પંચલતાંકેતનાં (પાંચફળસાવાલું) પૂંછે, વજ્ર-
માર, વ્યામમમાળનું, શયુમેનાંવિષામપમાદનારપૂંછે. વિષમ અનેડલનપદ્મા મૂળિમાગેનમપણુકરનાં, શાંતિનુકરનાં. મનોર-
ધનુંકુત્તારં, મર્ચત્રગાણનહાનાં. હમાગ્યોત્રનપણનીચે મર્ચકરનારપૂંછે. ॥૧૪॥ ચડેદેવ, કહેલાંરત્ન, તેનાઅધિષ્ઠાયક;
મર્ચેકનાપદ્મહમારપસોછે. એવડદરત્નમાં માનરત્નમેનાપતિઆદિક, તેતોપંચેદિયછે. અનેચક્રમપુસમાતરત્નનોએકોદ્રિયછે. પૂ-
ધીનાપોરણામરૂછે. ॥ એમકારેનચડદરત્નનુંદરપદ્મ. ॥ ચક્રવર્તીનેગોલહમારપસો મેવાકરનારાંયનેમાં અગ્નિદગ્ગનેચિને

मयेकएकएकहजार, भनेएकएकहजारचक्रवर्तिना स्वंपनेविषेवैवकशेव. बन्नीग्रहजारमुद्रुद्रबद्धराजोयेपां चोंगटहजार
 भ्रंनःपुनरीश्रीपां एकठ्यामभ्रद्वीहजारवारगनाभो. बन्नीग्रहजारदेभो, बन्नीहजारपुर. यशनेहजारमशपुर. अहताग्रीहजार
 पुनन. नेवृहजारद्रोणमुग छत्रीग्रहजारवेछाकुळ, चउदहजारजळयथ. एरुबीहजारसंनिवेश. बन्नीहजारमशमगीभो. मोळ-
 हजारराजधनीभो. मोळहजारखंडक.चोविहजारमंडय. नेउर्यामकर्वड. चउदहजारसंवाथन मोळहजाररन्नाकर. नवीगुहजार
 पुर्वणादिआकार. वीशहजारगामान्यभाकर. मोळहजारदीप छणनभंवरद्वीप छधुकरोदग्राम. ओगणपनामहजारउद्यानभो.
 मणपयामकुसुमय. मोळहजारम्येच्छरामय. चोराशियाय, हाभीमोटारभोमलेकजांवा. छधुंरुतोदयगेचाळनारप्यादयो.
 सर्वपेन्यमानोभटारकरोदयोरा चउदहजारमश्रीभरो. हंशीहजारपंडितो, नळारसभनेगुप्रभार, मलेक, चोराशिहजार. नि-
 योमिमेवकोप्रणकरोद. मानरुसंडकौदुंधिको. वणजेमाइठरमोइया, चक्रवर्तिनीभोजनगामप्रीनाकरनारा. वीजानोरगोइआतो
 श्रीनकरोदछे छत्रीशरुतोदधामरणनाथारुको. चोमहजारकल्याणभनेमहाकल्याणवेनाकरनाग छत्रीशरुतोदभ्रंमपईकने-
 वको. वणज्यामभ्रभारको. पंचज्याय, पशाज्येधरनारा. वणकरोदयादिभो, चोराशियायगिनानो. दशरुतोदपनाकाथीय-
 वीशहजारपश्रीजयज्जनाटको. वणज्यामभोजनस्थानो. बन्नीशरुतोदकुळ, एकरुंरुंरुंरुंरुंरुं. प्रगकरोदहळ. अटारथेगिभो,
 अनेभटारमश्रीगिभो. नोट, माथवाहक, मादंरिक, पहगर, भंगरसक, र्धामिहापिचकेतां पुळनीछावही ओनायाल्लारमा-
 लिछोको. मौविदुळुकेनांशपाइयांको, महापड्ड, प्रतीहार (द्वागपाळ) महामात्र (महावत) स्वारीसारथि, कथक, नर्चक
 दूत, आदिभनेककरोदमंलगायाळोमछे गंगाभनेगोमपुएवेदीयोछे. । एंडवपातभनेनयित्रा एवेनामनीगुहदेवीओछे.
 मागपभनेवहदाम, मभागनीधं, एवणनानेवना. हिमवतपर्वत, भनेकपभद्रुटवेना अपिष्टायकपवावेदेवता एमकरिचक्रवर्तिनी

कर्मिन्स्वरूपकर्म. ॥

॥ ॥

भा०
पृ. २.

इत्यादिनित्ये अपूर्वभूतं रमणो विप्रेतर हज्जारो अनिशो आश्रयकारी एवा इतिहासमवधनुं श्रवणं कर्तुं नेधीयोजे आनन्दं
अनेविस्मयते वरेण्यकं पूरायुंछे, हृदयमध्यजेनुं एवो, तेरा जति चतुर एरा कोकाशमत्येवो ल्यो. हेमोऽभाग्यशालि, तमो ए आमका-
रं भानीर्यं माहात्म्ये किं येमकोरे जणं. ॥ त्यारे कोकाशपण बो ल्यो हे देव, सो पारपुरने विषे रसोसतो, गीतार्थ एवा अनेशो-
भाषमान एवा, जेन शास्त्ररूप मोटावनने विषे येवश करवामां भिदममान एवा मुनीद्रोधी आतचवृत्तांत, येसंभल्युं हंतुं तेमैकसाधुपुरु-
षनीसिवा, परिणामे कुशलवानीदृढतां फलेछे, आपेछे, देवादि कर्तिसिवापणाकाले फलवालीयायछे परंतु सद्गुरुनीसेवातो देव-
लनानीपेठेनस्तालफल्य आपेछे, तेकमुंछे रु- सिदनी गुफामे विषे जेथी मोति, हाथीदांत, मलेछे चीपालने घेरजइएतो, कोइ जनावर-
नीपरी अथवाचांमढानो रुढकोमळ. ॥ १ ॥ एवकारेमाधुगुणनुं वर्णनेन आदरपूर्वक कानं देइसंभलतो राजा, असय एवा द्रव्यभंडारनीपे-
ठे दुर्लभ, अने उत्तरकालमांनुभकारक एवा औरिहंननामाधुने विषे अतिशेवहुमानने धारण करनार एवो जययोसंगतिना वशार्थी अचेतननो
पगनेन कारनोपरिणामयायनो मचेतननो धायनेमांसीनराइ कांइनवाइनयी. तेकमुंछे के-केटलां कनुं वढायतिना हाथमां आवेछे
तोते पापपण धारण करेछे, केटलां सारावांमनी साधेसंलग्नयेला, नेथुरो एवानामनुं धारण करीरसरहितमधुरगानकरेछे. केटलां
सारीमूनरानी दोरी ओधीगुंयहेने. दुस्तरजलेनेतरिछे, केटलां कबलनाहृदये जेवां लालधरुक्तपानकरेछे. ॥ एमकोकाशनीसहाय-
ताथीशत्रुपुरमां जंनुंते वैरिने अकस्मात्शंभयो इत्यादि वडे मोटावैरि राजनेपण गोवालियानीपेठे लीलामात्रमां वदकरिने, ए-
कछत्रधारी पृथ्वीमांछे. एवुंतामां विलयातकर्म. ॥ तेकमुंछे रु- मामान्य एवापण मियनुं मिचपणं, अतिमो दुहोयछे. जेमवानरनीसहा-
ताथीरामेराचणी न्हयो. ॥ २ ॥

પૃથ્વીદિવસ, પાંચમેમાપુર્ણિમી, અનિશ્ચયમાચરેદિવાચરવર્ષજેવા, શ્રીપર્માનંદદુરીઅરતીની ચંદ્રનાનેમયેઅનિશ્ચય-
 રંકેત્રાવાચો, હાંપી, બેશનિયનાંપાનેતેકોસાનનેનીતપેમોટાપ્રાદંશથીપરાજાગવો. ત્યાંમુકનંધકિતપ્રિતનવસારકસીપોતવો
 તાનાયોગસ્થાનેકેરિસારમહિતરેહો. મુરુપુશ્યવાળિયોના શ્રણનેઅમુશરમમવાન પર્વોપેદગુલ્લાઆરંભ્યો તેજેમકે-મર્મ
 તમાણીયમાળિવામનેમુપ્પવામરનોદેહ્યો. તેમુપ, પ્રાચ્યોકુંતુતપાપર્યોક્તું એવવેદકારનુંચર્મથીવેહે છે માટેવેવર્ષનુંત્રમેચન
 કરતું. ॥ ૧ ॥ અન્યદંશનિવાચર્મોચરહુદેવનેચાહે તોપગવેવનાકુચત્રેપે વિર્મસાદપગુએ નૈતેચર્મનોપુલ્લકારાચર્મ મેચનીવેહે
 કલનંધિવંચર્મસાદીતથી વૃથીતોનિશ્ચેમુલ્લરુપકલ્યાપહે. તેપર્મ. આચરુમનેમાપુસમેદેથીચર્મકારનોછે. ક્ત્યાદિચિસ્તારમહિત
 તેમજેવર્ષદેશનાઆપી તેથીમોતેસો રાવિંચાગત્રાણ. તોત્રાનીઅદ્રાવહે મમકે।હેમુતતપુર્ણા શ્રારકતોસારત્રન તેનંચોત્રાનીશક્તિ
 મમાળેશ્રેમીકારકર્તા તેમોદિતેચરમગત્રમર્મા કોસાનનીમહાવત્રાથી કોરહં।વોત્રન, પૃથ્વીદિવસમાંત્રવામર્મહે તોપગનિર્વેચ્ય-
 વરાચ્ચાંસત્રાણ, પૃથ્વીદિવસમાંસોત્રાથી અધિકતત્રણુપ્પોનિયમકર્મો. મારાપ્રાદ્ધર્મની મમલુચામનાપૂર્વક, ચર્મીકારકરેહ્યા
 મત્રમામત્રીત્ર, અપરિમિત્તનું, વગાસાચ્ચીર્મચકરેહું, કર્મગત્રમેહે, ચર્મત્રાનાશાયહે વચ્ચી (પર્મમાંશિથરકારાનેમર્મયે
 ઉવદેશકહેતેનેત્રપુંહળાકલીપ) મુરુપુમામસનાંચચનવહે, તેમત્રપારણકરનારરાત્રની ઉપપુંહળાકરી. તેચાંળીકેચીછેહે-શિ
 વેનેમાર્ગેદ્વિપતીપોટીતરી, જેગંગાનદોતેનામત્રમુરુતે અનુમત્રીપદહેત્રગંગરીમહાશાંતવનાંહરં. તેચાળીનાચિસ્તારવહે, મઠ-
 તિવહેમોટાલ્લામુરુપ, ધર્મગ્રહજનીપુષ્ટિકરી તેમગંગામર્માકલુંછેહે-ધર્મલક્ષ્મીનેસ્થિરકરવામાઠ ઉપપુંહળાકરતેતે, મૂલ્યવિનાનો
 મંચહે. દોરવિનાનુયંત્રવલ્લે, પટલેચક્ત. મહાપલ્લચાનુંચંચનછે. વગકારણમાટેઉપપુંહળા તેદર્મત્રાચારનુંઅંગછે. વપ્પત્રવેવેદીપુ-
 ર્વોપુલ્કવુંછે. (નિર્મોક્તિત્રસ્યાદિવાપાવહે) આત્રમકારનોસાનાપારમગોછે તેમાંઉપપુંહળાપણગળાચીછે. માટેવપ્પકરેવાશિરસ્થી

करेलीउपपुंइणापडेधर्मगनेधारणकरताराजाम्रत्येआमकारेगुरुचोल्या, हेपहाभागयनालि, चिंतामणिजेचोपममात्रग्रहणकरवा
वटेवांछितकार्पणी भिदियनीनधी. एतोधिपिएसाहेतव्रतनुं आराधनकरमाधीजयापळे. । अनेआजीवतोअनिशेषमादोळे. ने
विशेषको(नेतोमे.दुंगमयइत्यादिकनोमोटोव्यासंग (घणुकाम) रात्रानमुखेइहोपळेथीधर्मकार्यांनवादहोय।मेमाद, घणा
मयसन्धिपिमग्रहणकरेला अनेद्रव्यभावएवचिभेदधी ताररुपरवाधमना. हेलाभात्रनामंहारकरवाने अप्रिसमानजे तेनमाद आ
लोकरुपरलोकरुमांआंतो अनर्थनोआपनाएछे. तेकरुंछेके-विपअथमाभात्र. नेतापुष्टपनाएकरुन्ननोज निश्चे।शशकरेले, पणमेवन
करे।मंनमादतो मनुष्यपनाशेकरुंमनोनोनाशकरेले ॥ १ ॥ मांटंभमन दिवित।डे।रे।न।ग।विस्तरगन।शय।र।कारे जे।त्र।न।धर्म
प्रशकर्थोछेने।मंजभाराधनकरचो. अनेशेअल्पएसापण, अनेनचाररुपनळ।डे तेधर्मने।चाधनकरचो एवकारेआराधनकरनागुद
स्यपुरुषेपण, मोक्षमार्गमाधवायोग्यथायळे. इत्यादिशिखापणरुपअशुनगुष्टिइहे संतः।पचाळुंथयुळे हृदयजेनुंएवोरात्रा पोताना
मंदिरमल्येआध्यो परस्परएकर्वाजानेबाधनकरं तेमधर्मअर्थअने कामएअणरुपार्थनमाधनो, सर्वकारेपमममिअएवाकांकाशनी
माथेरसमुल्लसयये।यंगे.काक, एरात्राए अनिकमगरुयो पडीएकारेवप, अमुएराकाकाशनीसाथे, यशोदेवीनामंपराणीए
सहितगहडम।वेदीने।हाइदिसे, कौतु।मंजो।वनेअं।रात्राए जवानो।यारी।करीनेममे, तेकार्पमां, क्यारा।क्षमीनीपेडे, अनर्थ
करवाने।दृच्छवी, विनयानो।पेराजानीबीजीसीए, मयपधी।मरण, शोकरुनरहु।न।नं।वी, अति।मंजु।दि।मंमं श्रीइष्ट्याविडेवदीसुथ-
येआ।पे।साली।दी, ते।गो।ए।ने।व।त्र।भाव।कारे।नो।व।चार।करुं।के-आ।पट।राणी.ए प।व।।ए।म।शि।र।श।रु।गं।छे।नो, आरात्रा, वश
कथोळे, मांटे।ए.जने।साथें।दंजापळे, पणमने।नो।य।र।ए।ण।यं।इ।म।न।धी, एवीअणमांतीनीकरीछामो, नेनो।ए।गो।उपाय।करुं।के. एरात्रा
पणमा।रा।मपमाननुं।कळ।धो।मंचे. एमकारे।स्त्री।जा।ति।ना।स।रा।भा।वने पुलभनुदछबुद्धिइहेएकरुमुधारनेछो।नो।बोला।व्यो. अकार्येकरवामां

पणमेहेबुंसारुकायकमुळे एवमाननाशीं गरीप, तेगहटमां पाछुं रे अत्तुं एवी कीळिऊने ठाणे, तेवजे ती एहनवी कीळिऊ (नि-
 ली) करावीने, जेगिळीनामयोगवढे पाछुं वळी अनागएवी विथी रुढावी तेने कोइजगाएगुम रुरी, तेने ठेकाने रयापिळी पुरंनी
 पंटेस्थापनकरावी कोइननाणेपुम एकामां निघपणे संपूर्ण करु. तेकमुं छंके - उन्मत्तयेथी भेमानागवथी जे कामची ओ आरंभेजे
 काममां भिन्न करवायसापणममर्थ भतेनिथी ॥ १ ॥ तारपछी इत्यादृष्टि भिथी नथी जाणुं कीळिऊनं रुपटजे गेप ॥ को सासनागे
 पाये पूर्व नी पंटे गहट उपर येथी राजा अनेने पटानी कोइदितामत्ये आकाश मार्गे नासता. जेटा रुथोडा कान्हाडे नतांनचांनुक
 जोचानवीनचांनुक धीवृत्तांन सांभळवां कुहळकरां इत्यादि वढे तेराजाएय गोमां उडुं न कर्यो जेटा रवां दारग भाये आ दि-
 मर्मानयमवेढे नं भ्रमसांदिन कोकाशमत्ये वेल्यो के - भोभियमित. जेटा जायोजन आपडे आळयाइजुं १ तेपण भो रुधन रुझाने पाई
 मगरतोभाटं तेने ज्ञानधी, देवीने नैर्णय रुरीने राजानमत्ये वोल्यो. हेस्वामिनि श्रेष्ठ संशयोजन भक्तिमणयया. तेवचनमां भलीकरवन
 वढे इयायोहोय, एमदुगी वनयछे चिचयुति तेनी एयो राजा येस्यो के - अहेग रुढने पाछो चाल्य पाछो वानप. लगारमावपण निळं
 नरुनीन एमशोकरावांमंड्यो हाहागारा मोटा पापनामं प्रहे रुयु जे आकर्षणे तेने कशिनय गो जे पोटे ल्यासेप, आकुळवया कुळपणुं.
 तेनीं येपचाळुं थुंछंननेनें एवो जंहुं, तेपे मारा भियमनां भंग, कामकुं मनी पेठो मिथ्या मकयो. मोटा अनर्थ नी छेमयुति जेथी एवी अ-
 याचचानाणा एवटुनिनें चिकारगाव. मऊं नधीं मूढराजीनीं पुढतांनें धिक्काराच. कुहूळ छे विगेजेने एवो माणि इतुहूळ मां लेवा-
 चाभीं उरठुपो तोनां दिक्कारा श्रंभे पग मिथ्या जनाग्रुछे. अतिशो मोटा एचापण संसारने विवेक न पावेळं, मांमन काळ्या अनुपम
 एवंपणाम हा अनुभवपणुं. तेना उरुत्कर्ष परिपारुपगा वडे मातये डाअतिशे निर्वल एसाथ वरजनुपण भेमळिनानु रुगुं इत्यादि चोहो,
 जणिमर्व स्वदरगयं रोपेनेनुं. एम अतिशो शेक करतो राजा यये अने, कोकाशपण उद्देममाहित पांटावहाण नीगतिने जे मपमतेग-

हनीगनिनेकोइप्रकारेकीने तेनेपाछोचलचानीकीलिकाने हाथमजिबोछेनेचामांआतो तेकीलिकानहीअन्यछे एमनिअप्य करीभित्तिधितामांठ्यासथयुंछेमनजेनुएवाराजानेआमकारेकमुं. हेदेव, दुष्टदेवनाचरायीकोइये आकीलिकाउउलटपालटकुरुंछे. निधेआपारीकीलिकानधी. अनेआकाशगमनशक्तिनजिबी मारीकीलिकाचिनाआगरुढने पाछोवालवाइंममथंनधी. मोटे, हुवे हेराजन्भ्राजगाएएकजउपायछे, के-आआगरुदेखातानगरमां अइनेत्यांकोइमुपारनेवेरअइनयी कीलिकापडुंनेतेनाप्रयोगवहे, निधेअपाहुंमनकरीशाय, अन्यथातो, निधे. आजगाएपतनममुखअनर्थयक्षे, तेतेमांजीववानोपणमंशयक्षे. एप्रकारनुंने कोकाशनुंचननाभयेसते, जेममुखेपिष्टजगानुंअनेपरिणामे दुष्टएवाभौपथेनोवेज जेमएमअरुचिपणाने हुंकारममुखकरवावहे देसाहोराजानेकांकाशमत्थेचोल्थो. आतिगुं !!! पोतानाआत्मानेअनुचित, नकहेवायोग्य, नसमिलवायोग्यनुंचोलेछे वि-
मृदएरापर्मनामनेस्पर्शकरनाएवा, तमारामजेवापणज्यारेभ्रातृकारनुं धर्मनाशकएनुंचनकहेशेनारेहंनइतिलेदेएटले आचानसं-
दकारकछे. तो, सर्वएवीपणधर्ममर्पादाआश्रयरीहितयक्षे. मतिभरमूलमएनुंआलोकनुंजीवितसारुं, आलोकनामुखदिमोटे, अ-
नंतभरगटेपणदुर्लभएनुंपरलोकमंविधिपायेपरुप (भोजनकरवानुंभायुंशोयेनाजेनुं) पोतेअंगीकारकरेलाधर्मकर्मने, मारराइदे-
दामांकोइप्रकारेमासपेला कलसृक्षनीपंठेमूलमांयीकोण मूढात्मापुरुषउखेहे. जेमोटेअणविचारेला आधिपंडेलावपासंपममुख-
वहेनियमनोभंगययेतेनोअज्ञापणयणो एवोपणतेथायनोअंगीकारकरेला व्रतनुंमलिनपणारुपभतिचारजकहेवाय, परंतुज्रांणी
जोइनेअतिअल्पएवोपणनियमनोभंगकय्येसनेनोअंगीकारकरेलाव्रतनोभंगजकयोकरेवाय. मोटेअतिचारवहेखंडनकरेलाव्रतनेतो
काचापहानीपेंठेमुखेमाधवासमर्थयवापण. भांगेलापाकागहनेकोइमकारेकोइबुद्धिबानुपणतपर्यनयाय. वलीसचेतनेननेव्रतनाअ-
विचारनुंकारण, प्रमादवहेआचरणयायेनेनछेनेपणअतिअपटनुंछे. परंतुज्रांणीजोइनेनियमनोअतिक्रमकरेनोतो, तेतेनीपणचुलिका

धर, पृष्ठेन भंग उपरि गिरणं. ते पाटेने भविचार पयाळे ते टळेची वं पुर हो. परंतु नाणात हाळना प्रथा यतोपण आगळ एक पण्डुपण
 नही. अने ते भागळ पण्डु भरयानी अनुगोदना पण्डुनधी कारनां भंगी हात्कार ला आनी नोंद करवो पण पो-
 सर्व धामकारे त्रचाप नही. अने ते भागळ पण्डु भरयानी अनुगोदना पण्डुनधी कारनां भंगी हात्कार ला आनी नोंद करवो पण पो-
 दा पुरण ने पंडे अने भंगी कार करे या तो निरादकार पण्डु तमांदा पुरण्डु सगळे अने ची जाते तो भंगी कार करे या तमांदा पुरण्डु सगळे अने ची जाते तो भंगी कार करे या तमांदा पुरण्डु सगळे
 पण्डु होय. ॥ अळ, धुळ, पृथ्वी, इत्यादिक मां करे की रेतांनी पंडे ची जातानी आतां दिहले, परंतु गोटा पुरण्डु तो, ते पापण मारि त्या
 कर्मां जे निश्चल. ॥ १. ॥ ते पण्डु के-दिगज, काचो, कुडाचळ, दोपनाग, एमों प धारण करे की पृथ्वी पृथ्वी पण कदापि चं-
 वळ धाय, तो पण, अचळ मन चाळा मोटा पुरण्डु भंगी कार कंयुं त्रादि हतो, पुर्णान हाळ मां पण चळ नहि ॥ १. ॥ रज कारज माटे
 अंन्य उपाय नो ग्या हा आगुदने पाळो वाळवाने भंग परान चंन करे की पृथ्वी, साची कुधीने चळने, अन्पयापि की, आनी आज
 कुधीने जोडो, कदापि दैवयोग नी पण कुनी नंद, आगुद थोडा पण पाळो चळी चाले. १. एम हातुं सा मां अळ न चनग मां पळी अंनंन
 चपटकाराने वांयें ते चिन जे नुं पंचो हाडा, विचारें के-पारा विमान थी पण अतिशे विमान साळें चिन जे नुं पंचो वारा मां (कटेर
 कटेर) कंटेरुं ते टळुं पर्मने विपेद पणुं नोदं ग्यो, के टळुं पणुं वपारे छे, (वपुरे वपुरे) वापारे वापरे, जे नी उपमान थी पणुं तो पारा मां
 मारि करणुं छे. निरुपट छे चित्तु जे नी पण आरा मां नी निविवा मां पण भवे मान थी (कट, कट) मयां मयां ॥ १. ॥ आं कट श्री पची
 आधर्म कारी क्रिया छे अशे भरो पण मां नुं मो. दुंदु मारा पणुं तो विचारो, के पोने ग्रहण करे ला व्रत नुं पाळन करवा माटे इत्यादि भंनर-
 मां पणी मर्मां गा करवा मां न्या पणो ते हाडा, तेम कारना दधर्म बाळो राजा, तेना नियम नुं अति क्रम मया पणुं ते आमळ मन करणुं
 ते भिसे नी भे उपदेज दगा, तेथ ही उपपद्य ये की जेळजा, तेना यश पण थी नो पुं कर्तुं छे मृत प्रणे एवो को काय पो, परंतु करे, तेवस-
 ने को अन्पय गति नया पाटे वळी तेजे के वळ देवाधीन पणुं न अंगीकार करी, मयम जे दे की जेग मन करवा नी की छिकानेने काढीने, जे-

दशावतारद्वयेऽपि तेकीर्तिकांनगरहने पाछोवालकाजोरोछे तेउल्लसमांज, तेगरहनीबेवांमो, मंयाथेप्रमीचाइयाके, नुरतईदना
 वज्रपीउडाएउ पांसवोअंगीएवा परेनीपेडेआकासमयी परतानेगरहनीजोहेज दुष्टदेवनाचिडासेनराज धनेराजाआदि
 लेवणहाहाकार करवायांहरार धर्मांमर्मांमरणपोम्या होयनेगुंएननीचेवल्या. परंतुपरतनाकांइक शुभकर्मचहेमरेविराजायागिउपर
 परराधीतंदन नथयेमां(पी)टाएरादिनछे समप्रभंगेमेमना एवांनैत्रेजलनरवानी क्रियानेविषेपांगन एवांअदीनष्टाचिबडे एटले
 मास्थानपणे जलचरानीपंडेतरना तीरेदेअनेमासथयां. ॥ तेकहुंछेहे-वनमांरणमां शुभमध्येअग्निमध्ये मोडाममुद्रमध्येपरंतनाम-
 रकडसर, अथवा,मुंनाने,ममत्तने, विरमस्थानमारहेलाने घूरेहोरोआंशुष, रसाकरेछे ॥१॥ त्यांमयीपेरहेलुं एहनगरनेदंबी,
 राजाचेनेकोराअने आपकारेकलुं । हेमंवेवंप्रभंगे लक्ष्मीनीरचनाबहे लोरोएलेहुंआनगर कियुंछे. । कोकाडगणहेउत्रांकाचि
 दशदेवांजीबोल्यो, के-हेदेव,देवनाचुरुअने नदीनाचुरुआदि मोडागुणबेहगांर पवित्रीलक्ष्मीचेंन, एराकळिजनामि देवनीउ
 र्मोस्वरीनानुबर्णुं छे।क्षमसान, कांचनमुग्नामि आनारउ आमर्तगतोमां मयानछे.कनकनमनामे कळिगराजानी राजया
 जोछे कांअनेओ ओरशिभंजगाए अनेतेमानयायेगेउ मरुतिबेहाराज, नित्येमहाधिमानीछे. नगोएगाननापचडे महाच
 साकारेकोइकारे पोतानीआशाने मनावेलोछे जेवकोइथी ग्रहणनथनादुर्मर्गने महापाविकपुरुष. योगानीआशानि ग्रहगक
 रावेवेअभिव्यानीपुरुषने करेलुंअपमानगोने अमाधारणनापनुं कारणजोथेछे ॥ नेकहुंछेहे-वैभवरोदिनपुं तमलपुरुष,
 अंगेस्वरा(पंसेजी तदही,पी),अनेवरापरादिनपुं गुणीपुरुष.अनेअमान करेलोअभिनामी पुरुष,एमर्तुदुःख गहराहोछे।दुः-
 खनीउरपानही. मारेतेदुःखि,खंदपनिओ नेराजा,नराग मयेरुदापिस्त्रेदोहादंमनगो अभिनाय देवाहेनोपग,नेविश्वामकररा
 योगपनपी. ॥ तेकहुंछेहेअंजनी पाथोरोगेराथवेरोछे एरापुरुषगोविश्वाम नकालोमयाविप्रपणने पनेज्याएरा शुभनेराज

विश्वामनसस्तोत्रे उपर दृष्टोच्छेदे- हागहापुत्रादरेया अर्धरेदेद्वयवयंकी गोदपत्नीवद्वर्णवयंकी मुस्तागेदेवो ॥ १ ॥ ते
माटेयिनपुक्तद्विवायो भईनेनगरद्वयेसांन सुभास्नांनगरे नवी द्विद्विकानिपतावीने पाउोइहाईआवुं रवाग्वीनजोदेसी
दुरुपध्वंनमाइवानवये शुत्रोशिमोसमग्वी दिकेजोगमपण रेटयोनेमकोइपण समतेनआळवंपदी गिरेयेइमादि ददकडीने
पनगरनीअंदर कोहाजगयो भानमरवा मनिकोइगोहेआळते म्बराशिनिःनंकपणंन नममध्मेकोइसुभारना म्बरासांसहिमओ
द्वीर्वागइरगर्ना चकपटागान्मपर म्बेयाम्बुयाद्वयवयंकी कोहागे, कील्लकाचदवनिअर्थ गामासागोयदगानी उपकण कंड-
रदिकमाग्यांनमूभार पणतेवांगओउपरण येयापरनागयो नेवाणांहाटुपदवना विद्वानमोमण्ण रमिकपणभांने मुखारेविप
जायवानेअर्धोच्छेद्वं चक्रवोंतमद्विनिपणमां देयारकर्तुवत्तुंनंनुं नदवृणपोनाभी वेलेत्रउंनुंउमंहे नेहापत्नीपुसया पळीद्विद्व
चक्रनीपेटेपोनानी वेलेज्जवणकरे, नेभीनपुसमा अकटापवोपासुवळी पोनानीभागळभाचीउमंहे अशोअंनगेहज्याहीवळ
वगानीरमअद्वतोछे, केजेवेपरवज्जयेओसाली, पोनातुंदिनअभा अरितेनेनभी विचारीनकवो ॥अथरा॥ जेपुकरनेनोवेगे,
कुनउपणुंसारणकरेछे, तेपुकर, तेवस्तुनोवेगमयेवेने, एवुकरपरसीनपमेमपंछे, ओएमवहोवतो, ननुनामगर्माकांकाज, ने
मकारनाचक्रनेज्यावाटंकरे ॥ १ ॥ अथरा एमजोपरसीनपणुंनमुंशोयतो म्बकणनीजंनुंनगोय. मिथयाजंकरनाकर ॥
कोकाज, नेचक्रनेपरिशानेअर्थअग्रजगपरो तंतेपुगापण, म्बारेओउपरणयेइआळ्यो, नेमेमवयंये असापनपणुंआअर्गना
मपुदनेनेचक्रनेजे. इनिपुणपणेगेगुयार विचाकयाहे- आ वसाशरण करायंहे आनोकाजावयेछे. आवीभताभापणहळा
वाळोभाजगमर्माकोइमदीटांगीभनेवांवल्योपणनभी एहकोकाजसछे मोटेनेमआपुकरछे अविशेमइदंविज्वाराजानांविप
आपुकरपणंनेनुंअप्रभागमनमंछे तेवागजोआपदारागनिकहीपतो निघेहुंअविशेराजानीमनननानुंनपधइज. आमकारेपुदुष्ट

पुदिता मशुभापेवेभातीने, कोकासोनेवोमानापुरपोषमेराजकरादी लेमुपारककाट्टराजना राजादामेवुनंनगीतयो म-
नेरेरिहाजनाकगंकेरेरेक, तयाराभागवयोमेअवरेवामाभोमेओ मराहत्यानुयागएवो कोकासामेवयागीतोनोपस कोहमज
माल्पवीसांरेवाअंवेओके, मेजाकोरेवाएहदवाचरगंदे काकनवराभा वहाजनावा, नवगीदड अन्ननकरमदुईएहामुओगे
तयाममसादिगंविअथोने देअरेजागरांवासींगोनानेरउकरोने तोराजनममासाएअंविआदरथ, उवाकनकगीमान ननमाकमाक
एककगीनेरोमानाभापेओहए एवरेकपोअवेओ, एकोकासाज बावीपासापाने आस्वानांनक, एवदुकनकवा अंनोमंनकननववम
जाम्पल्लअं नेअजजगनगचमगंरोपेनेयु, एवामोतंअंवेपीरोमविवासाववाओअथने अंनउन्मलथयाववा यवमजमाअंविने
अवेकामुपरेअजसासाअकूपे ज्वाओनेपराथंअम-का-अमिकस्वा नेरसानामुपारननोवेक मुनडाए अ, वमकमदुननविअमावव
रदेनीअजलीमेअपरागेनेववागंन, उवादीपरावायोकरी, आगकदथना (मुदाहाज) कगीनु आगा नमाकककककाकगीनु
एवामेरेनदेवाहसागुंरेकपुउपुंके काकमदरवां देवास्वरुपमंअओपवीपुउपुंवार, अंनोनेकुं, दुरावायाक काउककिकम
एवामिवादीमादेओपामेअंनिल्लज्जिअउं पांरेमेवागेअमजकाक नवनीस्वतिंगेअ नकहसावागदहनुंमंगिअजकथं मउद
पुंदितासांरिसारमाग-वारपेअना हएवरपवदुनीभमापथाने (अमारपजने) कोअदुकवनागीउक काहपमज्जिअममये
ववी, मारवःजिप्रापीषारलेजिक-वेओ कपकववराभा, वववपोकंस्वरामुअंमोअंविपी काकनंमामाओ नम्रहकरसावेवहा
रगेओहोसागंमिओव, नेमेअमपुसिनेनेओवेपीजाने पुंउंवेअकनो, नेरवांरवांउं राहदुते, कागदानीयेकेनागेनेकाकनेअ, इ
एवादिउवादीवाहनेवे अंएअमसारनेमागेंदेओ मुवेओमोपेओओअओ उवापेओओमिअिनवाहदुओउं अविरोहोअहअम-
एवमंअजमेनेमंदीपुंदिअ-वववराअ गीरेदेअवओ गीअपिअदिनेगेअमा, अंनअमअवेवविअिअोपेअं अविदिअमअवभावीवदनुं

[illegible]

एककारिकाकापि हयटोपण प्राणधारणनेकरनोएसो तेरातामनेराणी. तेमणेकेटकोरुकाळानिर्गमनकरयो. अहोमोटापुरुषोनेपण
आमकारनीअवट्टी, नरुदीनतायरी(दुर्दैवाहोयउ. अथचापरोस्थितिनु; पर्वतनीपृथ्वीनामार्गने)पेउ नीनाउचापणप्रकृति
निदरे एउंअसामाचिकडे. ॥ १ ॥ नेरुमुंडेहे कोणआळोकमांमदागुळोळे ! कोइनची नेहोनीलक्ष्मीअवरावीगोस्थिरन्हो
उ ! कोइनीनथीरही. कोणहरपृथीग्रहवनीधयो ! विपयमांकोणओभायोनको ! रंरंररातांमुःअडे. ॥ १ ॥ एकादेवक
लिगदेवनाराजाएभा कोकातसर्वभनर्थनुंफूळउ एयवारीअनिशेक्रोथवी मंरंसादणहारकोरनोरेडेनेो कथहरसानेपोतना
सुपथोनेआझाकी नेतृभयोचिंडरनासदिन नगस्वयेअवेनाशुगीपेअंरस्थानतां हाकाशवडाव्या. परंतु ! होकाशमांउंनन्यसा
कोइनुभकर्पनावद्यथीनगस्यां मारामाराओकोएदयाए मोहरेदेखोनेमंअरुडायाअन अतिहेभाप्रदूर्गैरुप्रानहारेहादेवनागो
चिझागनाहरी हेराजन् ! दिमाचळारंतनीरुक्षीविछामनेउपहराएरुनारींतंठहोनेने पारणहल्लारामे. टाफुकोरवभार
चाहुअन्यजननेयेगेपआनुंहरवानुंधारभुंछे ! जेअणांचचार्युकरुंनेनोकिपाहटुतनाहळं आसाद ! करसानो. रुसानो. डेडा
रिणांमोहिनकारीयनुंनथी तेपणशास्त्रमांरुंछेकेसल्यतथा अश्विथथारिपएसैनाउयायकरुवा तेमुळपछेपंतु सद्वानुहाग्नेनहर-
वानीजेकियाकरवीनेयहीउसअयेको जेअध्यातापेनेनुनोधौपमजनथी ॥ १ ॥ गादेइराजन् ! देवअयीहळानुंसायरं. जेने
कामहुंभनीपेडेवांचितअर्थनेमाधनारएसो आनकारनोपामेळोकेठापाअ पुरुषनेहोणरावोपुरुषहोमदेविद्यपानाअकरे ! कोइ
नागकेलेही केनकेहळावात्रुपरोमंअजपाए निश्चेवापारणवृत्तिमाळोछे. पुधमारेअरोतानोअने अपारहोएसाविरान
करवावुंचितचनदांनुंनथी तेमगुगमथानरा कळांमंनपुरुषोनीचेपेगनथी. कळारानाउरापोमंअजपाए ननुनानहलागोअउ.
कळावानपुरुष, पारकोहोयअथवापोतानोहोम सोपणनेविशेषणमोरेमानोकरनारछे, जेरुळावानचंद्रछंमंशिगोमद्विमाकरेछे

नेप. कळावानएवो अने ओपिओनो अनिनेचळुंभएचांसारामिअमृतमयडादां जेनींहरणछेएवांचंद्रवंधिप, अपिअनेपपादिक
 तेनेधारणकरनाएसांनिचछे तोपणवेनिंरपरमगुलीयागछे एउंहेहाळहूअंशेर, अपिमयत्रीजुंतेव अनेनपनांआभूणएगेंदुःप
 दायछि तोपणएककळावानचंद्रनो अंगीकारकरचाथी शिवगेनेचुलीयागछे अनेवीजाने सुवीकछे तेमटेआनकारनो
 कळावानगुरूप बहुमानपुंवकनमारी पानेरागरोयटछ जेजेरीकांळी कळानाओनयचंद्र अम्यराजाथी तमारेमचाप.अपछ-
 हयीजेममूर्गनोमनाप, तेमअनिनेओमचांवीरी भंगेइत्यादिनगला लोहोएनविचोय कंठळाकळिगेंदेनाराजाए नांभुजेथी पो-
 तानागुरूपोमोकाळी कांकनंनोवानी पानेयोळाद्यो, अनेपुछुंहे मरशीलास ! अनिनेममःकारनुं स्थानपुंवंडादा पुरुषोने
 आनंदकरन'र एंजुवोभंगुं विज्ञानजाणंछो ? त्यारेकोहानशेवो करंराजव.विचकपांना पेडेवमप्रएंपण गिल्लपज्ञानअभिज्ञ
 एणेमंभीमीमरमहुं जाणुं तुं त्यापछी तेराजाचेल्यांकडे कळाकुशळ ! कपळनाआकार जेडुंवारेपोगणपुंएक मोडुंभंदिरचोअने
 तेकमळाकारमींदिरनी तोहोंगकारचां, तंमोमांपुंवंचिपं पारामोपुवरेखानां स्थानयो पोतानीशोमाथो जीरयांछेदेरतानां
 भवनजंमणं ॥ तेस्थानशीमपगेरचो एरकारनुंनराकंकळानुं अत्रुपणुं नेशोत्र देलादाभेणहरिने प्रगतगद्गपण मारामेवीम
 वननीममृद्विकोइ राजानेभहोप, एरायशनुंरायननेकने एरकारितराजानी आझामयेनदावी कोहाशउपाययो तेचलत्तंनुं
 वंपनादिकवरचदपणुं सर्वत्यागकरावी महामुखीकरिनेभाष्ट भुवननेकत्यायोग्य एरांकाष्टादिकळाववाने तेनीआझामारेदेनार
 पणीमाणनआप्यां एमकारेअनिनेमग्नानथी कामकरवानेगजाए आझाआधीत्यावरवी उत्पन्नयइछेमीवचानी आशानेनेए-
 नाकोकादोवननो मंअभिरायगुत राग्योएराजार आझाआंठापु ॥ हररातेमाइयेने यांगपरवांसारंहाष्ट वंगानचविने-
 रेनोसर्वआरंभकर्यो. पछीप्रमाणरहितअति उरकंठाचदेवांनानो स्वार्थिबंधीताने पेडेलोमेकाकनंय रात्रोनेमळवानीपणीइज्ज

छेनोपेणकालेगराजानी आताविनातेने मळवाममर्थनथनो एवोअनेज्योरोपोतानी स्त्रीएसाहित्युप्तस्थानचां रसोहतातेवलततेगुप्त
स्थाननुंशुनेरुहेतुं तेलपधयदुंनणानुं दुर्जनपणुंनेनेहरवाथी उदासमनवाळा यथेलापोनाना साभिनीसंभावना करवामाटेए
दळेउदासमनपणुं निघारणहरवाने भयेंकोइतपोनाना मित्रद्रागएनासात पोतानाओमप्रायने जणावनारएवो एकरुनचोश्लोक
करीनेपोनानास्वामि पामेभोक्लयोने श्रंंकनोअर्थ-हेमंदपुरुष ! तारामुखनेअर्थेवैद्य लोकोएअतेशेक्रूरकर्म कयुंतेथीआटलोव-
धोउदासकंमथायछें ? एउपायतोनिश्चेतस्काल तारागुणनंअर्थेने एवजाणआमकारे अन्योक्तिगर्भित कोकाशानीसुंदरवाणी
सांभळीकाकजंय राजाएविचारकर्यो केजेस्वाभाविकमुजन मनुष्यछेनेजंउपरथी जणानुंपोतानुंविपरीत कर्मकयुंतेपरिणामेदुःख
दायीपनुंनथीकेपके कलिंगदेशनाराजाएकोकाशनाकहेयाथीयनेआमकारानुंबंधनकट्टोपुनेपण मारोपूळमांथीयथयचानोहसोनेनुं
निचारणकरवोनअर्थेकयुंहसो एमआश्रोकथीजणायछे माटेएमारांमित्र छेहेछंतोपणपासेजछें. एजमित्रमनेअत्यंतदुःखथीमूकाची
निश्चिंतकरहेजेनराहुनाग्रासयकी चंद्रमानिमूकाबिनेम. तेकार्यपणयाथोदा काळमांकरशएवमणायछे. तयारपछीकोकाशोवि-
चारकर्योकेपोनानास्वामिने मूकावचानोउगायपरिणामे दितकारोथायएचोरीने आराजानी आशाकडं एमधारीचकवर्तिनाम्हेक
जेनुंअतिशेरचनाएसहित. अविशेमुलकारीनेम्वेलनुं काममेवट्यामांसमासकरेछे एचामांराजानीपामे रेहेनारमशालधारणकरनार
एकसत्सुदुपेराजानीपासेथी एवोविचारमांभिल्लोके आम्वेलपुरोधयतामूथी शत्रुराजाराणीनेजीवचादेचां पणमास्वांनहीकेपके
एमनुंमरणमांभळीने कोकानुनोजीविउदामथशेनो माराम्वेलनुंसाकंकांमनईथाय अवेचचेवियनयजे मांटेमास्वानेइच्छे जोपणते
शयुनेजीवचादेचो अनेनराम्वेलनुंकांमपुदंथाय अनेनेमांमेवशनुंम्वेलसिद्धकर्यांपछी तेजदिवनेशत्रुनेमारीनांलरो-आविचारहो-
काशनेजणानीदीथो. करवतनाजेनुंकठिणतेवचनमांभिल्लीने अविशेक्रेधाक्रान्तयेव्या कोकाशोविचारकर्योहे माराराजानेमारतां

पेश्यात्रगुक्तिभी आकल्यदेवनागराजने कृद्वपहितमारीनां गदां. त्वोर्विचारकरीने एवमुदिमानपुष्पकाकत्रंगराजानोपुपते
 विजयनामारोनेनीयानुसपणेपोकल्यो. तेने आदिग्रीने अंतमूहीनु नेनुहनुने तुम्वंनृत्तानकन. तेजत्रयपुपयणअनिनेपोहुंअरु
 अदिनेनीप्रणयेनेनाता पिनावाचरनेवदळोवाळरनेगुगणे क्रोडमिपभीममीपगामवां आवीरलोछे. जयकोइमहादेवदेसाप
 नदीपदीरिनेचमुंगनेन्य कोइमकारेगुमहागेळुंछे त्यागपडी कोकाजे आश्रयकारी एवांनेपमा करनांयेमागाद तेवांअनुपमप्रवृत्ति
 कोइमंगळकारकतोरणादिमप्रमामप्री मंपादनकरनेअनिशेइपपमता कलियदेवनागराजए मजस्नपुहने आचेमेनेपांटाउत्तमचपू-
 वंरुमांपुत्रेगदितेदेवनाग. रींटेळोईनेमममामामनेदरनेमेवेदकरां. अनिजअदभूत आशंर्ययाकुळ एवतिराजापमागादयथा
 मारीवेडेजोपो. ममाददानमनवृत्तकेजेने कोकाजनां मणावगणकपनेकपूके आवीगिद्वयचानुरी कोइकाळे दीशिनहोनीने
 मंमप्रीपणनहोनीअनमंनं पणमंनरहोनेतेवे भाट्टीयथी चानुरीकरीशरुनोअपचारत्तनपांगुअनेनेविनेनुनयरीमंनरनु । मंने
 पस्तुनोमंनयछे. वरुमुळेकंदानवां, वपवां, गोमंवां, निजानवां, पिनयवां, नीतिवां आश्रयंकलुंकेपेंकपुश्रयणारत्तनवाळीछे.
 त्यारपडीगुमछेविचारजेनोएवामहाबुद्धिमानने कोकाज, कलियगाजवरये आमकारंयांलयो-हेदेव ! अनिनेपोटोपेवोणआमा
 मादणकंधंमनापरनीपेंडेपुक्त कुंचीदेवाथीतहाळदिट्यविमाननीवेडे आकाशपांडडे. तेमंपळीकीतकजोवापां रमिकपयो
 कलियगराजामत्सपुनेनुंकेदेविमंभांनभंछे अंतःकरणजेनुंपटेनेमसमानने, आमकारेगमनगदितकोकाजमयेबोल्यो-हे
 हृदयवीटिउनांशलपरचनाकरवागदिद्रनांशद्विभीविभक्त्यमयानेकोकाज ! नपेकहांछेतेपछेनेपोकीतकहणजनेदेसाठो. जेदेग-
 यानेभयंतनगराथीगामटापारेंहोनारज्यो क जेवनगरनोपोदीयोश्मजोवाने उतमाहवाळो होयतेम अनिजउतमाहवाळुंअपादंनयजुं
 छे. तेमंपळीकोकाजबोल्योके-कोइअपुंवेमकारनुंकीतक पुत्रेसहितमनेतरहाळदेवगदीश एमअंतर्मांभोल्लोमनोउच्छासेसहीन

४

कोकाशेपरानामत्ये वाणीनोविलासमकाशकयोर्केहेदेव ! सोपुत्रेसहीत, ताराएतरीतेमचंद्रशेयतेमपोतेपोतानास्थानरुपब्जनो
अंगिकारकरो एटलेपोतेपोतानेस्यनिचेसो. जेमतत्काळकुंचीनामयोगवेहे अनुपमपटुंकोतुरळदेखाडुं. त्वारपछीमहादुकाळमांअ-
विशेमुलपायेलारंकरुपोजेमनिर्दंकरुणेभोजननेअर्थेअतिशेउत्साहयी पडेतेमकांतुकरुजोवानेअर्थेउपराउपरीसंकडाउनेकरनात-
स्काळराजाभनेतेसर्वेषुत्रो हुंबहेळोमवेदकरुं, हुंबहेळोमवेदकरुं एवीरीतिथइने तेमासादमांपोतेपोतानेस्यानेवेडा. त्वारपछीमिद-
छेगुप्तअभिमायेतेजेनेएवो तेकोकाशजेमवंधीखानामांयीनीकळे तेमपोतेमासादयी नीकळीनेबोल्हयोके-रेमुद्रपुरुषो ! मारा
स्वामिकाकजंघनेमारवाना गुप्तअभिमायनुंफळकिपाकट्टसुंउपरीशकावस्याए महाक्रूरथनुंएवंजेमफळहोय तेमकारनाफळनेएके
काळेजमोगवो. एमगुप्तबोळीनेअनिशेशुक्तियी एवामकारनीकुंचीफेरचीकेजेना मयोगयीतेमप्रनामादनिद्राळुनेत्रजेममीचायनेप
तरकालसमग्रमीचाइगयो. तेनामादनीमाहिरेहोराजापुत्रेमहीनमोटतेतेमनोरथनेधारणकत्तोएवंछेपणहाहाकारकोळाहळसुन्दने
करतोजेमहाधीपमूळमांयी उब्वेहेलायीचायेव्याकमळडोढामांहेला दुःस्वधीपणुंआक्रंदनरुतराभ्रमरनीपेठेजेमवेंयया. तेअन्या-
क्तिप्रंथमांकडुंछेकेआतेआसुक्तियी कमळमारहेलोअमररात्रिधीकमळमीचायुं तोपणतेनेमूळीचेगळां धवानमपर्यययेनेनेजावि-
चारकर्योकेरात्रिमनोनेमातःकाळयशे, मूर्यउगशेअनेकमळस्मिन्नफूट्टिनथशे एवोविचाकोरेछेएट्टापांएकअवेलाचननाहाधीए
तेकमळनेमूळपांठीउपाहीमक्षणकरीलीपुं. तारपजीकोकाशेसंकेतकरेलां विजयनामनोकाकजंघनोपुत्र ओचिनोहोकारिनेआ-
व्यो. मलयकाळनामेयनीपेठे कळिमदेशानगरनो विधंमकरस्वामांह्यो. तेमकारनोचारेपामधीअघटिन धनोविष्टंसजोइअ-
विशेआकुळज्याकुळपतानगरनाळोकेनो आक्रंदशब्दसंधिळीकळिगरानाजो सेनापतिधनिशेउताबळोथइ मेनालइनेनगरदोरे
आव्योनेमोटागंदोलेप रंतनाजंजीनगरमां मवेदकरुनीरेजयपुत्रनीसेतानेसृणवाग्रोकी. जेतेंनाधीअपारपरक्रमवेदेएकसृणमात्र

एवंमुद्रयपुंकेवापनीमंवायेवाण, माळानीमंवायेवाडा, दंडनीमंवायेदंड, तारचानीमंवायेतारहार, नांतनीमंवायेनांतिक, पट्टी
दनीमंवायेपट्टी, मुद्रगदानीमंवायेमुद्रगर, चक्रनीमंवायेचक्र, गोष्टनीमंवायेगोष्ट, मुष्टिनीमंवायेमुष्टि, केदनीमंवाये
केद, वाहनीमंवायेवाह, कुणीनीमंवायेकुणी, हायनीमंवायेहाय. एवानीमंवायेवा, एवानीमंवायेवा, एवानीमंवायेवा, एवानीमंवायेवा,
एकवीजानुपरपरआसकाळनभुंवेधीमहाभयानकपुनं गोटायांदापुरुषोनुं मुद्रयपुंवेनुनाछमां हवुछेकेअर्थीविजानुंजदकरद्वारे
मेवकछिगराजानेनापकिनी येनायागंमांयजुनायवाधी भाकेलावेदमागुंनांछानीवेदं पंददाकितानीथई, नेपिजयकुमारनी
मेनानुंथळश्रद्धिपाम्भु. चाल्वापोटादिमाचळपुंवेनानटनीवेदं एददमनगरमांपदवाभीकछिगराजानुं नगरमुंनकावावागण
नीवेदंएकदमनायागामुं. गंधिदंमंवायेमहाजेत्रअवारपराकनवाळो पिजयकुमारपरमदुःपरपुंवाकाष्टपंनरपीपोतानामावाये
तानेनकंवापीमेववद्वारणकरेतेम तेवेनुंमहागकरी अविमुदिना मंयंयपीसिद्धहंछेकायंतेण एवोकोकाजमनेविजयपुंवेनिमं-
यपणेवळनानगरमांपीमेपनीकळं मेववारिपागचनुंमणेनाए कींट्याअतिनेउताचळामुने पोतानानगरमांआळ्या, नेअभिनेमोडा
तरमयपीमातापितानेअगळकरी नगरमांवेदकयां. नारसीकनहपुरुषोवां श्रेष्ठमहाउदारमनवाळो दानीपुरुषमां चक्र-
वर्मीममानकाकर्जंग राजापरपउपकार करनारकोहागने अगणीतपणीसुवर्णादिक वांछितमयणीअदृप्त मयुद्धिआपो
अनेमूयनापोहा तेषामेंकरोपोहा अनेइंद्रनाहापीत्रेवा पोडांमंयहस्नीतर्वांग मयुद्धिगरीतमेंकढो आळ्या,नेमर्मांक नामअनेन-
गरणभगंणकर्मा. एवकारनीअभिने मयुद्धिएआंवेअपोभनो कोकादनेपोतानाममानकयां. मंयकारकेछेकेकोण कनहपुरुष,
करेलाउपकारनो मंगुपकारनकरी आराधामुनेतवेदांकिचे तेकोकादांनुंअतिसेपोणकयुं. तेकमुंजेपोतानेनेर पळ्ळोउळी
पुंमोतनमाअनेकरतो आनगणपणीनाअभिने उपकारनेदपोमंगुपकार करेछेनोमंवेसरसीत मयेछेसोजाने अकारनाउपका-

होकासोपरजामये वाणीनोबिद्यासमकाशकयोर्कोहेदेव ! मांपुत्रेसहीत, ताराएसादीतेजेमचंद्रहोयतेमपोतेपोतानास्थानकमज्जो
 अगिकारकरो एटलेपोतपोतानेस्थानेचेसो. जेमत्तकाळकुंचीनामयोगबडे अनुपमएतुंकोनुहळदेखाहुं. त्यारपछीमहादुकाळमांअ-
 तिसेमुल्यायपेळारंकपुरुषोजेमनिर्दकपणेभोजनेअर्थेअतिशेउत्साहथी पढेतैमकौतिकजोवानेअर्थेउपराउपरीसंकडागनेकरतात-
 सकाळराजाभनेतेसर्वेपुत्रो हुंवरेहोमवेशकरूं, हुंवरेहोमवेशकरूंएचीरीतिथइने तेमासादमांपोतपोतानेस्थानेयेडा. त्यारपछीसिद्ध
 ऐंगुप्तअभिमायतेजेनोएवो तेकोकाशमेमबंधीखानामांथीनीकळे तेमपोतेनेमासादथी नीकळीनेबोलयोके-रेमूढपुरुषो ! मारा
 स्वाभिसाकजंयनेमारवाना गुप्तअभिमायनुंफळकिंपाकतृप्तनुंपरीपाकायस्थाए महाक्रूरयनुंएतुंजेमफळहोय तेमकारनाफळनेएके
 काळेजयोगवो. एमगुप्तबोलीनेअतिशेयुक्तिथी एवामकारनीकुंचीफेरचीकेजेना प्रयोगथीतेमप्रमासादिनद्राळुनेत्रजेममीचायतेम
 सत्कालसमग्रमीचाइगयो. तेमासादनीमाहेरेहोराजापुत्रेमहीतमोटातेतेमनोरयनेधारणकस्तोएचेंछेपणहाहाकारकोळाहळशब्दने
 करतोत्रेमराथीएमूळमांथी उखेहेलामीचायेंव्याकमळडोडामांरहेत्या दुःखधीयनुंआकंदनकरताभ्रमस्नीपेठेंतेसर्वेयया. तेअन्यो-
 क्तिप्रंथमांकटुंछेकेआतेआसक्तिथी कमळवरहेहोभ्रमराराविधीकमळमीचायुं तोपणतेनेमूकीवेगळो थवानसमर्थययोनैतेजेवि-
 चारकर्योकेतरात्रिजशेनेमातःकाळयशे, मूर्यउगशेअनेकमळलक्ष्मिमफूछितगशे एवोविचाकरेछेएट्टळामांएकआवेलावननाहाथीए
 तेकमळनेमूळमांथीउपादीयसणकरीलीथुं. तारपछीकोकांशेतेंकेतकरेळां विजयनामनोकाकजंयनोपुत्र ओचिंतोरहोकरीनेआ-
 द्यो. मलयकाळनामेचनीवेडे कळिगेदेवानानगरनो विश्वंमकरचामांइयो. तेमकारनोचारेपासथीअघटिन भनोविश्वंसजोअ-
 तिशेआकुळप्याकुळयतानगरनालोकेनो आकंदशब्दसंपळीकडिगराजानो मेनापतिप्रनिशेउतावळोथइ सेनालनेनगदारे
 आदयोनेमोटागंइशेअंननजेंनीनगरमांमवेशकरनीविजयपुत्रनीसेनानेसणमाप्ररोकी. नेसेनाथीअवारपरराक्रमभेदएकसणमाप्र

त्रशयान्वेष्यावांशोनेत्रे पांशेनागमुल्लङ्घयन्ना भवेत्तानानागुपांशुं धातुनंवांकारकयां. त्वारवलीनेहाष्टनेभेदनार पुरुषोपांश-
 वारकयोर्द्विपुष्वेवोपांशुदेवां पण्यतानोऽनंकाइकारेकादशोऽंशे. एवमेववारीनेमध्ययनिजंमनेनभीषसायानपुरुषोभविनेऽ-
 नावलीउत्पन्नवर्षाऽया, अनेहोहाननेभावेजंमलापकरीवोशानाद्याभिनीजीरिरुषांधिसानप्रतायीमागी, अनेअविशंभाप्र-
 रधीनार्थनाक. ५१ न्यारेअवकाशपांशुकोकांशंवरनाशमनीनेत्रे कश्चिगगताओभारानानी नित्यमेवकारेकोएसतनेभीतातोने.
 मागीहंकाइपुष्वकरीमेवाभवीषोएभविनेआदरणीप्रहणकरी. त्वापलीहोहागेनःहाळ तेनगरमत्तेनइ (कीभिका) कुपीनुं
 भाकरंलंकरवाधीनेतव्योकरनी भागाएगरीर्तवतागादधकस्मानउवहीमयो. नेवगीसंउंभादयाछेदणनेना एवोहंउंमंदेनो
 रातागोपुचगरीतगंधरागवाणी अंमनीकळेंअंमंनंदागाद्वर्षापीनीरुट्यो. नेदुयवलीतरानानालेकरनीचीचोभयेहोमएममानो,
 कोकांमोनेपिमानीनेत्रेगणनेनेने कबुटकराचेजामयाने माळवर्देनुनारातानीमेवापरियो. भादकारंनुंनेनीउपयानथी एतुंको-
 काउतुंकुचउपजुं. नेनेकरीनेदिगांदिमनंभकयां चिनाएकपोशानोस्वामिमुक्तयो अनेअविशेवैराओरानापणवगयो. अ-
 मसार्थवर्षाक. प्रविजराजोभगानोने विमरोपोपोपजनेमपयायेवोनीनचाइ ! एकदिवगवारद्वाननाथनी कोइमहापुनित्या
 पयागो. नेउजोईइमादिशिकरीने राताएवोशानोअनेहोकांशानो दुर्बमवनेमोवंपण्यो. त्मोनेमहाभियोल्याहेइमान्न ! पूव
 त्मममोगतपुनगरनोमुंनेनीराताहनो भनेआकोकाउनेनीप्रास्यन नागीमममनानुंयाप्रयो शिन्वद्वानराळोहवो. तेनावचगयी
 नेअनेनेनयागादकरादया अंभीर्जोद्वारकरादया नेनानामकारनोस्वनादिमयनीनमविषाभोकराची. तेरातयागुर्माकरीछे
 नेनेभीनपवनकराधुनपी नेनेनेभीर्नवनीतयापाधुनी पुताकरीनपी, नेनेदुर्भर (दृग्मेवपारणकरत्यामेग्यपुं) प्रतपारण
 कर्तुनथीनेनेरोशानोत्रन्यकोमदगुमदयांछे, नेमुप्रथोराशानाहसाधीपण अपिरुषोशानीभक्तिवदे नर्शनवोरुषगोभादिकनीर-

रत्नकरनारनेविषे मत्पुपकारीकेदनारोप ! तेपणकधुंछेकेस्वामिपतो विनेयेकनिच्छतप्रयुं. जेमेटिकधुंछेके कृतस्वामिनोसं-
 वंपरकरनारोने उचमस्त्रीनेपीग्रह करनारोनेलोभ रहितेनेमिषवताकरनारो पुरुषकोइकाबिस्वेद पापमोनथी.जोपण अकृत्यनेक-
 रनारमयेस्वामिकाइपण नबोल्लेनरयारेपणममवचनवेदनव्यथाकरे तोपणमेवकपुरुषपनिंतरांकिंतचिचवाळोहोयछे. माटोपोतानी
 मेढेप्रभासंज्ञावाळुंछे हृदयजेनुंएवीचिंपरीत कुंचीस्यापनकरनारी विजयानामनीसीनुंते प्रकारनुंदुष्टचिष्टितजाणुंछेतोपणसो-
 कनीरुपांधीस्त्रीजाणिमां अघटिनकरवापणानो संभवलेएमधारीतेनुंदुष्ट चोष्टिराजाणोपोताना गंभिरगुणवेद्वयारे पणमकासन
 कपुतेपणनीतिशाम्नामां कधुंछेकेबुद्धिमानपुरुषे धननोनाशययोहोयेते तथापनमांकोइप्रकारनो परितापधयोहोय ते तथायरनो
 माणसनंदुष्टचेष्टितने तथापोवेकइकठगायो होयतेतथाकोइजगाए अपमानधयुंहोयेते प्रकाशनकरबुंअनेजेनो रोपअनेसंतोपनि-
 स्फुटनपीएवोरजाछे तोपणतेणेंस्त्रीनाउपरवयोरपणरोपनुंफुटन देखाटयुं. पोतानेनत्वज्ञानछे तेणेकरीनेपोताना चित्तमांएम-
 कारनोविचारकयोंकि बहुधासर्वैस्त्रीजाति इपांनुंमकृतिवाळीहोयछे. तेपणशास्त्रमांकधुंछेके आमकारनीयस्तुतो कोइजगाएज
 होयपणधुधानहोय, केवाणीभोहोयनेतेवगेनहीं, ब्राह्मणहोयनेतंमंतोपीहोय, क्षत्रिहोयनेनेक्षमावाळोहोय, चायुहोयनेतेस्थिर
 होय, अग्निरहोयनेतेडाहोहोय, जातेस्त्रीहोयनेतेइपरिहीत होयएवीयस्तुशुंयणीहोय? नजहोय हवेत्यारपछीक्षुनाकांचनपुरमांअ-
 तिसिगुहपणकुंचीदेवापी तेषवाकरमासादमीचर गयोतेनेउपाहवानेप्रधानमनुस गर्वलोकरुपणसमर्थनधया. पछीतोबुवसहीत
 रामोनेतेमासादमांथी खेचीकादवानी आशाएतेमासादने उपाहवापणाकारीगरएकठाथया पणकोइधीनउपादायोनेचद
 छेदनकरवा, भेदनकरवा, कोवाशममुखआयुपलइपणालोकोपंढया. एवामंतेमासादनमध्ययंत्रमां एकाग्रपणेगोडायेलांसो
 काष्टेनाउपरपेडलापाततेपी अंदररेलाभतिशेउछळा, ओतेशुद्धीथना, माथाउपरयापडवापी अनिशेवकैरपादता, पां-

દિગ્ગજનનો પ્રાંતિચારુદેવકારે પ્રાચીનનકર્યાં. પૃથ્વેયયાદાસગુરુદેવે આપેલુંવાચાશ્રિતનકરું. પછીકલંકરરક્ષિતછે. પોતાનુંદ્રવજેનું
 પૂર્વોત્તેરાજાપોતાનાસ્થાનનાર્થાદ્યો અનેકોકાગનીવદાયશાળી અભિદાનવેવકારેયદાછે. કાર્યોપિદ્વિત્તેમેપૂર્વો વળાકાઝવર્ગેવરાગ
 મમુદિનેમોનધીમયમ આદ્યો ત્યારેપોતાનાપુત્રેરાગ્ય પ્રાપ્તું. પછીપોતેઅર્ચવેમોટાડત્તવવદે યેશી પ્રાંતમહીતદીશા ઝડેનમીખમાં
 દેવલોકમાર્ગનાંટાદેવતાના મુલનોઅનુભવકરી, પછીમનુલ્લખપાધી, તેર્વાપરાત્રાગદેવોશત્રજો. અનેકોકાગનોમોટીઅન
 વપર્ષીપોતાનીશિલ્પકઝાની ચતુરાદ્યથી પ્રાગૃધિવર્વામોટાપગનો વિસ્તારકરીવરાત્રાગંધોગરમાંથી નીકળોપટલેદીસાઝદ
 વળુઆયુલ્યશેષાથી ઘળેકાઝવારિયપર્મપાત્રી મોદેન્દેવલોકમાર્ગદ્વનો મામાનિકદેવશર્યાથી ચવીનેવોશત્રજો વનકારે
 તિનમતર્માકુનુજવળુનયાત્રિનપરમારમાંનીમલ્લિકાસ્વીતયાનિયમમાંદટવળુરાગનુંતેરુપદર્શનાચારનેચિત્રં આદર્શનત્રાળીને દેમાંધી

તિનમતર્માકુનુજવળુનયાત્રિનપરમારમાંનીમલ્લિકાસ્વીતયાનિયમમાંદટવળુરાગનુંતેરુપદર્શનાચારનેચિત્રં આદર્શનત્રાળીને દેમાંધી

શુદ્ધિવાઝ્યાંત્રોકો ! નેદર્શનાચારપાઝવામાંવ્યવકરો. ॥
 વપર્મકારેદર્શનાચારને ચિત્રેકોકાગઅને કારકંડંપરાત્રાનેનું ત્રપાલવાનકરું. દેવેન્દર્જનાચાર આટલકારનોછેત્રેવાયાનો
 અર્થઃ-૧. નિરંકિત, ૨. ત્રિઃકાંશિત, ૩. નિધિચિકિત્તમ, ૪. અમુદ્ગદ્રીષ્ટ, ૫. ત્રપચંદ્રા, ૬. સ્પિરીકરણ, ૭. વાગમલ્ય,
 અને, ૮. મયાશનાપદર્શના ચારનાઆટમેદછે. વર્માનિરંકીકરણનું પટલેશંકારહિતવળું નેદે, ૧. ગુરુ, ૨. વર્માચેકરનું નેપાંદેવનત્ય
 નિદર્શકિતવળું વળુંછેત્રેઅંધનાયે મંચામીતેનેપરીસા કરેલીગરીયુલમાનમે આધિકાનેનાદ્રાશંકી ત્રાળુંવેગમલ્યતેતોશ્રેણીક
 રાત્રાનુંદ્રશંતેરાત્રાની દ્રેવણમમકીતના દ્રવણનાનોચેલીનિકરીછે તેવવનદર્શકદેવેતની વર્માશનિઅર્થેવલ્લને પ્રદશકરનું
 વળુંવત્તિનુંરૂપ દેમાંધીનેનેનીમંચાએ પ્રશાદિકલર્યાછેતેનું કાલ્ય પ્રાપ્તકાનુંછે. તેકાલ્યનોઅર્થને વલ્લનેપ્રદશકરતા ચિતનીનાઝ-
 નેદેશીશ્રેણીકરાત્રાણ વલ્લયુંતેદેધિધુક ! આતારીકંચાગિધિલકેવલે ! ત્યારેનેધિધુકયોલયો કંધાનોકંધાનથી, આનોમાલદ્રા

चनानीनमामादमांकारी. तेकमुंछेकेकळावाननीतिकळामोटारुहोए पणवसाणवायोभये केजेकळासर्वशुहोनीशोमानाका-
रणमांडपयोमीपायछे. तेगुत्रयोरेपोतानिआसणपणानिजातिना स्वभावधीएकदिवसअंकारकयो. पछीएकदिवसकळामांच-
नुरएचोएकसारोसमृद्धवाळो जैनगुत्रधारकोइराजापासेधीनाशीने त्यांआव्योइनो. कळानामत्सरयीपिञ्चनपणावडेतेणेरानाने
जणाच्यु जेमकेकळावाळो, धनवाळो, विद्यावाळो, क्रियावाळो, राजानोमानोतो, तथाराजा, तथातपस्वोतयादानीगुरुपते
सर्वपोतानेतुत्यएवाबीजापुरुपनेसहनकरतानथी. कर्णनार्दुवळपणाथीलोभी एवोतेराजाएनवोआवेळो कळावानग्रहणकयोपण
उदहीएछीपधात्ताएकरीनेतेगुत्रधारस्वामकराव्यो. पछीराजाएसत्कारकरी तेनेविदायकयो पंतुसाधमिकपुरुहोनीसत्कार
अथवातिरस्कारतेनु अवश्यफळयायछे. माटेतेमनोतिरस्कारएजदुर्गतिनोसत्कारछे. पछीतेसाधमिकनेकरेला'तिरस्कारनुंपापतेनु
मायश्चित्तकयादिनतेरात्रा अनेतेगुत्रधारचेमरणपामी सुधमोदेबलोकमदिबतानीसमृद्धि भोगवीत्यांथीचवीने (पडीने) तमेवे
जणयेलाछोमाटेतेमकारनीअरिहंतनी भक्तिवदेइराजन् ! तमार्हआमकारनुंअश्वययं. अनेतेगुत्रधारेश्रहंकारकरवाथीतेनेदा
सीपुत्रपणुंमासयं. अनेजिनमंदिरमांभक्तिधीकळारुशळपणुंकरुंइतुं तेथीभ्रात्रममांअनुभपणुं कळारुशळपणुंमासयं. अने
नवोआवेळोनेसाधोमकळावाजपुरुष तेनेछघडीमूधीमिधपाधारणकयो माटेतमेनेत्रणनेछमासपर्यंत वंधीखानामोरेहुंपडयं.
अनेतेनेछोदवाधीतमोतेवंधीखानाधीमृदया. इत्यादिपूर्वभवनाकमंनुंतान्तरुं. तेकमुंछेकेयचिक, कायिक, मानमिकएवुंने
कर्मपूर्वकरुंछेतेसफळवीजनीपेठे धीजाजन्ममांनेकरेलाकर्मने सहसफळभापेछे. माटेवाळपुरुपनेकरेलापापनोटुपरिणापनाणे
छेतोपणतेनुमायांभितनधीकरनो तेअज्ञानपणानोमकाउआश्रयंकारीछे. एमकारनुंज्ञानीनुंकरेवुंमांभळीने जेपूर्वेपोताथीथयेळोत्र-
सनोअवपएवोभविचारेतरुपपापनुंमायांधननधीकपु तोतेथीमोटुंकपुत्रासयने एमविचारीनेनेरात्राए अत्राणपणामांथयेळोएवो

मारवानी जाळछेत्यारेसाम्राज्यं केशुंनुमायुधने मच्छभक्षणकरेछे ! त्यारेतेभिषुकबोल्योके मघपानकरती वसतेआध-
 णानेठेकाणैमपच्छ वापरीपछीए. त्यारेसाम्राज्योके वळीमघपानपणकरेछेकेशुं ? त्यारेभिषुकबोल्योकेहुं एकलोकरतोनी
 मारीसाखेडीचिदयाने जोढेद्वेनेकरंछुं. त्यारेसाम्राज्योके वेदयानोमंगपणकरेछेकेशुं ? त्यारेभिषुकबोल्यो केशुनागळाउपर
 वेपणदरनेकरंछुं, एटेलशुनेपणगणतोनी. त्यारेसाम्राज्यं के तयारेसाधुनेशत्रुकोणहोय ? त्यारेभिषुकबोल्यो केजेनायमां
 राधीएमेएवी सधिलीर्षीतोशेष तोपणतेमांछिद्रकरी एटलेखानरपाढेनेचोरी करीद्रव्यलावीएनेभमारा शत्रुकरेयायेछेसारे
 साम्राज्यं केअहोरेभिषुक ! चोरीपणतुंकरेछे ? त्यारेतेभिषुकबोल्योके जुगदुरमचापैसामोइएने माटेचोरीकरवीपडेछे त्यारे
 साम्राज्योकेतुंभिषुक यईनेजुगदुपणरेमेछे ? त्यारेभिषुकबोल्योके इंदरासीनोपुत्रछुंमाटे जुगदुरमंमारेयोग्यछे. ॥ १ ॥ पछी
 साम्राज्यं युक्तिनां वचनकरीनेनेमायुधने सर्वचातनुंनिवारण कर्तुंपछीआणळचाल्योसारे तोएकगर्भंवीसाध्वी (आर्जा)
 दीढीनेनेजोहमारी युक्तिधीठपकोद्रइपोताना यरमांगुप्तपणेलावी कोइनजानेमाटेनेनी सुचापदनीतमाम क्रियापोतेपोतानेइथे
 एकतिकरीएमकारे साधुअनेसाध्वीएवंगुं दुष्टआचरणदेखीनेपण साम्राज्यंजाण्युंकेआचे जगजनेनशासनवां अयोग्यकर्मानां
 करनारछेपरंतुबाकीना सर्वेमायुचारीवधारी, पूजनीकएवाछेपणएम नदीविचार्युंकेएकनो दोषदेखनामात्रवढे सर्वसाधुमांएवी
 अयुवतआशंकानकरी एमकारनीश्रेणीकरजानी धर्मनेविषेद्रनाजोइ एमनहोयतोधर्मनेविषे, लोकनेविषेपण सर्वव्यवहारना
 नाशनोमसंगआचे एमविचारतोतराजा उपरतेपरशिक्षाकरवा आवेलोदेवधर्तितो मसंघंययोनेअद्वारेयां चक्रेएवीरत्ननोहार
 आप्योतयादिध्यएवां वेदीरागळचस्त्रआप्यां तथादिव्यएवांविंकुंडळ आप्योएमहारेमुरुनेविषे निदर्शंरुपणुंकरयुं. धर्मनेविषेनि-
 दर्शंरुपणांमोग्यभट्टं आह्वानआमकारुंछे. कौशाम्दीनामेनगरीने मदीपशाळीगराम नामंनुमापहुंनेयां दामोदरनामिपिता

अने गोपानोपेक्षा नेंचें नापुन मनुष्य भट पुरेनापेक्षा प्रजापति, तेनी श्रीपयापेठेनाप अने पुत्री मुलप्रजा नानां इती मुनी पुरां नेगी पुरा-
नां छेडछोऊनाळ गणापतीने मुपधटना मातापितामणाय्या, अनुक्रमे सापरातो विनानी लक्ष्मीनामपापीन नीतिनामपरकपुंछे
केन्द्रधीपोषानेनेपण म्याररेनीनधीनने वीतनेपेरयाधीस्थिरछेदे ! लक्ष्मीपातांनुपरक्य ते रूप तनेपाण मंथ्याकाळप-
मंतरछेदेपतील्याधी तनीरछेदेधर्मान व्यभिचारणीमीनीपेठे रात्रीपरमृहीनेगती रछेत्पारपछीनेगुय भटनेगणीविपनिनु
रथानमृदादिदधारी मळपुंनेनामृवकमुंछे केद्रयरहितपुद्रपद्रज्ज्ञाने पापेछेनेकजावाळो पुरुष तेनपीअष्ट पापछेनेनेनगदिव
पुरुषपत्रजमाण वराधरपापेछेनेमनं जगापरसापरामापी तेनेवेरागनामयापछे नेवेरागवाळोपुरुष नांरुपापेछेनेनांकवाळो
पुरुषबुद्धिरदिग धागंछेनेबुद्धिरदिग पुरुषसगपापेछेमाटे द्रव्यरहितपुंणनं आपनिनुंस्थानछेए धार्यकागिछे, त्यापछीनेगुय
भटपानबदेरीनि पणएछेपागर पधमपेछानो, नगरमांधीनीरुळी वाररपंथनपरदेगवा भननेधर्मभ्रमण करीरुळीनेने
पागयाहभतेनाज पाळा आठवाग्यार पतीमारगिनपसळी एवीपोषानीमीने पुछपुंकेहोमये ! तेपुच्छीएवचारवणं पणवशीरीने
मिरांरुगो ! त्यानेनशीपोळींने मणमिग ! मळतिधीनअतिशे वगळणीविमळा नांमनेनमहामनीएटपदेरा तेळापवापो
दानरागिषारना मगमांमिममपदेने मेषारचंपारदिवगनी पेठेअनिकमरुगति तेराजमांभळीअनिने आधरपवापनां मुग्धभटद-
गीनेनेगीमयेपोळ्यो-हेनेनरममनं पणकरेनेलंकरनेहं पणतारांनेचोगुपीभउ त्यारेनेश्रीएजेव अतीचइशादि नननांविचार
मदेमसररुतोने मांमळीनेमुगपध पणश्रावकगयो नेगामनारहेनारविध्याद्रष्टि मांमणोएअनिंशे निद्राकरीनेपण नेवंजणद्र
दृपनेगरपश्राव रुवांपुळदिवममान पागमोअनिंशेडाहना ममुरधीपांनानापुत्रने लक्ष्मणाप्राम्णे निट्टी एवीअमिशोषनीकुं
दिता (१६) नीपांगनापया ओवेछेनेनमनं विधयाद्रष्टिप्राम्णेए अनिशोनीप्रणहेवापीष्ट ! अदिधीदरजा, दृग्जापमिंकार

तेजुने जलसावुं आप्युं. अनेने उपरांत कोटी रत्न धाव्यां. तेवाणी ओप गभक्ति रहते लक्षिने धर्म मार्गे सापरी कृतार्थपणे मरणपामी
स्वर्ग गयो, अनुक्रमे मुक्तिने मरण पावो. एम करि अन्य देवनी आकांक्षारहित पगाने विषे द्रष्टांत कर्तुं. एम करि देवीने भेद मंथन पयो.
हवेची भेद के छे के विचि किर भा कहतां थंम कळपां संदेह करीने. तेमंदे हथीरहित पणुं यं नैति विचि किर भा कहती पं चदेवनाना आ-
राधन मां पणाने श्रेणिः मंदेह पणुं सतेज फळनी माप्ति थाय छे पण मंदेह पणुं मने फळनी माप्ति यनीन थो ते उपर चोर अने भरदत्त एवेनी
कथा आ प्रमाणे छे श्रावस्तिनांमं नगरीने विषे जिन दत्त नामे मारो श्राव करेतां हतां, अने ते चपर मेष्टीना मंत्रं तुं साधन करवाथी
तेना प्रतापे विद्याधर नो पेटे आकाश गगन न रातो हतां अने श्राव एवेना देहे श्राव दिव मां अष्टादश मंत्र जोवाने नेगयो देराना एकर-
ली जिन मज्जने अर्थ मुंगी ही दिव्य द्रव्यना मुंगं थो अतिशे मुंगं थो भयां छे बख्खेनां एवो पाछो आव्यो त्या रे भवन दत्त नामे एक भिन्न नेण
विचारुं के शांथी आ अतिशे मुंगं थो मानसरी रवाळो धयां छे एम आग्रह थो तेणं छुं त्या रे नेणे विद्याना रळ थो निंदि के श्वर द्विप जं
इत्यादिक सर्व धृतान्त कर्तुं त्या र पछो नेमंत्रे ने विद्या मागी त्या रे ने श्राव के कर्तुं ते श्राव कथा येनेने आविद्या आपुं न्यार पछी तेणे
पण तेम न अंगिकार कर्तुं ते विद्याना माधन विधि पण कर्तो के सम किन अंगिकार करीने विद्याळी जिन पूजा करवी, पृथ्वि उपर शयन
कारुं, ब्रह्म चर्य पाळुं, नित्येण कर्तव्य सत्तमं, संसार नो मर्त्य व्यापार त्या म करवी, इत्यादि नियम पुं कछ भाम पर्यंत जिन परमात्मानी
अखंडित पुष्प वेदे पूजा करवाथी एकाग्र पणें मौन पूर्वक लक्ष मंत्रनो जाप करवाथी सुगंधी गुटी कानो लक्ष्मण हांम करवाथी एकांय
नीमिद्धि थाय छे. तेमां पण जिन सेवा कर्तुं पाछी काळी चौदशनी रात्रि ए द्म शान मां वृक्षनी शाखो नो चेष चार शीकां यं थो नेतेनो
हेळ एक त्रिकोण कुंड करीने तेमां त्रिनाल्य कडाना अंगार भरिने एक शीका उपर चेमीने आचिद्या मंत्रनो एक गो आठ वार जाप क-
रवीने तेनी कुं छे दीनां विद्याना दीका मां चिमवुं. एम चो अंगी कुं छे दत्तानी वसने आकाश गामिनी चिया सिद्ध थाय छे. पछी नो तेने तेज

प्रहारेमर्कं परं तृतीयां कानिच्छेदवानभयसरोविद्यामिदं न भक्षेनर्धभाग एवाफळमांसेदृक्करो तेभीतेनीनेअप्रिमांपटयानी
 बीकभीकं त्यो तेनीकाउपरचत्तेलोनीचंडनरीमयो पाछोस्वस्थभइनेनेदीकाउपरचत्तेयो एवाअवसरमांपकचोरजगरमांधीगा-
 तरपादीरखनीपंडीउपाडीलाआटयो पछवाटेदादीआनवाराजानासेवकोजाणी तेचोरतोवननाअंदरकोइजगाणयेडीमयो
 राजेमेपकोएताणुंक प्रातःकाळेचोरनेद्वान्छीनुंएमयाशि चारंगामतेवननेभीडीयेठा कुंदनाअप्रिनोउद्योतदेवी वेछाडीकाउपर
 चडउतरकरनो तेचणिहनेदेवीनेआंनुंछंएम तेचारेपछयुं वाणीआएजेहुंतेवुंमृतांतकणुं त्यारेचारेकरुंहेगनेआवेद्याकोणंआ-
 क्षीछे तयारेगेचोल्लयोकेमंनृकआयकेभापीते नारपल्लीनचोरंजाणुंक आश्रायकताचाचोळोछे एमद्रदआस्यातेनाउपरयइ
 तेभीतेचोरबोल्लयोकेभारत्तनीवेडीमृंमृणकरनेगेतारीविद्याआप पल्लीभननाळोभीपयाअनेवद्यामिद्विमां मंशयवाळाएवातेवा-
 णीआएतेमकयुं ग्रंथकारकहेछंहेलोमशीअंधपणुंछंने भाळोकनातपापरलोकना सुतरभीनिधेअष्टकरेछे जेभीजदबुद्धिवांछेते
 योतनुंशिअदिसअर्थनेजाणीदकनोनधी तेआमकारनीचंष्टाकरेछे ॥ १ ॥ तारपल्लीसत्तनेधारणकरतो एवेतेचोरएकडीका
 उपरवेभीविद्याने १०८ वारगडीनेमंयायेजचारेडीकानेछेद्वनकर्या तेअवखततेचोरनेदेवतानाजेवी आकाशगाविनीविद्यामिद्व
 धइ नेआकाशगाउडीचाल्लयोगयो नेअवदचपणमातःकाळेतेरमेपेडीनेउडेतेवनमांधीनीकळातराजानागुरुपोए चोरनीबुद्धियी
 द्वाव्योनंतराजापामेदृग्गया अनेरात्राप्राज्ञाआपीकेएनोवधकरो जेवामांअधुविमाल्इजायछं एट्यामांमारोविद्यागुरुतेवा-
 णीभोशुंकरेछेदृग्मंयचारीचोरआकाशगामेंआटयो तेनेतेमकारनोदेखीनेकोषयामंछा तेचोरेएकमोडीशीलाउपाडीरात्रादिकने
 तथामेवतोनेओतेशेआमउपजाल्यो ताराजादिकयेंआवीभवदत्तनेपगेपडीउळटोततारक्यो एमकारेमंत्रादितापनमांपणनिःसं
 देहपणुंमनेजफळनीमातिथायछं एमधर्मफळनीमामिनेधिपेवण निःसंदेहपणुंकरुं जेमकोइपनाळ्यनोपुत्रअल्पश्रद्धावाळो तेने

गुह्यउपदेशकयोर्वेदेवर्तुपूजनकरवाधीराज्यमळेछे तेवातेनेलेखोटीमानी. केमकेतेमकाळुंदेखातुंनधी मोटेएमविचारकर्योकेआ-
पणोकुळाचागळेपाटोनिह्येजिनपूजनकरवुं. एमपारीजिनपूजानंकरतो. तेनेतेजन्ममांतयाअन्यजन्ममां कांइपणफळधयुंनहीं, ने
राीरेपुणुंरुहयुं. भोजनादिकनोअंतरायययो, दुर्ध्यानधीमरणपापीयणांजन्मरुळयो अनेतेनोपासेरुहलोएक गोवाळीओतो
तेगुरुनीयाणीमांजद्रुअद्वाबाओहो तोणेछमासपयन्तजिननीपूजाकरी तेयतिनेछमासमांराज्यमळयुं अनेअन्यजन्ममांस्वर्गादि-
कनीयातिपर मोटेधर्मपूजेविषेसंदेहनकरयो एमकारेधीजोदर्शनाचारनोभेदकतो. इवएजगाएनिर्वजुगुप्सा एवोअन्यपाठे
तेपसेआशोअपेजेकेमापुपुरुपनो मळयतेमेनुअंत, मेळोवपजोइनेनिदाधीराहितपणेधयुं. तेमांएवजन्ममांकायोत्सर्गकरीनेरुहलापु-
निनेनेमपापेदेहाकांटासमंदवतिमां आमुनिनोतरदममळवेदेच्यासुछे अंगजेनुंएयोछे एमजाणीसंकोचपामतो एवोपुण्याख्यनामे
राजोतेनुंदष्टांतछे. एमकारेएमधमना षणभेदवरविशेषव्याख्यानअमारीकरेली आद्वप्रतिकमणमुत्रतेनीडीकाधीजाणजो. ए
मकारेधीजोभेदमंपूर्णधयो.

मथादेव, गुरु, धर्मनेविषेअद्दद्राष्टपणुंकरवुं तेमांमिध्याद्राष्टिपुरुषोनाविद्या, यत्र, तप, पूजा, मभावना, इत्यादिदीडेसतेपण
जेनीद्राष्टिमोहनपामेतेअद्दद्राष्टिकरीए. तेअद्दद्राष्टिउपरअंबटनामेसन्यामांए परीक्षाकरेलीमुलसानामे श्रविकोतेनीपेडेजाणयो.
एमकारेयोथोभदकतो.

मथाउपश्रंणाएटले मशंमानेपणलोकमां अत्यंतबहुगुणने करनारीछे. यदुधातेमंमवाढे सर्वलोकनोनिरंतर निर्याहेदेखाय
छे जेमकेपिता, काका, भाद, भायजा, पुत्र, पौत्र, माता, पुत्री, वेज, स्त्री, पुत्रनीस्त्री, मित्र, स्वजन, सेवकइत्यादिअने श्रेष्ठ, यणिक,
राजा, योगी, मोठीरुद्धिप्राजो, तेसर्वेपणमंशना करवाधीजबहुधा रुद्धिपाम्योछेउत्तमाह जेमनोएवाभायछे अनेपोतपोतानेसा-

ધપણવાકામમાં મમ્યકમકાર મયનકરેછે. રાત્રાદિક પળખીતકવિતાદિકવંદે મંત્રોપપમાદ્યા મનાજરજાર, ત્યાગ, કૃપાઆપી
 દેહે. કર્ણરાત્રા, મોગરાત્રા, ચિક્રમારાત્રા ઇત્યાદિકનોદ્રણત જાણ્યો. દેવતાપણ સુખિઆદિકવંદે વચ્ચાળકયામનાગમમદ્યા-
 મછે, અનેપોતાનાં શુકાર્યનેકરેછે. સ્મર્યંકોચરકાર્યમાં પણપટવંપરછોકના કાર્યમાંપણદેવ, ગુરુ, શિષ્ય, માચધિકહૃત્યાદિકને
 ચિંપંપમદારનોચિનાર જાણવોમાંટંત્ર, સ્વાધ્યાય, વિનય, નેવંવાયૃત્ય(મેવાકરવીતે) તથાગુરુપ્રશાસા કરેજાદુક્કર વિહારતથા
 વાદીનેદીનરૂંડિત્યાદિ ધર્મકૃત્યમાંડચોગ વાજાનોધર્મતેનામાયની થૃદ્દિનેઅર્થગુરુઆદિકે પણતેવંદેનેમંત્રની મંત્રમાકરવીતેકથું
 તેંકડપંચકળઅને ત્રપંચાઅનેમંત્રનાપ્રણવચ્છનો. પુરુઅર્થછે તેજ્ઞાનાદે ગુણનીમંત્રમાકરવીતે પંચચ્છનોઅનેતે જ્ઞાના-
 દિગુણનેવધારનારીછે માટેમોસંતાપન કરનારીમંત્રમાંછેઅનેવજ્ઞીમંત્રમાંજેઅલ્પ ગુણવાજોપુરુષપણમારા ગુણનુંત્રપાત્રનકાવા
 ત્રયંગીથાયછેઅને વીકળદોયેવેપણ મારાસામીપ્રમન્માન કરેછોતંત્રામમાંદુરધીર થાયછેઅંગમામમુંદરગુણ છત્તિગુણોનીયોગ્ય
 પરીપણમંત્રમાંને વચારેનપમેત્યારેદુઃખવંદે પ્રાપ્તથતાપ્યાનેગુણોને ઉપાર્જનકલ્પનો આદરકોળકરેતેમાંટે કોશિષ્યવિનયક-
 રીનેઆપેમેતેશિષ્યને ચિપંચેટચ્છોજ્ઞાનાદિ ગુણનોચ્છેદેવાયછે તેનીમંત્રતાકરવીતે પણજ્ઞાનાદિગુણે વધારનારછેમાંટેતેમમકિન
 નુંઅંગપણથાયછેઅને એપુરુષવગાદીતથા અર્હકારથીકોશુરુપના ગુણનીમંત્રમાનથીકરતો તોતેનાગુણનથી વૃદ્ધિપામવાઅને
 તેવોગુરુઆદિકપુરુષ રુદ્રમૂરીનીપંડપુનિજનનો અનેપોગાનાપ્રાત્પનો નાચકારીયાયછેતેઉપર રુદ્રમૂરીનુંઆલ્યાન આનકારનું
 છે. રુદ્રાનાંનાગચ્છમાં વારમસિદ્ધતાપુરુષા તેમાંમથમનોમાધુમ્મદગ નાપેવાદધિવાદ કરવાનીચ્છથીવાજોહતો અનેવીઓમાયુ
 મમાકરનાંમંપાશુર્મગીનવૃત્યાદિકપણી તપકરનારતપસ્વીહતો અનેશ્રીજોસોમીચ્છનામે શિષ્યનિમિત્તદાગ્ર (જ્યોતિશાગ્ર) માં
 પળોદીશભારહતો અનેવોયોમાપાર્ય નામેશિષ્યપ્રાપુનોક્રિયાને વિષેપળોદીશિયારહતો તેધીતેચોરનીચ્છોકમાં અનિલેમંત્રમાયદ

प्रतिनोदनाकरीण भवेमांश्चकारनामस्वभिरकरीण त्यापारकराकार्यनोवय प्रशान्तिहरावकाशितिनमनरूपलकृष्टाय
भास्वयेष्टकृतं जेनापयेष्टपायनोदोय ननेमोश्चयकरयाशीस्विकरीकरीण कसकोभेष्टद्विपेष्टमेष्टनयो ॥३॥
यदीमजमोवदप सकतायमिहो मयावधमकागमयेनेनु चामन्यकरपेष्टकेनेमने तेनेवर्षिष्ठवहोयनेनेआपये नेमा
मपिमिहकृष्टकेभेनाशाभु भननेनु चिन्तनमयानेहायणयाव्यावकआविका भनमावयावईनिमाणरो अनाविजपकरईनेनावाचाय
नयानेमांष्टकमीमायावना नयाकृष्टकपायणो अवे अंतथावपस्वीकथाप्राक, गृह, चिष्टपइयांष्टकनंग्रुआकंजनी अपेष्टाक
ईनितआवकादिचन पावनीशाकममाणेष्ट यमी नयावा रधानमनेजोइतो उपहरण आपमणिंणकरीन तमनूरय टपणं नमयदेनेम
कसय नमालेनेमांष्ट ॥१८, प८, वीये, नना चयणानाअभरवभी माभामांष्टयोमीनापणसेयमइयोम कसचोनानन्काळ
यागपयेमणं माभन ॥१८०॥वेत्यामावतथावाटयोमी नयानंवाधमअमीकारकम्यार आ ॥१८॥आ ॥१८॥नेमनो रम्यजनपायेमेमा
नोकर ॥ नयादेनेमनेनोकर, पावन, जोपय, यमांष्टनने आपवादी इतिपणुंकरसु भनविजपयभीने मयावपस्वीनेनयावाकनंतथा
गृहजनभा आचारनेनमयावपण ॥१८॥ नधीनयमनामावनपांवनयापयेछे, अनेनेमथमधीयंयांष्टअंशय नरदीष्टदपणंअपेष्टो
स्विकमययानाइमकर ॥१८॥पायणनेनाप ॥६॥नेपाप भननेमयानमममां विष्टदेनावाभयतांननाहोय नापणंनोतनदा-
तनेनेपांमयेयांष्टनेनेपांनाना पकर ॥३॥यमाउमस्यथाहोय कसमाणींनेमनुंइतिनकरं अंनयमांमनाउमयांष्टक ॥३॥
नेपुकरपेनेमपणेयोव्यावपावभावर, एत, पोमनइत्यांष्टवेत्यानाडीनेने-
पुकरपेमादिकेवीर्याहोय ॥३॥

दिवादीयविरजीमनिवेच्छे मयुषोपपन्ते, केमरेगुणीवसा ज्ञानावप्रमदिरिक्ताउदरद्वारसंशुभेयुषावनिनेतृदिक्का-
नीतेनेमिभनरमरे धामिनेउपसाभारोतेनो ममारनेवाशरनाते, ननादीन्यमोक्तनासु त्रागकुंभाते अने
वामसगनी पोमानेवाञ्जानवी मांठ मेमाधमिरपुमपने विपरेरेलुसाभन्य अमुंयउ पदसोटपुमरककुछे, एवदामिदत ग-
धीनोमयं ह्येधरो.

एवमपुनताबिरिभंरकवददुसरनु तेनोवपञ्चिवाकमामिनु आनक गृत्ताकउक आरजव्यावरणारपेना दृष्टाउपक्या
त्योकिनेवावेकवदेनेने एवोहतावेगुसाअरंमुंदरदेली एगेदुनिनादनगानोरेष मयनेउदगपहया एउप्रनतागवधने
आनकेनेमिभनरमरे धामिनेउपसाभारोतेनो ममारनेवाशरनाते, ननादीन्यमोक्तनासु त्रागकुंभाते अने
वामसगनी पोमानेवाञ्जानवी मांठ मेमाधमिरपुमपने विपरेरेलुसाभन्य अमुंयउ पदसोटपुमरककुछे, एवदामिदत ग-
धीनोमयं ह्येधरो.

तथा मया यना कहेना त्रिनद्यागमननी अविशे उन्नतिकर्गति अने ने उन्नतिना करनार माचननी कादिक आठमकाराना गुरुणा
 कदाछेने आठेना नाम, १. मायचनीक, २. धर्मकथिक, ३. वादी, ४. नीमितिक, ५. तपस्वी, ६. वैद्य, ७. मित्र, अने ८. कायि.
 एवमायचनीक तेमचन(द्यात्र)ना करनार गोतपस्वामी गुरुमादिक ज्ञानवा, धर्मकथिक तेगालिहाना यरणाचारवंपमुधीरे-
 ल्याने निने देन दश गुरुपादेमा तवेषध करमाने नियमवाळा श्रीने दीपेण अने श्री आगरमाने मनिचांध करनार खलपटी मूरी आदिक
 पुरुषा ज्ञानवा वादी गुरुपांतो गृहवादी मूरी, मल्लवादि मूरी, वादीने नाळ श्रीना तिममूरी नेवाक्षिंदवमूरी प्रमुपगुह्योना ज्ञानवा तिम-
 गृहवादी मूरीने स्वरूपगिदमंनमूरीना तवंधमांयधकसुंछ अंनमल्लवादिनोमंचध आरक्षिण्छीए भृगुकच्छ (भरुन) माचोद्धम-
 नागुद्धनंदनामपुरुष विंहरासादवेद त्रिनानंदमूरीने जीनीजीपोने मूरीयाज पामीने वल्लधीनगरीवा आळपा त्यापोतानीं देन द-
 हंभदेवीए अनीनगन, यसअंनमल्लए नापनाअणपुत्रमहीन दीसालीपेळीहनी अने तेअणपुत्रोअंनने पंडितोअयाहता. तेवामल्ल
 यादीपुत्रविशेष करीने पांढरहता. त्यापल्लोपांचपापूर्वभी उद्धारकरंनुने अविष्टागकृदेवेमहीन पंहुंद्वाद्दशारनयचक एनापनुं
 पुस्तककेजेनीएक एक आरामले आदिने अलं चेत्य, गुरु, गंयनेमनीएनादिक मोडाउरपचेतहीन यावीने आपोनेने आरामणरा
 योग्यतयाचाचरा योग्ययाय. एवंमहामाभायिक पुस्तक, पुस्तकना भंगारमांहेतुने पुस्तक कोइनेपणनेदेवाहंनुं पंहुंद्दछिभदेवीना-
 येमाजीनेगार्गपेठे भयापणररीनेगुरुए अन्यजगाएविहार कर्पोहता. तेममेकांतुकभी एकने जदमल्लवादीए नेपुस्तकउवेदीचा-
 चरापांहेतु, नेमाप्पुं आठुंकोर्गव, नियम, भंगनेष्टनिनेनारहित पणाधीअनयंछेएय आचार्य(एकमुंछेअने जैनगासनभीअन्य
 ज्ञानमनुंछेतेभी वैयर्थ्यपणुं(विपरीतधर्मपणुं) थायछेएनाअर्थवाळी प्रथमनीगाथा मल्लवादीए चांचीपट्यामां शुनदेवीएयावी
 नेनाहायमांभी पुस्तकहरणकथु. तेभीने अतिशयेद पाम्योतेवातेनविधाए तथासंगळोकोणणी त्यांतेमनेयणो उपकोदीपोप-

કોઈપણ કારણને પુરાત્ત્વ નીવાસિને અપેક્ષકર્ત્તવ્ય રૂપે અને મરનાદારણ્યાદિકિરૂઠ રાતરતુરુમત્તજકરવાદના ચો
 દાખાસીવાજનુંકરની સમ્બંધેયગાંઓએ અધિશેઆદરકરી ચિકિત્સાની.વી.કુષ, દરોડન્યાદિકિરનય) વરાયેગ્રહજકરત્રી. ત્યારા-
 છીમંચમેરોએ આરાધનકરેલીબુદ્ધદેવીપરીક્ષાનંધર્વે દર્શાવેલમર્યાદાએ અગામીદાનજગત્કુરારોને આકાલપાગદોપજનું-
 કેવિદાન(દિવસનુદીર્ઘિ) : સ્વામીમત્તવાદીએ સદુકેન્દ્રલાઃ(શાસ્ત્ર મિષ્ટસમુદે) નકીલકારિનારીતી ગચારહોદેગીએ આતિનેપૂ-
 રતુકેકેત્તવેનિમિષેલીકોઠિ) : દ્વડમયોતેદેવીચોવી ત્યારેમજ્જવાદીચોલ્યાક મુદ્દપૂત્રેન (ગોટરીનીનાંચે) આનકારનાંતનગમ્યા-
 સદીનેતીચાણા કદિનોરેરિએ મત્તકાલપમજ્જાનેકપુકે મુંદરામાગ્યદારંદકુરારી ચોલ્યાકેનયત્તનુસ્તક આપોલ્યારેદેવિ
 ચોનરેદ્દેવ મત્તકાલકારાલીમુદેરોલા આનંદેત્તપદ્મચરેમોદે મધપંજનેતુરંચેનીઆર્ષો ચાર્ચિ.એનેઅનુમતિનું નયત્તકરત્તેરમ
 કીપંચાસદિવસપાણી તેષ્વરંદેરીનામઆરથી ૧૦૦૦૦ શ્લોકનોનયત્તકરનાંને નવોમ્પ્રકર્યો જેનેનુચિરણ(ટોકા) નાનીનયં-
 ળકેદેલીસાધારેમર્ષે પરિનોલીદાસપાચ દુર્લભપુ.પણીમંચર્યોકોએ તેપુદ્ધકનેદાપીના સંપ્રકરમગ્ન્યાપન કરીપોટાટુમ્પેમરી-
 નંદકુરારીદોરકુખી નગરદાંચેકકરાદ્યો. પત્રીમંચલોકેદ્દકુરારીની તાર્યનાકરિતેનીપામે આનકારની મધવગાયાલ્લવાતી
 દેવોઅર્થેકત્તચકરદે ઓલ્યાઉમવદ્ધપનિરાતી કુતુજેજેવ્વલ્લપ્પણરદે જેવરાત્તવીર્યોમદ્ધપના અનેતિનચત્તન કરીઆકામન-
 ડદામુદંભાભાત્રી સલ્લકારોનુરીત્તચંગા રેતેઅનેમ્પ્રજીનયકનાના માર્ગ૧૨૪૦૦૦ શ્લોકનાપરિણાજવાનું પત્તચરિત્ર (મપચ-
 િત્ર કરાત્તપુંખે વરાલ્લદેવદાપારેલોને ખોરિલાપરનાદનું દયાકરણ અનેન્યામતેચે કરાદ્યાંઅનેવસનામા પુરીપામેઅટ્ટાંગ
 ચિરિસંનેરિયાકારીમે મુદ્દરાગાંદેકુરારીને દોશાનામુરીપદર્ષી સ્થાપનકર્યા. અનેમરુચ્યાંઆત્રીકુદ્દાનંદ નામેવોલ્લપના
 રેરિરોલીયાએ ત્તરાત્તચરેત્તકર્યો. અંતેરેત્તકરંપચાર્યો ત્તમ્પુએકેનયત્તકરના અનિનાપચકાએછ ત્રિવિમત્તારકર્યોદેવેવલ્લ-

वादी एते जे नृपसक्या एतानेनुधारणकरया नममर्थयतो बुद्धानंद वादी तो पोतानेनेनुं स्मरणनयचने अर्थसाप्रिण मदीभीपोताना
हथेल्यनोहता. एकाद्विगजेळपवानुं विस्मरणपवाधी भित्तो नेदयामेयो हृदयमांघणी मुंनवणपवाधी दृष्टकोट एनामनोगेग
भयोनेथीनेमरणपाट्यो मातःकाळ शासनदेवी एतेवान तणावीनेमल्लवादीनाउपर पुल्लनोवस्माटकर्यो 'अनेराजाण' 'वादी' ए
प्रकारनुं विरुद्ध आप्णुं, नेदीद्वयोकांनेपोताना देशपाथी कादीपूरयानेकररीभी आटपातनभी अंन बुद्धानंदनोमभेनेदृष्टयंनययोने
मल्लवादीनाकरेया घेग्रंथनो अघिष्टायक देवयाने एरांस्त्रांके कोहनेनेग्रंथवाचराज देवर्ही एमकारनामंघंय प्रभाव करारयादिक
ग्रंथनोचिपेछेन्यांभी जाणजे, अनेमल्लपारीराजशेपरसुर्गपकरेया मयंभनेविपेनो धामकारेछे नेगुजरंदेवमां मेटमहास्थाननागे
नगरमांदियादित्यनोमे धामपनीमुखमानांम पुत्रीहती अनेतबाळयिपया हतीतेणीएगुंनोमंघ तपवाभीः नाकरुण ययेयापुयं
'देवपुप्यनुंरुपरारण करीयळाकरेते विचवानोमंभोगकर्यो नेगुंनोदीद्वपमाकिहोवाभी नेविचवानेग.रेखो पितापतेरुग्याने
पणोठपत्तोदीपोपल्ली जेवीयातहतीनेवीपिताने कहीतागळोज्जाभी नेनेवल्लभीनगरीमां पोकरीदीभी नेगीएएरुपुत्रनेपुत्री
वंगंयाधेउत्पन्नकर्या. 'अनेनेवेनुंदिद्वयरूपहनुं अनेआठवर्षनांभयां त्यरेछेएगालांमंभणवा मृयान्यांछोकाराण वापविनानोछे
पुदीमट्टरीकरी नारेतंणपोतानी मानीपांमे आवीपितानुंताम पुष्टमुंत्यारेमानाएरुनुं केहुंजाणतीनभीपुं मानानुंरचनमभिळी
अनिशेवेदपाभीनेजे मरयानोआरंभकर्यो. तेचपनमृयंदेरेमाधाग आवीनेकडुंकेहेपुय । हुंनारोपवाहुंअने जेतारोपरमवकरे
नेननुंकाकरेमारीन एट्यंनेनोनाग्रधो एवोवरआट्योपळींजळोकरो मट्टरीकरेतेनेएककाकरोमारोपुट्येपरे. पत्रकारेतेनेजनी
पाळकोमार्यात्यारे तेचवल्लभीनाराजाण तेनेयोळावीपणो तिग्मकारकर्यांत्यो० तेजेनेराजनेगारीनेनेनुं राउयळपोताराजायइ
खेडोनांशियादित्य नापधीजगतमांमिगद्ध भयोनेनेजैनीरोवाभीनेजे अमुंजयदीर्घनोउद्धार कराव्योहंनेराजाण पोतानीयेने भ-

रुचनारात्रासंघोषपरणाशी तेनोपयएमल्लहोएक दिवसमोहातिदेशनोत्याग करेएवीमतिज्ञापूर्वकचल्कभी नगरीमांरौद्ध्यो
कोत्तपाथअजमापुभोने वादययोदैचयोगधकी चौद्ध्योकजीत्याअनेमवै अजनामाधुपरदेशमांगदा, नेज्यादित्यराजापणवो-
द्धयपोअनेसयुंजय भिर्याक्रयभेदवनी मतिमानंतुवुद्धनीप्रतिमाछेएमकरीतेचौद्ध्योकपूजताहता अनेनेनीद्धेनेपनिनामणपछी
वैराग्यपापीनेपोताना पुत्रेमहितसुस्थितनामे आचार्यपामंभावीदिसाहीधी एकादिवसमल्लहोवनातानं पूछुं-केआपणोनेन
मंपेकेपभोहोथपोछी त्पारेनेणीएरुपुंके माधुमवैपरदेशगयाछे इत्यादिसर्ववृत्तांतक्युंन मांमळीकोवयापी चौद्ध्योकनेजैःनवा
नीतेपेमतिज्ञाकरी अनेपंचतउपरजइ आरुंनपकवुं तेवत्तचामनदेवीएपूर्वै कमुहुंनेमपरीक्षाकरीममस्त भईनेनेनपचहुंनु
रनरुआसुं,नेनेनीचे भूमिउपरसूठयानोनिपेध कयैतेपुस्तकएकदिवस पृथिवउपरमुकसथीरोपकरी नेदेवीएरुपुंकेहुंताहुंमां
निधपकरीउएट्टेहुं तारीमपीवरहीमपण नेनेमदयशदाननहींआपुंत्यारपजीचौद्ध्योमाधेवादकरनांउपाहिनानेअंतपचौद्ध्याचायेमर
णपाग्वोइत्यादिजाणहुं. बल्लभीनोनासथवो एममथमज्जानीनेमल्लवादी मुसीपोतानापारिचार सहीनअन्यस्थाने विहारकरीग-
याएमरुहारेमल्लवादी मुसीनोमबंधमंपूर्णधयो.

एवैश्रीशानिगुरीनोमबंधकरेछे धारापदमल्लमांश्रीविजयसंयसुरीनेपाटे श्रीशानिगुरीधयाइता. अनेअणहिल्लपुरपाटणमां
श्रीभीवसाजानीमभामां कर्वादेचक्रवोवैएमकारतुंविहृत्पाभेछाहता. एकदिवसमिद्धयपोछे मरस्वीनमंजमेनेएवाधनपाळपंडित
माळयाभीपोनानोकरेलो निजकर्मजरीनामनोग्रंथनेने तेमुसीपोतानागुरुहता मोटेनेनीपामेगोपचानेमारुआख्या. तेवतनेगुरु
कोइदेवतानुंमपथकरताहता. मोटेबारणेचेंठेलोएकनचोनानोमिस्य तेनेएककठिणश्लोकनोअर्थपछयो तेमुल्लउकमापुएतोत
महाज्जेनेनीट्यासया, उपन्यासपूर्वकरणीमरमकरी. तेनेसामळीचपत्तारपावेछो धनपाळपोतानादेउमांमंजने गुरुनेमाळयामां

आग्रहपूर्वकबोलाव्या. तेमुझेमाज्जरापांजनांमार्गमाग्रीण सरस्वतीपुष्पकुण्डकेतमएकहाथउंचोकरशो तेवचननपारीसंयथिचादक-
 रनारयादीनकाज्जनसपरदनेभनेत्रीतांज. पछीनेगुणमाज्जरापांज्या. तेवचनभोजरात्रागानगभीपी पांनगाउतेयुहुनीमामा
 मया. भोजरात्रनाकोइभीनत्रीनायण ५०० वाटीपुं पोहता. तेराजाएणएवीमनिष्ठाकरीइतीके आयादीपांथीजेकोइस-
 मर्पपुष्पभावेअनेएकवादीने श्रीतेनेएकज्यामर्पिया आपवा एवीरीतेजेज्यावादीजीने एट्याज्यामर्पिया आपवा. पछीतेवादी
 मोषोनीमांभेभंजरात्रानीमपप्र आग्रहिनिगुरीत्रीनांवाटचान्यां. छेवटत्रतांगुरीपुष्पायउंचोकर्यांके तरतनेवादीननिपट्योभने
 श्रीतापो. एवीरीने ८४ वादीपुष्पनेजीत्या, तां ८४ ज्यामर्पियागजाए आपचानायया. तेजोभोजरात्राभयपाम्योके आसु-
 रीतोवारा ५०० वादीपुष्पपोनेनधेजीवील्लेने एतुयांगेएकदिवसभगपाज्जनीमंवाथे राजाएविचारकर्यांके हवेआपनेकेगकरु.
 भनपाज्जवापदेसराट्यांके तेनेमकारेएगुरीनुंमन्मानकरीने एगुरीनेविदामकरशोमोळोकर्मानपारी आचरुकांइकपणरेइते. का-
 रणनेएगुरीयादकर्यानेमोटेकोइजगयाण पोतानींकेजतानधी आनोमकभाशोपयनेवास्ते आग्रहभीबोळाल्याहता. पछीतेवात
 राजाएकपुष्पकरीभनेककुंके नामभीतोएजांनिगुरीकरंवायले परंतुसादीळोकोनेतेवेताळमयानेछे. तेदिवसयी आरंभीनेवादीवे-
 तालकांभिगुरीएपकारनुंनभजगनमोचिरुपानथगुं माज्जनाणकज्यामर्पियागुजरतना पंदरहजारपैआनीयरोवरयनाहता.
 एहीसायेगणतमाज्जरापांचोगादीज्यामर्पियाना गुजरतीरुपियायस्यामनेपाठइजरायया तेगुंरुनेप्राव्या. गुरुएतेद्रुपवेडे
 माज्जरापांजरायामर्पप्रांनिदिस्य (जिनपीदर) पंचाव्यां नेकर्यामोधीनेआलयापछी पोनेरेहेनाहतातेथारापदनगरमां ४०
 हजारनुंनगरकरादगुं. भनेदेवकुळितादिकपण तेमभीजकराट्युं. एकदिवमपाटनानोठजिनदेवनापुत्रने मपंदशयगोहतेनिमां-
 निवक्रमोकोएतेनेमीवाटगानी आजामुदीधींध्यीइनी नेस्पदानमांदाटवाते नानांछोकरतेनेखाढामांमुवाडेछोइतो तेवचनआसु-

गया, त्वारेनेदीपराधीप्राचीने गुरिनेउपकेदीपो. न्यारेगुरीशोदयाके भाजनोउभासहेवाभी माराचंयमदुःगताहता. तेदुःख-
 भीचिस्मरणायं न्यारेदेवीचोळीकंठपादंआयुज्यस्यमामनुंछे. त्वारपछीनेगुरीपोताना यणाधिदान १२. गुरीमये १ गुरीने
 वोतनास्यानमांल्यापनकर्या. अनंतोतरेवतापळ पंचमउपगनइ २५ दिवसनुंअननुनकरीमंचन १००३ नाचपमांदेहनोत्यामक-
 रीवैमानीकदेवतामया. पुनकारेनांनिगुरीनांमंथंपुगोपयो नेश्रीयादीदेवगुरीनुं गृत्तानतोवष्टुधीचलयातंछ. अनेनेमिजिकनो
 श्रीभद्रयादुस्वामीमपुनजाणया. भद्रयादुअनंवरगहमिहिरशेसगमाएहता. भद्रयादुनैनीहता अनेवराहमिहिरराजानीमयामांमोटा
 पंडितहता. त्रेपनीकंळीआजवाराहीगोंहताममिदंछ राजानीमयामांवराराहमिहिर एवीप्रतिष्ठाकरेहीहतीके आमामंकुंडालुंठ-
 रेळीगृळीमांयावनपळुंमळपटदो नेचपनभद्रयादुस्वामिंपराजानेकहायुंकेएकावनपळममाणनुंमळपटदो, अनेनेकुंडालामांनही
 पडेपणकुंडालाना कांठिपटचेपछीभद्रयादुनाकद्राममाणेत्रवान गहनंनुंकारणएवुंहुं केनेभद्रयादुएपवी कलयनाकरीके वाचनपळ
 मळभ्राटेउचेभी पढतांमोंयनीउपर आवतांएकपळमुकादो नेनेवसुतवायुएवीथोशे केनेवायुनाजोअभीने मळकुंडालायारण
 पढमोएवीकल्पना करेअमीमाटे वळी वराहमिहिरराजाना पुत्रनुंमोंवरपनुंआयुज्य निरणकगुहनुंने थिळाहीपकीनेपुत्रनुं मरणयने
 पढोनिर्णयकर्योहतो. त्वारेभद्रयादुएएम कर्मुकेनेथिळाहीना पुत्रभीएपुत्रनुंमातादेवतामां मरणपनेनेममाणे नेवानथइ (राजाने
 पेटुप्रथमयोत्वारे नगरनामवेंछोक भेट्छनेमयाअने त्यागीपुहोआधीचांद देवामयातेवसुतकोइ आवेकेमद्रयादुस्वामीनेकपुं
 केआपणेत्रवुंपटे त्वारेतेवोल्याकेपुत्रनुं मरणसातादिवसमांथिळाहीजेवा पुत्रवाळीभीपटोस्वार पछीनेराजाना चितनीसमाधि
 करवाचासेनइ उपदेउकरयोएमायुने पुनछेपरंतुपुत्रनम मांमळीनेवयापणीना उलयमांनुंनुकनथी. नेवानराजाएमामळी
 मारेनगरमांधीनमाम थिळाहीआंछाळीने कादीमुकांभीपछीतेपुत्र सातमोदिवसपुनेदो हनोअनेनेनाउपरथिळाही नेवामोदानी

गया, त्वारे ते देवी पराश्रीष आचीने गुरिनेटपकोटीपो. त्वारे गुरीचंलवाके आज नोउभादेवाभी वारावेपगहुगनाहता. तेदुःख-
 धीविस्मरणधयुं त्वारे देवीचोळीकेनमार्दभागुव्यतमासनुंछं. त्वारपळीभेगुरीपोनाना घणाधिदान १२. गुरीमध्ये १ गुरीने
 पो नानास्थानमास्यापनकर्या. अनेपोनेयताचळ पर्वतउपरजग २५ दिवसनुंअनशनकरीमंवन १.०९६ नावपमादेहनतेत्यागक-
 रीविमानिकदेवतागया. एमकारेक्षातिगुरीनोमंभपुरोभयो नेश्रीवादीदेवगुरीनुं दृत्तांतनोवहुपगीवसवातछ. अनेनेमिभिकतो
 श्रीभद्रयादुस्वामीमपुजजाणया. भद्रयादुअनेवराहमिहिरिषेसगाभाहना. भद्रयादुभैनीहता अनेवराहमिहिराजानीमयामोड्या
 पंडितहता. जेमनीकंठळीभाजवाराहीगोहनामंमिदंछं राजानीमयामोवराहमिहिर एवीअतिष्ठाकरेळीहतीके आमाफकुंडाळुंऊ-
 रेळीपुळीमांवाचनपळनुंमच्छपढेने तेवपुनमद्रयादुस्वामिपंराजानेकहाव्युंके एकावनपळममाणनुंमच्छपढेने, अनेनेकुंडाळामांनही
 पढेपणकुंडाळाना काटिपढेपळीभद्रयादुनाक्याममाणेजवान भयंनुंकारणपंहुंनुं केनेभद्रयादुएपवी कलनाकरीके वाचनपळ
 मच्छभाटजेउचेधी पढतांमोयनीउपर आकतांपदकळसुकांशे नेतेवसततागुएवोपदे केतेनागुनाजोरधीते मच्छकुंडाळायारणे
 पढेपेपवीकल्पना करेळीमाटे पळी वराहमिहिरराजाना पुत्रनुंमोवपुंनुंआपुप्य निणंमकयुहुंनुंने चिळादीयकीनेपुत्रनुं मरणयदे
 एवोनिणंमकयुहुंनुंने. त्वारेभद्रयादुएप कनुंकेतेचिळादीना सुतधीपपुत्रनुंमातादिवसमो मरणयदेनेममाणे तेवातपर (राजाने
 मेपुत्रमयोत्वारे नगरनासवेंळोक भेटळदेनेमयाअने त्यागीपुरुषोभादीवांदि देवागयातेवसतकोइ श्रावकेभद्रयादुस्वामीनेकनुं
 केआपणेजगुंपटे त्वारेतेवोल्याकेपपुत्रनुं मरणसातदिवसमांविळादीजेचा सुतवाळीभीयदेत्यार पळीतेराजाना चितनीसमापि
 करवावास्नेजइ उपदेच्छकरचोपसायुने युक्तछेपरतुंपुत्रनम सांभळीनेवयावणीना उत्तमभोजनुंयुक्तनपी. तेवातराजाएसांभळी
 यारेनगरमांभीतमाग विळादीमोझाळीने कादीमूकावीपळीतेपुत्र सातमेदिवससुतेछो हतोअनेतेनाउपरविळादी जेवामोझानी

शास्त्रादींश्चेत्स्वीतेनुरनमास्तान् नो मरुत नीचेष्टुचिउपररुत्वा. एवं दिव्यशक्तिर्दीप्ता ह्यु. तेथीयोदोहाहास्तराश्च दिव्यस्तर
 पाग्यो धनेरात्राश्रितो भेदत्वाब्धोपयो. नेउवी आवीनेतेषु निनाचरणमपह्यो. त्वारेतानाप्रमार्थनाकरीकमुंके हेयोगिगुरुय । आ
 मास्तपोनेत्रीरादो. त्वारेतेउपाध्यायनीचोत्पाके ओएस्वाम्याद्वान्जनीसाधुयायतोहुंजीचाहुं. राजा, मथानचिगेरेसर्वेओकोए
 एसातकबृहकरी. त्वारएउतीते. उपाध्यायमीएथोळीसोटीफेरवी तेथीमर्वेपाथपेतिपोतानास्याने पूर्वनीपेउहननिमययां. तार
 एजीतेमर्वेमास्तपोएगेनदित्ताहीधी नेरात्रादिकमर्वेजैनपमीथया. तेरातमांभळीआयंतपुटाचार्ये पोतानास्याने श्रीभेन्द्रगुरीनुं
 एसापनकरीरशर्मोपथार्या. एस्करेआर्यत्पुटाचार्येनो मबंध्यो. हरेश्रीजीवदेवगुरीनेमबंधकहीएछीए. वायटनामेपोटा
 एसानमोउठमर्देवनोपहीधरनामेपोटोपुनहनो तेदेसांतरमांभ्रमणकरनोहयो. तेनेदिगंबरलोकोएथानेचोधकरी दित्ताआगीआ
 वार्यपदमीत्पापनचरेलोहतो. दिगंबरलोकांएनेगुरीने परकापमवेद्यादिकविद्याओपणआपीहनी. तेराठनोवीनोपुत्रमहीपाळ
 नादेहनो. तेनेपोतानाभाइनादियोगथी बैराग्यपामीभेत्तावराचार्यपोते दित्ताहीपेंछीहती. एवेआचार्यनोपेळापथयो त्पोरेतो
 आप्योवेगथानेनीसाताएभगुद्दआहासदिक दिगंबरनादेखादीशुक्तिवदे भावेचोधमळाओवोनेदिगंबराराचार्य भेत्ताचरीययो
 अनेनेगुरीपदवीपथया एछीनेजीवदेवगुरीएरानापथी अगतमोमसिद्धपया. पांचनेपतिनापार्वोरेमहीनचिचस्ताहना. नेवसत
 एद्वयोनीध्याएयानवरतआरीवेउं. तेयोगिमिपचोगुणहत्तेकं पोतानीजीवहनेपळांठीनीपेउवाळी हवाकवाधीव्याख्यानवाच
 नारनीश्रीपास्थंधीआय. अनेओहमाचनीमस्तकनुंचुणवंधीने तेनेपोमेकरीराखेहुंजेना मस्तकउपरनचिनेनेचशयापवो
 वेदुएपोगीहनो. तेथीदिपावाज्यानेतरकाडजाणीलह श्रीवदेवगुरीएनेनाआमनमोएवी रीतेस्वभनकपोकेतेनाथीनहलाय. नयो-
 हाय, नकाहयाय. एछीनेनेएवोचदस्तादेपादीपोतानो दिव्यकरीळीयो. तेजगापमांपलएवेनामेपकतोउहनो. तेनेमूर्धमग्रहणं

पूर्व आद्युत्पत्त्यारंभेन अर्थ एतन्वयानायाखरुहपियनोसंकल्पकर्मो. द्वास्मानलोकोनिष्ठं त्वारंभे ओषकं केयकृतीचापरो. ते
 पश्यन्तेनेयकर्मो एकदादत्तलेयकृद्विपुलाहीलागवाधी एकमोटोसंपदयो तेनेत्रद्वाम्भणलोकोपज्ञाहत्याकृतीचंदयकृद्विपुला
 नादयो. तेजोह्योकोपज्ञाहाकारशब्दकर्मो. त्वारंभेत्वास्मानलोकोयेल्याके आयकर्मामर्णपावेस्वर्गजायछे. त्रैलोक्यातमाभ्युपग
 योतानाअंतरमावसाधाननयुतंभीतेपापनुं मायाश्चतद्रास्मानपांमपायुंयारे द्वास्मानोएकंकेएगर्पनाममाणयी यमणासुवर्णनो
 एकमोटोसंपकरीद्वास्माननेआपो तंयीएपापनीशांतिपद्ये. पछीश्रद्धावानशेडे तेनकारनोमोटोमोनोसोपकराव्यो. तेसंपनुंआमं
 प्रणकरीपूजाकरी. तेमंपकोनेआपथोतनिर्णयमांस्मानोमांपरस्परयोलाचोलीगइ. त्वारंभेनेमणेनिर्णयकर्मोके जेदद्याअग्नेमरद्वा-
 स्मानछेतेमनेसंपना ककटककाकरीवहंचीआपो. एवोनिर्णयकरी तेसंपनेकापचाकोजेदुद्वारने योछानयानांगदवडाटकरेछे ते
 वयनेतेजोठपुद्विधानदत्तो मोटेनेनाअंतरमाविचारयार्थोके आनोउळुंयुवपुंयनेपापज्वागशे एकमंपनेमावसानापापनुंमायाअनक-
 रतविगर्पमायांनुंपापठलुंमनेलागशे एमपारीयकृतोत्यागकरी अतिदोपदपापीविंठाहत्तो तेवसतनैननाकोनेमायुधिताकरचा
 आवेलातेनेजोनेनेनेतेवातकहीपर्मपुछयो. त्वारंभापुओएकंकेतेमनीवदेवसुरीपासेआवत्तो. तेमनेमयमंदसाइशे. पछीनेसापु-
 नाकहेचाधीतेजोठजीवदेवसुरीनीपांमेगयो. तेमनेप्रतिबोधकरीतेनेश्रायकर्मो. पछीतेचोनयोके संकल्पकरेळुंअद्वयुंजामद्रव्यतो
 मयमद्रास्मानादिकर्मांगरचागुंछे नेअद्वयुंजामद्रव्यमंगरको. त्वारंभेनेतेद्वयग्रहणकरो. त्वारंभेनेतेद्वयग्रहणकरावी अिनमंदिरादिककराव्या. तेदे-
 पधीद्वास्मानलोकोएएकमरचाने त्वारंभेनेतेद्वयग्रहणकरावी अिनमंदिरादिककराव्या. तेदे-
 गुरुपपोतानामठनीअंदरजने : आसनठपरवेमीने पोतानाशरीरनी रसानेअर्थेकेदळाकसापुओनेपासेवेसाहीनिकुंमकचापुये
 ध्यानकर्यु, नेपोतानीविद्यानावळधीदेहोत्यागकरी तेमरेल्लीगापनादेहमांमनेत्रकरीने तेगापनेद्वास्मानलोकांना शिवालयमांम-

વેદશાસ્ત્રી વડીએનાપનોદરશાંધીનીકલોપોતાનાદેશમાંઆવ્યા. તેવાટાકાપણોપ્રજાનીનેસુરોનાપનપાનમસ્કારકરીવળીનાથ-
 નાકરી. ત્વિતેસુરીશોભવાકે ધારામહર્માંજિનેશોઆપાર્ધધાપ તેનેમોનાનુંઅનોદરેગવીપ્રાદ્યપના દેશવેદિયવિદ્વિજને પ્રાદ્ય-
 પોએદેશધીરત્વવળીરશ્મિપેકકર્યો દ્વાદિકેજેકપુતેનોસ્વીકારપ્રાદ્યપોએકર્યો ત્યારેપૂર્વનીપેટેઅરકાયવેવસ પ્રિયાના
 વલ્લ્લીતેનાપનેતોસાટકથીસાજેકાદી. આપુપનોઅંમઆવ્યો ત્યારેપોતાનાકોદિપિત્રેનેગુમરીતે કલુંકેમારુંકપાટ્યદેને એક
 સીધયા. ત્યારેદેશેમુરીનારદ્વાપણેતેકપાટ્યેકર્યો. માટેમારાનેનિર્ગીરકપાટ્યે ધામીચુરોકર્યો એમકહીતેસુરીસ્વર્ગવા-
 કરેકારકપાટ્યેનેદેશીદાથયમીશોભ્યોકે ચિત્રમસાજાનાકપાટ્યનુંએકગંદમારીપામેછે નેઆયોગીનુંએકકપાટ્યવંદ્યનેમાપથયુ રોત
 તોપારીરિદાશોરમિદુધાત, ૯૨તુલેમનેમઝયુંનરી ૯૩તેયોમીઆકાનમાર્ગેનદ પોલ્યાવલ્લ્લીધીવાતનાચંદનનાં નયાઅગ્રુનાં
 વાટથારીએનુનાહીરનોદશકર્યો. એકકારેઝીરેદશમુરીનોમંદંધપુરોપયો. અનેશ્રીંદમ્ચંદમુરીનુંકંદેશરીદેશીવગકરવાથી અ-
 રિધેશ્વરીઅનેકમકાનાંતેવશંધીદેશગ્રાંત્રેનીશ્રિપ્રાપકછે અથવાનેમાપનરેદોમદુધાપલેનેરિયાકહીએ નેત્રોપુરુપદેવતાઅપિ
 દ્વાપકછેએશોસાપનરારીતોદેવેશકહીએ. આત્રગાણંવયામિદુઅનેમંદંધમિદુ એવેમંદંધોપેદછેપાટેનેત્રોમંદંધ વિધાવાનેત્રોવે
 કરેશોએપ્રશાન્તું નેશાતરંધનમસુવીકાંદંધમાંકરીછે. તેનોઅપંદેશદુરિયામંદંધવાઙો સિદ્ધકહીએઅનેશીત્રો ડાંચિતઅવમરને
 જાણનારિયાવારકહોછે તેવોદંધમિદુનોતેછેકેમંદંધસ્થંધન, આકંવંજદુત્યાદિકશોયછે નેત્રેમકોદ્વાનગરનેરિયે કોદિવળાકપરા-
 ણીપ્તપીરત્રી તેવેશગાકાણીપ્રલકરિસાત્રા પોતાનાર્થનઃપુરુષમોલ્લંગપોશામેંમંદંધોએ નેશાટોદેવેશકંદંધો

तःपुनर्मोक्षोदीनर्ही. तयोरेकोइयंप्रसिद्धपुरुषेगत्राना आगणामोआर्योन्ननायागादना धर्मधर्मिआकाशमार्गोक्षीया. गृहसुडक-
रणातेमागानास्यसकयगादेमी भयगामेयाराजापुंसेषाजीनेलोदीदीधी अनेयुद्धोमदूनोअभय कुगरमपुगुरुपोजाणवा.
पेनेगेमिद्धनानेपुरुषपत्राणयवा कंजनीपोमपुवर्णामिद्धिआदिकने उमप्ररुसनारचूर्णहोमनथा दांयडाइयभंदांमंइयादनार
तथाअद्रयकरनारइत्यादिअंजनहोय तथापणउपरंजपादिकवाधी आकाशमार्गानिकरंतशर्मोभग्यदीधोम्यादिकनुमाथकजेनी
पामेहोयेयोगमिद्धपुरुषरुडेपाय. जेममर्थभीतराजानंउच्छंकरनार पूवाअनेंइवाढोनेयुवणमगरनार श्रीकायिकवाचमंजा-
णानथापणमार्जंकरनीनित्येनपुंनय, ऐवन, अष्टपदअंनंसेवतदिग्वरआदिपुंवननी नीर्गयात्रारुनार अनेनागानुनयोमीनेअन
बोयकरनारअने (माहाजुअनेनान्नं एस्तथनर्मा वेमायानीअंदरकदेखी सुवर्णामादंनोपवीरापनार) श्रीपादित्तपुरीतथा
पयस्वामीनोमोआर्यमभीगसुरी तेआदिकनाणवा. तेआर्यममीतसुरीकदा नपेप्रापूवेनदीअनीचोरेइयाप्रमदीपनातापम
छोकोपणछेपनकरत्वागीनात्तयेदकउपरजनाआववाहवा तेजोया. अतिशेषिस्मयपेय्यांकोपुगुनाकदेवाधीआवरुजोकोप
निर्मयनकरीजपाटीपयान्तोतेमनापणपोंयात्यादिकपटमनितेपादोनेधी नेनापणउपरंजुंछेपनतुंरेवाधी पाछाजनीनलनेते
नदीमांष्टवायाग्या तेजोआवकोएवाळीओपादीनवपहास्यकर्णो. तेधीपणीलज्जापाधीनउभारदा तंभीतेआवकजोकोद्वेचन
गुदनेकरीत्यारंगुमपुआमीनेतेनदीओवां योगपुर्णनोखुतेधी तेवेनदीओनांतपरस्परमजीगयतिधी आचकथमंनियणीप्रभा-
नाभारअनेतेपामजोकोने गरुममनिशोपपपादोनेनधर्मिकर्णो ॥ ७ ॥

[illegible]

रीतिरत्यादिकेने करनाराश्रीउमास्वाति वाचक, तथासमरादित्यचरित्र, अनेकांतत्रयपताका, अनेकांतमत्रपवेश, पोटेशक, अ
एक, विदशतिका, पंचाशक, नेपंचवस्तुकथादिअदीहरजार प्रकरणग्रंथनाकरनार श्रीहरिभद्रमुरी २, तथाभवभावना, पुष्पपाळात-
पारीश्रीहेमचन्द्रमुरी १. तथापणासिद्धान्तनी टीकानाकरनारश्री मळयागिरिसुभीतया प्रमाणमिमांसा, त्रिपणीशलाकापुरुष
चरित्रनेव्याकरणादि व्रणकरोदश्लोकनुं प्रमाणजेमांछेएवोने सर्वग्रंथोनेविस्तारना श्रीकुमारपाळाजाने मतिबोधकरताश्रीहे-
माचार्यइत्यादिपुरुषो जाणवाअनेवीजातो अतिशेकविपणानी कळामाकुवाळएवा श्रीसिद्धसेनसुरीनया भक्तामरसननाक-
र्ताश्रीमाननुंगमुरी तथाश्रीवप्पभट्टमुरी तथाठेकाणेंठेकाणे कविपणानीकळवढें विस्पपपाहेलां अनेत्यागकराव्यांछे मृगया
तथायज्ञइत्यादिदुकर्म जेजेएवोश्रीभोजराजानो धनपाळनामेपंडित इत्यादिपुरुषोजाणवा. ॥ ८ ॥

अनेश्रीनिशीयादिक सूत्रनेविपेत्तोआमकारना मभावकपुरुषोक्तदा छे:-१. अतिशेकृद्धिवाळा, २. धर्मनाकेहारा, ३.
वादी, ४. आचार्य, ५. शपक, ६. नैमित्तिक, ७. विद्यावाळा, ८. राजसमूहेमानेला एवापुरुषोआतर्थिनी मभावनाकरेछेतेना
अतिशेकृद्धिवाळातो वीजायकीमोटाउत्कर्षनेपामेळींछेकृद्धिओजेमनीएटंजेजाचारण, विद्याचारण, आशीविप, जड्यौपधि, अ-
वाधि, मनःपर्याप, इत्यादिकछे लव्घिओजेमनेएवा पुरुषोजाणवाअनेधर्मकयी तोव्याख्याननी लव्घिवाळाअने वादीकहेतापर-
वादीनेजीतनारा नेआचार्यकहेतवारसें छल्लुगुणवेदयोभता नेसपककहेतांआकरुंनप करताअनेनैमित्तिक कहेतांत्रिकालज्ञान
वाळानोविद्याज्ञानकहेतां सिद्धयमांछेविषयामंत्र जेमनेएवा नेराजमण सम्मतकहेताराजा प्रमुत्तलोकेनेमानवा योग्यएवापुरुषो
जीनशासननोउघोत करेछे. हेवेळाळादिकना विषमपणापीपूर्वोक्त मिदिनीभयावसंतने जीनशासननो

नुष्ठान, ममावनापणे त्राणवृत्तकल्लेके पूर्वाक्तसंपत्तिनिर्वाभावरुने यात्रा, वृत्ता, इत्यादिकेने कोइ कोइने स्वकीयव्यवहारेने नभाशुद्ध
 भावयेद्वेनीनमंत्रंभी तयासाधुमंत्रंभीनेकदि अनुष्ठानकरवृत्ततेयें ममावनात्रकइवामेछे. तेनीव्याख्याआमकारनीछे केपूर्वोक्तसं-
 पत्तिनोचिरहसनेष्टछे सर्वजगाएण्डरुभीओ इोनीनभीविशेषेकरिने तोआकाळनेविशेषे शुं करवायोगेछेनेकरंछे. के तीर्थनेविशेषे
 यात्राकरवी, उत्सवेमहीत संयसायोगमकरवृत्तं, शुभमपानादिकनुबंधन करवानेअर्थमोटी श्रद्धिएसम्युत्पन्नं, दुष्प्रापदकवेदेपूजा
 करवीअथवागुरुने बंदनक(वीदणा) देवाइत्यादि आदिशब्दधीत्रीयनेअथपदानदेवुं, मयागार (मदात्रनमंदाववुं), तथाअमारी
 पददोवगाढाववोइत्यादि रुपजाणवुं. देवगुरुसंधीमंत्रपण अनुष्ठानोदिकरण श्रद्धियेदेकरेपुंशेयनेयोकनापनने धीनिनुंउत्पन्न
 करनारथायछेते ममावनाकदीए एमकोरेदंडनमस्तनिकानीटीकार्माकरुछे. अनेश्रावक्तोदमावकरुवाछे के तीर्थयात्राकरेत्रीन
 मामादकराये, मतिमानुंस्थापन कराने, दानशालामंढावे, अमारीपददोवगाढावे, तथाश्रीशिरुनामवेदानो मोटोउच्छवकरंनया
 उत्सवमहीत प्रसन्ननुंधारणकरे तथासमकीतादिकने पामवानेअर्थसाधर्मिकपुरुषोनुं वातसत्यमदुष्टभनेक मकारनाउत्पन्नकरे
 तेनीनशामनी उद्यतिनाकरनार ममावकरुपुंछेएष जाणवुं. आत्रगाएथी नेमीधरतिर्थकरथयापडी आठइजाखवर्गयात्या-
 रेथ्रीशत्रुंनयतथा रेवमकतेनीयामाने अर्थअभिग्रहसहीत चाछेछोअनेमज्येदेवे करेछानानामकारना उपसंगरेदपण सोपनपाध-
 तोअनेरेवतपर्वने विप्रेताप्रनळवे घुंनुंछेएषमर्षिवरनुं गळनयवाथीसेइ पामनोअनेसाइतसणी (वेपामोपचात) नदेआग-
 मनकरेलीअंवादेशीनो ययोछेआदेनुंजेने एवोअनेथ्रीप्रक्रोद्रे करेलीवत्तपथ्री नंमिनाथनीमतिमानो स्यापरुपवोथी रत्ननाये
 श्रावकजाणवो. तथाछथ्रीदशवार नवाजीनमामादनो करनारअनेनवाणुं हजारजीर्णर्चेल्यनो उद्धारकरनारने मयाक्रोडननि
 विषनोकरावनारएवो संमंनिसाजाजाणवो तथाथराददेशर्मा अमारीनेमयर्तावनारने १४०० नवांजिनमासादनो करावनारने

[illegible]

रतिराधादिकेने करनाराभीष्टपारशार्ति वाचक, तथासपरादित्यचारित्र, अनेकावजपयवाक्का, अनेकावजपयवेष्ट, गोदसक, अ
एक, विरतिनरा, पवारार, नेपथ्यरत्न, आदिअहीहजार प्रकरणप्रथनाकरनार श्रीहरिभद्रमुनी २, तथाभवभावना, पुष्पपाटान-
वाएवनीटीरागया विरोधावदएक, तथा अनुयोगद्वारसुसतया श्रीआवदपकडोचोत्पणक इत्यादिअनेकप्रथना करनारमळ-
यारीभीहेअथभद्रमुनी १ तथापणोसद्धाननी टीकानाकरनारश्री सळवांगिरमुनीनया प्रमाणमिमामा, विपणीगज्जाकापुरुष
परिचनेअवाकस्यादि अणकरोहभ्रांरत्न प्रमाणजमाउएवांन सर्वेप्रथानांवरनारना आकुमारपाटाराजने मनिचोयकरनाश्रीहे-
राभासातुगमुनी तथाश्रीहृषभद्रमुनी तथाउकाणठेरांण कविपणानाकच्चावडे विस्वदपमाइंज्या अनेत्यागकराव्याछे मृगया
वथापडात्यांइदुर्कर्वं अंजंएवांश्रीभोजराज्ञानो धनपाळनांमोपाहन इत्यादिपुरुषोत्तमाणवा ॥ ८ ॥

अनेभीर्मान्दीपार्दिक मुक्तेविषयोआमकारना प्रभावकपुरुषोत्तमा उ:-१. अतिशुक्रुद्विवाद्या, २. धमनाकहेनारा, ३.
वाही, ४. आचाप, ५. सपक, ६. नोमिचक, ७. विद्यावाद्या, ८. राजमधुमेधानेद्या एवापुरुषोअतिरिती प्रभावनाकरेछेनेवा
अतिशुक्रुद्विवाद्यावो वीप्रापकीमोटाउत्कनेपांसेलींछेक्रुद्विओजेमनीएट्यंजंपाचारण, विद्याचारण, आशीविप, ज्ञोपिधि, अ-
रवि, हरःरावाप, त्यादिकेछे सत्यिओजेमनेएवा पुरुषोत्तमाणवाअनेपसकयी मोक्ष्याल्लयाननी लाल्यवाद्याअने वादीकहेतपर-
वादीयेजीनवारा नेभावांदहेनांरासमें एवमुपयेहोपना नेसपकहेनांआकहेन करताअनेनोमिचक केनांप्रकाटज्ञान
राजयेविपारायहेनां मिदूपणांछेविसांरं अंमनेएवा नेराजण मग्मनहेनांरात्रा प्रमुखओकोनेपानवा योग्यएवापुरुषो
भीवसाप्रजोग्योन कोछे रेवाद्यादिकवा विस्वरणाधीपरोक मिद्विनोअमावमनेनो जीनमनजीपुष्टीतुकरनारपुरुषोत्तम-
८३

हवे अनुग्रहेमाप्त भयेत्येवमिदं चारित्र्याचा गेनुं व्याख्यान करायाछे.

तेमांचारित्र्यपट्टेसर्व चिरंतीरुपमापुनं आचरणेचारित्र्यहीण तेकसुंछेकर्मवर्मकरिजेमापुनं चिरंतीरुपमापुनं आचरणेचारित्र्य
कसुंछे. अनेयातिपथना अनुरागीणवापुहस्य त्यांकोनंतोतेचांग्र देवमात्रे अनेचारित्र्यो आत्मने अन्यजन्मने चिनेमर्वजगाए
उत्पट्टफळने आपनारछे तेकसुंछेकर्मवर्मकरिजेमापुनं चारित्र्यहीण चारित्र्येविषेहेछाछे, केजेमांकोइक्रियानोचिपेनयामकरवानुं
दुःखनधीअनेस्त्री, पुत्र, स्वाधीनेनांकटोर वचननुंदुःखनधीजंमां दुष्टस्त्री, पुत्र, स्वाधीनेमना दुर्वारपुनंदुःखनधी नयाराजादिकने
पणमणामकरवो पढनोनधीतथाभक्त, वग्न, धन, स्थान तेनी चितानधी, अनेद्वाननी मासियायछेअनेत्योकरमां पूजापछेनेमममगु-
स्वमांमितीरहछे. मरणययाएछी मोसादिकनीमासियायछे एवागुणश्रमणपणाने चिपेहेत्योछेमांहेमुमानिपुरुषो! आत्मोक्तेविने
तेमापुणंमासथाय तेमांमयन्नकरो. चारित्र्य, निश्चेमोसनुंभगाधारण कारणछेअनेभवगएतुं धीजछेवेनाम्यमां कसुंछेकर्मदान,
अनेद्वाननेवेनुदांनुदां होयतोमंपूर्णफल आपीनाकतानधीअने चारित्र्यपुक्तोपतो तेवेमंपूर्णफलनेआपेछे तेमांटेचारित्र्यविजोप
छेनेचारित्र्यनुंआरापन करामांजतत्पछेएवा महापिपुरुषानेअनंतभवमां उपार्जनकरेयांभीत्रनेमावेदाय नीवपुर्वांमर्वकर्मनोसय
करवादिकमांनुंफल यायछेतेकटुंकरहीए ! जेहेमांटेनंचामहापिपुरुषानुंचहुमानमात्र करतुंनेनुपजअतिने ममाणरहीनफलयाय
छे. तेउपरमिद्वचनो जीवजे वागरूपे थयोछेनेनीपंडंममाण रहीनफलयायछे वेनुंकयानकथा मकारनुंछेके.

आलोकमांपुरुषार्थनुं परमार्थमापनकरवाने मयर्थपुत्रास्वमननी पंक्तियाळीकांतिमवी नोमनगरीहनी. तेमांमदशस्नपुत्र्यो
नेमणयनानिपुणपणावेदे मानवायोग्य निर्दोषविद्याममृद्धीवेदे ममिदंगदएवानामनो महाभैरवहोनेचल्ली अनंतामचान्नरवेदे
यणाकाळधीरचला परिहयनावजवेदे जाणयेत्येजोईतमान मोहरोयेनेनुंमपणा अंतरमांमोडोळोपनिचाम करीरहोहो. जेप

नर्कावासेनेविषे निरंतरमहाघोर अंधकारनोसमूह होयछे,तथाजेम नारकीनेविषेअतिशे दुःखहोयछेतेमेतेवा जीवोनेअतिशेलोभे होयछेअनेतेलोभयी तेहुंदहदयहणायुर्हनुं अनेमयहुंदहापण पणनाशपामेहुंदतुं जेमअनीतिथीधननोनाश थायछेअनेपुमाढाथी चित्रोनोनाशथायछे अनेतिमिरोगयीनेत्रनो नाशथायछेअनेकपटथी जेममित्रनोनाशथायछे तेमतेनुंनिपुणपणुं गयेछंहनुं.पछी तेलोभधीपराभव पामेलोवैद्यमवेज्ञ करेलोहोयनेनुंएम स्वजननेपणगणतो नोतोअनेआपोतानो मित्रछे,आ परीजनछेएमपण नहोतोगणतोअने मरीचलोकाअनेदरिद्र लोकअनेदुःखीतलोका तेमनासापुंनोजोतोज नहोतोअनेक्यारे पणय-मनोउपयोगनहोतो करतोपोतानोनेपरनो विभागविचारतोनहोतो अनेपुण्यअनेपापतेहुं परिणामेशुफल्यज्ञे एमतर्कपणकरतो नहोतोअनेनीतिनां शास्त्रनसंभारतो नहोतोनेयर्गशास्त्रन हाथमांझालतोनहोतो. अनेस्वप्नमांषण संतोपरुस्वामां चित्तनेआवया दंतोजनहोतोने लोकनोअपवादतथा अपयशतेनेगणतोज नहोतोनुंवधारेकहीए ? केरीगणीप्रमुखनेऔपध विशेषमांअनेगळोम-मुखनेवछी(लताओ) विशेषमांगणतोहोतोअनेहरडे,गरमाळो, इंद्रबायणां,गोखरु,पुंवाडीआ,धंनुरा,धमासो तगर,परंढा,आकडा, थोर, पीपळा, थीलं, जमेढां, साखरो, मुळा, महुडां, कोठां, कौवच, राह, अजमोइत्यादिकनेस्थाने तेआमकारनांनामस्या-पनकरीलोकोपोतेथीठगीने पैमालेतोहोतेकोआतोमुखर्गकांटकाऔपधीछे तथाआमुखर्गमासिकछे, आअमृतानामेवेढछे आअ-मृतानामनीगुटीकाछे, आअभयानामेतथाअपरान्जितानामे तथाविशाळानामेऔपधिओछे, तथाआहस्तीचमत्कार, चक्रपदक, सुवर्णभस्म, गगनगंडप,नरेन्द्रमान्यअनेपवनारी, सस्त्रकिरण, महातरु, श्रीगृक्ष, श्रीफल, हेमदुग्धक, ब्रह्मपादप, हस्तीदंतक, मधुद्रुम, दर्धीफलइत्यादिकऔपधोनानाम कल्पितस्थापनकर्याहतां. अनेआत्मगुप्ता, आधुरी, दीपिकाइत्यादिक जेवीतेवीगु-टीकानानामस्यापनकरेलांहतां. एमकारेअप्रसिद्धअनेकमकारनोऔपधनानामस्यापनकरवारुपआंडवरडेअनेककृत्रिमएवार्स,

[illegible]

નર્કાવાસનેવિષે નિરંતરમહાધોર અંધકારનોસમૂહ હોયછે, તથાજેમ નારકીનેવિષેઅતિશે દુઃસ્વરોપછેતેમતેવા જીવોનેઅતિશેભ્રે
રોપછેઅનેતેલોખથી તેનુંહૃદયહણાયલુંહતું અનેસયલુંદહાપણ પળનાશપામેલુંહતું જેમઅનીતિપીધનનોનાશ થાયછેઅનેધુમાઢાથી
વિષ્રોનોનાશથાયછે અનેતિમિરોગથીનેમ્રનો નાશથાયછેઅનેકપટથી જેમમિત્રનોનાશથાયછે તેમતેનુંનિપુણપણું ગમેછુંહતું, પછી
તેલોખથીપરાખવ પામેલોવૈષમ્યવેશ કરેલામૃતેપરાખવ કરેલોહોંયનેનુંપ્રેમ સ્વજનનેપણગણતો નોતોઅનેઆપોતાનો મિત્રછે, આ
પરીજનછેપ્રમપણ નહોતોગણતોઅને ગરીબલોકઅનેદારિદ્ર લોકઅનેદુઃસ્વીતલોક તેમનાસામુંતોજોતોજ નહોતોઅનેક્યારે પણપ-
મેનોહપયાંગનહોતો કરતોપોતાનોનેપરનો વિભાગવિચારતોનહોતો અનેપુણ્યઅનેપાપતેનું પરિણામેશુંફલથશે પ્રમતર્કપણકરતો
નહોતોઅનેનીતિનાં શાસ્ત્રનેસંભારતો નહોતોનેચર્મશાસ્ત્રને હાથમાંજાલતોનહોતો. અનેસ્વપ્રમાણ સંતોષકરવામાં ચિત્તનેઆવવા
દેતોજનહોતોને લોકનોઅપનાદતથા અપયશતેનેગણતોજ નહોતોશુંવધારેકહીએ ? કેર્રિગણીમુસલનેઆપધ ધિતોપમાંઅનેગલ્લોમ-
મુસલનેવણી(લતાઓ) વિષેપ્રમાણગણતોહતોઅનેદરદે, ગરમાલ્લો, દંદયાયણાં, ગોલરુ, પુંવાઢીઆ, પંતુરા, ધમાસો તગર, પરંઢા, આકઢા,
ધોર, પીપઢા, ઘીલાં, જમેઢાં, તારસો, મુઢા, મદુઢાં, કોઢાં, કૌલચ, રાઈ, અજમોઈત્યાદિકનેસ્થાને તેઆમકારનાંનામસ્યા-
પનકરીલોકોપાસેથીઢમીને પૈમાલેતોહતોકેઆતોમુવર્ણકાંટકાઔપધીછે તથાઆમુવર્ણમાસિકેછે, આઅમૃતાનામેવેલેછે આઅ-
મૃતાનામનીગુટીકાછે, આઅમયાનમિતથાઅપરાજિતાનામે તથાવિશાઢાનામેઆપધિઓછે, તથાઆઈસ્તીચમત્કાર, ચક્રમર્દક,
મુવર્ણમસ, ગગનપંદપ, નેન્દ્રમાન્યઅનેપવનારી, સહસ્ત્રકરણ, મહાતરુ, શ્રીચુર, શ્રીફલ, ફેમદુગ્ધક, મ્લસપાદપ, હસ્તીદંતક,
મયુદ્ધમ, દર્શીફલ્લહત્યાદિકઔપધોનાંનામ કલ્પિતસ્થાપનકર્યાહતાં. અનેઆત્મયુગ્મ, આમુરી, વીપિકાઈત્યાદિક જીવીતેવીગુ-
ટીકાનાંનામસ્યાપણકરેલાંદનાં. એમકારેઅમૃતસિદ્ધઅનેરુમકારનાંઆપધનાંનામસ્યાપનકરવારુપાઢંબરવલેઅનેકલ્કમિમપ્વરસ,

अयं गोपीगर्वप्रदः प्रीतिं अनेपरोपकारेण प्रथममनावाळोनेपारा अनेममनावाळोनेपारा श्रावकनागजवाळोनेपारा प्रथमनीर्भकरनो
 नीचेनेत्रीचार्नद्वैतं व्रत्तीयेते वैद्यकर्मदेवतानिर्देशपत्तामहागजदे मोदाभागवज्जोमपप्रभनोभागीदारभागजे नेमोदेहमहानु
 धाम ! हेदेवगज ! ममोपगम्यरूपमंनविपकचिकरो. नेपारकुंचनादिकधी अयं देहाकल्याणो रुचिनोत्यागकरीहृदयमम-
 नोपभागोपजकरो नेपोनानीकधीयदे अन्त्यामभीउपात्रेन कंठ्यादोपनोत्यागकरो. नेपारकुंचननेपरो यद्वयानकरोने। अय-
 नानाअभिमाननोत्यागकरो. भीतरगदेवर्न आगपनकरो नेगुरुमंनानो भादरहरा अनेमरीक्यो कउपरदगारागो जेनेकरीने
 कांइहादेहः मनेनद्वैतामो. अंतमं जगापपरोपकाराद्युद्धिनेताममोतां योहाकल्यमांमृकर्मधीविजेपणानेपायशो नेपोनानीअकि-
 ममायेतमकिनते मूलजेनेपयाश्रावकर्मरूप कल्पयसेपाचनकरो. नेजेकरीनेअनुक्रमे ज्ञाथतापोसमुग्नेपायशो. इयादिअ-
 नेकमहारनीउक्तिगुक्तिदेकदेयो मद्गुरुनोउपदेदमांमळीने गोमेदासोउपमाटेधर्मपूजनतले एमपोनानाचिंतमांजानी मारी
 नक्तिममायेतमकिनते घणळोकेनेठगीनेधेपापकरंयुछे नेधीदुर्गविर्वाजइ दुःखभोगयंपुदजे एवाविचारगीकंपनोमा-
 पुपणानीअदाकरो विजेपगीनोनेमाधुंनुवद्मानकरो तेवैद्यगोतांनेधेरआळ्यो. परंतुनेअत्रिओधनायदायी अनेपुंननाअभ्या-
 मगीपुंननीीनेजव्यवहारकरवामंद्यो. तेउपरश्लोकेकेअत्रिओभनुं कोइमकारनुंमाहात्म्य आद्यवर्करीछे. केजेनेकरीनेतेपुरुष
 पाठांइनांनेतोनेनेजधयो. एधीपुंननीनुं आद्ययंछे. १. अनेमर्वनेनाउकरनार एचोछोभनोनेमाधुनाभिजमां पणवगेछेतमाधुने
 पणअत्रिनीयेतेवाळोछे. एओभेकरीनेवभिपुंननीक्षण रूपनीचनानीचिनेपणनादाकरेछे. मोदिहातायीपुरुपेतेनोविश्यामनकरवो. गुरुना
 उपदेउद्यमवर्पनयेपरोरेवृंदी म्पुंनसारपत्तीवैद्यनेपरळोकेनुं माधुपौतेकरेखळयानकर्मपूजपूनीसाधेरमुं. परंतुपणोनि-
 देवतेनोपणमापुगुनयछे एजसाराउं अनेमारेपान्यछे एमविचारकरोतेवैद्यसाधुनेनधीठगतो. मर्वजगाएअनर्थनेकरनो अनेजो-

वन्दे गतो एवो विगुभार्त्तप्यातवदेवगणवाग्धो नोदुस्त्वयायीहीय ! तेजीवमहाकाञ्चनामेव नमो आनिजेयोपशममर्थं एवोएक
 अहोवानरायणो, नैपोतानीएणायणो नैवनमोरादीभोतायोडेयोडनि लङ्गुवंपरनाहना जीवमात्रनीपवीरीनडे के जेउयां
 अनेनेत्वापीनकरेउ, जमविष्टानोकीहोराएना भुग्यानेउनेम एकदिहमनेमोटाअरण्यमा नैवांदरुहनाहनानेने ममेदशिव
 रनीभोर्धयाबादीअना एरोमंगममृतेपीअष्टयाहृदापरेना एवोएकमुनिनामपुहाराधीना टांजानिपेटेवांग्यामममनाममना ते
 वनभाभाप्यो. तेहनअभिशेअनर्थजुंएयानअनझाह वाहवेहओवेउंगपीएवभयानकरुंनेमा चाडनामापुनामपुहवाथी एकमा
 पुनाएगमोओधिबोकीटोरागयो तेकाटोनावा. काटिगजोहानाखीलानिपेटेभांगरागो नधीनेमापुनेमपायणीविदनाथइ पडी
 तोनगापुएकहगल्लमाअत्रवागवधनथयो अनंनमापुनेमकारनामयनेओळवनाहना एंउएकममयगुदुदुनोअर्थ मिद्वानएवोछे
 वेरीआममवपुहदुनोभर्धकाडराचरुछे मांउंनगाहमिकएवामापुए बीजामापुओनओमकारुचपुके अविशुगाइयेजमागवगमां
 भीलावींउकाटोरागेसोउ मरेवाराधीएइइगनुएणवे चलायेनेनयीमांउंवांरास्न आचोअरण्यमांनमेमवे सापुनोटीयाओ
 नेडीकनयीकोउमेनेएकलानेअहिंदुकी नयामरेउनाइटाचाळीनेसंयनीमाथेथाओ. नहीनांआचोरभयानकनपांनमारामवेनुआन
 मोभरिसमछे. अनेइंनोभर्जिएएणोराही ताःअनुकोत्थंआराधनाकरीथ. इत्यादिबचनयीमवेमापुनेममजाकी एवनावीजीगोन
 नधीएदगंगेगापुएरिचारकरी तेवराइनेनमकारकरीमपावीने इदयमांदुःखीयइनेजोदिअभणीमंपचाल्योहना तेदिअभणीने
 मापुनेनोवादिहीरिशारकरीगया. अनेनेएकनारहत्यामापु मोटाअरण्यमांएकमांटीजित्ताउपर निवामकरीगया. अनेउपगीएवी
 एणचोनातपयनीवीहाने अरगलनापीमहनकरना मरुपेववाटातेसापुउपमाएगीन उपरापरममांनिरंतरआमक्यता संयमयो
 मर्दुआरापनकरेछे एरानाएकादेवमेनेवानयोतानापुथेमहीव मोटाभीलना मयहनपेटेदुइदववाउ नेटोळुपमंतुत्पीप्राहनु. ते

पपनैपुंकोइद्वयमनदीठेंअतेमोटासापुने छेडेभीदेसीने किंकयारीतरीतेवानरदोंल्यो. तेसणयोनेमुनभिरपामेभाळ्यो तेमने
 जोइतकंविनरुकरतातेवानरने जनिस्मरणज्ञानउपदयय्युं. अनेएवंनम्यभजेसापुणेपोनाआगळनिपयधर्मनीत्यानकरेलीइती तेमने
 तेनेसापरीभाळ्युं नेपूत्रंनम्येनेकुट्टकपदभी पापचोड्युंइतुं तेपणवामरीभाळ्युं. तेपणनोअतिउपआचापकरतो, आमापुर्तुपारे
 बहुमानररुंएमुविचारतो, तेसापुनेमारवाउठळीआवनी मर्चवानरीओनेनिचारणकरी सापुसायेआयीतेणेनमस्कारकया. परप
 आदरभीहाधजोटीवनमार्गोवना पापनीनिंदाकरतो, वारंवारनमस्कारकतो पोवानेउसजथेआजातिस्मरणज्ञानचढेंवमापुना
 पमर्वागळकाटाानीरेदनातेजंभाणी. पलीतेवानरदय्याकर्णएनापनीऔपशिथंगारी तेपुनिनापयवोवोमेळाकाटानुं आरुपण
 करीनेग्रणमिगेदिगीपमापनीऔपिमयाचीनेतेसापुनोपसुवेंइतोतेवांभीनदोमारोकर्यां. आमकारेतेसरज्जातिनुं आचरणअतिजे
 आश्रयकारीछेतेचपने मोनिवरनाजरीरपी नेणेद्रव्यदल्यकाढुंयेथी तेनाअंनरमारहेळुंमिळ्या दर्शनरुपवापदनय नीकळीगयुंने
 भावदल्यकेकुंलंक देखमनुवोहजारो जन्मभारणकरेमांषण तेभाजदल्यनीकळयुंयणुं कठणइतुं. गोपणनेतरकाळ नीकळीगयुंआ
 जगाएकविनार्ना काव्यपणालिं दीप्पणे थंतुयमममुपक्रमेंतेजो संपवनेनेभयोछिष्टो अतेसापुनावदुयाननिमिचंजन्मोतरमांकरे-
 नुंमिद्धरामनीगेडेमं वल्यणनोतरनारते नृपकर्मनोउदयनेने मासभयो तेभीतेवानरनीआंगमांभी आंमुंनोत्रळपट्टयामाढयने
 पोतेपनुव्यभववहारी मयोतेनोपआचापनेने जगोभयो. तेअधिमायने अनुमानगीजाणीतेपुनीश्रंरुपा करीभर्मदगनाकरीजे
 वीकं-हेवानेरन्द ! भिमचयोनिर्मापणते मोदुंरुमंरुयुं कंबळसंयळादिकनी पेडेपणेकाळेअथवा चंदकोटिरुमपंनीपेठेथोडाकाळ-
 मांहुंनुद्रुधमंगारनाअंतेनपाणीमुमांटतारीशक्तिममाणेसमस्किंतछे मूळतेहुंएवाआपकथमनुं आराधनकरथेथेमंरुयोछेकेपणाका-
 लधीर्मंनयकरेल्या पापकर्मनेपणराणमात्रमां धीणकरेतेनेमांषण घटतुंएवंतपकरांउंउंचितछे. तेमांषणसंगंउंउंचेइतुं देसायकाशीक

एनामयुंश्चाचरुं व्रतं नृवरपटले जेदली दिशामंजपानुंममाणकरेलुं होयतेथी अधिकदिशामं जनुनहीतिव्रतवे प्रकारनुंछे. तेसामा-
धिकरदीतपणछे अनेसायाधिकसहीन पणछेएमांमामायिकरहीत एवंपणनेव्रतदिवसमां पणथापअनेरात्रिये पणथायमादेतव्रत-
पोतानीनाचिप्रमाणे अंगीकारकर्यपोतानानियम करेलास्थानथीलमारपण आगळनजनुंनेथीत्रैलोकमां रेहलासर्वमूरुमतथा
यादरएवाभीयेनेअभयदान आपचारुपोतुंफळधायछे. मनवेदपणमावयकर्मनो त्यागकरवाथीतेव्रतचारित्र धर्मजिवंधायछे.
इत्यादितेनेमतिबोध कर्यो नेवानारपणसंपूर्ण फळनोअभिलाषीथइ प्रतिदिवसमामायिक सहीनेतेव्रतनुंआराधन करवानोअभि-
प्रदप्रदणकर्यो. अनेपोतानाआत्मानि कृतार्थयपोएमजाण्योए प्रकरितियंचजन्यमां पणसमकितधर्मना ल्याभवडेजममहानिधान
नाळाभवडेआनंद पामेतेमनेवानरआनंद पाम्यो रयारपछोतेमुचिहिन साधुएधर्ममांस्थिर करवानेतेवानरनी प्रशंसाकररीविहार
कर्यो. अनुक्रमे संभेदीशितरपर्वतनी यात्रामांमधमगयेला सर्वमाधुनेतेसाधुमळयाअने तेवानरनेजादिवसेरात्रिए पर्वतनाशिलर
उपरजइपोतानाभुयने तथा भीजागाजुयने दूरमूर्त्तीनिर्दोषभूमिए मामायिकसहीनेनेजनने अंगीकारकररीमनवडे पणपापमहीन
कापमारेनकरवुंएयुं चिंतनकररीशुभध्यानथी एकाग्रचित्तनालोयइयेठाहतो एममयमांत्यां पहेळुंकुयुंछे विक्राळमुखजेणेएवोने
उठळनीछंचंचळ जीवहाजेनीएवोएकमहा भयानकमिहभाव्यो. नेजेनिश्चलपेटदेवेठला तेगोटावानरनेदेखी पोतानोआहारए-
कनजगाएथीमंपूर्ण यक्षेएवंधारीदेहनीपण जेनेअपेक्षानधीएवो अनेमहासाहसिक एयोमहापुनीश्वरना जेवोतेवानरनेसिंहनेदे-
सीलगतएवणराज्यो नहीअनेशरीरचहेनया मनवेदेनियमकरेला स्थानथीलस्योनही. आजगाएकाव्यछेके वानरनीजातिस्व-
भावधीजचंचळहोयछे तोपणआवानरनेमनथी पणचंचळनययोअने परणांतमहामोटाउपमर्ग प्राप्तययोतोपण महापुनीनीपेटे
निश्चळरापोएमोटुंआधर्पछे केदळाकळाजगर्माआमक्त धपेलापुरुपोतपानजनना अर्धोपुरुपोतंधाधननाअर्धो पुरुपोतंधाअभिमा-

नीपुरुषोऽश्विनोद्वहृत्पुत्रां कामरुद्रैषणध्रतो निर्मजत्राणिप्रायस्तु करुणं तुष्टरुद्रैषणवदंष्ट्रयाह नीपद्रवणु
पापेष्टेजवत्रजवेष्ट भुजनीक्षेपद्रयागच्छ नेमदूःपाध्यर्षाकर्मने पण्डितनाणीपाथच्छे पणमनधीरुसुदुःपाध्यैष्ट्रजीकलुञ्जैरुधीर
पुरुषोऽश्वीगुधीमवर्तना नथीरपागुधीनेमने मरुपर्वतञ्चोगणागच्छ भेनममुद्रपणल्यगुधी दूःस्वेवचायोग्यायच्छे पांष्ट्रज्ञायनी
मतिनिपमिष्टे, पछोनेतिहेताननं गृहोपेष्टकरीतहाल भक्षणागुभनेनेतानर गुभक्ष्यानधीमरणपाग्यो भनेभ्रमणनापनामहा
विमानधनिजापना आउग्यावाळोयोष्टे देवयोभनृकमेत्याधी चवीनेगर्वाडरागयो नेकदृष्टु, नानामकारवा निर्मजमणिमो-
रणनाममुद्रवदना पाम्येष्टेप्रपकारजनेने सर्वगकारनाष्ट्रेष्ट, दिव्य, विमाननेवैरमर्षीय, पाणिनापांष्ट्रजेवु मणिमैदिस्वनामेन
गारुडनेमविमन वंचरणनाभमाधारण गणिमयगंठयानांरहतां जेयोमपितनीगामदानी भोळीम्रीभोकांष्ट्र जगामनिमज्झम्फ-
टिकनीपावेळीगृथिजगां गृह्याधनिजेमुद्ररंग तेधीअतिगमवाळोष्टेस्वममुहनेवानेकोवळत्तराकुरुनाभ्रमथकीञ्जियाआमरन
थनी, तोइतगाए निर्मज्झैदृगंविजधी वधेळीधुमिमांगारी कम्बुगिनाभ्रपधीञ्जितात्री कोइतगाएळीञ्जोपमेयेयंइदनीन्यमणिना
ममुद्रयाळास्थळमां छीळीपागनामपुहना 'अपधीञ्जितात्री, कांइतगाएअनिजे पीळामननीपां कर्मा इस्ताळनेममुद्रताणीप्रमण
करयाइळती कोइतगाएनैदृगंमणिनीचपिळी गृथिजमांभंतरभागर्ग रवेळीगंळीकांतिवाळा मणिममुहनेकगुरनां ममुद्रपुपत्रा-
जीटापळ्यांवेकरनी कांइतगाएजळनी आनिजेकरनारएवा मनोहरस्वनाममुहमां निर्मजजळनाभ्रमथी न्हाचापांवापीवाइळती
कोइतगाएउपयभागमां ग्वंदापणिमय पोरिया, मयूर, ईग, गारम, पोपट, मेना, तेनानिपिपटनांनार्वाधियमां पोटाकृतुइळनाचन-
धीनेनेतानरनेगीचनां जाणीनिमुद्रमणकर्यानी मुद्रिपुमवर्ततो कोइ जगाएउपरजोमानिमित्त स्थापनकरंळीने हेष्टळंयाय-
मानपधीमहापण्णावळी, रत्नावळी, कनकावळी, लटकनुमुमणुंइत्यादिक नानामकारनांआभर्षनेनां प्रनिधिवेगस्यत्राणीनेआ-

रागश्रद्धिनीपदमावर्तितद्वितीयपदे त्रैगुणा, पितृव्यीपदे निरंतरमजानुग्राह्यन करतोहो, त्रैगुणानंराजागंधर्वी गुणोत्तमगम्युद्दि-
 श्रो, तेरुपग्रीश्रोहं मयमयकंदंमयमयकं पृथ्वीने वरतीद्विनेयाचक कांकोनेभेम गोहणाचकदयंन मणिने श्रोपेछे नेमपांननुदान
 भापनोहो, लोकने मयमयकोरभानंद करनारणानंमजानी ववाणवायोग्योवशाळ हृदयना धरंकाररूपनेने दिव्यमणिमाळां
 पृथ्विणिमाळानामनी कपादिगर्वगुणधी श्रेष्ठुदीवीकृच्छेवता होयेनेनुपवीपटगणीहरी, अनेत्रेदीकळाहेळीनाचढुमंगंतथाअ-
 तिजायीरुपपये सासातकापदेवनी रतीनापंम्रीनाजेथी जगानीहरी, गजवयारण ओंनरुद्धनोपंनेत्रेदी रतीनोममारनहोप
 टछेत्रेनीरतीनां ममारवयारण रोकामेळांनहो त्रेपटगणीप्रसमाचवदे नयाहंनगविचेमसात्र मगटरनीत्रेदीहरी, त्रेममर
 स्वतीप्रसाधीउत्तरम यइहरीअनेहंगमपर वेगंनिगनिकरतीहरी अनेआनोझानेकरीने मसमाचनेगामीहरी अनेपनीहंमनांजरी
 मोजहरी, एनेनेसरसरतीकन्यावस्थापां एगविनानापाणीप्रहणकरवानीपोनिवाळीहरी तेरा कोहमसागनाकनंरुवाळी आरगणी
 नहरी, वळीनेओनेओआश्रयंममरानागवितानं एमाहियाउपपणाचदेमवेसिद्धयवेथी मनीओमांश्रेष्ठुयेजोअथे श्रीजीमासान
 पार्थवीहोयेनेनुपपतजानीहरी, पंनुमयारंरणतंथार्चनपीपेठे रुद्रमंगनपृथ्वीनहरी, एट्टेरीमाळनहरी वळीनेगुरुपोममनाहृद-
 येनेहरणकरवारागुणवदे नथामंजतनेभानंदकरवाचदे मासात्रमत्यस्तजगानीचक्ष्मीनेवीहरी, पंनुळक्ष्मीनीपेठे कांहांडवमं-
 चळस्वभावनीनहरी, एकपोनानापांतनेविषजस्विभगंनचवाळीहरी, वळीत्रेपोनानानिपंजगुणवदे पांनानीगंनिकमनांगंनग
 निर्वळहेरेपवागुणवदे मनुष्यरूपनेभारणकानीपृथ्वी मासात्रमंगांनेवीहोयेनेनुपवीजगानी, पंनुतंगंगा मड (मळ) नेनीगंन
 वाळीजे, आसयोरपणनहरी, एट्टेनिंतरमज्जननोत्रममगमराहरी, वळीएगोतानीमवंकळावदेकांन (कार्त्तनेश्रींन) करवाचदे
 अनेस्वामीनामांगेनेअनुगरवापणे वृत्तिमंदळमांअवनारधारणकरनिंआवेळी कळावात्रचंद्रनीरांदिणीनामे श्रीमासात्रहोयेनेनु

एवमज्जानी. परंतु होइ दिवस पण देशोदय करुनाभी नहती एटले रोशिण तो दोषा करकेतां रात्रि मांड दयपामनी हती अने आपट राणी
 मोहोइ दिवस दोष नो उदय करती नहती. रोहिणि तो दुष्ट ग्रह नो संगधारण करती हती अने आस्त्री नो दुष्ट ग्रह केहतां कदाग्रह तेनां समा
 गपट रती नहती. एवी एपटराणी ने विषे मंदराचळ (मेरु) पूर्व तनी गुफा मां जेम कल्प वृक्ष उमस्र थाय तेमे प्रथम कंठ लोवां दर नो जीव
 ते सधर्मधी चची ने ने पटराणी नी कुंख मां उमस्र थाया सारे ने मणि माळाना स्वप्न मां पोताना मुख मां पवेश करतुं ने अरुण भवन ना मे विमान
 तेणी एदीतुं गे विमान मां निचां दरा नो जीव उदय पण पूर्व हतो. तेषा स्वप्न रडे ते भवन ना जंरो अतिशे जे स्वची ने अतिशे मही माचाळो ने अति
 भाध्यंकारी पणी मसृदि ए गाई ने सप्रजन. आधार रुप इत्यादि सर्व विमान ना गुण चंड ते पुत्र ना गर्भसंयुण हतो ते स्वप्न रडे जगानुं
 हतुं. जेवम शशी चिन्न अर्थ ना नाभ ने मायना गगनां रुचवंड मोटा कार्य नी तिदि जणा ये ने मेरा स्वप्न रडे अतिशे हपित थं गुं मे न जंनुं
 एरी धने पोताना मार्ग शरीर नां रोम, तेव वन उदय थयां अने वखाण वा योग्य एवामोटा अर्ध वाळा मंदर्भ न मोटा कार्य नी वाणी जेव था
 रण करे ते मे ने गर्भ ने गुप्ते थी धारण करती हती मां ना टिच म गर्भ नी वृद्धि थी शरीर नुं कुंठा पण पामेळी हती तो पण जे म अल्प भक्षर ने म्पणा अर्थ
 वाळी युक्ति दोष ते नी पिंडो ने दोष थी दोष नी हती न गर्भ ना प्रभाव करी ने अने ते ना अंतर मां आम कार ना देहद (देहोळा-ना ना प्रकार ना
 मनोरथ) आम कार ना उमस्र थताके प्रचष्ट पट्ट गंधारण कंठ अने ते नी धारामां मां कुंमुसे देवुं. अने नगर मां हेमारी आज्ञा प्रयतां
 अने सर्व राज्य नी चिना हुं कंठ अने सर्व री पुनाळ हरे ने हुंळी ला मा प्रमां वास पमाहुं अने सर्व प्रकार ना धर्मो विधिनुं आराधन कंठ एवा
 ना ना प्रकार ना उमस्र थना जेवम गुश ने गजाना प्रसाद थी तत्काळ न सर्वे सफल थवा थी परम भान दपणा नो अनुभर करती. अनुक्रमे
 संयुणीं दिवस थये मे ने उमस्र थान मां युद्धां आल्या ने मुहुं ते वाधां सर्व मन ने आने द कर ना एवो रत्न नी त्याण जे मर तने उमस्र करे ते मने
 पी ए मुसे पुत्र उमस्र हयो. राजा एण पुत्र जन्म नी क्या मणी ने केहे नारी दास्ती ने पोताना माथा उपर रे रे ला मुकुट धिना सर्व अंग नां आ-

भुवणभाष्या अने सन्मारागधुभीने नुंदायी गेला नुं काम उतारीनाला नुं मगप्रयथी पाने पेट्याळो कने छोटी गुरपा, अने पान, उ-
 न्मान अने प्रमाणे ने पण पोताना उरपाही यथार्थ मोटो करी आल्या. एट्टे वस्तूने माय कराना मग प्रपुन्ये पान करीए, मोळ नुं माय कर-
 नार पांचोरी, दमोरी (पानि कोविंगेरे वाजवी विंगेरे) बीउ चो उपाही जो पाय, ते विंगेरे उन्मान करीए अने रुपय विमादिक नुं नेने
 प्रमाण हर्षमूर्खी गृद्धि पोताना उरपाही करी येने चंदन रमनुं छाट्युं, पुल्पनामपूहना हाग विंगेरे भाषण करी परस्पर पदे रावणुं
 तथा उर्चिता तनो धूप उयेवो अने अनेक प्रकारनी मीत, वादीय, दुर, मोरण, यमाओ पंदायवी नभामनो वाळिळ द्रव्य आणतुं
 तथा उर्चिता तनो धूप इत्यादि तया कोड मनुष्यगी पणामे तेवुं नरिया देवुं, नगरना छोको पय पाणीमा नेने आने छुं हो मने रु-
 तथा उर्चिता तनो धूप इत्यादि तया कोड मनुष्यगी पणामे तेवुं नरिया देवुं, नगरना छोको पय पाणीमा नेने आने छुं हो मने रु-
 रता पाणुं तेने हतार धणुं भागवुं इत्यादि प्रकारना हर्ष उलयवी अने तेने पाने दपोपममं पोतानो देव दशादि वगण येन कर्यो. एट्टे देव
 दिवप नो पुत्र नम महां मग वक्यो निरंतर नयान चारप जे मां डल्प भाय छं एवो ने उरप व करताव्यो अने रगारगती पोतानी मने क्कानि,
 स्वप्न, परितन (मं वकं) मने मने स्नान, भोजन, मार्ग वग्न इत्यादि कृपी मरुतार कर्यो. गन्मान कर्युं इत्यादि कर्यो पछी मातो न स्पम
 भयं हर्ष तेने अनुगरीने पुत्र नुं नाय अरुणंदय मरुतार नुं स्थापन कर्युं. पछी पांचप सारनी भायना वदे वहास न पये जे मगृद्धि पांथने म
 पान मकारनी या श्रीमाना भाण रात दिवम पाळन करं छो पांच पांथीना नाय. - १. क्षीरयात्री, (स्नन पान करावनाथी), २. मल्लनया-
 धी (नय रावनाथी), ३. पंढनयाथी (भाषण पदे रावनाथी). ४. क्रीरायाथी (रमादनाथी), अने ५. उरंभयाथी (मोळा मायेमा
 दनाथी) आममाणे रात दिवम पाळन करे छो ते द्रुमार वक्य निना कृपारनी पंढे अनुकृपे गृद्धि पाणे कोमात आठ वप नो भये विद्या ओ
 द्रुःपया म्पाथिना मास मनी नभीणुं विद्याने माये भकळ करुं ने कळं कपोवाचा स्ने ते द्रुमार जे मभगस्नी म्पुणि एक अंजनी म्पिळने म-
 मुद नुं पान करी मया ते मन्डीया मायमा विद्यानाय प्रहण करी ग्छी पुं. अने मने कळानो ममुह अनुपम पयोपण पट्टे रे कीटण पयोपण नेने

मन्त्रमाकरोवातोहनो तेनेकीटाकल्पपनी पंडेमहेजग्रहणकरी छीथो.तेथीगंपूर्णकळावाळा चंद्रनोजाणेमतिवादी होयनेशुएवोथपो
कविबहेछेकेस्थानने विपेआरोपण करेल्यागुणमोटा मूल्यवाळायायछे मद्भनेमदनतेनाजन्मनुस्थानएवुनबुं यौवन विध्याचळ-
नावनभेंपुण्यागताअंबुंविस्तमहितनेकुमारने मासुथयुंएटलेविध्याचळमां ज्वांधनहोयछेत्यां पुढागनाशुसोउत्पन्नथायछेतमविध्या
चळनारनममान एनुंनबुंयौवनहनुंअने पुरुषमध्येनागदेव समानएवोनेगुधद्वेदीप्यमान हतो परंतुनेमांआटलुं विशेषजेनीउपमान
देवीपनेनेविल एटलेमिाद्ध विजमळबाधीउन्मत्तचथायंछ एनेतोप्रमिद्धिमळबाधी उन्मत्तपणुनमासुथयुंएटलुं विशेषजेनीउपमान
थायएवुंनेनेरुपअने जेनामौभाग्यभागळ देवतानुंमांभाग्य दुर्भाग्य अंबुंजणानुंहनुंनेतुं बळअतिशेमोदुहनुंने तेजनोपतिजेसुयते-
नाअंबुंतेनुंतेसरनुं मध्यमपेलादंबताना जन्मधीप्रमपूवक रुपादिगुणेत्यांआव्या होयनेशुं ? एमनहोयतोतेमां एवागुणवयांयी
होय ! एतांदिवसपोताना पित्रोमांयएकगुंदर वगीचामारमवागयो हतोनेअतिशेकौगुहळ रसमांयणोआसक्त एकलोतेपित्रोथी
दूरपरगयोएटल्यामां वींध्यासुगना जेवांछेचंचलेनत्रेजेना नेपुनमनाचंद्रनोसर्वगई हरनारुंउमुत्तजेनुं नंदेयतानीस्त्रीओने लज्जा
पमाहनुंनवीजुबानीना मुंदरलावण्यपणावहे वर्णनकरवायोग्यछे देहकांतिजेनीएवी अनेजुवानपुरुषोनेनवा उत्पत्तेनेमकटकर-
नारएवीछेआकृति जेनीएवीकोइग्री, वीजननामनंजवीचंचळ मोनानादिदोळ्यामांईचतीने तिलकादिकचौद मकारनांआभ-
रणवहेमंबंधाशोभनीएवीदेवकन्यानांजेवी जणानीनेस्त्रीएरुपवहे कामनेजीतनारएवातेकुमारनेविये अध्यनाअंजळीप्रदानजेवी
मध्यमदर्शनमांम्राष्ट्रन (भेटममान) पोतानाहृदयनामाप्तातरहस्यजेवी, नवाअनुरागनुंजाणेमंबंस्वहोय एवोमध्यमेमकरयामां
चतुरएचोपाटोबाणवहे जेमळसथीपेनेमकटासबाणदीघनांमंयुं. जाणेअमृतरमनोपहोदोळयोरोप एवातेकटासवहेक्षणक्षणाट
थयुंछेइहपजेनुंएचो तेकुमारनवागळबरनीथारावहे मित्यनथयेलाकंदचनाशुसनीपंडे गर्वधंगमांरोगांचितमफुल्लिनथयां. अनेआ-

[illegible]

मादृक्कृत्तुं परलयन्तुं, नलरात्रानिराग्यभीष्टद्वयं, रात्रयेनेवंभीषानानुं मेव न कर्तुं भ्रमेनेनं परलयन्तुं मर्त्यं हाजना यज्ञभीषायल्ल
पाटेकोणपुनरकोतुं रक्षणकरीगते । ॥ १. ॥ यत्ती कर्तुं कर्मगारं दृग्गामानामर्षगार्होत्यारमाभीषात्रीविकानं गार्होभेकोइत्य-
रेसायानादृगनर्षा दृपत्तपत्रकपुष्टे, जन्म अद्याप्यभीषाकीनी आत्रीविकानीचिना कर्त्तव्यमिष्टुगयोले अपवाप्यगणपाम्योलेहे
तुं । यत्तीमेष्टकतेभनेमगजगननाउद्धपुं तारणलेनेनंमृमंवाकं तु मोवेमेकेमिगमीजने । यत्तीपात्राजपांमन भग्यप्रोअवना
रमंनुं आर्त्तणकरं तुं नेमेकरिअंमंननी हंदागर्षा रेद्व्याम ह्द्वस्तोने पयजेत्रीगाहं अनेपागी रजा केमनर्हीकरे । इत्यादिचिवाक-
रंतिष्टप्रागानेकुमारना अनुमर्त्तनाचगभीषोदा जलनामममवाभीषाया पदयानागडावहं तल तंनुमृहनशोभकरती यत्तीपुहभोदो
योत्यांयाभीषायाभीषा नीगमंमंनवागानेकुमारने नीमपमे आमकारनी युद्धउपमयधकं हं आयोनाउद्धने
वज्रगुंनोपायाभीषा युवायदिरनीमराय, पुंनुंयारीअनिमेमांदा एवतेनापुच्छनेद्रव पणेशाल्लुंनेपोण भेदानीपंटेने कुमारनामारने
नमणनीन्दीन्वापादमातेनेयइ युवाभीषारणेनीकजी, तेभीतेकुमारपणवारणेनीकलेयो अनेयइमीयवागीविशेष आमातेनेपु
नेमणीसुधावृषानादृग्गभीषाआहुव्याकुल्यथानेनूत्यभरण्यमां पारिषामभमवापंल्यो, यत्तीरिभिरतांकरतांनेम अमरनेपुल्लवाळ
युसमंअनेमकोइकमागतेनादीडायां आल्युं, यत्तीनेपागनींदिद्रवांभीषाजनां येकोनयल्योपटछेगनुप्योचरपर्वतना आकारनेवा
किद्राभीषींदिंनुंनेमाराकधीए करेयोमनेममम्रहरे एवागंमपनामेतुं अनेनातामकारनांअष्टमागादवदे शोमंनुंवेधीनुंगानुप्यभेप्र
होयनेनुंपुंपोटुपनगरनोषामां आल्युं, तेनोइनेतेराजपुत्रअतिविशेआनंदपाम्यो, तेनमत्नीयक्षमीनामुंदरपणाभीषा रूपगमंम
वदेनेमपुमंरैचातोअभिगुंउतागळो तेनगरमत्त्यंताल्लतानंदनवन समानपुत्रअयान आल्युं, तेमपुंकरजगाण्णोटादिवालयनुंदारदीदं,
तेमांआमोपोल्लवगीपोटीद्राग्यण चोरनीपेंअयानकंयंमभीषद्वचभिलो अनेरपादिकगुणवहेमहीन पचापुनकपुनवेदीदो, ते

પાનમાં રંગાયેલા પુરુષને દેસી કરુણગદધારીરહતી એક સ્ત્રીને જોઈ. ત્યાર પછી નિર્મલમક્રિતિ હંડે પોતાના હૃદયરુપદર્પણમાં તેજસળેતે સ્ત્રીના દુઃસ્વપ્નનું મંકમળ થયું તેથી તેને તે સ્ત્રીનિવૃણધું કે આંશું છે ! ત્યારે દીનયયું છે મુલજેનું ! એ સીતે સ્ત્રી એ રુધું કે ભંગિકારકરુણિયારકુંદુઃસ્વ
 જોણે એ ગદ્યે મહાનુભાગ ! આવી પેલા મારા સ્વામીને આવંચનથી તમો મૂકાવો. ત્યારે તે કુપારે આદરથી પૂછયું કે શાકારણથી આને આંધે-
 લો છે ! ત્યારે સ્ત્રી પોલીકે દેવગસ્ત્રી પુરુષ ! આલક્ષ્મીદંતિનું મંદિર છે તેલક્ષ્મીદેવી એ પોતાને રમવાને અર્થે નાના પ્રકારની જાતિ જાતિના
 મધુહ્રિતપુષ્પોથી શોભતા યુક્તિની યેલા ગુણગુણારવારુતા છે મુલજેમનાં એવા ભ્રમરના સમૂહ સુંદર શબ્દના શંકારવડે મોહપમાહે-
 લાકિરુસર, વિચારનાં સ્ત્રી પુરુષનાં યુગલ જેથી એ વુંહમી રમણનામે આમોટું ડાહ્યાને તેનું એ રુપમાત્રવળગી કોઈ અનાજે ગ્રહણ કરે
 મોતેને પોરનો પેતરકાલ તેલક્ષ્મીદેવીની ગ્રહકે છે. દમણાં મારા સ્વામી વિચારે વેગના ગણનાથી પુષ્પિત થયેલા દૃશ્યથી એકગુણ
 પ્રરણરુચેનેથી ભનિશે ચલચાલ્કીતે દેવી એ બાદા અવરાથીને પળમોટા અવરાથીની પેટે ગળીને આપકારે સજ્જડવાંથી દુઃસ્વદીધું છે માટે
 રેસતુરુપને સ્વર ! આમદાખવાનક એવા આલક્ષ્મીના ચંચળથી કોઈ મકરેપણ મારા સ્વામીના ધ્યેનમો મૂકાવો. કંપકંપેષ, ચંદ્ર-
 મૂર્ય, તેનાં જોવાપરોપકારનાં તમર એવા તમારાં જે સામતુરુપો છે. યજ્ઞીકરું છે કે કોની આશ્વાધીમૂર્ય, લોકના અંધકારનો નાશ કરે છેને
 માર્ગનાં જનારલોકને ઊપાવાકરવાનુસોને કોણે દાથજાંડીનાં ર્થના કરી છે ! અને શુદ્ધિપાટે નિર્વાંમણની કોણે માર્થના કરી છે ? કોઈ એ
 કરી નથી. તો પળવાર કુંદિત કરવામાં કુંદવાંથી તત્તર થયેલા સાધુરુપો પોતાના જાતિગુણથી જ તેમ કરવા તમર થાય છે. રાજપુત્રો વિ-
 ચાર્યુકેશિતલ્હાયાનાં જે સો એકરોપકારમૂકીને મોટા એવા પુરુષના શરીરનું વાંકી આનુસનો પેટે ચીતું કાંઈ ફલજથી એટલે એક પ-
 રોપકાર કરવો એટલું એજ ફલ છે. તે રુધું છે કે મૃગનાશીરથી હૃત્તમયતીકસ્તુરીને એ શરીરનું મોટું ફલ છે, હાથીના શરીરનું પૂનાં શાહકાં
 પમોટું ફલ છે, પગના શરીરનું ફલ એવું ચામડું છે, ગાયના શરીરનું ફલ એવું દુધ છે, મોરના શરીરનું ફલ એવું ડાંડાં છે, પેટાં

[illegible]

चननमांभलीआतिशे प्रगन्नयएउलिह्मादेवीए मागयाधिनानुंणरोहिणि, प्रज्ञानिइशादिकपांताना हृदयनुरहस्यरूपविद्यानुं
 दास्रतेकुमारनेअर्पण कर्णुअनंवांधेलाविद्याथर तत्काळमुक्तकर्मो. पछितिविद्याथरपोतानी स्त्रीएसहीतपोतानो मोटोउपकारी
 जाणीनेनोनिरंतर नित्यमेवकथइने पासेजरलोअहो ! परोपकारनुंकळपांच पांडवोनीवल्लभास्त्रीतेजम मंगथेजहोयेतेमनेनुं
 तत्काळअतिशेमोडुं फळदेखापछेत्यारपछी राजपुत्र, स्त्रीएसहीततेविद्याधरेविद्याशक्तिवहे तैलमर्दनस्नानादि पूर्वकनानांमकार-
 नांभोजनबेहेजमाल्यो. पछीश्रमरहीत थयोजेमअर्थनकाम संघायेगृहस्थथर्मशोभे तेमस्त्रीसहीताविद्यापरे तेवनकेरलोतेउचाननुं
 मुंदरपणुंजोचानीकळयां अमृतरमनाआस्वाद जेवातेवागनेजोतांगोतां एकयोजनमात्रसंज्ञेयाम्वां तेउलायांश्रीदेवीएनीपजा-
 वेडुंमणिमयश्रीशतिनाथ तीर्थकरनुंचेत्यजाणे रोहणाचळपर्वननुंअन्य शिखरहोयएतेमनांदलवायां आवयुंस्त्यारपछीअतिशेम
 सन्नथयेलांनिसर्वेणे मासादमांमवेशकर्मो. तेवल्लततेनीमध्येरहेला तीर्थकरनेअतिसोभांकवेहनपस्कार करीअतिशेमोडाअर्थवाळा
 सुंदरस्तवनवेडेस्तुतिकरी मध्येउभीरहेलीभारानी देवीनागेचीनपस्कार करीनेत्यांसंछेनेनोड कुमारविचारकरवाल्यामोकेप्र
 थमाहेदेळाउपर वेडेळीनवीचीवनअवस्थावाळी अनेजणीएमांकंमनहरण करीदिककुमारांनी पांडवकाळअडप यइहवीअनअ-
 छापिजेनीमट्टिहुं पाम्पोनर्थनेजआछे इत्यादिविचारकरेछे एउलायांसारसानदेही मन्यतायइनेनेकुमार मत्पेयवाळीकेइमहा
 भाग ! तमारीभक्तिबेहेतथा अपूर्वनवास्तोवनी युक्तिबेहेहुंममप्रयइहुं माटकहुंछुंअनेक थनाटयळांकांनागृद्धि पापतायागेने
 हरणकरनारीमोडी रद्धिबेहेगर्वपायेलांने वेताढपपर्वतनीपृथ्वीनो स्वामीनिगणिपुररथनेपुर नांमगहानगरनो अधिपतिरैरीवेग
 नांमविद्याथरनो अधिपतिनेनीआरुपादि गुणसंपत्तिबेहेचण लोकनंअतिक्रमणकरतीं शान्तिमतिनामेहस्या हुंननेआणुंजे
 पूर्वैअपरजेमपुष्प माळानेअभिलाप महीनदेलेतेमनेंदीठीछे. आपत्कारवीअमृतगृष्टि जेवीनेभारतीनीयाणो मांभळीअनिशेमम-

अथ यो धने विचारो छे ते के कन्या दण्डार्णवासी के प इच्छा करे छे ! नाने वन के यो वनवास ! के प आची दंड ! नेण हन्य गृह नी चेक नी पंड-
 त्याइ ने के प अद्रम्य भद्र ! नेने पने शी (रि) ते पाणी अकने ? इरादि विना कर छे ते सभा मुर रोना-पी छडी ह भयो दिके छी छे वी भने
 उदाय छी दया कुल भरी दापी पतहीन दिव्य विमान उपर पंडे छीने कुमार नापु विपनो मनि पान स गृह होवे नी जगानी जनि पनि
 कन्याया भापी. आन माए ने ना वर्णन ना श्रो क छे ने नो अर्थः अहो गुण योग के ते तो रयोग भयो के तम कन्य गृह तो मया मय भयो ते-
 पो अण विचारो पणने कन्या नो योगन कुमार ने भयो. जेने प विवरुं शं यो ते ने प हारं पिदु भापने नि अं क्रम गुण छे अने यो जो अकन
 पुण (पुण्य रक्षी) छे त्या प उजि ने कुमार, याद छी वना गनी युष्टि पमाने ते कन्या ने देवी विस्मय न रं पृष्ठ भयं दुद वने नृ पं भयो म तो भा
 कन्या भरी के प आची दंडो ने आची ने नुं कर छे ने भनं काइ पण सं पोर छे के नही पुरो निरय कन्या ने पां प रं दिका विचार नी विद्या जनि
 पदे ने कुमार अने विचार सं यो भे देवानी पिछे अद्रम्य भया. त्या प छी भगवत नी पुजा ना भापं छे जिन वर मां विधि रं छे मने ज रुमी
 भिन पुन न वर्णने कुमार ने त्या आपाम जो नी न देनीने विचार वा छी च कची नम दुःसा गुण भापे ने प थं ने कहे साळा मी अक्षो !
 जगत् नो पारु ते कुमार दण्डो अही दतो ते के प देव नो न नी ! नेम अथ ये छी प्रमत्ति नाप विचार पणं कथं रं ने गुं अन्वय भापने ?
 अथ वा पुण्य रक्षी पुरीं दृष्टो पारं ते वा पुण्य वपां थो होय के अमरि ने तोम हन्य रसां पुन पछे ने प पने ते रम्य छे ! कं इ कां श्ची नी व-
 छे ने कन्य गृह तो तपा मय भाग न ही पम नि भ्या माताइ मछो पां प छी के कन्या प्रभिता य न र कदा वं हो न्या र प छी भइ छ प री शो भं ने
 पयो ते दाछो कुमार अहो पारा नि पितं आ कन्या नी आची अस्था अद्रम्य ताणी द्रष्टव्य शयं र ता प छी कदा युत ने वां अने पां ना
 नापु विमान पुण्य जे वो ते कुमार ने देवी विस्मय, रं प देव रं गुण ये छी भने लक्षा विद्या मम पुन नानाम हार ना ह नारो विचार रं द दवा
 सुय ये छी द्रष्टि ना वि अम पदे गं के न करी यो छे चे छी मनि हारि ता (दासी) मपी प आची उभी अने कन्या नो मने भविष्य माप जाली राज

पुत्रप्राप्तिगण आभकारे विद्यापनाकरी देवजगन्नाथारूपकृपार ! ज्यांमुधीरुपनगरनो राजाचेरीविगनामे विद्याधरेन्द्र अ
र्हीआनेत्यांघुभी मगादकरीभर्हीआज तगारेउभुरेइपुण्मकहीआकन्या एनापितानो मयसदेदहांग, अय्यंन स्नेहीमूर्तिनहोयपु
एरालेसकन्याएआपेलो तेकुमारनेअर्पणक्योने कंडनेविपेतेकुमारीनेवरमाळम्यापनकरावीदासीए सहीतसोताना नगरमन्येगइ.
रपारपडीचिसमय एवंचदेवरपूथवेळा तेकुमारनेतेविगाथर पतिनालेखनेतेम आंवमुंदर पुराकडंरुंए १३ राही यांनरामांळ्यो.
मेआभकारेछे: स्वस्तीश्रीनमस्ते, समस्त, वस्तुनाविस्तारतुं सागररुपरथपुरनगरथी पांनानांवाडासाग्र, उपना मसृद्धिनाउत्क-
पंधीइंदासापेसपर्याकारतो श्रीवज्रवेगविद्याधरेन्द्र भिजगतेनेअतिक्रमण करतेमसिद्धरुपरमक्रमादि सर्व अंगव्याप्त गुणवेडेअनुपम
कळरुपरथयेळाकल्पयुक्त जेवामणिपीदिरपुरना अधीश्वरश्रीमणिदोखरनामे राजतेनापुत्रमयेस्नेह मयित आळिगन करीबहुमान
साहितआमंघेणकरंछे केअ्रीदेवगुरुगोत्रपवित्र मंघनीमंस्मृतिवडंचश करीछे, कृतार्थकरीछेअनुपम मणग्रहलयाण लक्ष्मीनेणेरवा
माधिसाधेतकळ परिचारमहीत शुभवाळातपोएसर्व जगाएदीपवानेपोतानी स्थितस्थानांनोदकने कंडनारीकुशलचार्ताधिसार
करवायोग्यछे. प्रातःकाळनीकांतिनी पेटेस्वागीनाउदयने केइनारीमर्वेनअतिशे आनेंदमकाशकरनारी कुशलचार्तागोणरीसर्व
मकारेउदयपामनारतुं पणरुपंएटुंजछे केनित्येअपत्यरहीत पणनिगानताएवाअमारी मायेअपाराअद्भुत शुभदेवयोगी
जगत्जननेभानंद करनारीनेगर्वअंगसारा लक्षणधीकल्पयुक्तनी लतामेवीवणलोकना पुरुषोनेस्पृहाकरवा योग्यएवीअनुपम
रुपतीभाग्यादिपर्व गुणमणिभीभरपूर रोहणाचळनीत्याण ममान, मत्स्यलक्ष्मी ममानशांनिमनिनामेकन्याछे तेवणळांरुनेअ-
निक्रमणकरनारपुं रुपादिनिर्गन्धजळने उद्यामपणाहतीगंगा नदीनाजेवीअनुक्रमे श्रुद्धिपामेथी, लीलाचने सकळकळानाममुइने
जाणनारीमहानिचेदे वगंनममयनापुष्पमाळा दसनीमुंदरमंजरीतेना रतास्वाददेउडगाद पापेन्दीयाळकोकिलाना जेवीभानिसे

मधुरबोझतारी अने उन्मादवाळा ह्या छिन्न जगत्तूनानरुणजननेने एतानवयोंवनने पालेजीपारीकन्याने योग्यवर्गचिन्तानीन
मत्स्यसिध्यापदेवादेच्या मधुरबोझा अने अनुपपुरुष लावण्यादिगुणवदे मोक्षवनेपावेत्येवारी कन्यानोवर
मने आराधनकरेली मत्स्यसिध्यापदेवादेच्या मधुरबोझा अने अनुपपुरुष लावण्यादिगुणवदे मोक्षवनेपावेत्येवारी कन्यानोवर
नेपारागाध्यापदेवादेच्या मधुरबोझा अने अनुपपुरुष लावण्यादिगुणवदे मोक्षवनेपावेत्येवारी कन्यानोवर
पापश्रीमणिर्मदिरपुरना पालिनेपरनोमोमानो पुत्रतांतिवदेगुणतमान अरुणदेवनांमअसाधारण पुरुषनारीरुन्यानेनिनारी
राज्यछद्मीनोस्वामीयेथे. पूर्णचंद्रवनावेनकार कुवळवनेउद्दामकरत्याप मयर्थकांतिनांरवापीनेदपनि ययायोग्यछे, पट्टेज्जेण
अजवाळीरंजनोअने चंद्रतांतिनोपतिचंद्रम होयछेवेपतारीकन्यानो अंततारीमसृद्धिनो पतिनेजकुमारयोग्यछे. अनेतेदुमार
हाळमोपोतानीइच्छाथी विचरतोथ्रीदेवीना करेल्याथ्रीगतिनायना चैरथमा(मंदीरमा) आठवोछेनेने कोइजगाण्णामास्या
ननाळ्यंभभीमलिमंदिरपुरना उपवनवांईदोळे क्रिडाकलादीढीअने कन्यापणअनुसगधी गोपांचिथारने कुमारदीढीनेन
पमतन्याप्रोचिता यमराजनीपेठेकंधी आंच्योअनेमयधीन तेकन्यानोअभिद्यापी नाटयांनचविद्यापरनोभाइनोचिदुनन
नोधिषिष्यापरने कुमारेनेदुरथीआवतो जोइनेजपल्लरुहरी छळीनेकन्यानुहरण करचनेइच्छांएमकारना मनवाळोनेविषा
परछेएवीआंठापाशीने अतिशेचतुस्वयीनेकन्या. देवनानीपेठेवरकाळअद्रश्य मद्रपलायनकरीअर्थीआचीछे अंनदुपांगंतोअनु
पणपनायळपगळमपटे अनेकमकारनीविद्याथी उन्मचययेछेविद्योन्मच नामंविद्यारने लांछामाअर्थांतनी लींभाइत्यादि
मृत्नावनवांसिदीप कहेतुंमोभळीदुंआदिक सर्वेच्छेकपणअतिशे चमत्कारपाम्याने भांतशेहंपाम्या.गोटे अमाराभावनागुभी
अपाराउपरअनुग्रह करीनेचैत्यमांजभमारी वाटजोगो हंणचिल्लंअरहीन तैयारथरत्याआवी चिनवनकरेआमनोरथे मकळ
करीशेणुविनेनारा पिनेअतिशेदृष्टणुं अयभारणकरंतुं इतिकल्याणम.

[illegible]

ખનપનેશાળીલ. રાયાદિકશ્રીતિગર્ભિણ તેનામુલનેચરન, દૂતદારાણમીધીદ્વિજામ પાપનાંતિરોમજેનાં, અનિશેકોગનાધારન-
 માધારેશઅરુણદેવેશને વેપકારેવળમત્તશાઓઉં છદ્ધચચ્છરૂં ત્વદ્ધરતુંવગનામેઉં અત્રેયોનાનાગરીતનું મામધ્યર્થસો
 વળઅર્થઉં મોટરેવશારે મદાશ્વપ્તવા તેજુમારેચોરેપામથી તેવિષ્યાચરતુંનગર, મોટાન્દકરથી તન્કાઢીટીન્દીયું. વચ્ચી
 વર્ણવિષ્યાશાઓ તેખનિશેવશાળી પશનેવિષ્યાથરે ચતુરંગમેવ્યમ્મદ તન્કાઢેજુવારને મન્નુવમ્મદ મોટાવુદનો આરંભકયો
 અનેજેવુદંદેરદોના ઝેરુંખનિશેમોરુંધવું અનેઅગ્નિઅજુખનં મ્મજઅન્ન, અનંધઅન્ન અને વાયુઅન્નનાગવાને ગરુડઅનેઅંધકા-
 રેવેગોત્ર, અનેમોખારનખનેજાગરણ, દત્તદિકાકુલીદાનાં અમ્મવેદતયાતીલાંચારાઢા વાળ, શક્તિ, ચંદ્રશામ મમુલઆવુદ-
 વેદનાનાચરાની વિદ્યાશ્વરેદેવમર્પજતતા મનેનમમન્કારતોરીસ્વાર કાનારણુંમોટુવુદ માતાદેવમાર્પવ ધયુંઅનેમોટાદાવા
 નન્દીપેટેખનેક શ્રીચોનામંદારકરવાઈ અતિખયાનકનેયુદ્ધના ખાટમદિશમેવાપુવેગ પાનેનવુદ્ધકરતામદા દર્પવાઢામર્ગનીવેટે
 મારદીવિદ્યાશાન ઝેરામરણદેવેજામ્મદાઈ શ્વકુતિનેનોવિશ્વંમ કર્યોખનેતેનુનગર, જુના મૂન્યગરનીવેટેઅસ્ત ધ્યસ્તકર્યુતેવસ્ત
 અરિખવવામરુઉં વિષ્ણુદેવેસોનાશ્વોન્મય પળોપયાઢનીપેટેચારે પામનામતોનેનેશ્વાચી નિગ્રહકર્યો આ જગાણકવિપૂર્ણન
 કરેસોદાવ્યે. મોટાપુદપેકરેલા અર્ધનેઅનંધનોકરનાર અનેનેણેદ્રશન કરવા ફડેઢાપદાર્પનેફડતો, મોટામાથેચેરશખોપ્યો
 તુરશનિધેડીપ્રયણ મોટાઅનર્ધનેશાવેઉં ત્યારપડીમ્મત્તસરીકેઉં મોટુંકુવારનુંમાદાશ્વ જેમણેએગયોઉંમર્મ અંશકારજેમનેપ્તવા
 મર્મવિષ્યાપરોપકઢા ધરેનેદતિજધેલીયગા ઉપરશ્રેણીનાવિષ્યાપરોનું ચક્રચોનેપનાનારાશ્વમાં તેજુવારનેઅધિપંક કરીસ્થાપન
 કર્યો, અનેમર્મજ. પ્ વિષ્યાપરનોપક્રચોતિ મર્મજગાપ્અરુન દેરેઉંપમ્મદપોગનાકરાચી. પત્રગાણગયાનયાકાશ્વેઉં તર્વેવિયા
 પરોઅરુદ્દેસની મેશાપારણા, જેમવેચેદેશાઓદેની મેરામંતિરેમ અનેન મર્મઅરુદ્દેશનીમમ્મદાને નિરંતરફડેઉંપન્નુમ્મયાશ

દત્તાવળને શ્રદ્ધાજેની મધ્યાધ્યાષોનીયનીહી. આમકારનુંવિચારવચકર્વાઈપણું નેપુર્વમન્યનાપુણ્યનુંકરછે. આમકારેઝીરોને
 પુણ્યકુન્દિકાપણર્ત્તુછે. પુટ્યંકુન્દિકાપણવેનામિષ્ણકનાતનંદાટછે તેંદયાોપિવિનછેપુટ્યંકેનાસ્વામિદેવચોકોછે અનેતત્ત્વમનિદત્તી
 વપ્તુદોયત્ત્વવેંદાટમાંવડેછે જેનેદાટમાંને સ્તુત્ત્વમંજેતત્ત્વમાં વસ્તુત્ત્વનકરેવાય. તેમાંવસ્ત્ત્વવિચારોનામધુરોણ પોતયોવાનાવિ-
 મયનેધનુત્તારેનેશ્રદ્ધાજેવનીમારીવસ્તુવંદે એકકરયામમુવ્યમોટોટામવત્તયો. વહીપોવાનીદૃષ્ટામમાણે વંધ્રેલીઓતીરાગવચ-
 સ્વાવગેવસ્થાપનકરીદહનીપંડે એકકરુટિયંચમદીનબોડીવિધુતથી પોતાનાનગરમ્ત્રેમયો. ત્યાંશ્રેોકહેકેમાંટીક્રદિદોપનો
 વળમેંસરામનમીદેવતા અનેતંનેદૃગંતવ્યનમીદેવતાઓ નેરિદિધન્યજાતિનીપેંડે કિપાસનાકરુજેધીનિષ્કરુજાણવી. વહી
 કમુલિકંદાનઅનેઉપબોગનેધીરહાત વધીનજેવધધનિપંતાના મિત્રોવળમોગવતાતથી નેપુરુપનીમોડીવધધીમેનેવળ અચ્છવી
 (દારીદ્ર) ગજાણવી. અનુક્રમેતેંગંગાંતાનામણિવોંદરપુરતી તનીપેઆરામમાવહાયનાંદળો અનેત્યાંમોટાખાંદેવરવેદેમંચરનું
 મૈત્ર્યસ્થાપનકર્યું. તેગાળેવેવરનુંનગરોવપુન્યું ત્યારપછીકોદિસારાચરપુરુવનીયામે અરુણદેવકુમારનાઆગમનનીવધામણી
 પિતાનેકરુદાવી. પુત્રનાવિદ્યાધીપ્રાકુલપ્રયો અતિહંવંદેધીનિદાનેનાપનો, મોટાઆદંચરથીનેપુત્રનામન્યુવઆપ્યો. તેકમુલેક
 આચરણછેનેજુલંકકદીઓપેછે, તારીસ્મોત્તનનેકદીઓપેછે, સંધ્રવસ્નેહનેકદીઓપેછે, માળવદેવનેકદીઓપેછે પુટ્યંકુન્દિકાદેવ-
 નોમાળવેટેનગાવેહેત્યારવહીઅનિદોમોટાનેમહારનાઆદંચરેમહીવકુમારમત્તેનેમંચંદ્રમત્તેઉહામપામનોસમુદ્રમાવેમપ્રતિગદેવ-
 વાહ્યોપિતાનાપછે. તેહંનામદાણનીઉપમાદેવાંનીપ્રધૂતનવળગુન્નગણપછે. અનેમન્યુવઆવેલોકુમાર, પિતાનેવહીવેતિવસતાના
 હંપંતુંગોનુંવર્ણનકરીપ ૧ વહીમોટાઉત્તમવધીતે પુત્રનોનગરમાંવેંશકસાની મોટાઉત્તમવધૂંક પોનાતુંવંસાગ્યપુત્રને અર્પણકર્મુંઅને
 નિધિમહદ્વપવાહ્યોધયો પુઓવિણિવેસરાતા રહેમકારેઝીનપર્ષનું વાહ્યસરેછે. આગાપનાપાઓછે તેનોઅર્થઃમારનેસહનકર-

નારણવોપુત્રસતે જેપુરુષપોતાનોભાર પુષ્પનેવિષે સ્થાપનકરીનિશ્ચિતપણે હૃદયકારેધર્મસાધનનથીકરતો તેથીકોણઅન્યપુરુષમૂ-
છે ! કોઈનથી. અનેજેપુષ્પયોગવનઅવસ્થાને પામ્યોછે તોપણપોતાનાભારનીચિંતાને પોતેહરણકરતોનથી અનેધર્મકરાવતોનથીતે
નીપેઠેપૃથ્વીમંદલને ગગનમંદલનીપેઠે દુસ્સરપદ્ધતિપોતાનામોટા પ્રતાપવેદીલામાત્રમાંજ આક્રમણકરીસાધ્યાછે પૃથ્વીનાત્રણ
નમાવેલાંમસ્તકનાશોસરથી પ્રસારતામોટારામ, ઘણાપરાગપટલે દુંપ્રથમદુંધમમદ્ધકારે મર્વનેરન્દ્રઅનેમર્વવિદ્યાધરેન્દ્ર તેમનાંમુદોપસંભ્રમસહીત
પૃથ્વીઅનેનયીલંહિતથઈ આજ્ઞાત્રેનીપૃથ્વીદ્રનીપેઠે મોટામમમ્મમોગનેજેસહીત પોતાનારાગ્યનેમોગવેછે. આજગાળગાથાઓછેનેનો
અર્થઃપૃથ્વીઅરુણદેવેપૂર્વજન્મમાં તિર્યંકવર્ણમાંપણપટલે વાનરનાભવમાંપણ સામાયિકસહીતપૃથ્વીઅરુણદેવેપૂર્વ પળદેશાવકાદિકવ્રત
તેનુંઅતિતેમોદુંધયેલુંફલઆશ્ચર્યકારીછે. જીનશામનમાંપણનીલાળમાંજેમ સર્વેમણિઓતેમસર્વેધર્મવિધિ ચિંતામણિસરલાછે.
પણશિષ્યપણંજપવાયછે. તેનીઆગલપૂર્વોક્ત કહેલુંફલકાંઈગણતરીમાં ? પૃથ્વીતોજીનસમૃદ્ધિમોગફલ
રાજાનીઆજ્ઞાપૂર્વકરયયાચાનો મોટોઉત્તમકરાવામાંહયો. નેનંડસમયરવરહુમાનમહીન અનેકગામતયાનગરનોચતુર્વિધસમૃદ્ધ
દલેમાધુમાંધ, શ્રાવકશ્રાવિકાણ્ડારમકારનો મહૂદ્દુરકઠોયોદનો. નેતેમાંપુણર્ણનોમણિમહૂવેજેદેલો અનેસુંદરચંદ્રના
કાષ્ઠવેદ્યેલોઅનેઉંચોઅતંદ્રમણિમોનામયપદાદંડ તેડપરરહેલીવાયુનેઅનુકૂલ લહેરોલેનીશ્રેષ્ઠપંચંગવર્ણયાજીને સુકુમારી-
રાગલવસનીઅનેકવ્રતપતાકાવેદ્યોમતો મર્વઅંગેસુંદરતજાનો મોટોએકશ્રેષ્ઠરથનીપન્થાવેલોદનો. અનેતેરથસાથે જોડેલાડી-

यथायुग्ममेतत्तन्मार्गं भविर्नग्नमस्त्यना धारणकरनारप्रण ओकनामनेहरेग करनार, लीलागनिरदेचालनार, द्रुगकार
 करनीरन्त्यमप्रीणीयुगीभो नेनामपुरवदे भविर्नग्नककी मोनानीगीककादे भवेत्तु भर्त्ताग्वदे भविर्नग्नमना भवेत्तु
 दोग्रदेवकक्यं कनयाप्रमोनाजं गंगोभित्तम्यादोयेनेतु एवापरस्वरूपनाचं प्रवृत्तदजोदगारना. अनेनरपनोसारथी भभंगळे,
 मृदुरागेमं भंगमडयातेनाएवा नेकांदादिवमनभागतो भविर्नग्नोउपयंरंगमेनेणो भवेमृदुनिवदे भविर्नग्नरापोरग, सर्वने
 मानरापोरग भवेनेपेवतिर्मुदुरवग्र. मुमुद, कंइळ, पानुचंय, कदाई, दार, अप्रहार, नेषुद्रकादिमवंच भवेत्कार नेनेणोअनेभ
 धिक्कनोमाचंदनांज्युधिवदपराधोवेयो इद्रेनागारपीडोय एममनानीभने रत्नपीतदेओमोनानोमाजन (परोणां) नेतेहायमा
 नेनेचंएकश्रेष्ठगारपीडो. यारएलीनेमुदुररथंनविरोविद्वार सरीरस्नाप्रमोहमवचूंक मवंचंगेद्विज्य आभूणचंदेजोभित
 एईभवेत्तुमुर्गीमानमुल्लवाळादिचंदे वृत्तेयुंदिम्यमणिमममवंचनं मनिविचनेमपाराश्रावको, श्रेष्ठमागादमोभिटाउरसचंदे
 मयापनकनेनेमरेमयापानकमु. यारएलीमवंचनने आनंदकरनार गोविचनेमृध्वनेचिचे आवेळामूर्गना रथनीपेटेमणिकानन
 चंदेविमिचवविचपूथीपणलत्रने मुदुरएलीनामनेमनेरूपवी ज्वतपनाकाममुल्लमेटा आदंवरचंदे तंथीताळ आदिकपणपिनशब्द-
 नाचादिप्रतागेमेनेभनेद्वरगत, परगतभनेनाळगत अनेभरपानगतएचारमकारनो मधुरगीतुंगानयमेसने अनेकनृत्यकर-
 नारीनाममृदुरेतयादेवंदर्वागनानाममृदुरे गोभापमानतपयनृच्यनेकरताएवाभट, द्यामण आदिओकथयेमतेवेदपदतयाभ-
 कपगादरे म्माप्पजननगारणकरेगेने नमानवानचंभनेमनार विरुदावलीनेकरनारपुरुगोचोअगेने तेरपुंचाळुंथुं. तेव-
 यनेरगेनेद्वगारदेना अनेस्तुतिकरता नेभोग्गपुरुगेनेदानेदेता अनेचंदनरगेनेछादिमापुल्लमूने उछाळनापनाका, नार-
 नादिकचंदेमुदोभितकरलेडीकी (प्रणरस्तावाळामार्ग), वनुक्क (पारस्तावाळामार्ग) अनेनगर (चकला) नेचमुपुंमहा

यमपागनापयगारातररअमपाादरहं एवोअभिग्रहतराजाएयारणकयो. नेत्रेवीरीतेदिसालीधीछे तेजमकारेतेदिसानोजाव-
 लभीवगाकथानमनवेहेनिर्वाहकयो. मोटापुरुषनुंस्वभावधीज. सिद्धयेयंलक्षणएछेके जेनोअंगिकारकयोंतेनो जीवतांमूधीनि-
 र्वाहकस्यो. एमकारेतराजा, ग्रहणरूपुछेमूत्र, अर्थतेनुंत्तत्वेनेजनीनकल्पीनीपिठे नित्येप्रमादरहीतमाससपणकाळमां देवतानंदुलभ
 एवामोटातपेनतपतो, वायुनीपिठेकोइजगाएनबंधातो, पृथ्विमांधीचरतो, रात्रीएकायोत्सर्गे रहेतोएवातेमुनिराजनेकोइजगाए
 जनीएवीतेग्रहमींदीएदीठो पछीतेदेवीएअथवीज्ञानवेहेजोइनेओळख्यां. पछीतेजेकरेलाअभिग्रहनीपरीक्षानेअर्थे स्त्रियोमां
 जीतेभेळयनारीअनेपुरुषमात्रने वशीकरणकरवामांचनुरएवी अनेकदेवांगनाओमकटकरी. अनेतेदेवांगनाओदिव्यएबुंदृत्य
 अनेजयमेळवनारएवागीत, नृत्य, हाव, भाव, विभ्रम, विलास, हाम, आळिगनआदिनवानवामकारवेहेमातःकाळपयंत
 तेमुनिनेक्षोभएमाढवानाउपायकर्या तोपणनेमुनिलगारमात्रपणसंभनपाम्या. एप्रकारेथर्मध्यानमांछे एकचिचजेनुंएजप्रकारेप्र-
 तिक्रमण, मतिलेहण, इत्यादिथर्मकार्येने पोतपोतानीवेळाएकरता माससपणादिपारणामांपण आंतिनपामनाअतिमूर्खमेघविंदु
 विकुरबीनेसमीपरहेला श्रावकमंघनीद्रदनिमंत्रणातं तथापारणामांवंधमवस्थानेकरंलुं अमोदकमांअनुदपणुंतेमांपणनभ्रांति
 पामतातथापुत्रनुंनगरवेरीळोकोए रोकीछींइत्यदिवातोकेहवाधी पणनचंचयताएपअनुकूल अनेमनिकूलएवाउजमगंवडेछ
 मासपर्यंततेदेवीएपरिक्काकरी. तोपणलेसामात्रकोइजगाए आर्तध्यानादिप्रमादनकरता. त्यारपछीअतिशेचमत्कारपाम्युछेह
 दयजेनुंएवीनेअतिमीतिरमथी उल्लामपानतीछेशोभाजेनीएवी श्रीदेवीएपोतानुंस्वरूप मकटकरीपोतानामेदेअपराधत्वमागीते
 पुनीन्द्रनुंस्थानेस्थाने सर्वलोकमांमोदुंध्राथर्ममकटकरी नित्येतेनीपांसदामीजेवीथरही. मोटेनेजयवमांअप्रपादीपणानुंमोदुं
 फळआथार्थपकारीथयं. आमकारनाअभिग्रहने जावज्जीवनिर्वाहकयोंतेथी मोटापोतानापहात्म्यवेदे विस्मयकयुछेविलोकजेने

પુનુર્નીર્ધકરનામોપકર્ષવાથી અને નિરીતીચારાચારિત્રધર્મપાલિને ધનદાનાદિકરીગમાધીવંદે મરણવાવીવીજનાગરના આગમા-
 વાલોદશમાદેવઝ્યોકર્માગ્રેષ્ઠદેવતાને આગ્રહયો. ત્યાંથીગ્વીનેપહાવેદેદનક્ષેત્રમાં મોટીમુદ્દિચાલીરાગ્યમમુદ્દિનેતયાતીર્થહરમ-
 મુદ્દિનેધોગથીપરમગુનેપામને. એમકારેદેશાવકાગિત્રત્રતોવિવે વાનરજતિનુંગુનાન્તકર્ણ.

ચરિત્રનુંજ આચરણને ચારિત્રાચારહીપ અનેનારિત્રાચાર પાંચમધીની અનેપણ મુખીપરાધંદવદેઆઠ પ્રકારનોછે તેકણું
 છેકેમળીયાનટલે ચિત્તનુંસ્વસ્થગણુંતેને વિવેચોમકદેવોલ્યાપાર તેણેસહીનવોપટલે ગાંચમધીની અનેપણ મુખીપરાધંદવદેઆઠ પ્રકારનોછે તેકણું
 ચારિત્રાચારહેતેમાં પાંચમધીનીઆને ર્યાઆપાદિકજાણવી. તેમાંમુલ્યનુચિવદ નિર્દોષસ્થાનમાંગંહ્યા માથુપુન્યાધ્યાયાદિ
 ધર્મકૃત્યકરણુંમને જ્ઞાન, જ્ઞાન, ચારિત્રતેની મુદ્દિરૂપને આવડયકકાર્ય મામથયેમનેભાગલ કહીનુંગ્વાવિધિવંદ ગગનઠરતુંતેશ્રી
 મદ્રયદ્રુસ્વામિપ કહુંછેકે આવડયકારણ મામથયેમનેમનકરવાને વિષેર્યાદિકગુણ પ્કામ્રાનિત્તવાલાને અને મનોનપવામાથુને
 ધાયછેપણવીજાને થતાનથી માટેપૂન આવડયકકહીપુન્યારે કોદંદ્રકાકેલેકેમાથુપ નવકલ્પવિહારકરણું તેકેમકલોછં ? તેનો
 સ્વચરણેકેતોવિહાર પળવદ્રુગુણનુંકારણછેપોટધર્મનીમુદ્દિનંમર્થજલે તેકહુંછેઆચારાંગમૂત્રનાવીજાથુતસ્કંથનાવીજાઅધ્યા-
 પનમાંથીજાઠેદેશને વિષકેત્રેમાથુગતિકાલ, હલ્લ જાલોવોપેપ્દ સ્થાનમાંમામકલ્પપૂને કશિન અનેર્યાકાલમાં ચારણાસનુંઅ-
 તિક્રમજકરીનિતેના તેજસ્થાનમાંકોઈ કારણચિનારેતોપમાથુને કાલ્યાતિક્રમદોગનોસંભવાય. અનેતે માથુદ્રુત્વદ્વાંવદારકરી-
 નેઅથવાવર્ષાજાઠ અતિક્રમજકરીનિતેની જગાપ્પકમામ અથવા વેત્રજમામરદાર્યાવિનાપૂર્વ સ્થાનમાંમામકલ્પજે અથવાચાંમામ
 કરેપટલેવેત્રજમામનું વ્યવધાનકર્યાવિના તેનાતેસ્થાનમાંઆધીરહે તોતેસ્થાનઅપસ્થાનક્રિયા દોગવદેદ્રુમાથુછે પટલેતેસ્થાનમાં
 રહેવુંકલ્પવનુનપીપ્પ તેનીટીકામાંઅર્થકર્ષેલે. અનેશ્રીકલ્પમાપ્યાદિકમાં પણપ્કમામથીઅપરેદેના માયોઅત્તમાપ્પથાય અને

दोषपणउत्पन्नथाय अनेकारणनेःएटलेरोगादिक कारणमात्तथेसतेनिवाम करवोपेनोषणीयननाथी भिक्षादिकग्रहणकरे तेनीटीकामांपण कष्टुंछेकेदोषपण्टले गृहस्थनीसाथेस्नेह वंशगतथामतिवंध थायइत्यादिकदोषमाप्तथायछे अनेग्लानपणुं, उपद्रव पणुंतथाकोइरागादिकना द्वेपप्रमुखकारणउत्पन्न थयेसतेनोवामयकी अधिकपणरेहुंथायतोअन्यअन्य स्थानेनिवामकरतेपण भिक्षापणकरेस्पर्धीलादिक पणतेमजकरेने अधिकरहेवामां विधिनोपणविशेषकरवाने विपश्यनवाळोंथाय तपोविधिनीटुद्धि करेअनेद्रव्यादिकमां मतिवद्धपणुंजणायते। नानाप्रकारनदेसपांविहार करेअनोविहारनकरवामां आमकारनादोषछे. मतिवंध-पणुं, लुपणुं, लोकोपचारुं तिथळपणुं, देशज्ञाननुंअभावपणुंने ज्ञानादिकनीअट्टिपणुं इत्यादिकदोष प्राप्तथायछेअनेविहार पसमांपणुंस्वर्गगुणरुपसाचना करीलेंहीअनेमाची आश्रितेनांपमकसुंछेहे जोपणमहाजगदिताःवीओने अधिकनयीनापण नित्य विहारकरेमतेनमने आमकारनादोष उत्पन्नथायछे सार्थी(मांसादिकनी पेसीसरस्तीछे)मांनिवाम स्थाननयायोग्यभिक्षातेनुंदु लंभपणुंथायएवाराणवहे अवर्पाकाळनोविषे(चोमासुविना) एकस्थानमांविषेपासरहे तेनीटीकामांआमकारनो विशेषछेहेसा-ध्वीतोमांसादिकनी पेसीसरसीमयेनपण अभिलाषकरवायोग्यहोयेछे तथानेमनेयोग्यनिवामस्थान दुलंभहोयछं माटेसात्तोक्त गुणरहीतस्थानमांअथवा दोषयुक्तस्थानमांरहंवाधी मवचनेवाधथायइत्यादि पण(दोषउत्पन्नथायछे एवाकारणमाटेनेमने अवर्पाकाळमविमामरदेवानी आझाकरेलीछे अनेवेमासथी अधीकएकजगएरहेतो तेमनेपणयायअनमाप्त थायछेअनेदोषपण घणामाप्तथायछंअने कोइकारणमनेएटलेग्लानपणुं सतेनिवास, भिक्षातेनेवणी यननाथीग्रहणकरेअने विहारकरवामांकसुंछे कोनंतरममनकरवाधी जेचीजराअवस्थामाप्त थायछेतेवीधीजाधीनगी माटेकायकलेग्लपनएअने नानाप्रकारनापरीपड, उप सगेसहनकरवाइत्यादिक गुणपणछेमाटेइयांमपीती आदिविषयवहेनापुणपर्यनी वृद्धिनेअर्थेविहारकरवो अनेइयांसमीतीनुंसन-

[illegible]

करेछेकेअनेवापोगथोइत्यादिमानमासुअनेमने जेमकेकाराअभिमानरेइपमपमुंछेविचनेनुंएवो सनोबोलेछेहेहोइपण मारी
 ज्ञातिमपुत्रबरेनुलनगी. एमबोलेछेइत्यादिमाया मनेजेमकेपरेनेठगवोने अर्थअपरिचयवाळा स्थानमारोमनो पुत्रादिकेनिविणे
 एमकरेछेहेआमारो पुत्रनर्थावनेहुंएनो पितानभीइत्यादि लोभयेमनेजेमकेकोइकवाणिह पारकुंमुंणपयादिक वस्तुनेआ
 मोमारेछेहेइत्यादि हास्यामथये मनेजेमकेहास्यानिनोदमा आमक्तपणेकोइतेवकारना कुलीनपुरुषनेपण आनोहुजर-
 शितेछेएमकरेछेने भयमासुअनेजेमकेकार तेमकारतुंनकरवानुंताम करीनेवेठेअनेकोइपुछेले केजेनेआकापकगृहेतेवनुंछेके
 नहीत्यारेबोलेहेहुंनो तेवपतेनेदेवमज हनोनहीइत्यादिमुपरपणुं (वाचाळपणुं) सनेजेमकेजेनांननापण परीचादादिकनेनिदा-
 शिकेनेबोळनोमरेछेने विरुधानेविपेटेअस्त्रीकथाने विपेअहेनिस्त्रीन(कटासना विशेषकेवाससमछेइत्यादि एमविकथासुअनो
 एमकरेछेहेकोइपुछेले एमकरेछेकोइपुछेले एमकरेछेकोइपुछेले एमकरेछेकोइपुछेले एमकरेछेकोइपुछेले एमकरेछेकोइपुछेले एमकरेछेकोइपुछेले
 स्नापनेमदशवारग पोळतुंअनेमदभावनें मदशमिमहगुंअनेवोनानी शक्तिमपण होपकरयो एमजेग्राणंछेनेपोडत कहेवायछेआ
 जमाएमदशवारगकंदेनां वाळनामकरणने अनुहुळीपणभाणकंदेनां भोटुंरोळतुंभीपणमोडा कार्यनीभिद्विधायछे. तेदशवे-
 काळीकमृप्रमारेइळा वायपमुंदिनामाअध्ययनेने विपेप्रतिपादनकरेआएवा अस्कुट्योळवापणुंथाममं भापणकरवापणुंइत्या-
 दिहदोपदहीनिनिर्दोप भापणकरवाक्य भापानेविपेजेतस्तरयथु तेमापासपीश्रीकहीए तेकमुंछेकेमभुरपणुं, निपुणपणुं, भोटुंएणुं,
 कार्यमाआनीपरेछे, अनेगंवरहीमअने अनुज्जअनेमथमयुद्धिपूर्वक विचारेंतुंअनेथमंसंयुक्तअनेजेभीपरने दुःखनथायअनेजेभी
 म्हाणीनोवपनगाय जेजेभीआत्मा०जेदमां नपंदणुंगीताथंरुपो भापणकरेछेभापानुं स्वरुपदशवेकालिकनिर्मुक्तिआदिकप्रयो
 गोआवकारेकरुंछे. जेमकेभागाचारमकारनीछे. १. मत्वा, २. मृपा, ३. तरयामृपाअने ४. असतामृपाएचार प्रकारनीमा-

ને જાણ કરી જાહે તો વચ્ચેને જીવતાં છે. એવને કહેવું તે જીવિષય બાણીય ૧૨ ૬ ખનીર વિષય બાણીય ૧૨ ૭
 દિગ્ગણપુરે આખી વાણી છે. એવને કહેવું ને જાણ ૧૩ ૭ ખીરા ખીરા વિષય બાણીય ૧૩ ૮ ખીરા ખીરા વિષય બાણીય ૧૩ ૯
 વિષે આટલા ગીતે છે. અને આટલા ગીતોમાં છે. એવને કહેવું તે જીવિષય બાણીય ૧૩ ૯ ખીરા ખીરા વિષય બાણીય ૧૩ ૯
 બાણીય ૧૩ ૯. એવને કહેવું તે જીવિષય બાણીય ૧૩ ૯ ખીરા ખીરા વિષય બાણીય ૧૩ ૯ ખીરા ખીરા વિષય બાણીય ૧૩ ૯
 કો છે ૮. જીવિષય બાણીય ૧૩ ૯ ખીરા ખીરા વિષય બાણીય ૧૩ ૯ ખીરા ખીરા વિષય બાણીય ૧૩ ૯ ખીરા ખીરા વિષય બાણીય ૧૩ ૯
 માર છે. એવને કહેવું તે જીવિષય બાણીય ૧૩ ૯ ખીરા ખીરા વિષય બાણીય ૧૩ ૯ ખીરા ખીરા વિષય બાણીય ૧૩ ૯ ખીરા ખીરા વિષય બાણીય ૧૩ ૯
 વિષે કાર્તિકાચરુવચ્ચારિકાને છે. એવને કહેવું તે જીવિષય બાણીય ૧૩ ૯ ખીરા ખીરા વિષય બાણીય ૧૩ ૯ ખીરા ખીરા વિષય બાણીય ૧૩ ૯
 એવે વચ્ચેના વચ્ચે છે. એવને કહેવું તે જીવિષય બાણીય ૧૩ ૯ ખીરા ખીરા વિષય બાણીય ૧૩ ૯ ખીરા ખીરા વિષય બાણીય ૧૩ ૯
 યશી અથવા કાણના વચ્ચેના વચ્ચે છે. એવને કહેવું તે જીવિષય બાણીય ૧૩ ૯ ખીરા ખીરા વિષય બાણીય ૧૩ ૯ ખીરા ખીરા વિષય બાણીય ૧૩ ૯
 એવના વચ્ચેના વચ્ચે છે. એવને કહેવું તે જીવિષય બાણીય ૧૩ ૯ ખીરા ખીરા વિષય બાણીય ૧૩ ૯ ખીરા ખીરા વિષય બાણીય ૧૩ ૯
 ત્યાં જાણના વચ્ચે છે. એવને કહેવું તે જીવિષય બાણીય ૧૩ ૯ ખીરા ખીરા વિષય બાણીય ૧૩ ૯ ખીરા ખીરા વિષય બાણીય ૧૩ ૯
 અવરજાઓ કોંઈ જાણના વચ્ચે છે. એવને કહેવું તે જીવિષય બાણીય ૧૩ ૯ ખીરા ખીરા વિષય બાણીય ૧૩ ૯ ખીરા ખીરા વિષય બાણીય ૧૩ ૯
 આરંભે ખાસ ૪. એવને કહેવું તે જીવિષય બાણીય ૧૩ ૯ ખીરા ખીરા વિષય બાણીય ૧૩ ૯ ખીરા ખીરા વિષય બાણીય ૧૩ ૯
 બાણીય ૧૩ ૯. એવને કહેવું તે જીવિષય બાણીય ૧૩ ૯ ખીરા ખીરા વિષય બાણીય ૧૩ ૯ ખીરા ખીરા વિષય બાણીય ૧૩ ૯
 ને જાણના વચ્ચે છે. એવને કહેવું તે જીવિષય બાણીય ૧૩ ૯ ખીરા ખીરા વિષય બાણીય ૧૩ ૯ ખીરા ખીરા વિષય બાણીય ૧૩ ૯

वापयंतीतीनेशुद्विषानसाधुबोले. मत्प्राणशानेपीठानुकारणशोयतो तेनुंमत्प्राणनबोद्धुं. तेकर्म्युंछेहेपरनेपीठाकरनारपुंमत्प्राणनबोद्धुं. लोकमोपणसंभ्रमावृत्ते तेनगरानासत्यभाषणधी कौशिककृपितर्हगया अनेजेमन्यराणीनिधियं पन्नेपीठा धामपुंभ्रजायरातेजगाप भोनपणेरेपुं. अथशान्त्यपकारे मारुणकररां अनेजेवचनबोलनामांकडनुं शोयपरंतुपरिणामेहि-
तकारकशोयतो कथायनो परिप्रागकरानेभये उवदेशादिकनीपेंडेकरहुंवेपुंछे, तेउपरभार्गवचननुप्रमाणछेके परपुरुषरोप
पामोअथबाधेनोषवाधेनोपण हिमकारकभाषाबोद्धी. केमकेतेभाषाभात्यानेगुणकरनारीछेमाटे वळीगास्यमांकडुंछेकेहितराणी
अवणकरराधीओपणमर्वने एकांतएणथयंसदृष्टयज्ञोनथी. तोपणभनुग्रहमुद्रिवेदे धर्मकहेनारुंनोएकान्तने श्रेयधायजछे ए
मरारोराण, द्वेष, मोह, मरुत, अहंकार, कडह, हास्य, तेनुंमकाउकएनुं पणवचननबोद्धुं. तेकर्म्युंछेकेविक्रयानो, विनोदना-
थानो, अंगरभाषानो. अनेअवसावभाषानो, तथाजेनेअनिष्टछे एवीभाषानो, अस्पृष्टमापानोत्यागकररां. नेमांअवसावभाषा
एउतेनेमोपकारप्रहारत्पादिक भयउन्दोओवेछे तेभाषामाणवी. एनकरेभाषामसीतीकरी. ॥ पिंडविमुद्रिआदिकग्रंथमां
मरेउाधिसाप्रणनेविषे ४२ दोषेपेपंयमरानाप्रामप्राणादोष तेजेकरीनेनदोषपमेनुंअनेनवकोटीविमुद्रपुंभ्रजान आदि,
आहारनेतयाभोषिकमेनेभोपप्रतीक एवेमकारनाउपरीने अनेदोषराहीवृथाविवासेमुनिप्रहरणकररां तेप्राणामसीतीकरी-
ए. तेकर्म्युंछेहेवृथलायनप्रकारती मरेवजा, प्रहणेपणाजनेपरीभोगेवजा. अनेआहार, दपधीअनेशुद्विषानेनोवे भाष्यप्रा
पानीविमुद्रिकाथी. तेरापेरीलीगेवचननेविश्वरुद्रम, उग्रवादतरवादोषनोमयमप्राणोविषेत्यानकररां. एउछेआमाकर्भदोष,
धार्वादोषरत्पादिक दोषनोव्यागकररां. नेवीभीप्रहणेवचननेविषे धंदीवादिकदोषनोत्यागकररां. अनेवरीभोगेवचननेविषे
मोजनविषयनुंउपपन्न एउदेवागप्रकारपुंनेनेत्यागकररां. अनेभेगारअनेपुष्पवेनुं मोहरवीमो अंतरगतवपुंछे. माटेपुंरुपणं

कथंछे, यमनाकमनोवांशंयानिकरीए, नयकांटीविशुद्धि भावहारंछे, नेत्रपरचारगाभाओ दनरैछाछिहनिशुंक्कनीछे ननोअर्थ,
 मवकोटीनेविने गरेसीछरदुग्ग कोटीभाछे, एउछेअविज्ञोपनकरनारीकोटीओछे, नेअंनत्रिणकोटीभा विनद्वरुनार्गछे
 एउदारेनरकोटीनागरी, नेनरकोटीनेकोइगमयदे मेवेछे, कोटंपरह्योछे एतांवेदरहननेगणीएत्यारे ९.४.२.१.८ भेदयया
 अथमनेननव पिधवाश्रोष्ट्रभाग्रनीवागनाभीमंवेतो, कोइपणमम्यकदृष्टिररगमुनिपण अनाभोमादिहभी एउछेअज्ञानपगाभी
 अनेकोइपणमम्यकदृष्टि नपिरपणने एउछेअपिध्यालभमानभनेभारिनी एउणवेदननेगणीएतो मेना२७भेदभाय, आनगाए
 भागेननुरानभीगल्या, अनेउयारेदृष्टागभीएनारेने वेवेदे२७नेगणीए, त्मारै२४भाय, नेनननेहदावित्र पुष्टाहंननवेददना
 मरुतामनाआनिआदिह कर्मपात्ररानेअर्थभेरनकरीए त्मारैनवेदनवेदगणीएत्यारे नेनुभाय, नेमहेकोइदुहाळने विपेकळादि
 पंदेइएराएनकरीगोनि आदिहकर्ममेवाळीनुं एमविचारीभेइंएणविहयादिनाणुं, आमाभायपमेचारित्र निमिपहरेराय,
 एउकारंकरद्वानिभायाम्यपगाभी चारित्रविधिषहोययोग्य विशेषधीक्षाननिविनत्रराय, नेमहेवननपुणस्यछने विपेकळादिनरे
 वेइएराएनकरी ग्राविभादिर्भयवाळीनुं, नानाप्रहानांभाग्रपणीनुं अयरादर्शननेस्थिरकरनारद्याग्रंहे दर्शननेनिर्भयकरीनुं,
 एमविचारीभेइंएरादि एमहांइमाननेभाभन्य एजंकरेराभीक्षाननिविन अनेदर्शननुंअनपण कहेवानीइच्छाथीदृशंननि-
 विमपणहोय, एउकारंविचारुं एमादेनेपुनेक्षण, दर्शन, चारित्रपणवदे गणीएत्यारे २७०, कोटीओभाय विहनिर्गुंक्कनी
 नृविमजोएवकदुंछं न मायाकपिकरूपपुशानी छायापमभाचारविहीभायके न भायनेनांउपरकरंछे केउछाकभाचारयंवांछठ
 पुणतोकारणनेनेइंएरादि एउछंआटसनुंकळदुवासाभृनाकासमभाचंअंधधारीचावेछा दृसनोपगह्यागकरंछे, केउछाकभाचारं
 एउछेअर्थोनापंभाचारं न दृशनीछायनेपणभाचारविहीकी नार्जनेनेनोत्यागकरंछे, परंतुनेयुक्तनभी, नेमादेकळपणनेसाधुमं-

यंथीछंतेष्टसभारोपणकपोत्पारेआथाकामिकवृत्तसंबंधीछायावीजाभंगमांअन्यनेअर्थेयायछे. पणमाधुनेअर्थेजेछायानयीयनी.
माटेतेवृत्तसनीछायामां येमनुंमाधुनेकलंछे. आपकागनोरावार्थेकेमाधुनेअर्थे वावंलुंकेळप्रमुखनुंलस सनेज्यारेफळनिष्पन्नयाय
त्यारेतेमांमाधुनी ससाछेतेनोत्यागरुगिने आन्धमसानोमवंधकरनेतेकळेनेवांहे तोनेकळपणमाधुनेकल्पेतेछायाकल्पेतेमांसी
नयाह ! तेछायामागवामकारेमाधुमना संबंधवाचीनयीकहेवानी. केयंकमाधुनेछायायापनेवानिामतेतत्रअभारोपणसुर्वनयो.
षणीतेछायाकेवळवृत्तसाधनानितनयी केयकेगृधनांमसदाचीपणछे. छायापहसेनीमवजगाउनइकावेइवीटळीनियमीतकांला
देशमारहेलीइयामपुद्गळरूप आनपनाअभावरूपछे एमकागनीतेछायामुर्वनाम अन्वयभनव्यनिरंकपणान अनुसरछेपणवृत्तसने
अनुसरतीनयी. वृत्तसोकेवळतेनुंभानामेतछे पछायाचइजकाइमाधुंदांपपायमानयी. छायापुद्गळनुंलसपुद्गळथकीभिक्षपण
छेमोटेवृत्तसभआथाकामिकदेवापछे तेमाथाकार्पकगणाएंतवृत्तसनीनोचरंहत्यांकटलाक प्रदक्षोपगयलाछेएयनाणवुं.छायानुआधा
कार्पिकपणुंरुहे सतेप्रातःकांळनेमंभ्याकाळजे अतिशयलांभीयंयलीछाया तेनीमांयमबंधवाळंमवंपरुंणगामसबंधीनिवामादिक
पणदुपितयाय. एदातभागमयांपणनयी. माटेतेमाप'कामिहीछायानकरेवाग एवांपर' र्गानिकमूत्रमानेसूत्रनीवांतिमांछे आजगा
एओधिकउपधीजीनकल्पीकादिकेनेजप्रुतछे. तेकणुंछेहेजेथीसाधुनेउपक्रियाथायछंतेनेउपकरणकहेछ तेउपकरणकहेवाउपधी
वेप्रकारनोछे १.औधिकअने २.औपग्रहीक एनांवेभेदछ तेमांभोपएटलेमवाइसामान्यपणसदाथायछ कहेतापरपमापराहकराने
साधुप्रग्रहणकरायछेतेभीपिककहीए. अनेउपकरेतांसमीवेसंयमनीशुष्टिनेअर्थेजवस्तुनुग्रहणकरइ तेउपग्रहजाणवुं नतउपग्रहछेम
योजननेनुंतेऔपग्रहीककहीए. एटलेकारणपदेमनेमंयममात्रने अर्थेजेग्रहणथायछंतेभीपग्रहीकजाणवुं पणजेनित्येहायेतनजाणवुं
तेमांमौधिकउपधीवेप्रकारनोछे. १.गगनाभाश्रीभने२.प्रमाणभाश्री.तेमांगणनाभाश्रीतेएक,वे, प्रणभादिकछे तथाप्रमाणभा

શ્રીનાથીકૃપાગોઠુઆદિકૃતે. તેમજ ખીંગદરીકરવચીરજનેત્રવેનકારનો છે. મેવા ખીંચકરવધીગગનાવધાનની ત્રીજકન્નીને પ્રશી-
 મભિતાદનકરિદુઝીવુ મેવા ૧. પાલ, ૨. પામરંવહરેતો શોઝી, ૩. તામ્રમ્યાનવદરેતે કંજવગવ્યંજનવાપારનાં વહેતે, ૪. વાપરેમ
 હીદાવટરેયાચમિયહીએજનકરનાં પિલકશ્રીતેચમિદુઝે, ૫. વદવટરેમેધિતાકરશનેકરનાં નેતાશ્રીકૃપાર્દકાવહે, ૬. રત્નગ્રાજવો.
 રહેતાશ્રીતેયો, ૭. મોજાકૃપાર્દવેદેશઝનોવંદ્રેતાશ્રીકૃપાર્દેશઝનેત્રેવામાત્રકારનોગાચનિયોગ વટ્ટેવાપ્રતોપરિકરનાજવો.
 મયાશ્રમસપ્તકકરદરી છે. મેવાશ્રંજકપતાજશી મેવાચેગુરનનિષ્કરત્રનોદોય છે. વદ્વગયો. ગયારનોરણ પ્રંગમુપયોગિરુપ
 તાકરેપીશામકારનો રૂપીકીનકન્નીનેદોય છે. મેત્રીનકન્નીરેવકારનાદોય છે. ૧. વાળીયાશ્રમને ૨. વત્રપ્રશર, તેવાંનિજાગ
 વૃજશ્રવવાચરંમેતાખીવાચકરીવુ મંત્ર ત્રેકામુત્રપુનૃતાશ્રીય તેગવદ્વશરકરીવ, વઝીતેવલ્લેકશ્રેયકારનાદોય છે. ૩.
 વમાશ્રંજરંજેકરદશામહીયમને ૨. વમાશ્રંજેકરવદારીત. તેખાત્રનકાંછે. દ્રીક, શ્રીક, વત્રુક, વંચક, નરક, દગ્ધક, વ-
 કાકમુહનેદ્વાદમક વમાત્રમકારનાશિલ્પ ત્રીજકન્નીનારૂપીનાદોય છે. તેવામુપયોનીકાનિરજોરણ વ્યવેદ્યકારના છે. અને
 વગ્ધજંમેગોજાખીવાચ મેવાશ્રવર્ણશત્રંગ વમાત્રીનકન્નીકાળચારજકો છે તેનેચિત્રેગપ્પકપદ્યુક્ત વચાગીર્ણકરેયું શિવિપર-
 વધીયાય છે. મેનંપદ્વગ્ધવઝીચનુશિવયાય છે. મેરણકવદામઝીયાવશિવયાય છે. વપાપૂર્ણકદ્વિચ, શિવિય, વત્રુશિવમનેનં
 શિવનેરૂપીમેતાનમકાના ગાશંનયોતિમહીકરીવુ સ્વારમનુક્રમેનશિવ, દગ્ધશિવ, વકાદગ્ધશિવ, દ્વાદશોચિત્રયાય છે. તેવા
 રત્રોરણનેવૃપશ્રીકાને માત્રવકારનોગાચ નિર્ગંગેગરીન મશકારનો રૂપીશ્રમાર્ણ વાશ્રમેત્રીનિનાજવો. વાકીનાદગ
 શિવ, વકાદગ્ધશિવ, દ્વાદગ્ધશિવ, વાચખોત્રીમમાચંનંત્રાજવો. આર્ણેકંજગાશાશ્રવધી મેવાશ્રવકમનેયોઝવટ્ટરૂપેમઝીને
 ખીરમકારામોરૂપીશ્રીરત્રીકન્નીનેદોય છે. શ્રીનમંત્રેગંગેકકુપંચ આશ્રીત્રવધી શ્રીનંચકનનવૃષભા પ્રતિપાદનકર્યો છે. મરપાથી

નીકલનાતિથ્યકરોને એકરૂપથીરોયછે, (દેવરૂપ્યરૂપ) ને તેથીપરતોનીવતામૂખી તિથ્યકરોનિરૂપથીકહોયછે. સાતમકારના પત્તરૂપમારજોહરણ અનેમુસપાતિકામઝીને નવમકારનોરૂપથીમત્ત્યેકરુદનેહોયછે. મત્ત્યેકરુદ્ધતોદેવતાએ આપેલાઝિગસહીત રોયછેઅથવાઝિગસહીતપણહોયછે આજમાપૂત્રીનકલ્પીકને વારમકારનોરૂપ અનેઝવન્યપણેવેવકારનોરૂપથીછે તેથીવિશે- પાવચ્ચકર્માકરુદ્ધકે બીનકલ્પીકવેવકારના. ૧. પાળિપાવચ્ચને ૨. પત્તરૂપ્યરૂપ. અનેમાયર્ણસહીતઅને માવર્ણરૂપીનરૂપક વેવકારનાછે. દ્રિક, ગ્રીક, ચતુરક, પંચરૂ, નવ, દશ, એકાદશ, દ્વાદશઆઠમકારના વિકલ્પગીનકલ્પનેધિને ઔપિકના કદ્દાછે. હરકેટલાકગીનકલ્પીને રજોહરણઅનેમુસપાતિકા એવેમકારનોરૂપથીછે. નેઅન્યનેકલ્પનીસંપાંધગળીએ તારેચ્ચન- કારકહેવાય. નેવેકલ્પસંપાંધેગળીએ ત્યારેચારમકારકહેવાય. નેચ્ચકલ્પેકરીનેકહીએ ત્યારેપાંચમકારેકહેવાય નેકેટલાંકને મુસપરીકાનેરજોહરણ એવેઅનેસાતમકારના પાચનિર્મિતસહીતકરીએ ત્યારેનવમકારેયાય તેજકલ્પનીસંપાંધેકરીએ ત્યારેદશ મકારેયાય. વેકલ્પનીસંપાંધેકરીએત્યારે ૧૧ મકારેયાયઅન્યકલ્પનીસંપાંધેકરીએ ત્યારેવારમકારેયાય અનેસંપાંધનેઔપિક રૂપથી ૨૫ મકારનાંછે. તેમજાંછેકેત્રીન ૧૨ મકારનાંછે. નેસ્થરીર ૧૪ રૂપેછેનેઆર્યાનું ૨૫ મકારપણુંછે. એકીઆગલ સર્વેરૂપગ્રહરૂપથીગણવો. ઔપિકરૂપથીનેનિસગ્રહણયાય તેમનેત્રેકારણપણુમાત્રથયેસતે સંપમનીરસાકારવાને અર્થેગ્રહણયાય તેઔપિકકહીએ. તેઅતેકમકારનોછે. જેમમસ, મંસ્તારક, ઉત્તરપટ, દંડક, અનેરૂચા, પ્રતચણ, સ્ત્રેલ, મહુરુ, નેમૂષ સંપંથીતયાકામલસંપંથી જેમકારનીગિતપાટલે આસનતયામયાર્જની, રગલક, સાર, તુળ, પીઠ, ફલકાદિયોગપટ, મૂચી, નસરદનીકા, રત્યાદિકજાણવાં તેમુરયોગયેછે પાંચમકારેપુસ્તાદિકપણઔપિકછે, પરંતુમુલ્યવૃત્તિવેતેનથીકલ્પાનું સં- યમનીવિરાપનાદિદોષની ત્રીસપાંધેગોટે અનેદ્વિતીયપદનેધિવેઅનુજા (આજા) છે. જ્ઞાનનીચિદિઆદિકકારણથી. આજા

करे लुंछे. इत्यादि कथने कनकात्मो व्ययी प्ररणारणादि विधिषु. प्रनेत्री, पनु, पंदरु आदिनामं पययी रशीनचमभीप्रदणादि
 विधिते. तेषां यत्रीमेककनकाकरचो रिनेपयभीपुकेगो धीकन्यपयत्तुं यवगाहनकरचुं, पृच्छंयभीभीचिंजेनाजतो. एवमांर
 पुपगायमीभीभीभीभी. पूर्वकंश्रोनेभीगिक, रमोहरणपुपययीकादि अनेभीपयग्रहिकर्तार्थोदंरुकरादि. एविनाभीजुपग
 भेकादिप्रयोजनविज्ञपयी मापयंयंजोष्ट, काष्ठआदिनेसंजोष्ट मतिछेगनकरी इत्यादिकर्माप्रहणकरचुं तेषां यत्रीअथादिकर्मा
 मुकरुं. पृच्छंनेमंइस्नुदंनेमंयोऽगम्यकरुकरं रजोहरणादियदेयलभी मपार्जनकरीनेप्रहणकररी. पणभन्ययानकरुमी. कंयके
 पनक, कंयु, किंदितादिकर्मादिमायाय नेधीनंयमनीनिरापनायाय, कदापिदिंटीमपुनंनंयदुनश्वायी आन्योचिराधनादिक
 दोपनेमंयवछे. एवकारंआदाननिरपमयीभीकहीछं. तेउपरमांयवयनछेके भीविचकभनंभापप्रहीक येवकारंनंभादिकमुनियग्रण
 करगोभीकळनोभामकारनारिधिनेतांहे. जछुपुपइओइपदीछेगनकरी मपार्जनकरीप्रहणकरे, मुकं. एवेतकगिमीनीवाजोमुनि
 निरंतरयाय. वलीपुनरीनायवभीयामुंययी नरयानंनंयमार्जेछं तेनेभीपनेविपेदयानयी हेगीनम ! एवम्यकरुकरेमाजं एण
 मरुणाचारपयदागीकपुंछे. अविधंकोमळपरीममार्भनीवहे वृष्टिआदिकनंममार्जनकरे. नंभीमुक्षम, यादर, एवात्रीवनी
 लुमारपाप्रपणविगपन. नयाय. यग्रादिकनीपयमनेनंयमार्जेप्रतातेममार्जेकरयी. जेथीचायुक्तायमपुनभीयनी लुमारपनारंरायनान
 पाय. मपार्जनअनेमथिलेयना एवेनुत्रीचदवानेअर्थेज करयापपुंछेपाटेनेभेजमाण माधुपअनिंअयमादपलेयचुं. तेकरुंछेद-
 निजेपुननेकरुमोपरररयानोकरंछे तथादेयनीचावोकरंछे तथाप्रतपस्वसाणभापंछे मभापेनेवंचेछं, मंचांछे, एउछेवंगंछे,
 भणावेछेनेपुंछि, अय, तेन, वायु, पनहाति, प्रस, एउमकारनागीयोनो निरापकथायछे एवकारंजरीरंनुंयवार्गे-
 नमनेमनि लेयनादिकनेविपे लेयनात्यादिकनेविपेपणअमवाटपलेयतंयुं. एवकारंयोगीआदाननिरपमयीनीमंयपुंअइ. एवे-

नस्यल, उच्चार, नेत्रेण्यभेदेनंनयानमनोमब्दस्योदितयापरीष्टापनकरबानेयोग्यजेभशन, पान, इत्यादिमाहार, यन्त्र, पात्र, इत्यादिकनेहरीत, बीज, पत्रक, बंगु, किटकादिरीतएवाभनेओचएबायंहीलमांसाधुएयतनाधीपरिष्ठापनकरतुंएटलेत्यागकरवुं. तेयतनाभामकारेआणबी. मूषजब्दादिकनेधोदुयोहुंनुदालूदामदेसमांत्यागकरवुं. जेमेनोमबाहनथायेनेतत्काळमुकाइजायतेबीरीतेनेनुंउत्सर्जनकरबुअनेभशनदिहनुतोभस्मादिकनीसंयोधेमदनकरीनेत्यागकरवुं. जेथीकिटकादिक. गोविषयनयाय. अनेवस्त्रा. दिक्नुतोसीजुंहीणुखंदकरीजमसुइस्थारिकनाध्यापारमांनआवेएबीरीनेदोषहीतपरठवुं उद्यागादिथंडीखनागुणआमकारेभा. गमर्माकळाउ. अनापातएटलेजयाबीआनुआरुंजुंनुंनपीतयादेखुंनुंनपीतयाश्चांउपयातयायएडुंनयोएटलेउड्डाइनथायएवास्यान मीतयासमानएवास्यानमांत्थातुणांदकबेदनहकिंसास्यानमांज्यांविजीममुखनहमे, किटीकादिकनपलठेतयाआधिरकाळकेरळा एवाभाप्रिभादिरंष्टमागुकरेत्याएवास्यानमां ज्वारादिकनोत्यागकरवो. तेक्रुइदकाळमांजाणवुं. बीजाकालमांमिथ्रजाणवुं. अने रंधीखनुंस्यान विस्तीर्णपणं जयन्ययी एक हायममाणेअने दूरअत्रयादशोय, दूरहेठउतरीमत्रायएवुंहोय, अग्रिभादि. कनातापबेदअपपणने चारआगळरहुंमागुदशोय तेचमनासदशोय एटलेपणुंदूरशोयने आमन्नपणुंपणेवेमकारनुंछे. द्रव्ययी तथाभाबधी, तेसोद्रव्यधीगर्भापणुं तोकोइमोटीपासेरइको इबेळीआगळपरीष्टापननकरवुं नेभावथीआमन्नपणुंनो अतिवेगयी जनेनेनोत्यागनकरवो, उद्रवजीतएवास्यानमां त्यागकरवोअनेअस, प्राणअनेरीजनेंनरहीन एवास्यानमांत्यागकरवो, एम कारनाविधिबेपरीष्टापनकरसने परीष्टापनीकानामे समीतीपांयवीरही, इवन्नगुप्तीओकंछे, तेमांमनोगुप्तीवपन, सत्या. दिग्भेदधीपारम्यकारनुंछे. तेरुहुंछेग्रहापनासुदमां, १ सद्रूपसुवस्तुर्नचितनकरवामानवपरएउंजेनेतस्यकरीए. तेनेधीबीजुंनेभस- त्यकरीए, अने पारहीममुखदृसबरे पिभसोपअनेपणो आमोपाळबर्नादृसोपतो आभयोकरनछे एमनेचितवणं नेमस्यामुषा

કરી, વૃક્ષવશાત્પરીકરવાય, નેત્રવધીનોનંધમત્તરું, કેમકેતેનેશ્વરિતરુંતે તેવાઅર્થનોઅયોગએમાં, જેત્રગાપ્રમાર્ચવનો
 ઘટતેનેઆચોરિત્યાદિકરે મતેવિજનકરનારને અમરયામૃત્યાધાપાય, વૃણવ્યવહારવેદેત્ર અસ્યામૃત્યાકરવાય, અન્યયાતોષેત-
 રવાનીશુદ્ધિપૂરકઁ માટેઅમત્યનેવિવેત્ર અંતરમાચવાય, નેત્રેથીઅન્યનોમત્યેનોવિવે અંતરમાચવાય, તેઆપકારનામનનુંગો-
 વનકરનુંમેગુપીકરી, તેગુપીપ્રજ્ઞકારની, આર્ત, રોદ્રવાચ્યાનેમનુમરનીકલ્પનાકરવી હત્યાદિકલ્પનાજાઝીરીરીતપદ-
 યમેદયયો, નેગાગ્રનેમનુમરની, વર્ષાકલ્પાદિતથાયવધી, વર્ષાધ્યાનેમનુમરની, માષ્ણસ્યપરીજનીવેદીનોમેદયયો, અનેકુ-
 વલનેઅનુચ્છાદીમનનીશુભિને રોકવીતેનિરોપાવસ્થામાં ઘડેપરીઆત્માનીઆરામતા, વધીનોમેદયયો, તેકણુંકેકલ્પના
 જાઝીરીરીતેમમળાનેચિવેરેશ્વર, ૧ નેઆત્માગમ, ૨ નેઆત્માગમ, ૧ વર્ષાનેમનનેમનોમુતીકરી, ૧ હાં આર્ચ્યાન વ્યારમકાનુંકે.
 અનિષ્ટ દાવ્યાદિકનો સર્વકાંડે અત્યંત ચિયોગયવાની વિથા ૧ વ પ્રથમ મેદ ત્રાજવો વ્રમકારેરોગાદિવેદનાનો ચિયોગક-
 ર્વોવધીવિથા ૨ અનેહૃદયવાગ્દાદિકનું મર્વકાંડેઅત્યંતસંયોગનોઅધ્યવમાયકરવો, ૧ નેદ્રવ્યમોગનીશુદ્ધિને રાગ્યાદિકનું
 નિદાનકરવુંવોઅસ્પયસાય, ૪ હવેરોદ્રપાનપનનામતાનું, ૧ હિમાનુંવધી, ૨ મૃતાનુંવધી, ૧ સ્ત્રેયાનુંવધી, અને ૪
 વિષયસંસારાનઅનુવધી ૪ તેમાંઆયનોમનિક્રોચાદિરહે દાષમત્યેવેષકરવો. મંકનકરણુંપટલેદામદેવોહત્યાદિ. અનેદેશમંક-
 ર્વોહત્યાદિનેવિથા ૧ અનેહીનોમેદ, દુષપ્રવર્તનેમમ્યપુરુષો તેનેવિવેગદૂભૂતવ્વોનેમયાગકરવો હત્યાદિવાળિનુંપ્રાણીધાનકરણુંકે
 ૧ પારકાપનહરવાનીવિથાકરવીતે, અનેશ્વરદાદિવિષયમાપવાને અપવારસાકરવાને અતિવિશ્વાસકરવાને ઉપચાતકરવો,
 વૃષેપકરનારતે, વધીશુદ્ધિરેદૃષ્ટાનપાતંતે, ૪ આર્તરોદ્રધ્યાનનોપરીત્યાગરૂપ પ્રથમનીવનોગુપિનેવિષેપ્રાપ્તમનોગુપિનું
 સાળાનુંવૃષ્ટુંકે તેમામકારેતે વળાયાનોઅર્થ સંરંખેત્રાતંકલ્પતેમસંવધી, અનેતેરુંસાતંકુંકે આપણંપાપનો, વર્ષાકારેમેકરે

मयीभीपेक्षितवर्गादि मृगयुक्तमयीनीमृगं कर्तव्यं एवकारवचन मृगीनरी. ७ कायमृगीपण्येप्रकारनीछं. १ कायनेष्टा-
नीनिष्टानिकरपीने. अयोभागमर्माव दोछं भविष्यदेकायपेष्टानोनिगम करवोने. २. अपेक्ष्यीकायपेष्टाछंभेदेय, मनुष्यप्रनेभिमंन
नेने करनरीछेभने भागकायनभनेनन इत्यादिभाग्यमर्मेदनीय मृगयारदकारनीउदमर्ग अनेपरीयदेनेनो मन्निगातभेसने
वदिपयधोभने नयामर्मांअनेदभोरह्यो अयदांवेदयोअपरा पुनेत्ये, लोकाकयाछे पेष्टाभनेकेपणागापुने कायारतनेवेअयवा
अन्यमवर्तरतापभी त्रेनिद्वल्लतांयोग निभोगनेकरनारनेनवथा चंष्टानोपरीहार कर्तव्ये. १. नेदनीनीमृगननोविषे, वेसगाने
विषे, दृष्टागोविषे, आदाननेविषे, मदननोविषे, ग्याननेविषे, न्यापारनेनेविषे स्वमंष्टदृष्टिपयन कायनेष्टानोपरीहा-
रकरवोनेतामर्मांष्टा नियमरहीष्ट. २. नेमांनयनककुंभगयिने विषेनजाणपुं, पणदिवगने विषेनजाणपुं. गाडेग्यान(रोमी) अने
मांनेनोभांवेदयोभने मृद्वल्ल्यादि कनेनरनीने मर्मापणपरह्योपशोरनो त्यागकरीमृकनेपुछीने प्रमाणपुल्लयमतीने विषेभूमिनेनोर
प्रमांननकरिगंभां, पाटयोएव टोकपी नेउपरपाथरनेनेममृक इट्टनरपीपादंमहीनरनीने मृगयर्मांकारगोहरणवदेममा-
नंनकरीभनुडावरेण मंभागादांईअनेपठन कर्पातिवोचनमर्मार रहीनमानाविकमृगयनेनेने कपुष्टेदयाहायनु उन्नीकुंभने
भेर्मांनपयमारदाछं हंविषेने, पुकहीनी देवेभाकाग्रमांपतायुंछं त्रंयांनेनेप्रथमामगार्जन करेलीपृथ्वीतळमां भापनकयाछे
परणंनंनंएराभने मथीमंनंनपमाईछे अयवायांयामंकांच दमादांछंममृगमपणने प्रमांननकरीछेमंदनदक त्रेणंएवोअनेउ
दवर्गनकाजोविषे मृगयरीवाभीदमांनने कपुष्टेदयाहीरत्रेणंअने अलंभदियनभीनिद्रा अंनंपर्दगीनेमृए, ममाण युक्ततो चमतीप्र-
जगामपमाणपुछिनो मदेन, मलेन मभाजन एवागापुनेमयारिहवानुं मायछेदेसकळप्रकाश पुरकतेनहोयछे. तथा वेसपुनेत्रेम-
देदनेविषेकरणने इष्टेमुंरोमंनंनपदे नोरनेनरजोहरणवदे दमांनंनपहारनिपट्याने (भासनने) पागरीवेसअने वेदेसतेपण

લાંબાંડુકાપણેનજ પ્રકારકરેકેવર્ષાકાઢમાં પીઠાદિકનેવિવેસવાને કહેલીસમાચારીપ્રમાણે ઘેભેઅનેદંઢાદિકને વિવેનિષેષને આદાનપટેલેમૂકવુંને લેવુંતેપણજોઈને, પ્રમાણીને કરવુંઅનેગમનપણ આવશ્યકપ્રયોજનવાઢા સાધુનેચારદાયપ્રમાણે આગઢામુ-
દેશનેજોઈનેઘેમઅને તુલ, સ્થાવર, ણવામાણીની રસાકરતોત્વરાદિત પગનુંથાપનકરતાસાધુને પ્રશસ્તછેઅનેસ્થાનપણ લખેરહેવા
રપટેલસળમેનુંપવુંછે અનેઅવઘ્ઠમાદિક પટેલેએ. ઠાંગણતેપણ ધીંતપ્રમુછેનેજોઈ પ્રમાર્જનકરીનેતેપ્રદેશનું ઓઠીંગણકરવું અનેદંદ્રી-
ઓનુંપોતપોતાના વિપયમરેચ્યાપારણ પણરાગેદ્વેપાદિપાપ હેતુવાલુનધાયેતેમકરવું યુક્તછે. તેયોગશાસ્ત્રમાં કમુંછેકેડપસર્ગનો
પ્રસંગનાસુથયેસતે પણકાયોત્સર્ગવાઢા મુનીપશીરનું સ્થિરપણુંકરવુંતે કાયગુભીકહીછે અનેશયન, આસન, નિષેષ, આદાનઅને
ગમનતેનેવિવેજે ચંદ્રાનોનિયેસતેવીઝી કાયગુભીકહીછે. પ્રકારે કાયગુભીજાણવી. અહીંઆંસમીતીઓ પ્રવિચારરુપછેઅનેગુ-
ભીઓતોમવિચાર અનેઅન્યવિચારરુપછેઅને પ્રવિચારતોકાર્યીક, વાચીક, ઢ્યાપારરુપછે. કુશલઅનેનિર્દોષદૃશ્યાદિ ગુણેસહીત
વાણીનુંડચારણ કરવુંતેસમીતકહીણે ગુણપણકહીણ. અને ગુભીનુંપ્રવિચારરુપણે પણઅભિધાનછે. માટેસમીત તોનિયમાણુ-
સજછેઅનેગુણતોસમીત પણાનેવિવેનિયમાણ વિવલ્પવાઢેછે. જેકાયવાણીનિરાકીને શુભમનનીડદીરણાકરેછે તેપ્રકામ્રમનવાઢો
પર્મનેવિવેદોયછે. તેગુણદોયપણસમીત નદોયમાટેસમીતનું પ્રવિચારરુપણુંછે. અનેજેકાયવાણીને રહેપ્રકારેજોડેછેતે ગુણકહીણ
અનેસમાંતપણકહીણ. તેકલ્પમાપ્યમાંવડુંછે કેસમીતનિશ્ચયધીગુણછે. અનેગુણ, સમીતપણાને વિવેધવાનોછે. કુશલપુરુષવાણીને
ડદીરણાકરતોસતો જેવાકુગુણપણછે અનેસમીતપણછે. ૧. જેવઢીકાય, વાકુગુણછે તોનિરુદ્ધકુણેકુશલ જેણેપવુંમનને ડદીરણ
કરેછેઅનેપ્રકામ્રમન યદ્યેસેછે. તેનિશ્ચેગુણકહીણ. ૨. ગુણીનેવિવેસમીતીનો અંતર્થાવગણયાયછે. તેપણતેજગ્રં-
થમાંકહુંછેકવાચીક સમીતીવીઝી, અને ધ્રીઝીમાનસીવી મધીનીવણદોય અનેવાકીનીકાર્યીક મધીની ભોજાણવી. તેનેવિવેમન,

मनानधी. तेनेविषेपुनरुत्पन्नितेरात्रानेभाषिक धानकरवायोऽन्यथी. पछांमिंप्रिनेकटुनेवापनीभनेकरादेवापान्यद्विपुक्रभाटवी
पुत्रीपद. दुरुपपनेनमानवायोगपदीनेपुषिगजानेयजिमानिनीइथी. तेपुषिद्ववातीकुरुइथी. कोइदाभीनीपुषिद्वोदपुपुष्टि
उपरछांटनीदेवीनेकोइपपुष्टिकनाखनानरापुरुष सोऽयोगेआगुप्रोहाराजानीगमपिमे. मेवमयधनमानितीगनेनेइगीवा.
नीनीयसं. मनेपुनांपुषरात्रांनोअभिगजभमे. नेषोकांमंदेइतथी. निधोभाकांमोटाकुळसाननीदुपिछे. पुनांआगजोराभी
आगजानंदुमल्लकडुं. पुमउचेंस्वेनेदोल्पो. पुबाणीमयानंमपमानोदेवानो निधपकरीपेदुक्तेल्लोमननगरकरीचपुमानकनो
इतो. तेविषाइकरवायोगपद्व्यारेविताए विचारसंयोगे तेपयक्तापुननीचणी अन्यथानहीमाय. मोटेकरासाने भेटनी
भेटेभाकल्या अपणकरपी. बीनाइदेवना रात्रातोदेवामिलहेछाछे मनेमामदिरनागें रात्राभोवोवागमेंरुछे मोटेपुतेने
आपवी ! पछीसनाण्णथीराणीधोनेपुल्लुं जारनेचोवईअंके इयरहीनपुषिको क्रियांसात्राभादकरे ! पनुंरुगुंगोय त्यकि-
स्तुरीनोपपधनाट्टरोय अनेपुनूनहोपनो हीगळो रुनोपणपनोआदराग अनेरौककिमिट्ट पुटेवेमागपुननेनो गनुंरोग
घोपण अमिष्टमोनहोय. कोइजगाण् अनेमेयणीमारुहोय मोपननेकाकानांविटेआपदनीनहोय. मारीचपुननीहोयनेने
जगाण्मामान्यवस्तुनोआदरनेइय. सपुंगंवापुगंजीचारवदे तुमपयेनानेउत्तिष्ठअग्रमी रात्रिपपिरीहोय ! मोपनकन्यातया
विषाथेपुष्टयानवा जोहीपुसोमोहनारनी बीतिमापछे नेनमोरेनोअकीविषापछे. पुमावेचारीने नेनदेनीगजाने जंमभेअओ
तेवनेकन्यांधापी. बात्रापजमंविनादाशिष्यदगापी, नेकन्यापरण्यो. पंतंभुंकरुमंदागीनीचडे कांहेनोभादकरतेनी. ने
रात्रापणकंपिलोहोय नेदनेनागनुपपयनतुप. पुत्तदिवमसनाण्मंविनेकडुंके मागंवेवासापुनछे तेमोवारासामेनेयोगीहोपारु
यमनेमयापछे ! तारेनेमंविषोल्पोके रेरात्र ! पुवात्रांपितानेमवपदे. पिताछेनेपुननागुनजानेनंउरछे तोपेवनापुनजाने.

त्यारिराजाबोल्योकोहेमथान ! आसर्वभूत्रनेविषे मनेतोसंपूर्णगुणबाळो एकरूपणपुत्रजनातोनीधी. जेममारवादवांष्टसनशेप तेम-
राज्ययोग्यपुत्रनातो आमकारनागुणजोइए. नीति, विनय, पराक्रम, उदार्यता, गांभिर्य, धैर्य, चातुर्य, स्थैर्य, तेज, विद्या, निर्व्यस-
नीपणं, यत्ननीइच्छापणं, निलोभपणं, सुभगता, कृतज्ञता, पुण्य, शीलपणं, साराकुलपणं, पितादिकनीआज्ञामांतत्परपणं, सर्व
लोक तेनेमानताशेप पटलेमय्येकोकनी संगतिवाळोहोयत्यारे तेसर्वगुणसंपन्नपुत्र राज्ययोग्यगणाय. एक, ये, त्रण, चार,
गुण होयतोपण असंपूर्णपणुं कोहेवाय. माटेगुणरहीनअथवा असंपूर्णगुणबाळोपुत्रराज्ययोग्यनधी. राज्ययोग्यतो संपूर्ण
गुणबाळोपुत्रशेयतेजयाय. वीज, राज्य, वळ, दान, दृष्टि, विद्या, हितोक्तिएसर्व सत्पात्रमांअर्पणकयुहोयतो घणुंसारुंफळ
आपेछे, अनेअसत्पात्रमांआपेतो तेनुअमनफळथाय छे. पछीमंत्रियोल्योके जोमारीपुत्रिनो पुत्रथायतोतेनिश्चसंपूर्ण गुण-
पाळोथाय. एमकारिसत्सुहृपनंवालयछे. तेमथाननी चाणी वढेमंत्रिनीपुत्रीराजानेकोइवखनभितिनं पात्रयइकेआज्ञामात्रने
विरंपणअशेमोडुंफळछे. अनुक्रमेगुभछे स्वप्नजेने एवीतेमंत्रिनी पुत्रिनेगुभगभरदो. जेममेरुनीपृथिव्यां कल्पटुसनोउदयथाय.
अनेजेमछींयमां मोतीनोउदयथाय. तेमतेगर्भनोउदयथयो. हवेतेनेजेजदोहद (गर्भवतीनेजे मनोरथउत्पन्नथायछेते) उत्पन्न
थयोतेसर्वोपिताएपूर्णकर्या. दोहदनेअनुसारैराजाए निर्णयकयोके आस्त्रीनोपुत्रमरुह मोटोराजाथशे. सर्वमजानी त्रितिरसजेमां
छेएवासमे तेपुत्रनोजन्मथयो. जेमपूर्वदिशापूर्णचंद्रेने उत्पन्नकरे अनेमणिनीपृथिव्येम माणिक्यमणिने उत्पन्नकरे. एमतेणीए
मुंदरपुत्रउत्पन्नकर्यो. तेपुत्रनामवें उद्यदोहता नेमवैश्वयंसंपत्तिने जणावनारातेग्रहोछे एमजोनी लोकोपणकेहता हता.
तेपुत्रनोजन्ममहोत्सव अतितायमोटोराजाएकर्यो नेमवैमजाआनंदविस्मयनेपाधी. अर्थधीअनेनामयापिण पुण्यमार एवेनामे
मोटाउत्सवधी तेपुत्रनुंनामस्थापनकर्यु. पांचपावमाताओए पाळनकरेलो तेपुत्रअवस्था, तेज, यत्न, अने लक्ष्मीतेसर्वे सहीन

दिनदिनदत्ते दृढियास्यो अने ७२ कळाचीत्यामाप्रभांतीलीळीथी. अनेअनुपमकळासो भुजळपणं मेळयुंअनेचालुये, आदा-
 य, गांधीय, अनेवैर्ष इत्यादिमंत्रेपुणेनेदेवाना स्थानरूपथो. १२ जसणोयेसहीवळे मोटेमंत्र्योकरने श्रीनिहारकळे आचार्य
 जेजुंएवोनेपुत्रनेनोइनेगज्यनीदिच्छावाळा धीतामंत्रेपुत्रांप्रभुनाउपराइर्याकी. तेवतनेसाजाएताणाने विचारकर्योकरभासने
 पुढावेदयणमाळीपकडाधर्मेपक विआमीमरुतनेरणमआपुवनेरणने. यणामंत्र्यांपुढेपळे नेदुमरुळे मोटेआपरीणामे अंयने
 करनाएवोपुत्ररत्नमयलथी रसणकर्योपमसाजाए विचारीनेमंत्रेपुत्राने मारामाराअंकारआपरा इत्यादिमंत्रे तेपुनंवरु
 मानकर्यु अनेतेनानापुत्रनुअपमारकर्यु. नेगजानामाग्यपणथी मदवेउदतययेळा तेपुत्रोदनाना पुत्रनेयराजाडासनीपेतेनाली
 नेदुवेनीपेदेपनहोनाकरता परंतुगिमाअनेमाइथो संगीउरपदयय्योपगभनअमरुळे नेधीनेपुत्रैराग्यपाथी देइनेोजागकरीने
 जेयत्रीपनीकळेनेय वरुनोदयागकनीनीकळयो. तेकमुळेकेपुत्रपना गुरुछनीपेदमनस्वी पुरगोर्दिवेगजिउं. कांनोगर्वय्योकरनामाभा
 उपरचदीनेवेमंत्रुअथवा तेवोजोगनयनेतां वनयांतपदगुंरंनुं पुरुषमांसिहममानएवोनेपुत्र मिहनीपेडोनेअंयथयोमनो कोइनी
 साछतलथी एवोरात्रीएनगरमांथी नीकळीगुर्वदिशाभणचिाल्यो. नेदयामागजाळोकरं मयपमादनाएवोभिरवीनोमंयंरुमळ
 दाचीपाममांभळयो नेदुरतपाछांयळी दक्षिणादिशमल्येचाल्यो तेवामांअकल्याणकरनाथी एवींजियाळजमणीवासचोळी. पळी
 तेअपकुनयया जाणीपधिमदिशमल्येचाल्यो. त्यांसुमारगळ्येनकरतां एकपुवदजमणीतरफ्योअंयो. तेनेअपकुन जाणी
 उचरादिशमल्येचाल्यो. तेवपनदाचीपामएकमोटां मोर्गिसपेयाळ्योनेजेदीडो. तेवसतनेपुत्रअनिनांअमसापील्यांजमोरतो.
 नेशास्त्रमांकमुळेके थयेळाअपकुनजाणीने जनारनोक्षेयथनोनथी. अनेवैदिकनांदेधीने आयुष्यरहेतुंनथी, नेनीनिनांदेपरना-
 रनीचधमीरहेतीनथी. अनेपंपनांदेधीनुंनोकांइणरहेतुंनथी. पळीपामंजी चिन्तानेपामेळोएपुत्र एनीएचंतसोअंयिथयेनेमृतो.

॥ अथ तव सत्त आकाशमां वाणीयश्चेत्तेनेसांभळीकेतुं निश्चितपणे शुंनिद्राकरेछे ? अनेफोक्तार्थचिंताकेमकरे
 ॥ स तारीचिंताकरवामांजागेछे. तेवचनसांभळी विस्मयपागेलोतेपुत्र विचारवालाग्योकेअहो ! आव-
 ? अनेमांनिश्चितपणं केधीरीतयेने ? आवनमांहुंतोसुनोछुं अथवाज्ञानीपुरुषोएकहुंछेके दिव्यवचनसत्य
 नुंछेछुंपननकरवुं. तोहुंतेअद्रष्टुं गंधानपणंकरीआजगाए मुखेनिद्रानोकेमनआश्रयकरं ? एमविचारीत्याग
 एमोनोमूइछो. एकरेछेलासाभमां जेमकरेचनस्त्रीपुरुषनेवशकरे एमतांनिद्राए तेनेवशक्यो. मोटापुरुषस्वल्प
 मोटताणपछीपाछोडठयो तेवसत्तदेवतानामांहुंतेनेवशकरे एवामुवणंमणिमयप्यामोटा प्रसादमांसातमा
 मणिबधेलीपृथ्वीविये अनुपमादिव्यव्यवस्था व... एवामानांहुंतेदंदाटा. अनेतेवसत्तचारे दासमसरता
 सांभळेके दिव्यमण्डपमेनिर्माण... एवामानांहुंतेदंदाटा. अनेतेवसत्तचारे दासमसरता
 निओदेरेस्वर्गोत्तमामववा... एवामानांहुंतेदंदाटा. अनेतेवसत्तचारे दासमसरता
 देदिस्वमानमनुपुं... एवामानांहुंतेदंदाटा. अनेतेवसत्तचारे दासमसरता
 एतुं मायवचनवाच्या. ६. तेनेअर्थमांसदणवा श्रीगणेशानपना आनगरनेविदेशीराजनाम-
 वोशोभेछे. अपर्यांचनांना माटअपत्यसंचंधीपांढामां एतेनाप... राजानी भीतिनुंएकपात्ररुपएवीअने
 करे एवीरुपाळीएकपुर्णाउत्पन्नथइ. तेकन्यामवअंग गुणदेदमहीनं सर्वअंगेसारीलक्षणने धारणकरतीसर्व
 वनभवस्थाने सन्मुखश्चेत्तवसत्त कोइश्रेष्ठराजांना पुत्रआकन्यानां अनेमारीराज्यलक्ष्मीनो पणियायएवोवर
 ॥ जेछे अनेसर्वजगाएएवावरने खोजसोपणकोइवरएवोइष्टिएपण नाआव्योनेमहेनासंभळवां पणन...

द्यो. त्वारपछी भर्गमर्गचिन्तायां आतुरथ लोमोत्रचताप पूनेछापवापीतरागंदेवनी आठमकारनी पूजाकरीनेस्थराचित्तपद
 कायोत्तमं करीउमोहो. तेवगतद्रिक्सपर्वीहितकारकभारती (वाणी) प्रकटयइनेहेरादत्त ! विद्ययाअतिशो चित्ताकेमकरंछे !
 नरेनेजन्म, मृत्यु, विराहममुक्त्वमर्वदेवापीनेछे मोटेभायनीरात्रिपंचांथेपक्षेर दुभग्रष्टभीलेचाइभांचळो कन्यानेयोग्य पयोवर
 भावने. आमेटासपिर्मंदिरनातल्प (दीव्या) मां गारीबुद्धिबाळो, ओचितोआंचळोतुंदेवतीम. अकस्मात्तयिस्मयकरनारीअ-
 नुमनेदीदेवार्णवदे जाणेजगज्जुर्मर्गअर्थपाम्योहोप एवाआनंदधीमरपूरतेराजाययोछे मोटेनेराजाएतमनेछाववाअमनेअर्ही
 मांकलयाछे मोटेहेस्वागिन ! तमाहंउज्जनआपीअपारा स्वाग्निमसन्नरुरो. त्वारपछीमगन्नपयेछो दुमारारात्तापाभंगयो. रा-
 जाएनीभिभीनमकारकरी पुत्रीनीपटयेतानागोळामाबिसाढयो अनेषणाविनयपीबहुंके हेस्वररुदुदयवाळानरत्त ! स्नेहपी
 मातीरुन्यानोअंगीकारकरो एमकहीपांटोविचारउत्पन्नकरी तेणपोतानीरुन्याआपी अनेमंतरनास्नेहपी पोतानुंसमग्रराज्य
 पणअंदनरुमु. कविकहेछेअहोभाग्यजाळीनुं जागनुंअविनाशीभाग्यतो जुओकेजेभीमंदेसमां पणओचितुंदेवतीधिपतिपजुंमास
 यमुं. कन्यानुंगयाराउदनुं अर्पणकरीपांतानी मंसदाने कृतार्थकरीपोताना आत्मानुंकृतार्थपणुं करयादिसाग्रहण करीपरम
 पदने पाम्यो.

पत्नीपुण्यमारमोटा राखनेमुसंधीकरतो, वृद्धिपामाकराज्य कहेवरायतोनेनगरीमां इंदनीपंडेद्वोभनोहलो. एकांदिवम
 कोहरदेधीदुरुपे मयनाचोदानेपोमर्व भंगमुज्जसवाळोएक छंदरयोहोभेटकरो. हात्रियोनेपोहाबटे संतापयायेछेअनेराजने
 तोनेवापोटाबटे विजेरसंतोषमायछे मोटवेचोडाउपरवेची जेटलामांनिळावेछे तेटलामांतेपोहोआकाशमां उंचोपद्रनाघोहानी
 पेढेचास्योनयो. अनेराजमात्रमांअतिशे दूरयवाधीतेयकोने भद्रप्यथयो.तेतेममिद्ध एवीनानामकारनीलीळाने करतोपशमष्ट-

તેવામાં પળીનિદ્રાનથી આથી તેવવત આકાશમાં ચાલીયે તેવળેમાં ખઢી કેતું નિર્ધિત પળે ઘુનિદ્રા કરે છે ! અને પોતે ઈચિતા કેમ કરે છે ? તારું દેવ તો રાત્રિ દિવસ સારી ચિંતા કરવામાં જાગે છે. તેવચનમાં ખઢી વિરમય પામે છે તે પુત્ર વિચારવા લાગ્યો કે અહો ! આવ-
તનમાં કોણ શોડું ? અને માંહે નિર્ધિત પળું કેવી રીતે થયે ? આવનમાં હું તો મુનો છું ! અથવા ક્ષાની પુરુષો પુરુષો છે કે દિવ્ય વચન સત્ય
યાય છે માટે નું ચનું હું પનન કરું. તો હું તે અદ્રષ્ટનું મયાન પળું કરી આજગાળ મુલોનિદ્રાનો કેમન આશ્રય કરું ? પમવિચારીત્યાગ
કરી છે ચિન્તાંત્રેણે પ્યોમનો મુશ્કરો. પુત્રે લામામમાં જેમ કોઈ ચતુરચી પુરુષને વશ કરે પમતો નિદ્રા પ તેને વશ કર્યો. મોટા પુરુષ સ્વલ્પ
નિદ્રાવાલા શોય છે માટે સપળ પીપા ઓડયો તેવસત દેવનામાં દરને તિરકાર કરે પવાપુરણે મળિમય પવામોટા પ્રસાદમાં સાતમા
માટની મુખે કામાં મળિયાં પેલી પૃથ્વી ચાંચે અનુવમદિધ્ય પહેળમાં વેઠેલો પવો પોતાના દેને દોઢો. અને તેવસત ચારે ડાસમસરતા
રતનનાડયો તરે ઓરે તાગિ છે કે દિવસ છે પમેતો નિર્ધારન કરી નાચયો. સ્વાભાવિક નિત્ય ડયોત કરનાર અતેનું સ્વર્ગ કે કેહું છે અથવા
મનુષ્ય માત્ર પ્યોડું તેને ઓને ઓદે સર્ગનો સમામ વચવાંથી શોય ? માટે આગું સ્વત્તે અથવા મને કાંઈ અથયો છે અથવા કોઈની આ
દંડગાઢરિયા છે અથવા દેદિધ્ય માનયું પુંદોર મહારું દેવતે પવો વિચાર કરે છે કેવામાં જયગય શુદ્ધ કરવામાં તત્પર પવામધાન
પુરુષો તાં આવી પ્રામકારનું મત્યવચન ચોલ્યા. કન્દ્યી અને અર્ધથી નિમિદ્ર પવા શ્રીસાગા પવાનામના આનગરને વિદેશી રાગનામ-
નોરાત્રાયાસરે હેંદ્રમાત્રે ચોગમે છે. અપત્યાંચનાનો માંદ અપત્ય સંબંધી પીદામાં વર્તેલો પવાંતરાજાની મીતિનું પુરુષ પાત્રરુપ પવી અને
છશ્ચીને પન આશ્ચર્ય કરે પર્વીરુપાલી પુરુષી ડત્તપદ્યદ. તેકન્યામય અંગે ગુણવેદ સદીતને સર્વ અંગે સાદિલસળેને ધારણ કરતી સર્વ
કલામાં કુશલ પર્વી વૌચન અવસ્થાને સન્નુતર પરતેવસત કોઈ અંધુરાજાનો પુત્ર પ્રાકન્યાનો અને મારી રાગ્યલક્ષ્મીનો પાધાય પ્યોવર
સોઢવામાં ગરમાશવાજો છે અને સર્વે જગાળ પવાવરને શોઢતો પળકોઈ રપ્યો દ્રષ્ટિપળ ના આઘ્યો રે મેન્ગાતાં મઢવામાં પળના આ-

स्यो. नारपत्नी अस्त्यंताधिनामा आनुरागं लोभनोदेवतापूजेलाएवापीतरामदेवनी आठमकारनी पूजाकरीनेनिस्तरौचतयद
 कायोत्पगं करीउमोहो. तेवमनटिउपणीहितकारकमारतो (यात्री) नकटयइवेदेरादत्त ! मिथ्याप्रतिज्ञे चिचिकेयकरे !
 नरेनेत्रम, मृग्यु. विवाहमदुस्तरमवैवापीनछे मोटेअवतीराधिप्योयेपहोर दुभअद्रष्टीहोवाइआंवळो कन्यानेयोग्य एवोवर
 भावज्ञे. आमोटासणिपंदिमनातल्य (दीप्त्या) मां मारीबूढिवाळां, आंचिनोआंवळांनुंदेराशि. अकस्मादविस्मयकरनारीअ-
 नृमनेवीनेपणांचेदे ज्ञानंतननुंदुर्गंधिर्भवाभ्यांहाप एवाआनंदधीमरपूरतेराजाययोछे मोटेतेराजापुनमनेलावयाअमनेअही
 पोंकस्ववाडे मोटेइस्वाभिन् ! तमांठडानआपीअमारा स्वांमिनेमममकरो. त्वाएलीमममपयेळो दुमारराजापाभंगओ, रा-
 जापुत्रीभिधीनमन्वारकरी पुत्रीअंपटपेनानामोळायावेसादयो अनेघणाचिनमयीरकुंके हेस्वरुडदयवाळावत्त ! स्नेहयी
 मारीकन्यानोअंगीकारकरो एमकरीमोटोचिवाहउत्पककरी तेजेपोतानीकन्याआपी अनेमंतानास्नेहयी पोमानुंममग्राम्य
 पणअंजनरुं. कचिकहेछेअहोभाग्यवाळीनुं जागनुंअविनाशीभाग्यनो जुओकेनेशीमंदेदमां पणओंचिनुंदेयाधिपनिपणुंमास
 मणुं. कन्यानुंगधाराउरनुं अर्पणकरीपोतानी मंपदने कृतार्पकरीपोताना आत्मानुंकृतार्पणुं करवादिताग्रहण करीपरय
 पदने वाम्यो.

पुजीपुण्यपारमोडा राग्यनेमुंगंधीकरनो, वृध्वियामांराम्य केहवराजोनेनगरीमां इंद्रगीपेंदकोमतोहो. एकदिचम
 कोह्मरदेवीदुसरे मयंमायांटातेधामने अंगमुल्लसणवाळोएक घुंदरयोदोभेटकयो. सत्रियोनेयोदाबदे संतोपभायछेअनेराजाने
 नोवेवापोडाबदे विज्ञेपसंभोगमायछे मोटेतंचोराउपरवेदी जेटलामनिअयेछे तेउळामतिपांडोआकाशमां उंचोइंद्रमायोडानी
 वेढेचाह्योगयो. अनेताजणप्रार्थनांतिजे दुरगवाधीसेरकोने अद्रव्यपयो. तेतेप्रमिद पवीनानामकारनीलीछाने करतेमहासमृ-

विद्वत्सामोर्द्विषादप्यद्वयनाभवेनरायस्थनुपुरनाथनगरासां तैसासाहेबराजकी ज्ञाःको ल्याविद्याद्वयो साजाविद्यामिद्वयसा
नामोर्द्विषादप्यद्वयनाभवेनरायस्थनुपुरनाथनगरासां तैसासाहेबराजकी ज्ञाःको ल्याविद्याद्वयो साजाविद्यामिद्वयसा
द्विषादप्यद्वयनाभवेनरायस्थनुपुरनाथनगरासां तैसासाहेबराजकी ज्ञाःको ल्याविद्याद्वयो साजाविद्यामिद्वयसा
द्विषादप्यद्वयनाभवेनरायस्थनुपुरनाथनगरासां तैसासाहेबराजकी ज्ञाःको ल्याविद्याद्वयो साजाविद्यामिद्वयसा

लक्ष्मीरुपशुभना उदयनायारागप माळयेद्वयमां समृद्धिचंदकेश्वरनी नगरीभीभीनगरीनो राजावकमां कर
नागेपरक्रपथी नगिद्धतां. अनेतनी पसनयानामनी भानेन प्रियकारकरीहती. वीत्रीपणनेराजानी पानीभीषणीभो हनी अने
तेमनांकेहोपुत्र पणहता. परंतु पटगणीनेतोपणेकाळे दिव्यभंगचाळीएक पुत्रहती. केपेकेपोतपोताना पुत्रनापुणनानिर्माणने
अनुमारेपुत्रादिक. मंगलियेमासभाषेछ. अल्लोहोयनेनेपणमांडु मानपळेछ भनंपोताना भागमभीषोडानेपण भयमानपळेछमाटे
विप्रादेकनेपुत्रादिभी पणअनिद्रोमाननीभी मासतलक्ष्मीनात्रेभी तेपुत्रहती तपुत्रपू न्नीळायाप्रमांभीओनी३४ कळाओशीभी
लीभी. अनेते न्नीपवनारगुरुनांएक मासीमात्रजहते. विंशपचंदेविजावगाह्यामां तेपुत्रनुप्रतिशेषविणपणुं हनुंमांटेनेनीविणा
मांभळवानेभावेळा देवतापणपरचन भानेरेहेताहता. न्यार पळेतेरुन्यायुचायस्थागां आवीत्यारेतेणीपणुवी मनिमाकरीकेने
पुरुषविणावगाह्यानी कळावेदमंनजीनेतेज श्रेष्ठवरनेपोरेवरवो. त्यारपळीचारेदिद्रभी राजाओकोपोताना पुत्रनेनेभतिश्रेष्ठवि.
जावगाह्यानीकळा शीपेवीत्यांळने आयताहता. परंतुनेपुत्र पोतानीकळाचंद मर्वेपुत्रनेनीनीळनीहती. पुत्रनेनेवायरनीमा.
भिन्नधवाधीपिता आदिमंयणीचितामां पद्याहता. पळीमंयंगहीन विणानकळामांमंविण एवाप्रामगसप्रि आदिमंयंछोत्तपण
परुन्याळेवानी स्पृहाएभावतामंरघा. पत्रकारनेरुन्या सर्वमाधारणभइ परंतुनेरुन्यानी विणानाशब्दभीथता उन्मादचेहेमदेन
धयेळापोताना अहंकारनोयागकरी हाहाकारनेधिकार एवाशरणपरग्रहण करीअवाभ्राह्म्यानेवा चाल्यामताहता. तेवातममिद्ध
यतांधनीविद्यापर ओंकोपुनाणी. तेविद्यापरोपणांफका पहीरयनुगुनारराजानी ममामांआचीनेरुन्याना रुपनेतयागुणनुवर्णन
करवांमंरघा. तेवपनमव मंगरत्येकोनेचानमांभीळी चिस्मयपाह्यान्यारपळीनेपुणयसारपुत्रेविचार कर्योकेचाओ आपणेपणएकी.
मुक्तगोपाजइए. एमाविचारीने केदडाकविद्यापरोए महीनेजेपदेवताए सहीनंदनायतम मणीनांभापमहीन विमानउपरवे-

सीनेण्यसार कुमारउत्तयणिनां आव्यो. त्यांविणानादनाविवादेने अपेक्षमहामोटी शोभासालोमोटो मंदपमंडविलो
दीठांभनेत्यां धनुंमयकौतुकपण दाहुं तेपुण्यसार कुमारनापुत्रपुण्यना मनापथीनेकन्याने विचारययोकेआ कोइपुत्रमूर्तिमान
कामदेवनेवो जणापछे. अनेकोइ मकारनामाणापुण्यना उदयथीप्रहीमात ययोछे. माटेए निश्चेमारावरयशे एथीकल्पनाकरेछे
एवामाराजानी आज्ञाथीपुत्रिण विणावगादीने वसतपुण्यमार कुमारआमकारेवोलयो केआविणामात्रण प्रकारनादूवणछेतेथी
जेवोजोइएवोरावरआ विणायीउत्पन्नयोनथी. तंमांप्रकटोपनो विणानादंदमांछेने धीमुंदूवणविणामांछे नेत्रीमुंदूवणआनुंयमा
छे. तेमांविणानादेव्यां तोएवोदोपछेके आनुंबमांप्रचय ययेवोदंददम्पथयेओछे नेआविणानातंनुमां एदोपछेके एकभंश
भागमांक्षीगोवालचोदेन्त्रांछे नेनुंबमांप्रदोपछेके तेनोवंप्रभ्रतंतवधिलोछे तेथीआविणानोशब्द अत्यंतशुद्ध, मधुरलागतो
नथी. हवेतेपरगपदागतदूवणनेसांभट्टी राजातोपणुंआश्चर्यपाग्यो अनेनेविणाना सवंअवयवजुदा करावीजोयातोतेपुण्यसारकभुं
हनुंनेप्रकारनुं नेमांतत्काळदूवणदीवू. अनेपुण्यसारनेवगाहवानी आज्ञासाराएकरी. पछीकोइविद्याधरनी अतिशेचिशुद्धि-
णानुंप्रकरणकरी तेविणायमाहवामां अतिशेआदरवाळोते पुण्यसारभारेसहीन जगदनेआनंदकारी एवारमना उल्लासनेकरनार
एवामोचित्रशब्दवेढे विणावगादीउमांभट्टी सर्वसमाचिन्तमणमां छेवेलीहोयएमीअचेतनधरस्यारपछीराजाने कौतुकपमाहवा
तेसमातदनुंभचेनपणुं मरुटकराकोटळांकना पय, कुंद, भूषण उदटांवाळटीकर्यां अनेकन्यानापितानो मुगटतथाकटारीवि-
गेरेस्थानांतरमां स्थापनिकन्यानी कोटमारहेलामोटाहारने तेनाहृदयेमहीन ग्रहणकरी. आमंकारनुंमोदुं आश्चर्यकळाभ्यासनुं
देसादधुं. जेथीतेचेनन हतातेपणअचेतन यया. उपमाए रक्षीत्रपोतानीकळ्यासभामां मनाटकारी पछीतेमर्गसचेतन ययात्यारेजेनी
अपस्तुळीपेक्षीरनी तेतेनीसर्वेअर्पण करीनेथीभक्तिमोदममम ययेलारात्राएपोटा गहोरेसवनी परंपरापुर्वकपूर्ण मतिज्ञाधवाथी

नेक्यानोविचार पुण्यगणपुत्रगर्वाये कयो भनंदाथी, घोरा, मोर्नु, पाणिश्य, वेष्टाभो, गंवको आद्रिकमंलया हरीतपरेराम-
 जीवांभाप्या. मंकीभंलयाकरवाने को। पणमभंनथी. त्यापलीनतदार नगरमाप्रजानुपायन करवानीपीनिचाळो नेवणारा-
 दाएतुनेने मनापाजनापिशता एतो. काविकेलेके सताळोकोसीओ वरेदुसगतानथी, पांटेपुमजापाळराजाने एकइजारासीओ
 रक्षी. भननेपनी कऱ्याओरतारो हनी. जंमकेसवं तगाएराजाळोकोने पुत्रकरताथुनिओनी हांढोहोयछे. एक दिगंरना मतया
 श्रीओनामोडा इड्यनोनिंवे धते पंभुनेरातानामरमा नोसीओनंजमोदो उदयवतां मिद्वानिमापणमांभजीपछीएके सभायीद्व
 गुणनापाथनारपुगयो हांपलेपंभुनेपीमधिक गुणनेसापनामीआ राजानापरमागीओ हनी. अनेवणीगुपओ होयसारेतेराजा
 नगनमाभनादरनुं पाचपायछे. पुओत्तापिना दुःतनेधारणकरता एराजनेचोथीभवस्यानी माप्तिग्रह. त्यारेएक दिवसतेनेइद-
 मयाधिनारकयोके माटुश्रीवधीमीओ लतामारैकपणपुत्र उत्पन्नभयोतोराग्य कोनेप्रापनुं । अनेदीसाक्षीरीतेछं । एवी
 विषामांभानुर यमेलोंनराताभंजिने मन्दिगीतीनेन्द्रनी वृत्तानंवामांकरेले तेयामांआमकारे आकाशमांवाणी मइकेंइराजन ।
 वोभानाविषवां वि. आ. र्वनाडीद करेले । पुण्णपनागंघददिना चितितकामंघनुंनथी. हनुपनासीपटराणीने आठपीकन्या
 नारंभसिंसादीनी पंजं. भननेधीनारो उदययंशे. अनेनेकन्यानो जेमधीरयंशेनेनतारी राउयळस्मिनोभयार यंशे. अनेनेदीद्वि
 नाशित्रगाएमोदो राजाभनं आमकारनी भमृनगरणीआकाश याणीमांभजीनेतराजा अतिदोभानंदपाम्यो, केमकेदीद्विपनी
 आ. शापणप्रदगनथी. पलीगराजानी पटराणीएअतिजं मानीवी. स्तुतिकरयानुंपात्ररुप पुत्रीउत्पन्नकरी. आठपीतारानामेसपि-
 नांमंकीश्रेष्ठने बुज्जनीरयामपी मांभजी, रयामपी आपनारदासीनेपोतानामुगटविनागंर्वंभंगनांआभूषणअर्पण कयां नेमदामोटी
 मण्टुद्विपीनेनोजन्मादिकमोदोउत्सवकयो. प्रथमथमेछापुत्र करतीपणावेनेपयेछांनेउत्सवने जोइअनेदुर्गपपदो देणीनोविजयप-

येलो जोर ते पुत्रिनुनाम विजया एमकारे राजामुपमर्वलो कोण कर्युं. अने सो भाग्यनेदस पणुं इत्यादिक गुण वेढे सर्व कन्या आने जीतती
एवी ते कन्या जयंतिना जेवी धर्मा सो भनी हती. बालचंद्रमाना जेवी ते बाळा आति दोनिर्मळ कळा वेढे द्युदिपामती लो रुमां अतिशेमाननु
पापयह. ६४ कळामां भ्रतिने कुशल्यपणुं पागी दीग्वनारपुरुपनु जेमप्रतिविष वेढे ते नी कळाना प्रतिविषरुप तेथइ. ते कन्या वरपापवाने
योग्यपह तयारे पिताए विचार कर्यो वेदेवताना कलाप्रमाणे आकन्या नो वर धनोपणने कोइ जगाए केमदे स्वातो नथी. एयो विचार करेछे
पटसामां आकाशमां देववाणी धर केहे राजद ! विवाहनी मर्वनापत्री नुं नैयार कर अने लक्ष्मी वस्त्रने जे देवतानी अदभूत शक्ति थी सर्व अंगे
अभुषणनो पारण करतार एनी मेळे जे जगाए आर्वी उभो रहो पछी ते राजाए विचार कर्यो ते प्रथम जे मदेवतानी वाणी सत्य थइ हती
जेम आपण सत्य हो, एउंधारी मर्वे विवाहनी सामग्री नैयार करी विवाह नुं लक्ष्मी थुंछे ने वस्त्रे वरनी वाट्टु पछे ते वामांतर काळ मोटा विमाने
महीत देवतानी पेटे विवाधरो एहीन आकाशमां धींते पुण्यमार कुमार उररी आव्यो आधर्यपामना सर्वलो कोनी मध्ये ते राजा पुण्यसार
वरनी साये ते कन्याना विवाह नो मोटो उरस वक्यो अने हस्त पोचन समये राजयनी सत्य नाने करनार एवी यौवराज पदवी ते कुमारने
आपी भने बीनु पणपणुं थन आपुं. कांकि हे छे ते ते समे मगुराजाना मनमांन देवा योग्य वस्तु शीछे ? कांइ पणनथी. राजा (चंद्र) ना
मसादना मसस्थीथ येला रसना उछास वेढे ते राजा समुदनी पेटे जोग्यो, परंतु ते मां आटुं विशेष छेक समुद्र नो जजाशय (जलनो
आशय) छे भने भारागतो जळाशय नथी, एट्टे जह अंतःकरण वाळोनथी. ते जगाए ते कन्या वेढे जेम लक्ष्मी वेढे लक्ष्मी पाते शोभे
एम ते नी संपाये रशेलेपणा कामभोगने भोगवतां अनुक्रमे पुत्र उत्पन्न थयो. रुपादि गुण वेढे अदभूत पाते दौहित्र नी मासिथी अतिशे
मसन्न येला राजा एपोतानुं सर्वराज्य भाटने अपण कर्युं. अने पछी चारित्र्य लक्ष्मी नोपनि धरिने एट्टे दिक्षा द्वाग्ने ते जभवमां मोस
लक्ष्मीने पांम्यो. त्वार पछी पुण्यसार उमास्तेन गर्धीनी कल्यो एट्टे लागां, पिता नानगरथी नी कळी गया पछी पितादिह पोताना पुत्रना

विद्यागन्धी अतिशयेन दयावता हता चारंपाम पुरुषोपां कच्छी जेते पुत्रनी जो धरापनाहना, जेमहाधर्माभीमणी पहीजाग ममममयकी
 पुत्रनी शोषयभीकरावना पणकोरा जसाएभं भाजनवल्ली. अपागदुःसप्तमुद्रमापेट्या राजाण जो नीमपुपोने पृष्ठयुंयारे जेपेण कपुंके
 स्थान स्थानमार्तमारे पुत्रकृते अनेने अद्रयंतगृहीते, तेजमने पेटेदं जतो जायते तेममनोना निष्ठन भोगने भोगवेछे, तमस्त्रियारे
 राजय आपवा नीमपदत आवेदेरयारे वां निष्ठन दं वनी मोटी लक्षिण नाममागमने चोने पुत्रनां ममागममथये. आमकारना ने ज्ञानां पुरुषनी
 वाणीसां भल्ली दुद्रमाहतां निधय करी जे चो पुत्र मां तिभीममहाग तेवो ममययो देवे पुण्यसार कुमारनी वान कहै छे के पे निश्चल,
 उंचा. दुर्गमनाम नगरनां विषे स्थरथये ली मापुल्लक्षिमो गेने चो नरपोने नामराजा हतो जे नां दं दिप्यमान मतापरुष अग्निमां जनुओको
 पतंगी आनी पेटे पदनाहना. नेराजानी पटगणी नीमणा पुत्रयया पृथक्पुथि लक्षिमना जे वीमिदमथमा एवेना मेहनी. लोकमाप्रनी
 एदीरी ने छे के मथमजे अक्षयधायं तयं मानीनुं होयने पछी जेम जेम विजे मत्रा धायने मते मते गुमान्यपणं नरे. पपत्रिपांचया त्रिपाताए
 पाळन के ली आनापो जामांभी आन. म्याजामां एवीरिने स्त्री ओ एस्ने हधीरमा देली पिनाना कुळने ज्ञां भावना री दती. रुपां दिक्कगुण
 एक एक नी स्त्रुद्धा थी श्रुद्धि पामना जे मां छे पं चाल्यपणुं अनिक्रमणथयुं. पटलं यो वनरधामास भद्र त्यां रं पिनाना अंतरमां चिनायद्र
 के आकन्यारत्नने योग्यवरको जे. एयोतपामकयो. पण जगत्नी कन्याओमाप्रने अनिक्रमण करे एवुने कन्यानुं रुगहंतुं मां दे पिनाए
 विचारकयो वे हुं रचयं वरकरूं. पछी पुं जनी नरमा आवेते वरने पाभो एवो विचार करी अखंड छे गोमा जे मां एवो पणं दुद्रय तरनी मोटो
 स्वयं वर मंदपकरा ल्यो, नेलां दे दा दे दांतरना राजाओ पातोताना पुत्रोने ल्हं प्रथम जडुं मथमत्रतं एवीरितनी त्वमर्थी आल्या.
 मां दे विपयनी लालच आमकारे आर्थयकारां छे, जेम कोइ एक मुं के हुं द्राक्षण पणो जो निर्णय करी एक न सारा द्राक्षणने न मां ही द्रा
 एवी मां सिद्धी कया पछी जेम पणो द्राक्षणनां दं ला आवेते रति एक कन्या नी स्त्रुद्धा. मां दे घणा पणारा जाल्यां आल्या. गां दे मिथ्या मोटा

पणद्वारापाणिना नृपण निमंषण आद्युं. तेने पुण्यसारेणाणी विचार ह्योके आपकारनासंदिग्ध अर्थवास्ते हु जाउं केन जाउं.
 समिद्धपेजाउं के प्रत्यानवरे तोपणमारुंडपरा मयायने घणारागानोस. मात्रपयोले तेकौतकजोचानेमनम्याद्युं रहेतुं नथीमाटेकम
 करुं । १०० निष्कपोके आपणेगुप्तजुं अने एकमंच उपररुं, नाम । नाबिंदीरहेतुं एषाविचाकरी पुत्रादिकने आगळमोकळी
 कोसिपथीयारीदेवतानुस्मरण कर्युं. तेदेवतानाबळपीड्यामुंदर रा । आओवेडेयाछत्यां एकमंच उपरपोतेपणवेठो. अने पोतानुं
 दुबहाजुं भंगदेवताना मत्तापपीक्युं. तेबापमोटाउत्तमवधी टि ट्यवे घनेधारण करनीमत्तीओए सहीतपालखीमिंवेठेळी तेकन्या
 स्वयंवरमंरुपमांभाबी. अने प्रतिहारीदासीएवर्णन करेला ममस्तरा जाने रुप गुणमहीनदांसांभळ्या पण तेमंचनो अनादर करी आगळ
 पासी. एकपंक्तिमिंवेठे लाराजाओनो अनादर नथायमोटे अने आ गार्थ । तुल्यापेमेलारानाओए महामोहथीमोयेली तेकन्याएकछुं
 केभापुरुषमांनोकोइ मारेबरबायोग्यनथी. तेवत्तअनेत्यासंवर । जाओ पश्चात्तापकरवामंरुप्या. केट्टाकते तेकन्यानामातापितानो
 बाककांटे, केट्टाकते तेकन्यानो बाककांटे, केट्टाकस्वयं । एने बाककांटे, केट्टाकझानिराजा पोतानाकर्मनो दोषगणेछे,
 योही कवारदांसंराराजाओ देवीरक्षापजीकोप करती एवीतेदास । एट्टेराजानुं वर्णन करनारीदासीबोलीके आवाआचामहाममर्थ
 रुपगुणे महीनतारी ध्यानमानथी भावनानो आनुं कुबहानेनारिब । वुंछे ? एतेकन्यानुं उपहास्य कर्युं. ते उपहास्यने सांचुं करनीशायने
 मुंएमेने कन्याएवमपस्यन्न देसचापीने कुबहानांठमां वरमाळ । गोपण करी. केमकेस्वयंवरनापहेछा दिवममतिणीए गोत्रदेवीनुं
 आराधन करुं हेतुं तारे गोत्रदेवीएकमुंनुंके तारेओ अतिश्रेष्ठुच स्वस्वो होपनो गुप्त रुपथीओबेलो एरुकुच होपुरुष तेनेस्वरेजे. एवा
 स्वप्नेने भनुमरीने कन्याए मपराराजानोस्वराण करी जेपमपरीबीज । पुणनो त्याग करी कमळने प्राप्तयाथ नेममंचनो त्याग करी ते कुबहाने

प्रातप, तेवत्त आकाशस्थीपुष्पनो वरसाद्यभोअनेवनाली भक्तेणोमारोवरपज्यो. आमकारद्वीविस्मय जोइसवेपुरुष
 अतिनेआश्रयपाय्मा. कंटकाकर्णपुष्पनो एमथेअप्यांकंआवाभोटा मोटाराजाओनीगया वच्चेअनेपनुअपमानकरीआकन्या
 कुपडापुष्पनेकेमरे ? एमथेअनेकेपुष्पना आकाशवाणीभट्टेदेराताओ ! सर्वराजाभेष्टएवोआतो पुण्यसारनामेराजाछे.
 मोटेकोइएनेहीनमे तेनेअयोदिहाकरीनु. आतोआकन्यानायणापुण्यभी गेचइआवेओछे एतुमांअलीमवेविस्मय पापीनेकंपा.
 तेवमन्याओवेओते पुण्यमारनापिताए पोतानापुनंनामरण माअयीभतिआश्रयपापी विचारकर्मीकेपुण्यसार राजावेयीओ
 कयोइओ ? निधेगारेजमुद्रइने एमविचारेंछेएटलांमा देवतानावडश्रीनेजुवडो पुष्पभतिशेमुंदरछे रुपनेनुंएवोइनापोताना
 रुपनेमनोस्फुटपणे प्रकाशभयोअनेनरकाट्ट उटीपितानाचरणकण्ठमा तेजेनपसारकयो. केमकेअपरिपणमोटा पुष्पवेपानु
 उचिनपणंचूकतानभी. अतिदोधानंदकारी पितापुत्रनोगमागमथयो. इवेतेपुण्यमारनुंगमग्रइनांन जाणीमवेसराओएअनिने
 प्रमयइतेनोमकारकयो. नेकन्यानोपिवाइमोटाउन्मवथी भयोकेमकेपुण्यभी दुर्लभवस्नुशीछे ? कंदरणनयी. सर्वराजाओनी
 तंयायेनेपुमनेयोअभी महमयींराओपोताना नगसत्येआच्योअने मोटाम्हादिमानडरमवथी उपमाहीनएवीओभावहेपोताना
 नगरपापुप्रमवेअनेओदो उल्लवकराज्यो. एछीअभादेवमेपुष्पमार पुत्रनेमोटाग्रहोत्तावथी राजाभिषेककयो. आदकारेराउय
 अर्पणकरवाथीमनिर्णय रहीमथेछानेपिनाणीमिथि गदितदिहाअलीओअनेने दिधानेचरोपरताअलीमेतवदयाम्यो. तेपुण्यमारराजा
 अनेकमकारनीराज कुदिभोगमपमयेअलीछे तोएणरामचंद्रनीयेते पोतानापितानीराउय सम्हादिपापीनेअतिने इयंतययो.
 प्रममथेछीआकाशवाणी मांअलीनेतंपराजाओए अतिशयमन्यआयुं अनेकन्याओतथा सेनादिकपणीतामद्री अर्पणकरी
 अनेअमनमतेनीपणी प्रतिद्विकरी, नेपोवपोतानीअमारी सारीचस्नुअनीनेतेअर्पण करीपोतानीमोटपनो त्यागकरीदासकिंकरना

नेराधराग्राहावेनी आहामारिदा. एमकारेआडेहिसागा पोतानीआहामांमज्जनांवनोमूयजेपकांनिचडेगोमे तेमआगुटिवमां
 लोपनोहो. अनेदेवतानामदीपणधी वणगंडनुंअतंडराउय पोनेएकलोकरतोहो. कोइदिचमएसजाने दिगिचमएसकरवा
 अंतुपहपुंनधी. तेमकोइदिचममस्य वणरागुंतुपहपुनधी. तेमउटाएणकरचीपहीनधी. दूनपोकळीकोइराजुनी स्ववरमंगावची
 वहीनधी. कोइदिचमगापहान भेदकरापोपहपोनधी. बोइतोइदकरवांपहपोनधी. कोइविद्यामानेअर्थ देवतुंआराधनकरतुं
 पदतुंनधी. केमकोएडेओबेपोताना पुणपोलोदीमारोकेपोतानीमेजमज्जममुट्टिआमासथाय जेपस्वर्गमांइंदगोमे तेमगुटिवमां
 एराज्जासोवपोहो एराज्जांनेगुंरेदेवीआउ रहीओआउपटराणीओहोनी नेनंनयेकनेएहएक हजारमेवकएटजे सेवाकरना-
 रीओबीप्रीराणीओहोलीमांडजांनेआउहजारराणीओएराजानी होएणजणानंतुं. तेवीचमनमांश्रुतममुदनापांरगत,महाविरत्त,
 मुदिनुंभारणकरनाद, निमगंनएवा मुहसयेअट्ट मुदंगनने माधुचांआव्या. नेवातनांभट्टी घणाथेट्ट परिचारेमहीन
 ईदीरंडेमां मगुट्टिदेवसीर पुणमगर माजांनेगापुंनूर्जन करवानीकळपो. मद्धसणादिकविमि महीनेने मुहनुंवेदनक-
 रीपोताना एराहस्यनधी अण्दरेमहीविंठो जेपुहपुंनधीनांउपने पामेतेनेपुहपुंनधीमोशी उन्नतिकरजे. एमनहोयेना
 एराजानी एरिहउज्जना यथांभीहोय ! ओएराजानोआनकारे एणोदयपगयथांभी होय ! नेकधुंउहेपमंभी अभयं
 ज्ञानपावो. तेपहकेजे नमस्करजेने मुगतिंनेस्वांवी.समि ! केवकनो पोतानास्वापिना द्रोहोपातकीययो. मोठा
 पुहपोपुंनो यममयमंभीजरास यंपेथीमगुट्टिदेदे विसोतएणंमंतुं आराधनकरतुं एमएकएकनी महानाकरची. मयम
 ओपोरा नरोपनेपोरापणं पादशानेपधंतुं आराधनकरतुं. पडमिंदया मकारेपमाद रहीनयने नेजयमंभी कुडी
 करी. ओदरेप, जळंतुंनानकीने जळनोरमादकरजे. आयकारनीअगुनमय देशनमांभट्टीनेचारभाननाथनार एरागि

दक्षिणातमुद्ररूपया नेगुरुमलेपुण्यमाराज्राण पोमानापूर्वजन्मन्तुर्नामपुत्रयुं. त्यारेगुरुयोल्यांक हेवाराभाण ! पूर्वमहापुर
 नामानगरमा मोठाआनंदनाममुद्ररूप मोठीक्रां. त्याजो, मराआग्निवयोएकपुत्रहो. तेनेपितादिकआदिनरु पुरुगेनीक्रिया-
 ओझीपरी. त्यांतंतंयसारनेंसंदपणुंकीनें प्रमादहीतथर्मरचामंदयां यारंज्योचोए तेनुंनामथर्ममार एवंस्यापनक्यु. त्रेनुं
 नामेनेमाजेनेमांशुणहता मांतेअन्यथं (यथाथं) नामयाजो मांमांदेनेपाय्यो. एकदिवसमुंदरउद्यानयां हर्षमहीनमियो माथे
 विचरतोहो अनेकानुक्रजायानीइच्छाए चारंपामभ्रमणकरताहो तेवामांणरुस्यभावभीज द्वातिवाळा उपद्रममुणेमुक्तकोइक
 मुनिनेसापोत्यर्ममां रंहेळादीटा. अनेनेमुनिनेएककोइ अनायणवीवादीआचीने विद्वारण (छेदन) करनीतेनाजोपाया
 आमी. त्यांतेजेंविचारक्यो, केमनुप्यमायनीउपद्रवयकी रक्षाकरवीघटंछे तांआमिनिनी रक्षाकरवीमारंयोम्यछे. एणपारीने
 वांदरीनेनिवारणकरी सोपणतेवांदरीए पिशाचीनीपंडे तेमुनिनेनमूयया. मंगमहाकांडणउपनर्ममां एणगेरुपर्वकनी पंडेहंपाराए
 रहीतेनेमुनिनेनरुकाळ केवळज्ञानउत्पन्नभयुं. यारंतेपुनिवांदरी मंगंरोइयांकेपंडे ! गुंनाराअंतरमांदांर्गिणाम. अनेनुंमातज
 न्मथीमातभंयया द्वेपनाफळेनेकगर्भाविचारनी / एवंचवनमांभळीने तेवांदरांजंगमंभधी संधिनधइजाय तेमेनेविरुपयपावी
 संधिनधइ. तेपुण्यमारेगुंछेळाज्ञानी महारागनयोल्यांक माराआभयमांआमारीगीहती नेम.हुंअनिजेआमक्तथइ पितादिकभीजुदो
 पटयो. ग्रीनामुगेनेआधीनधइ पिनादिकभीजुदापटना मृगंमुत्रनेविहारथाओ. एछींदेचयांगभीमागमुकुनी मासिथवायिद्विआ
 यकनोथर्मपाट्यो अनेविध्यात्वमनेन जुडोनाणीतिमाधीअद्वारहितथयो. केमेकथर्मगहीजणवामतेनेचिगे ज्ञानेशकरयो ? एमारे-
 चारीतेमोनिगळआदरथयो आदृष्टग्रीनिरंनरदुंपकरतीहनी तेथीवेराग्यवामोमं आग्रतेनो आदरक्यो. एछीपग्रीमिध्यात्वना
 पोपणथीअनेअनुक्रमे माराउपरवयरि द्वेपवाळीयइनेमरणपावी दुष्टगर्वाणीभइ. केमेकपूरपणनाआचरणेनेविहारथाओ. हे-

ययोगपञ्चिधनमां पसावेणदतीतेजवनमां हुंकीपक्करीनिडभोहतो. तेवखनमनेदेखीकरडवानेदोडीआवी. तेजवखतकोइआवता मोरेमारी. मरीतेद्वेषधितेमयूरीथइ. तेमयूरीमनेउपद्रवकरवाआवी. तेवखतकोइभवाने तेनुंभसणकर्तुं. त्यारेतेमरीनेकृतरीयइत्यार पळधिराहीथइ. त्यारपणीयापणपणयइ. तेवखतेमनेमारवाने तेदोडीनेएकवाढमांगडी. तेवखततेनांअंगउपांगसर्वेभाग्यां, तेवखतवाइतसनादोळाए तेनेउपद्रवकर्तो, तेथीमरणपामीने आचादरीथइछे. तेपूर्वना वैरपीमनेउपद्रवकर्तो. देहधारीएएकअंगे द्वेप कर्तोहोपेतेपणनिधेसहनथायएवोनथी. हालमांअमारीवाणीधीएनेजानिस्मरण ज्ञानउत्पन्नयगुं मोटेपूर्वभवनेसंभारी शांतिपामी आवेठीछे. मनमांअतिशयपथात्ता एकरती वैराग्यपामीमनेघणुंखमादेछे मोटेएआठदिनमां मरणपामीदेखलोकमंदिवीथेशे मोटे दितनेइच्छनारुहपे भिधपात्वअनेद्वेषचेनोत्यागकरवो, जेथीअन्यनर्कनाजेवी दुर्गतिमासथायछे. देहधारीनेरागछे तेदुःखनिवारणकरवायोग्यछे तेथीपणद्वेषतोविशेष करीनेनिवारणकरवायोग्यछे अनेधर्मद्वेषतो भ्रंशता दुःखनेआपनार एवोनेसर्वअर्थ माप्रनोइणनारएवोछे अनेवयोवस्थानाविशेषपणाथी रागतोकोइवरुतनथी पणमसरतो परंतुद्वेषतोचारेपासपीमसरछे मोटे न्युपेनेपणद्वेषमशहवोएकठणछे. एत्रकार्त्तीतेकेवळीनी देशनासांभळनि मनिबोधपाय्मोछे आत्माजेनोएवोथइनेबोल्योके हे मगो ! धर्मक्रियानेद्वेषकरनारने पापकरनारनीपुष्टिहरनार एवोह्छंमोटेगारीशीगतिथतो ? त्यारेतेकेवळीबोल्योके पूर्वनेपाप कर्त्तारोयनेनुंमापधितकरीने सारासाधुनोसमागमकरी धर्मनुंआर । धनकरतो तारीपणानिधेसारीगतिथाय अनेतपःक्रिया, अभिग्रहत्पादिदुःखकरवायोग्य तेनेपणपोतानिश्चिक्तेने अनुसारेकानुं नेआठमवचनमातानुं तुंआराधानकर तोताराचिसने धिपेउद्रयपामंममिकितथशे. तेमांनुंचित्तनेस्थिरकर. एटलाबहेनुंमरीनेसदृगनिषाभीश. नेत्यारपणीमोक्षपणपामीश. पळीतेपु ष्यमारतेमकोरिधर्मनोभंगिकारकरी बोतानास्थानमांगयो. नेधर्ममांणकाप्रदणुं राग्नीममादरहीतयइ तेनुंआराधनकर्तुं. धर्म

याळापुरुषांमां मयणापार्ष्णिहृदंवायो अनेमयंनधीतिनुंताप्रथमो । मयमनोपुत्रपणाएकरीनं मियहतोअनेहतेनोपुत्रपणमान-
 द्रोळंकाभियथयो. त्याधीभारंभ्रीनेपुण्यमार मयकितपुण्यरूपंठे अत्रपणनेनेपुनोसतोसाम्यकमकारे इरियामपीनी, आयामपी-
 ती, विहंपणाएअजनें विपेतभागममग्ररवायांगं वस्तुनोनिसेअनेश्रादान तेनेविने तयामळमुथनोस्यागकरयो तेनेविनेतयान-
 ती, विहंपणाएअजनें तेनेविपेअतिशे यत्नयाळाधयो. मयगुति, गचनगुति, कायगुति पत्रणने विपेपणयत्नावाळुंछे मननेनुं
 जादिकचंद्रमहणकरवुं तेनेविपेअतिशे यत्नयाळाधयो. मारंनामपि ध्यानथाय तथाकोइजगाएळोक्रमंनं एतेनहीणयो विचारकरीधमं
 एवोएहस्याश्रममापण मुनियोनिद्रातकरवयेययो. मारंनामपि ध्यानथाय तथाकोइजगाएळोक्रमंनं एतेनहीणयो विचारकरीधमं
 मारपरंपुवोतानुंतामतेके सार्धकदीपाद्युं. अनृकमेपिता, धर्मनुंभारापानकरी स्वर्गलोकरागये सतेनेधर्मसारशुष्टैचनावद्ययी
 अन्यसारएवोययो. माटेमवर्ध्यांतनेधिकारंछे जेएकमकारे हीकशनीजनंभी तेकगुंछेकलक्षिनी मयुचिंकंटझाक मयलेकरेछे
 तोपणनेमनेमासयतीनधी. अनेकेटळाकपदयारहेछे तेमनेपणश्रक्षिमेवेछे अनेतंयमकारनानधी तेमनेपणसेवेछे. अनेतेपेमकार-
 नाछे तेमनेपणसेवेछे. एवळक्षिमतोमचार विचारमआवेतोनधी. तेपुरुषनोभीतिपात्र एकपदोशीमहेतोहोता नेतंकुटुम्बवाळो
 होतोअनेमकृतिपदे अतिशेभद्रिकहतो. अंततोमपुंतेनुंतामह्यं. तेमारापादोश्रीनिधितिपये सतेतंलक्ष्मिरहितहोय तोपण तेधी
 परस्परगुणममयायछे अनेलक्ष्मीमहीत होयतोपणपरस्परगुणममगायछे, केनेळुहोयतो छपुकार्यनीनिद्रिमयत्नावेना करी
 दोकेछे. अनेमोदोहोयतो आपुंमोदुंकार्यसुतंधी माधीमकेछे. धर्ममारनोहरियादिक जियनीरसाकरवा ममुत्तयमने देसीते
 पदोशीपोतानीज्वेतीबाही तयाक्यामदुस्त्वगंधधी जिवहितकध्यायने अतिशेनिदनांहतो. नेधर्मसारनी निरंतरअतिशेनसंसार-
 तोहतो. तेनामचनमात्रनुं एटलंतिद्वान्तनुं आराधनेतेता विद्येपथीस्तुतिकरतोहतो. नेपोतानाशास्त्री निदाकरतोहतो. तेपु-
 रुषपोतानापांदाभारंभर्मा मयहतोतोपणनेमकारनी युद्धिथीधेणंमपुण्यउपाधनकयुं. नेयितवडेआनकारनां धर्मकायपायतो

मर्षप्रतिष्ठाने आपनारण्यं नेवृण्वेवकारे प्रथवा प्रणम्य कोटि, आनकारं नेमुनेनृवचनताम्यज्जीने वनिनोपताम्यो अनेनृद्ध
यास्तेषु द्विजैनीपयोगो पांतानीगर्वशक्तिपटे मगकिनृवक इरियादिकनोविने जन्मायाज्जोपयो. आमकारं मोदुरागमनेपण
नेराजानुर्यादिकने विषेउपयोगं देपीनेकानेआश्रयनभाय ! निशब्दचिगवाज्जामुनिने पमनेआश्रयंभुंहुनु. नेवोराजा
होपनेवीजपदुपायजाहोय मोदुनेधर्मनोकेळावो मजापापणयो अनेज्योत्तमंण नेधर्मंणकलत्रपणुंभुं. अविनेवृद्धिराज्येनेरा-
जाहोइवृण्वयंतागरण्यं एकाप्रिजयथनेवेदोशनो. केमरेमंयमविनामम्यकमहारं मपीनि, मुनिआदिकभारपना मरु-
ज्जीनधी. वजीकइवृण्वनोमांनभाग, पिचारकरताप्रहणकरयायोगमपी ! मर्वस्नुंभुंने जगतिरमणपुंजनायछे मोटेदुषी
पुर (मुनिजन) तोराग्यादिक मर्वमनोत्यागकरने ज्ञानरमनोआश्रयकरेछे केमकेनेरटीनारमनीपेठे संकटोरम सेवन
कर्याहोयमोपणभने त्वयैभिरमयायछे अनेज्ञानरगतो आरंभवा धोदोहोयतोपणआगज्जगतजना अविनेश्रेष्ठपुमदायकयायछे
मोटेनेआपंणुवेष्टेरानाए आमकारनोपिचारकरी पोतानुंमर्वराग पोतानावृण्वे अनेअष्टमवचनमातानुं चिद्रेपणनेआरा
विधिपुस्तमन (दिशानुं) पारणकर्यु. अनेचोदपुंमर्ववभनृकं मिद्वानपठनकर्यु. अनेअष्टमवचनमातानुं चिद्रेपणनेआरा
पनकर्यु. अनेनेमनिपेक्ताप्रमनपुंराग्युं. अनेमर्वजगाएधी द्यप्रपणुनाशकर्यु. एममगादिवमथताएत दिवमेसपक श्रेणी
मत्येआरोहणकरीने (चरीने) कर्मनापूदगज्यिंरवाणादया. एमकरतनेनेकेवज्जज्ञानमीमासिधर. त्वारेदेवताए मोटीकृद्धि
चाळोपेदुआप्यो तेनुंभारगकरी आठमवचनमातानुं आरपनादिकउपदेशधी लोकेनेमविवांधकरयायोग्य त्रिवानेमंयमयांमो
मयतविमोअनुपम केपज्जज्ञाननेगंय एवामुमनाआस्वाटपणानेपाम्यो. एटेल्लेमोसमुल्लेनेपाम्यो. एमकारोपांचमुमति अनेत्रण
गुणिपरप जेमनाभोनेनाआरापननुं द्रष्टानत्राणीष्टमद्यप्युक्तयो ! तेनुंआरापनकरयायांमयल्लररो. अनेमोसमुल्लेनेपामो.

સ્વકારેનશાસ્ત્રજ્ઞા શ્રીભોમપુરમુત્રી તથાભીલુનિમુદરમુત્રી તેનાદિવ્યપ્રભીરન્વશેષર મુત્રીપુરુષેષાયાચાર્યદીપના-
મનાલેખને વિવેચારિયાચારનો સ્વશાસ્ત્રનામનોભીનો સ્વકારણસપૂર્ણપદો ॥ ૩ ॥

૧૬૨૬આવાની મરણનાકાંતે એટલેરેડે બેભાનપારીએ દેશકર્તાદિક એનેકર્મનેવચકરીપુ. તેથામ્મવાક્યુલેકે
સમ, સંધિર, કાંમ, બેદ, અસિય, દગ્ગા, મુક, એલેકગીનેતરાયેએ બેને પ્રમ્મપુરાર્કર્મવચકરાયેએ તથાનેતુનામાનિક્કવચેની-
કકેબુવચે. બેનેવચઆનરને વચકવેવેવેવર્મઅર્પેનુમાવચે તેમપુએકમવચોસ્વમાત્રેને માંકઝરિનાચાંની રામનારતવચે
અંબેરિત્ત, કિત્ત, મુન, રાદાદંકધીરતાકનાર અપારંબનનોવંચવળતવચે. બેનેવચવેદઅસ્થિર શોયમેવળમેસ્થિરપાયએ
અંબેરીકુદોવળ સરઝપાયએ અનેદુર્લભાંયેવળમુક્યપાયએ અનેપ્રમ્મપુરોયવેવળ માંકમમ્મપાયએ માંકવચવેજમરે
કાંધંબિદુલાયએ. ભંદંબેરીકદંકઠનિયોનો વગીલાવચકધીરપ્રકમ ધાયવચકમુંએ. બેનેવચકાતોપ્રાનિકાનિતનો ત્વકમ્મપાય
એબેનેવચકોનિકાવિચકધીરવચકદંકઠનિયોનો વદુપાટવચકપાયએ માંકેકપાંનિતરાનેમર્થેવચકતવચે. તેતરરક્કપિયગિતવચન
એકેઆભોકનામુખે અર્થેતવચદુ તથાબેરીપદ્મિનેમર્થે વળતથાકીનિનેમર્થેતથા અન્વમુલ્લેખમેવચકતવચે. તવનોપ્રાનોક
રાઓમેરિવેવચકારાતોસુખે અપિદ.વચદેએ. મેવળનિત્રાને અર્થેતવચકદું તેએપુએ.

કાંકેવચકવચરિતિદ્વ વચાનકવચારાં વિદાન (વિદાણુ) તવચીપુરે ન્યાગકરવાં. તેવામ્મવાક્યુલે કેતેમુદુપવા
વાીરત્વમ્મવચારોમે ધોમ્મોરિકનું વિયાનુંકરેએ વેચક (વર્ણ) દુરવચેકેવકે તેનોતેવચકદેવામાં દુક્કપ્પાકવચકતે દુદ્ધિ
તથાધીવારકરેએ વેગેતેવચકપુરવચકવો. અંબેરિતાનું સ્વચરનોમર્થેએ કુલેનીનિકિત્તવળ મૂવનોપાનિધિમાણનું. તવચોવચ-
કરવેવચકે અંબેવચકારનું આપંચકે. ક્વચારામ્મવચદેવચે, તેંતેમાવચકારનું તેવચાચારકરીપુ. તેત્વચકારવચેકે

[illegible]

पाश्चात्ते अने वी. इ. इ. नि. ना. मे अनशन हो अन्व अन्व स्थाननी अपेक्षा एवो वेदां चि. उ. व. करे त्याग देवता मोरहीने पोतानी पळेज पोता-
 नासती ते वे. ए. व. इ. त्या. दि. क. ने र. त्या. पे. ण. सही. व. ण. नो. त्या. ग. कर. ता. नू. धी. जे. री. री. व. के. उ. ते. म. नु. जे. अन. श. न. ने. इ. गि. नी. अन. श. न. क. दे. वा. य.
 ते. अ. नो. ने. व. व. उ. दा. री. ती. ते. नो. आ. अ. य. क. ती. मु. मु. म. र. सं. थ. रा. मा. र्ग. री. दे. र. नो. तथा. उप. क. र्ण. नी. स. म्प. ना. र. ही. न. व. ण. य. क. री. अ. थ. वा. च. आ. र. य. क. री. आ.
 हा. त्. व. व. म. म. म. क. री. पो. ता. नी. ने. ज. ज. म. र. ण. क. र्गो. उ. न. प. र. क. र. जे. ले. अ. ने. म. धी. प. र. इ. ला. मा. धु. ए. आ. न्यो. उ. न. य. म्म. क. र. जे. ने. नो. नो. प. ले. दा. री. र. नी.
 उ. र. र. वे. र. ग. दि. क. ने. क. र. तो. ए. उ. ले. के. र. र. नो. म. म. धी. व. ट. र. ला. र. र. उ. ने. न. भ. क. त्. त्या. ह्म. प. ना. न. व. म. अ. न. श. न. धा. य. ले. अ. ने. र. अन. श. न. नो. नी. मा. ए. दा. री.
 र. नू. र. नि. व. र्ग. य. र. र. व. ण. ए. उ. दा. र. आ. वा. दि. क. ने. प. ण. मा. धा. र. ण. उ. ए. ट. ले. आ. र्गो. दि. क. य. की. प. ण. थ. इ. व. क. उ. न. दा. त्. व. मा. क. र्गु. उ. के. म. वे. आ. र्गो. थो.
 न. धा. र्ग. र. व. ण. र. थ. म. मं. प. र. ण. वि. ता. ना. ग. वे. र. ण. दे. वा. वि. र. नि. व. र. ण. म. त्या. ह्म. प. ना. न. व. र. दे. व. ण. र्ग. प. मं. उ. ले. ए. व. ण. य. ज्ञो. ल्या. या. न. र. इ. त्. म. ने. न. य. इ.
 श. के. उ. अ. ने. र. व. ण. म. ले. र. वा. पूर्व. क. त्. म. क. रा. य. ले. अ. न्य. प. ना. नो. आ. र्गो. ल्या. न. धा. य. ले. मं. ले. व. ना. ए. ट. ले. आ. ग. म. मां. क. दे. वा. वि. वि. व. डे. दे. दा. दि. क. नु.
 क. व. क. र. व. डे. मं. र. स. ना. नुं. ल. भ. ण. ले. दा. म. मां. क. र्गु. उ. के. दे. र. नी. मं. ले. व. ना. क. यां. वि. ना. स. ह्म. ना. क. री. क. र. ले. ने. ना. चा. तु. मां. स. व. द. य. वा. धी. ते. ने. आ. न-
 त्या. न. धा. य. ले. दा. र. ना. अं. न. का. उ. नो. वि. चे. ने. व. का. नुं. अन. श. न. क. र. नुं. र. ण. म. थ. म. धी. दि. र. न. मं. ले. व. ना. क. र. वा. नो. अ. भ्या. म. क. र. वो. अ. ने. द्या-
 या. न. धा. य. ले. ने. नो. द्या. पि. थ. धी. अ. थ. का. वि. म. ट्ठी. प. र. वा. धी. अ. थ. वा. र्ग. रं. व. नी. दा. ल्या. प. र. वा. धी. अ. थ. वा. धी. न. प. र. वा. धी. र्गो. दि. क. ना. अ. धि. या. न. धी.
 र. म्पा. दि. प. र्ग. दा. य. पे. ग. ने. मं. ले. व. ना. वि. ता. ण. ने. अन. श. न. क. रा. य. ले. वे. व. का. र. नुं. र. ण. ए. अ. न. श. न. म. र्ग. क. र्म. ना. स. य. नुं. का. र. ण. धा. य. ले. ते. क. र्गु. ले.
 के. दे. र. व. र्ग. नू. र्ग. दि. क. नो. ले. अ. ने. दे. र. वा. री. ने. क. र्ग. प. ण. र. वा. तु. री. उ. के. उ. वां. गु. धी. अ. म्म. अ. ने. न. त. पूर्वो. नो. त्या. ग. य. गो. न. धी. दा. म्गु. धी. अ. ने. ए. मा. वि-
 ध. वा. री. ने. नो. रं. व. ल्या. य. ले. म्पा. नू. धी. ने. ले. १. क. रा. य. अ. ने. वि. ष. य. र्ग. ने. ना. आ. दा. र. नो. त्या. ग. जे. मां. क. रा. य. ले. ने. ज. उ. प. वा. म. ज्ञा. ण. यो. अ. ने. वा-
 की. ने. ने. पो. म. रं. ले. र. ना. वा. अ. क. र्गु. ले. आ. न. ग. ए. ट. र. दा. री. चो. र. उ. ले. दा. री. आ. य. क. री. ले. अ. ने. के. के. र. क. ना. म. मां. म. दा. आ. क. री. अ. न्या. य. नो. क. र-

नारदस्मरणरेवोदतो नेनेरात्राप्योमानानगरधी काशीमूयसो ह्यारेतेचोरनीपल्लीमाजराधो. नेनोस्नापनिपु तेनुप्रदणकरीपो-
 मानोपुमकरी स्यापनकर्यो अनुकल्पेतेरल्लीपतिमरणपाये मनेपोनेनपल्लीपतिपयो. एतेमनंचोरनोअधिपतिपयो. मयंत्रगाए
 निंदयपणेमहारकरं नेधीतेनुनामद्रमदारी एतेत्योकमोपिल्यानययुं. एकदिवमनेद्रमदारी चोरोनेत्यद्रमदारी चोरनीधुंगळ्ळइमा
 चामयो. त्यांपकदर्जिद्रिवमनांमं द्रास्मणताघरमांभी परिपकयथेयापायस (दृषपाक) नेहरणकरीआयतोएक पोनाना
 मेवरुचोरदीडो नेवलवनानांलोकाराए पोकारकरायमादयो त्यारेक्रोपपयेत्यातेआमने चोरोनेयुनीपेडे मरनीधुंगळ्ळइमा
 रयामादया. नेनेजाइनेमनारिसाकरथामोड दोहीआयना तेपल्लीपतिपु मनुप्रआयतो नेआमनेनेयाममीपळे ममवेजेनोपवी
 द्रास्मणीनिमागीनांछ्या. नेनेद्रास्मणीनुंरेड छेदनयथाधी तेमांभीनीकळेजोगं तरुदहीआंमारो नेनेजोइतेपल्लीपतिने दयाउरय
 यांअने यगोनेनेपथापायथयो नेपोतानाउमद्यंनं धिक्कारकरी एकउमानमांययां अनेतरांकोइरेच्यामायुयागे तेनेद्रिस्तालीभी
 अनेएवोअभिप्रदल्लीचोके जेदिवमनेनेआहत्यानुंपाय मभरेतेदिवसभोजननकरुं तथाधीजोअभिप्रद एवेल्लीचोके मारेनिंदर
 समारापवी पणमवेनेथाप तोपणक्रोपनकरयो. एकावेअभिप्रद छेनेनेजगाममां भिक्षा करवामांटांविचरवोदतो त्योकपणेने
 निंदा, निरस्कार, तादनहत्यादिक्वडे पापमभारीआपताहता. त्यांरछमायपयन कोइमकारेतेनेगेजननकयु अनेनेजंआन-

निंदा, निरस्कार, तादनहत्यादिक्वडे पापमभारीआपताहता. त्यांरछमायपयन कोइमकारेतेनेगेजननकयु अनेनेजंआन-
 स्यानपणनकयु. तेंधीतेमिदयथां. एमकारययमनेभेदसंपूर्णपयो.
 धीनुंउनीदरनामेतपजेमांउणुं एतेलेओछुपेटारासुं एतेसंपूर्णपेटभभीने नत्रमयुंनउनीदरनपणजटल्यधी अनेमायधी
 वेमनारंछे. द्रव्यधीतोउपकरणं, भक्त, पात्र, एछेविपयजेनेएवुंछे. उपकरणंविपयकउनीदर तपोजिनकल्लीकादिकने अमयाने
 जिनकल्पनाप्रभ्यागकरनारनेथापछे. उदयानुं. पणधीनानेनधीयनुं. केपेकेउपधीनोअभाव ततेसमग्रसंयमनुंषाळनकरयुंथर

વાદ્યનૃપથી. અથવાશીજાને પણ પ્રાપ્તિ કરડવર્જનું દ્રશ્યકરવાનો અભાવ છે માટેનેથી પણ ડનોદરતપયશકે છે અને મક્કપાનસં-
 વધી ડનોદરતપતો પોતાના આદરના મમાળનો પરીત્યાગ કરવાથી પાય છે. તે આદરનું મમાળ આદ્યકારનું શાસ્ત્રમાં કહ્યું છે કે વધી
 કોઢી આપમાં આદરથી પુરવની કુલ પુરાવ છે. અને સ્ત્રીની તો અઢાલીન કોઢી આધી પુરાવ છે અને ને કોઢી આનું પરીમાણ પણ
 પુરવની નાંદાએટનું મમાળમાં કહ્યું છે પશું તો તાર્થપુરુષોનું વચન છે. તે પણ અલ્પ આદરોદિકના મેદયીમાં વચકારનું છે. તે કહ્યું છે કે
 અલ્પ આદર ડનોદરિકાનાં એ દુરુદ્દલ આદરથી આંખીને ખાઠકોઢી આપ્યું તનું છે દુરુદ્દલો આનું માનવમય પગે છે ને આઠ
 કોઢી આનું માનવમય પગે છે અને વચકારે છે એથી આંખીને જ કલ્પદ્રશ્ય કરવા તેનો મધ્યમ માન છે. દુરુદ્દલો આનું માનવમય પગે છે ને આઠ
 આદરકોઢી આપ્યું અપાર્થ ડનોદરિકાતપકરવાય છે. ને તેથી આંખીને જોડવાય છે ને પચીસથી આંખીને દુરુદ્દલો આપ્યું ને
 રથી આંખીને પોલીસ કોઢી આપ્યું માન ડનોદરિકા તપકરવાય છે ને પચીસથી આંખીને દુરુદ્દલો આપ્યું ને પચીસથી આંખીને
 ડનોદરિકાતપકરવાય છે અને અપવ્યાદિક ધણમેદવોમંજગાળ પૂર્વની પેઠે ખાવના કરી લેવા. દુરુદ્દલો આપ્યું ને પચીસથી આંખીને
 રિકાતપમાનું તપાથી ઓને પણ પુરવને અનુમારે જગાળ્યું. અને ખાવથી ડનોદરિકાતપતો જોડો પાદિકનો ત્યાગ કરવો તે
 શાસ્ત્રમાં કહ્યું છે કે વિનવચનની ખાવના વેદોનરંતર ક્રોધાદિકનો ત્યાગ કરવો ને ખાવથી ડનોદરિકાતપ વિતરાગે વેદકહ્યું છે અને
 ડનોદરિકા વિવેતપરુપે માટે મેદોરીએ અન્યપુરુષ નમાણે તે પકરવાથી તેનું દુરુદ્દલ શાસ્ત્રમાં કહ્યું છે ને મજડવયામાં દિક તપ પણ
 માળ્યું. અને ડનોદરિકાતપને વિષે ને તે ગીતનાં દિક્કુણ પણ પગાર છે. ને કહ્યું છે કે દિક આદરવાડા, વિન આદરવાડા, અલ્પ
 આદરવાડાએ પુરુષો તેમનું મોપપરેય કરી શકતા નથી. તેનો પોતે જ પોતાના આત્માનો વચ છે. માનુષ્યોને વિનાશારણ્યું નિદ
 નિર્મુક્તિને વિષે આમ કારે કહ્યું છે કે મંજગાળ્યો પોતાના ડરના વેમાગ કરવા. દુરુદ્દલો આપ્યું ડરનો માગ આદરવેદુરવો અને વીજો

[illegible]

[illegible]

ऐतरेयब्राह्मणानां तत्त्वप्रमाणं करोति मोटेउपवासादिकं यत्कीरमत्यागकरवानुं मोटुफळउमोटमोसार्यं पुरुषोपविगमना त्यागने
 विधेविधेपभादर करवां जेमेथी मयोननमुरीनाशित्य धीमानदेवगुरीए उपदवनीशांतिने अर्थयुक्तानिना करनारएवानेथ्री
 गुरीमंदेवाने अवमारेजनायथा उपरलस्मीअनेमरस्वतीउनेने देवीएतुंचास्त्रिनाश यनेपमजाणीझानुंयुंछेगुण जेनुंएवागुरुधये
 मनेथ्रीवनामृषी विज्ञानेआदिकनो त्यागकरचोइत्यादि तेजेअभिग्रहनुंधारणकर्युं नेकछुंछेकभक्तजन एवानेथावक लोकतेनुं
 आपनुंअद्यादिकनया समग्रएवीअधिक्रान्तां तंपारेजीवनामृषीन प्ररणकरवी एवो अभिग्रहप्रहणकर्यो तथाआघाटनगरमां
 राजानीमभानेविषे यथीमादिनंशरादिकने जीनवाथीपाम्बुछे हीरलाएनकारनुं विरुद्वेजेपणेएवाथ्री जगत्तंचंद्रगुरी तेमणेजीवना
 मृषीअभेष्टकरवानो अभिग्रहधारण कर्योइतोनथाबार वंपउमनपकरवाथी तेनागच्छतुंनपाणुं विव्यातनामधारण यंयुंएम-
 कारेमापुपरमनो त्यागकरवो एवंपांचमुं कायकलेगतपकरेछेक विरामनममुत्तम आसनकरवावेदतथा शरीरनुंअमृतकर्मवदे
 तथाहेतुनोच करवोइत्यादिशाक्यथी अचिरांथ्रीशरीरने दुःखउपजाववा रुपनानामकारनुं तेछे तेशासपांकमुंछे केवीरामन,
 उच्छुद्धीमागन(अदुग्धरावेमवुंने) इत्यादिआसनने विषेयणागुणरेछाछे तथाशरीरनानीरोधवडे जीवनेविषेदयानुं पालनयाय
 छे जेपरिछोकरावे मार्यकर्मविषयायछे. अनेवदुपानरणपुण धायछेअनेनिमंगमणाथी प्रधानकर्मअनेगूचर्म एवेनोत्यागयायछे.
 अनेनोपमांविष पचागुणरेत्याछे. दुःखमहनादितया अनित्यभावनादितेमां गुणवनेछे. जेलोकरमां पणकमुंछेकैजे मस्तकनोछो-
 पकरेछेजेनेपया. १ कर्मअनेनूरुक्रमे श्रीश्रीमानोपरीमर इत्यादिदोपनेनाजायछे. कोइभांशंकाकरेछे केपरीपरमहन करवाथी
 एमशिोविदेगुण. २ जेनेउज्ज्वलकरेछेक पारिपरनोस्वकृत् अनेअन्यकृत्स्नरेछेराह्य छेअनेकायकनेदुनो पोनेकरेला कलेजनाअ-
 नुपकरयछे पर. ३ विदेउमोट कायकलेदुमोनिंरंर कर्मनोसपादिकगुणछे. माटेउदपस्थजीन कल्पिकादिकपण यदुयानिंरंर

उपानगरेच्छेधने कदापिबोधेनोपण पुनरुतादित्तरिपम आसननरेनयेम. एमकारिपानमुंकाय कच्छजनपकमुं हवेछदुं मंथीननाकप
नपकहेछे. मंथीनना पच्छेगुपपुंएकान दायनग्रामनकरवुं. तेएकानेनेविपेकोइ मकारनीपायान इत्यक्षयागजंनली, पनु नपुनरु
इत्यादिवदरेहीन अंगसकनस्थानमा तथाभूत्यपरमांतथा देवकृष्णपरमेश्वरी मुक्तामयगमेते एवास्थानमा रहंनेनथाथेन
लीपएसापाठ ममुगनुपणए तगाएप्रहणकरवुं. तेकमुंछेकेआराम, उद्यान, इत्यादिकुंनविपेनभासी. पनु, पंडक(नपुगठ) तेनेर
हीतएवास्थानमा तथाकृष्ण(पाटियुंनमुग) इत्यादिस्थानमा ररेवुं. नेदृश्यधीजाणुं अनेभानधीनो मनोयोग, वचनयोग, काय
योग, कर्माय (क्रोधादिक)भने इंद्रियोनंमुंसंनतपणं एजंमंथीनताछे. तेचारमकारनीछे. तेकहिछंकेइंद्रीओ, कर्मायअनेयोगनेमने
योग, कर्माय (क्रोधादिक)भने इंद्रियोनंमुंसंनतपणं एजंमंथीनताछे. तेमाथोआइइंद्रियोचेदे शब्दादिदकेनेमुंदरतथाअ-
मंथीनीकपीने मंथीननाजाणवी मयानानामकारनी चंपापणवीतरागंकहिछे तेमाथोआइइंद्रियोचेदे शब्दादिदकेनेमुंदरतथाअ-
मुंदरनेनंविपेरागदेपेवुं नकरवुंनेइंद्रिय मंथीननाजाणवी. तेकमुंछेकेमारा अथवापयोठाएवाजे शब्दादिदकेनेमुंदरतथाअ-
अनेरुपणनभव. एहीरीवेसापुपरवुं. एमकारेचीजीइंद्रियोनेविपे पणकरेवुंजेमभद्र एवार्कपादिदकेनेमुंदरतथाअ-
नेनेविपेकोइमकारनो कर्मायनतंनंकर्माय मंथीननाकहीएने उत्पन्नयेव्याकर्मायना उदयमुंरोकनुं तथानीकककरवुं तेपणक
पायमंथीननाकहीए. तेपणकमुंछेहेउदय थंय्याकर्मायनोनिरोध करवोनेउदयमामवर्तयानु निरुत्कळणंकरवुं तेकर्मायमंथीनना
कहीछेभनेमन, वचनेकायछंछण जेनुंएवानेअमुदययोग जेनुंनिरोधकरवोअने कुदालयोगनीउंदीरणाकरवी. तेपणकमुंछे
केअमनस्नयोगनो निरोधकरवोअने मज्झतयोगनीउंदीरणाकरवी. तेविधिर्मागर्मावाछुंते योगमंथीननाकहीछे अनेएकाने
चर्या(गति)करवी, दयन, आमनभनंतरकक्षा छेतेअमाणकरवीने चारमकारनीछेने मनमुकुमाळइयादिमोटा क्रपियेनीपेठ
तथादोपथिक (पोसापरहेछा) मुदर्यनवेठइत्यादिकनी पेठेयाजनकरवी. एमकारेसंछीनतातपकमुं, एमकारेवादातपछमकारना

[illegible]

યાગીકાવનવ પદ્મદશગાનોડે, યનિરવયોગનુંજોડવું તથાઆજ્ઞાનનાનોગ્યાગ કરવોપદ્મચેરકારનોડે. અનેયનિરવયોગ
 ચિત્તવલ્લભજાધિક દોઢશાધિયોગ, અનેધાનાતિકયોગ એવાબેદયોગે હવે યનિરવયોગનેપરનો અનુદાનિકરવા કવછે.તેજગ
 શકારનોડે. વર્તીયકયોગ, વર્તીયકયોગમને ધાનામિકયોગપ્રશા મેદોર્થાઅનુક્રમેઆઠ મકારનો, ચાર મકારનોએવે વેમકારનોડે.
 તેધામોટુ યાનકર્તૃ દરહેકેયેયકું, રાય બોદશ, ધામન આપકું, અમિદ્ધકરો, વેદનકરતું, મુશ્વચાકરવીએને પછત્તોડેજનું.
 એજ્ઞાનવલ્લભજાગ આઠમેદોડે તેધા અંધશ્વરપદ્મકુનો નિયોગકરવાનુ મોંમંધાન કરતુપદ્મકુનોમુદ્ધમારાજ કાંદિકઆજ્ઞાકરે
 મેશકર્તુંએને અનુદાનકર્તું નોવલ્લભજાધિકને દેશીસન્નુપવટીજિતુએને સમાધનકર્તું તેમુકઆદિકવટીને ચોટિમેનેપછ-
 તોરજીએનેદિગ શાળિએનેનિગ કરેશાઅલ્પશાપિ અનેઅપરપકરેતા કંડારનોપરી શાળિમુરુતયોવિચારી વિચારિનિયોગવી.
 એજ્ઞાનવલ્લભજાગીપીગ સંકરોએનેસંકરુ દત્તોદિપાંતરવ ન્મળાંચિનજાળવો. નેજગનકારનોડ, એનેઅનાજાનના વિનયનાશા-
 રવમેદશકલોડે તેધા ૧. વીર્યકર. ૨ નિન્દ. ૩. કુલ, ૪. ગગ, ૫. મંચ, ૬. ક્રિયા, ૭. ધર્મ, ૮. જ્ઞાન, ૯. પ્રાની, ૧૦. આ-
 વાર્ક, ૧૧. રચરી, ૧૨. વલ્લભજાગ, ૧૩. મલો. પતેરની ૧, અનાગ. તના, ૨. ધાત્તિક, ૩. વદુમાન, ૪. વલેમંજ્વલનપત્તા
 રેશુલકકારિરપદ્મકુએએનેપકપદના સ્વારભેદકારિણ્યારે ૧-૪ ૫-૮ પરથાપ. આજગપકુટપદ્મનેનગેન્દ્રકુલ, ચંદ્રકુલ્યાદિ
 કુલજાલશ. ૯. જ્ઞાનપદ્મકુએએનેક આદેણજાળશા સ્વારિરપદ્મકુએએનેવલ્લભજાગ કરવાનુંકારણકય પ્રશાએનેગળી
 દરજેનજવા અરિરેશ્વરકાર્યો અર્ધેમાયાવીડીકાર્તો કાર્યોઅર્ધેવચન મારોદ્વારનીશોનિર્વાં તેગળીપદ્મકે કેટયાકમા-
 યનામદુશાકમો અરિરેશ્વરકુલે અર્ધેકોષપદ્મકુલ, ધાત્તિકજાળવી. જે અંતરબંકરીયોગેન કંધનાવિશેષી વદુમાનજાળકું.
 એજ્ઞાનવલ્લભજાગ કોનેએદેયકુલે કોનેએદેયકુલ અર્ધેકોનેએદેયકુલ કરેશોશકાલકરતુંને જાળકું. વટોરિવગ યામકનેપરપદ્મકું તળમુર્ત્યઅર્ધ

સાઅને ૬. ધર્મકથાપ્રવાચ મેદવાલોં. તેમાંગુરુનું એમણાવુંતેવાચના કહીં. ૧. ગુરુનો અથવાઅર્થનોજેસંદેહ ટાલવોઅથવા દ્રઢતાકરવીંતેને અર્થથીજાપાતે જડેનેપૂછુંતેનેમ્હના કહીં. ૨. અનેપૂર્વેમળુંજેમૂઝાદિક. તેનુંવિસ્મરણનયથાને અર્થેચુદ્ધપણે એમણું. જેનેપરાવર્તનાકહીં. ૩. અનેગુરુનોતથા અર્થનોવચનાવિના કેવલમનવંદજે અભ્યાસકરવોતેને અનુમેષાકહીં. ૪. ધર્મોપદેશનુંતથા ગુરુાર્થનીઠપાણ્યાનું સાંમહુંતથાકરેવું તેધર્મકથાકહીં ૫. પૂર્વાંચમકારેજેકરવુંતે મહાનીર્જરાનુંકારણછે. તે શ્રીમહાનિપીથ આદિકગુરુમાં કહુંંકેશારમકારના તપનેવિપેપટલે આખંતરનેવાહીર તપનેવિપેસ્વાખ્યાય સમાનતપનથીને નહીંયાય. મન, વચને કાપતેણેગુરુએવો સ્વાધ્યાયધર્મવર્તતોજે પુરુષતેતોમમયસમગ પ્રત્યેજ્ઞાનાવરણકર્મનો ક્ષયકરેછે. અનેતેને સજેસનેવૈરાગ્ય ઉત્પન્નથાયછે. અનેએકમાસસમણ, વંચનમાસસમણ અથવા સંવત્સરતપપટલે વર્ષવર્ષતઅનશનનો કરનારહોય અનેસ્વાધ્યાય અનેઅધ્યાનેરહીત હોયતોનેપુરુષએક ઉપવાસનાફલનેપણ નથીપામીશકતોઅને ઉદ્ગમઅનેઝરપાદન પરીપણાવહે નુદ્ધ દોષવર્જીત નિર્ભ્રમોજનકારતો હોયઅનેશનમકારે પટલેમન, વચન, કાપચહેસાવધાન હોયઅનેતેનેજેનુંફલ ધાયછેતેનુંફલ સ્વાધ્યાયનેકરનાર પુરુષનેસમેસમેધાયછે. તેમાંદેહીતમએકાગ્ર મનવાલાપુરુષનું ઉપમાનદેવાસમર્પનથી યચાનું. કેમકે સંવત્સર વર્ષતસપણકરે તેનાકરતાંણને સ્વાધ્યાયકરનાર પુરુષકર્મનીનીર્જરા વિશેષકરેછે. આ જગાપસિદ્ધાંત વાચનવંદેશિયિછપુરુષ તો કર્યોંછેઆચારજેમણેપ્રવાધીજગત્ચંદ્રસૂરીવર ઇત્યાદિનીમધ્વે મુવિદીમક્રિયાનું સમાચરણકરતાઅને જાણત્વીવઆપેલમમુ સદુસ્તપતપનેતપતા ઇત્યાદિકનેજોપણ મતિવોધકરનારછે તોપણ ચીલાતીપુત્રને મુનિપાસેતત્ત્વમ્હાવંદે ઉપશમ, વિવેક, મંચર પુત્રણપદવંદે મતિવોધયયોંછે અનેમુવિહિતશ્રાવકે દોષગતમ્હજાઝ પગાધાનોઅર્થપૂજ્યાવંદે શિયિલાચારપ્રવા અનેદત્તાથીં પ્રવા શ્રીસોમમમસૂરીનેમુવિહિત પગાનોમતિવોધ થયોંછે. ૨. અનિમુક્તધુલ્લકમાધુને દગમદિપ્પદમાત્રનું પરાવર્તનવંદેકેવલ્લક્ષ્મી-

नदी रसाक्षिप्रांते. प्रनेहोत्पिपुषीया इवेनोत्तरतः सोनाण इतो प्रनेवितादकता पणपुष्यभेभायां निराकरणकरत्तं सतपयति. ररेका
 वन, मयन, भावीईई. भग्नमानवकारेन कच्छदनीनिट्टिपयाय एवमनं भनयोनेपरी गयेकापोटाशेठना परमां दुष्टयैतर ररेका
 इतोवेषाशुगमरा रनिभनुताज इ तमुगगं एसाया कहीनिगभीएउमा इताअनेपहीकमणु करिनिस्वाष्यागुं परानन
 चरताइताभने रेप्रीव! मुपदुःखमापरतो निविमयावळे. मर्वनीचोपोताना करेकाकर्मफलजेन भोगवेलेपायेमिथ्या परनाउ
 परनासाभने कोपकरेछे. १ मोहपीअविनेपुट भंगय्यात्रीचोभांस्पर एवापरनेविपेगीमपने मूर्छापामंअछे. तेजीचो जीनवचनना
 अत्राजं. मोहपंगार हनरननेविपेपमेज. मांअत्राजजाने विकारछेपिकारछे. नेमोहवेदोहपावेका जीचोपुत्रनो नयामित्र-
 नोपरीहारकरेछे. निदंगएताभने पूरणसोभेपुसो कोइनेगनानथी इयादितेमनोकरेलो स्वाध्यायनेनेसांमली अविनेसांम-
 पेछोनेच्यंतदं वल्लातम आभोल्यां इयेनगेपुजचुंरुं कोणछे १ त्यारेतेदेवबोदयोके आपरनोदंस्वापिछे. नेमारापूर्वप्रय-
 मविषागपुचरातेवो नानोपुष्यारेप्रनिने वल्लभरतोमांतेनेवो परनोमारआपीने अनेगपेपुत्रनेकाइकगोदुं आपीनेवेनेदुदा
 इयाएनकरासा. तारपतीनेपपावेका मांटापुंममारोनामकर्यो. अनेनानोपुत्रनोकांइक राजानाअसराथी वंधीपुनिगदपो.
 रगोमोशमाए मेपरशारमवमन करीन्नीपुंअनेनानां भादतोनेंधीपानामांन मरणाम्यो. नेहुंज्यंतरययेलोछे. तेविभंगमा-
 मरहेनेमवपनाज जाजीनदुंरेमरीत नेपोटाभाइनेपेपार्थो अनेअन्यपणनेकांइक आपाराचरमांआवीरहेछे तेनेहुंमाकंछे. हाअमां
 मेपेपेनंविपेपकर्यो मांनपेपामगुछो एमकहीअदनाअप मोनानीमहोरोनो नीधीनेदेठनंआप्यो. त्यारपछीतेदेठआचकनो
 पर्वभारापन करीअनुकमदितान्दमिदुययो एमकांरगववर्तनानेविपेअनेनंअनुं आरुपानकंछे. कायोत्मगादिकनोवेपअनेसाध्या
 पादिकनेविपरावर्तनानां प्रयोगगत अनेवेसावेदेतशुनहुंस्मरणपुणयायेछेमांटेपरवर्तनापीस्मृतिहुंअधिकफळछे. परावर्तनावो

મનનુચિન્યવળમેતેવળ અધ્યામનાયકાધીધાયછે અને સ્મૃતિનો મનનું માનવાધાનવળમને જાણવાપાટવંત્રારાધનાદિકને વિષે પળસ્મૃતિવેદે
જાવિશે પથિદિકરીછે તે કશું છે કે વ્યોક્તવદેશકુંડસ્થાનથી પૂર્ણકૃતિગણનું શ્રેષ્ઠ છે તે સ્પષ્ટમહીનગવાધીમીનવળગણલું શ્રેષ્ઠ છે અને મીન-
વળાધીવળમાનમિકજાપ વચાળવાધોગયછે. સંલેખના અને અનશનદત્તપાદિવેદયંચાક્ષીવેદેશવાલાપુરુષે નિવળપપરાયતનાદિક-
ને વિષે અશક્તયેલા જોગે અનુમેસાનદેવજનનિકમળાદિકનિત્ય કરવાયોગ્ય અનુગ્રાનની પિદિકરીછે, તેમાં જતે મને ઘાતી કર્મનું કષય
કરવાપણું છે તેનેથી કેવળજ્ઞાનની ઉત્પત્તિ થાય છે તેથી તેમની પિદિક્રિયાયે જેમં વળામમુગ્ધના અનશન કરનાર પાંદચીદકમોટાક્રપિ-
ઓને શુકલધ્યાનનો વીજો ખેદમેતેવળ રીંગમોહનામે ગુણસ્થાનકના અન્યક્ષણ પર્યવસંપૂર્ણગત શ્રુતનું આલંબનવળું આગમમાં
કનું છે. તેમાં અનુમેશા શુકલધ્યાનના વીજા ખેદર્પતવળમંબે છે. ત્યારપછી કેવળજ્ઞાનની ઉત્પત્તિ થાય છે. ધર્મકથાથી કૃષ્ણતથા
શ્રેણીકાર્યાદિકને સમ્પરક્તાદિકની માસિયદે છે તમામે શુકમાર અને માવચ્ચાવુત્ર દર્યાદિકને દરજ્યાની માસિવળધદે છે. પ
મકારે સ્વાધ્યાય સંપૂર્ણયો. ૪. દેવધ્યાનવટલે અંતર્મૂર્તકાલ પર્યવજે પૂર્ણગત કરવું ને સાક્ષમાં રહી છે કે અંતર્મૂર્તપાત્રોચિ-
તનું પૂર્ણગતવળું છે ઉદયસ્થનું ધ્યાન છે અને જીવનપરમાત્માનું જો યોગનો નિરોધ કરવો તેરુપધ્યાન છે. નેધ્યાને વેમકારનું છે, પૂર્ણગત
ધ્યાનને વીજું અશુભધ્યાન. અનુમેશો જાત અને રોદ્રવેમકારનું છે માટે તેનો અર્થી અધિકારનથી, માટે શુભધ્યાન કેરું છે કે શુભધ્યા-
નના વેમેદે છે. પૂર્ણધ્યાનને વીજું શુકલધ્યાન, ચારેમકારનાં વળા, વળાનના ચારચારમેદે છે. કાંદિકમાવે સ્વર અને શુભરુપ
પૂર્વાચારિવાચારના મેદને વિષે મન ગુપ્તિના વ્યાપ્તિનામાં કશું છે અને શુભ ધ્યાનનો વિરમવળ અને સંચિતવળાં અનંતને કર્મપુદગલ
તેનું તત્ત્વાલનાશ કરવાનું કારણ છે. તેમાં માધ્યાના કરનારે કશું છે કે જેમં ચય કરેલા દેખને વાયુમહીત અગ્નિશીઘ્રવળે યાલે છે
તેમ કર્મરૂપે અને પધ્યાનશળમાં નાશ કરે છે અથવા મળનામ પૂર્વાવુદે દળાયામનાશળ માત્રમાં વિલયવળે છે પમધ્યાનરુપ

[illegible]

[illegible]

ખાવના, તીર્થયાત્રા, તીર્થસેવા, ચૈત્યાદિ કૃત્ય, દેવ, ગુરુને માર્ગમંત્રની ભવિત, પુણ્યોપદેશ, સ્ત્યાદિને આશ્રી જાળવા. કેટલાંક-
 નોદાનશિષ્યાદિ દ્વિક, ત્રિક, અને ચતુષ્ક સ્ત્યાદિયોગને પણ આશ્રીયાપણે તથા વીર્યાવારના ભેદની સંખ્યાને જાળનાર પુરુષોણ
 પણટાલ્લચનેને દુશવણ છે. તેમાં તાત્પર્ય આમકારે કહેવાનું છે કે જે પુરુષને જેદાનાદિ પરમકૃત્યને વિષે સામર્થ્ય હોય તેને તે પરમકૃત્યને
 વિષે સર્વશક્તિયુક્ત મપત્તન કરવો એમકારે વીર્યાચારને સમર્પણે દર્શસ્થાપન કરેલો છે. આજના એકોદશાંકા કરે છે કે આવીર્યા-
 તિનું નિયત પણું છે મોટાગરે જેનું મિદિમાં જવાપણું હશે ત્યારે તેનાથી વીર્યાચારના મયોગિના પણત્યાં જવાશે. આ જગાણ સમાયા-
 ન કરે છે કે જે આઃ ભવસ્થિતિનું નિયત પણું તમોણકારણને સ્વાપ્નું છે. તેમજ નથી. એમાં જો અનુદ્વપણા રૂપ ધણા દોષ અંચે છે માટે
 મધ્યગ્રીવોની ભવ સ્થિતિ એકાંતને નિયત નથી. તેમ એકાંતને અનિયત પણનથી તોનું છે કે નિયત નિયત નિયે છે એમ કેમ તોત્યાં
 રહી પછી એકે જેણુ પણ પાપાદિ સામગ્રી સતે ભવસ્થિતિની રાની ધાય છે, અને સંધ છે. તેને કર નિયત નેનું અનિયત પણું છે કે જે ગ્યારે મોક્ષ
 જવાનો હશે તે ત્યારે જનુવિતયે નિયત પણું પણ પાવે. અને જે ગ્યારે મોક્ષ જનાર હશે તે ત્યારે જ મોક્ષ જશે. એમકાર નું એકાંત પણું અંગી-
 કાર કરતા નથી. ને અંગીકાર કરી એ તો મોક્ષાના મતનું માનવા પણું આવે મોક્ષાંતો પણ એમકાર નું એકાંત પણું અંગી-
 દને માનતો હશે. માટે તેનું માન મુંમકટ મિથ્યાત્વ છે. જે માટે જીનશાસનમાં કાઝાદિક પણ જગતનું વિચર્તન કરાવવામાં કારણ પળેમ-
 ત્યેક જાતનાં શ્રંગીકાર કરેલું છે તે નહીં ધાય. પાંચે પણ એકઠાં જ કારણ પળે ધાય છે. તેક ધું છે કે પરુરુપે પરીકલ્પના કરેલું કુમતિ રૂપ
 ઘોડકુલને મૂકી રવામાં નિપુણ એવા ચચન સમૂહ રૂપ છે કારણ જે નાં એવાથી મિદ્ધાગે નદીવાકરે કહ્યું છે કે ૧. કાઝ, ૨. સ્વભાવ,

માં
 ૧. ૩

૧. નિયતી, ૪. પૂર્વકૃત, ૬. પુરુષાકાર, ૭. પર્માનું એકનું એકાંત પણું કરે છે તે મિથ્યાત્વ છે તેમજ નું સમાન પણું કરેલું તે સમક્રીત છે. માટે

तजुंदिशुमात्र देखादीएछीए. तेमांदाजआश्रीने मधमद्रष्टांतकहीए छीए. पाटलीपुत्रनाम नगरनेविषेआहित धर्मनाअनुरागवाळुं
छेपिचजेजुंएवा मागरदत्तनामोमठ रहनाइता. नेन्यायधी घणुंधनपेदाकरीश्री जीनचैयनेकरावता इता. समकीत द्रष्टीओनाचित्त.
नेअनेयनेतैचैत्यो शीतलताकरताइतां. तेमागरदत्तकोठनो घनेद्वचनामापुत्रहता. तोपितामरणपामेसने रुपानां, सोनानां, रत्ना-
दिकअनेकरयस्तुनां भरेलांतैनां५०० वराणमसुद्रमांघुटीगयां नेवाकीनुंसमग्रधन हनुंतेअतिशेमोदुं चोरनुंघाडुंपडयुं तेनेकरीनेत-
पाअग्रिआदिक उपद्वेकरीनेसर्व नाशपाड्यु. घोडादिवमगां तेअतिशेरांकथइगयो. तेकहुंछेकेलक्ष्मीपोताना स्थानरुपकमजने
विषेपणस्थिरपणुं करीरहीशक्तीनधी, तोवीजानापरमां स्थिरपणेवयांधीरह ? केमेककमजनीशोभापण मंथ्याकाळपर्यंतहोय
छे. समुद्रअनेमाथय पटल्लक्ष्मीपति तेवैमीतिअनेम तेनेकरीनेतोळांमां धारणकरेछेनोते लक्ष्मीस्यांपण स्थिरपणेरहेनीनभीतो
जेलक्ष्मिनोच्छयकरेछे तेवापुरुषोनेघेरवयांधी स्थिरहोय ? सारपछीतेघनेद्वअतिशेज्ज्याधी घरमारेद्वयानसमर्थयतो चंपानम-
रीमांजइककेवैपारकरवा मंढयोपणकोइजगयेधीकांइपण फलमाप्तिधइमर्हा. त्यारपछीभक्तिजे उद्वेगपामतो अनेद्रव्यउपार्जन
करवानोचितामांनिमग्नयतो भार्यानेपुछेछेकेमार्गमां भोजनकरवानेपरमां कंइभायुंछ ? त्यारतैसीबोली के थोडोक मायबोछे.
तेणेविचायुंकेपटलुंण भायुंलइनेपाटलीपुत्रनगरमां जइनेपिताएकरावेलुं एकचैल्लेछेतेपितानोमयमनेठजिनदत्तश्रायकतेनेअइजे
आपीनेतेनीपासेधी रापियालइधनउपार्जनकरुंम विचारतिधनदेव, सीएआपेलासाधयाने पोतानावखनेछेइयांधी पाटलीपुत्र
नगरमरयेपाल्यो. चालतांविचारकरेछेकैआजतो आटलामाथवावेटीनचाइ करीयतेपछीधीमोदिवम त्यायाविना नगरमांमवेदा
करीश. एमविचारीते साधवानेएकरांपांदहाना पढीआमांखेतरीतेमां पाणीनांखीपळाळीलोचोयाळेछेने भोजननोविचारकरेछे
पटलाभतिना भाग्ययोगेएकमाससपणकरेला साधुनेतेजपारणा करवानोदियसहतातेते बखनेतेमदेवमांभावी. परेअ्यातेबखत

पुनरेव विचार करेछे के पुनरहिनि एवापणमारैकोइक पूर्वजन्मना पुण्यनाउत्पत्ती आ जगपट्टीगणननयेवा आकोइमहापुनि-
 रात्र आयेतेनेन भापु गोत्रं सुपाशनादान आपवाभुअविशोकलभयो. मेकदुतेके आपदुनयेतिशोभनकरधुणयेमापोतो भतिरोछेआ-
 येयीवस्तुभी अनंतश्रेयसायछे प्रनेमसाणकरेली वस्तुनाविद्याभायछे गांटमुपापमांआपुं एजअमृतआहारछेके जेनोरममोटी
 कलयेपणनागामेनोअथी. इत्यादिविचारिने तेधनदेवतकाळमतिशोश्रद्धाभी मापुनेनिबंधनकरी नेयथोमागयोआपी दीयां.
 अनंतपल्लीभीपणजेदाप्रपश्चात्तापनकर्गो. उज्जडीअनुमोदना करी. पछीबीजोदवमयादेगादडीपुपपहंच्योनेनिजनदनदेनेर
 गयो. तेजराश्रीपुनोजनदन छेडेनोगोत्रदेवीपस्यमाया आनीआमकोरेकदुतेके काळयपांस्तागमियतो पुत्रयंयाथीअर्हीआपने ने
 अर्हीनंचित्यअदाने मृकीनारीपानेधनमागे ल्यारेवयवतारैएम् कहेंपुके नेमनिदानकरुंछ तेनेपुणआपेतो एककोटी मैत्रिया
 एमनाएम्भापुं. एमकहीनोगोत्रदेवी भ्रमर्यानयइ. त्यापछीपनदेव तेजेठनेमेरगयो, आदरमहीतनेजेजमादयो अनेआवगानुं
 कारणपुछुं. त्यानेंयनदेवचोल्यांके नेमार्गमापुनिदानकरुंछे तेहुंकलआपेतो एककोइमोनानीमहोरोआपुं. तेवचन माभज्जी
 धनदेवनाविषमां मणोजमकारगयो; अनंविचारुंके धैर्यभीपणआदाननुं पुण्यनिधेमोदुंछ माटेपुण्यआपवुंनहीं. अनेकोटी
 धनदेवपुणनहीं. एमविचारीयोल्यांके धैर्यअदाने राणीधनआपो एममुनिदानइ पुण्यमूनहींआपुं. नेमोपल्लीनेंजेठपणकरुंके
 पुनदेवपुणनहीं. एमविचारीयोल्यांके धैर्यअदाने तेंचोत्रपांछोपेतानामरपांगेआटयो. अनंयणोपाकीनवाभीएक
 दुंयैत्यअदाने रावचानोनथी. पछीपनदेवतो जेचोगयोइता तेंचोत्रपांछोपेतानामरपांगेआटयो. तेवणापल्लवज्जीपस्तुयने.
 एमनोछायापजेयुतो. त्यतिनेनिद्राआपवाथी स्वप्नापांइतताएकरुंके अर्हीथीतंजवस्तुंनुग्रहणकरीन तेवणापल्लवज्जीपस्तुयने.
 एमकहीअद्रैयथयापछी तेजाम्यांअनेविचारुंके इंसननीतितामां मृताहेतामांठपनेआमकारनुं स्वप्नयंछे. तोपणआमगाएथी
 काइकग्रहणकरीनेजउंवाटीक. नहींतोमारीपांगेकाइपणवस्तुनंदर्मान स्त्रीनेधीरजरहेनहीं. एमविचारी तेदादवेज्जीपडेला

पापकांकरालपेतनेछेंटेवांच्या, अनेपरगयो. पछीयापयाकेलोजणी. मारीपेटनघराच्यो त्यारेतेशज्यामांगूइगयो. त्यार पछीतीपविचारुके आपुरुपेकांइपणआण्युछे ? जोकांइआण्युहोयनो भोजननीमारीमागग्रीकरूं. एमाविचारी तेपुरुषनाओव-
वागापयनेछेंटे गांढदीठांतेछोडीजोइ. तेवसतसूर्यनानकामुजेदांपांचअमूल्यरत्नद्रीडां. स्त्रीएपुरुषनेजगाडीपूळ्युके आरत्ननुंजुं
मूल्युछे ? एमभ्रतेआधर्यपापीपूछ्युं. आरत्नतोसवालाच सोनैमाथी उपरांतमूल्यथाळुं एकेकरत्नजणापछे. एमकहुंसारेतेवि-
चारमांगदयोके मेनिदानेमहीनमानेनेदानआण्युं तेयमरुपकल्पगृक्षनुं आफळजणापछे केमेकेदानतोस्वर्गअनेमोक्षनी मासितुं
कारणछे. त्यारपछीनेणंएकरत्नवेची अतिशेअष्टएवीभोजनादे मागग्रीकरावीनथाचीभीपणयणी उत्कृष्टमागग्रीओ करावी.
अनुक्रमेंतेनामरमांगणीममृद्धिवभी पछीतोघेरआवतासाधुने विमुद्धआहारआपवानो नियमराख्यो. एकदिवसइन्द्रे पोतानी
सभामांएथनेदेयनांवस्ताणकर्या त्यारेकोइकदेवधनदेवनी परीक्षाकरवाआख्यो. पोतेउडीनिर्दोषआहार तेमाधुनेआपीवंदनाकरी. अनेभो-
यतजमवावेसेछे एट्यामांपोतानेघेरएकसाधु भिक्षालेवाआख्यो. पोतेउडीनिर्दोषआहार तेमाधुनेआपीवंदनाकरी. अनेभो-
जनकरवावेसेछे एट्यामांबीजामाधुआख्या. तेनेअनिशेदपपामीभोजनआपीने जमवावेसेछे एट्यामांसंयाथेसोसाधुआख्या. तेने
पणअनुक्रमेअष्टाभांगपूर्वक विधिमशीतआपीने घणोमसअथयो. एमकरतांदिवसतोअस्तथयो मांटेतेदिवसपणतेनेउपवासथयो
पणभावजराशियळययोनरी. पोतानाआत्मने धन्यमानतो तेदाननीअनुमोदनाकरनो रात्रेगूगयो तेवसतनेदेवता साक्षात
थानेइंदरेलंबस्ताण तेपनदेवनेकक्षी मर्वइष्टनेमाघनकरनारण्युं. सर्वउपद्रवनेनाशकरनारण्युं चिनामणिरत्नआपीने पोताने
स्थानेगयो. त्यारपछीधनदेव जीवनामूर्धोपोताना नियमनोनिवाइरीमरणपापी अर्युतदेवत्योकने धिपेदेवथयो. त्यानुंगुल
भोगवीनेपूबूवेददमां चक्रवर्तिराजाथयो. तेनुंगुलभोगवीदिसालाईमिद्धिनेपामरो. एमकारेदानउपर धनदेयइंदुष्टांतरुहुं, म्रीळनुं

[illegible]

छेनेपराग्रमबडे जिरयाछेगुज्जेणैयाछो. तेअहीअरण्यमांपहेली माराउपरकेमअनुकंपाकरतानथी ? १. हा जननी ! आते-
शेमोहुंतेमकारनुं उदरदुःखसहनकरीने पणमनेउत्पन्नकर्यापछो आभयथी विहवळयथेली अनेदुःखितमनवाळी. हुंतेनेकमसां-
भरतीनथी ! २. इत्यादिविद्यापकरती. त्यारपछी धुधावुयाथी पीढातीपोताना कर्मनेनीदती तेकर्मनोसय करवामांटे
अठय, दशमादिकतपने करतीपारणाना दिवसेएक निमिजवफळादिकने जमतीहती. एमकारेतेनां प्रणहजार वर्णतपकरतां
थपां. द्रवैराग्यथी अंतेशोवीहारनुं पचसानकरीने सोहायजमीनमां स्थितिकरवीएवो अभिग्रहधारणकरीरहीहती तेवखतछेदु
दिवसमेरुथीपाछेवळतो एवोएकखेचरेदीठी अनेओळखी, नेपोतनेपेरजवानेबोलावी अनेकहुंकेतारेचिंताशीदकरवीपडेछे? एम
करीतेणीएते खेचरानेनिषेधक्यो. तेखेचरेजइचक्रवर्तिनाआगळतेवातकही. तेवखत ते खेचरेसहीत तेचक्रवर्ति राजा त्यां
आप्यो. त्यारेतांअजगर सपेंग्रासकरवामांहेली पोतानीपुभिनेदेखी खेदकरीपणो वैराग्यपाम्योने घत्रीसहजार पुत्रनोसायेते
राजाएदिसालथी. तेकन्याए अजगरथीपुकायानो मंत्रजाणतीहती तोपणतपवहेअजगरनो अपकारनक्यो. त्यारपछीधर्म
ध्यानबेदमर्ण पामीदेबलोकमांदेवी थइत्यांधीचवीने द्रोणमेपरानानीभिपंकरानामे खीनेविये विद्यालयानामनीपुथि यइ. अने
पुनर्वसुविद्यापरता दिसालइतप करी नियाणुकरीदेवताथइदशरथराजानो पुत्रलक्ष्मणनोमेथोअनंविदुलयातो पूर्वभयमां उपा-
जनकरेलातपना माहात्म्यबेदपरमारही सती, मोटारोगथीआतुरथयेली मातानामोटारोगनीहरनाथी यइअनेतेपुंननास्नानना
जळबडे पणघणालोक प्रणसंरोहणअनेदाल्यापहार अनेट्याधिपक्षयइत्यादिकेनेपामता हता. नेस्थानेस्थानेअंशिवनी उपशांति
थतीहती. तेनाहाथना स्पर्शधीलक्ष्मणनाहृदयमां रावणेपूकेली, अमोघविजयनामेधमेन्द्रेआपेली, शक्ति, तपतेजनेनसहनकरती
सतीएनीमेळेनीकळीगइ. त्यारपछीलक्ष्मणजि तेकन्यानेपरण्या. एमकारेतपने विषेविदुलयानुं द्रष्टांतेछे. अनेभावनाने विषे

संदृक्ताचार्याचार्यं शिष्योत्तरपणेदृष्टान्ते. अनेमनिप्रमगनेनेचेपीनयाचारक्रांतियांतोविषयकाळनेत्रैमेकेश्रीअणहन्निपत्तने
 विषयीपदेशनामराजागळराजाने मेवककरीराज्यनरनोहतो. तेनगरमांचातुर्थादिक मोटागुणोनी जाणेकुळद्वीहोय एवी
 पुळंद्वीनोपे अनुपमपणं पाश्र्वचीएकवेष्ट्यादेवीहती. तेनीपविप्रनाश्रीधी पणअधिकमर्यादाहती. तेयानराजाएवामिळी. ते-
 नाआपणनी परीतानेधर्मयनायापमृच्छाली एककटारीपोतानामेवको मोगेनेंद्रगानुं ग्रहणकरवोमोटप्रपाची. अनपोते
 राजाभोत्तयाहतीनेय रात्रिपयादारपटावकरी मालवदेवनाराजनेजीतवानेअर्थ प्रस्यानुकमुंहतुं. त्यापछीतेराजाचेवर्गयुवी
 माळया देवमार्गुद्धकरपारसोअने ऊळंद्वीनोराजाएभावेत्याग्रहणक द्रव्यनुं ग्रहणकरवाधीतमापमृकपोनो संगहायागकरी अनु
 पमझाळि म्हीछानेअपशिपाळनकरनी यंचपनेनीण निर्मगनकर्या. पछीश्रीजेवंपेतेराजा याटणमांआन्यो. त्वारळोकनीपंरपराथी
 तेनेछीलपणंमोह निगमपयावीअनुपपयाविश्रणुं तेनुंचारित्रमांपन्नीतिनागुणथीआर्निदोराजीयपेना राजपपोतानाअंतगुरमांराह्य
 राजीकरनिशामी, तेमवंदागवधिताकरतीहती. त्यादिंदनायकश्रीपालझातिनो सऊजनएवेनामेथी त्रिनर्धमनामर्मनो जाणनार
 गेवोहते. श्रीमीरनारपर्वनलोधी नेमीत्रिजनविहारनोउच्चार कराननारएवोने बहुत्यापारवेडपप्रणुंमतेपण देवपुत्रा कर्या
 विनागममोहनोने ने वपनअंभवभिरुमण करानानाधियमनेकोडादिवस भागतोनहतो. एकदियममृच्छेष्टुमेन्यआळंगुत्योरकुळ
 देवीनागेयटराजीमगजननाये दंदनापछीपांधेत्रसैन्यलढ १८ हाथी, २४०००घोडाअने १२००० व्यादलडह्मछेच्छ रा-
 ज्यनीसंवाधेपुद्धकरपापाली. त्याचनामनदीनेतीरे वरीनृंय्यक्रमन्युव ओयेसेमेमातःकाळियुद्धकरवानो निर्णयपयेमते कुळ
 देवीप्राभिराम्य जागरीकाकरोनेरोगपुरुगेने घोटोउत्साह तथाचकरअर्थनकरेछाहतां. देवीपसऊजननेसेनापाते पदमा अभि-
 नेऊकतं. राजकिना प्रेनडापहोरामोहाधीउपरंपसीचारे दिग्गनेपारपयेछावीर, उरुगोपर्वटिओ समजनविचारमा पदयोके, संग्राम

नारसर्मा गारासभातकाळना मतिक्रमणनीवेळा न उल्लंघनथार्डे. केमकेआयुष्यनोएकक्षणपणकरोड रत्नयेडेनधीपमातो. ते ममादरुपीरजचंड हेंकमनाशकहं ? तयारपछीदाधीनास्कंभ डपरजधापनाचार्यनुं स्थापनकरीतेणोविधिसहीत मतिक्रमणकरवानो आरंभक्यो. तेचमनपोमेरदयावीर पुरुषोपविचारक्योकेआ याणीओगुंयुद्धकरोत ? एमविचारीरणरसर्मा उरमुकभयेळाचेप क्षना वीरपुरुषोए एकठाथइमंभ्रामकरवानो आरंभक्यो. सामायिकममामिकरी सज्जनदंडनायके पोतेउपाढकयो पोताने दशायात्यागपोछेतोपण तेणम्वेच्छनुंय्दकर आमपमाड्युं. तयारपछीराणीण्येतेज पोतानाचखनाछडाचंडसर्व अंगमाधीचाळनुं रुधिररुज्जनिगुज्जोदरमां ल्दगइ. पोतानामेवकोएदंडनायकनी अपुर्वचार्ताकहीके पाछळीरात्रिपणीन्दीपाएमकारनुंकंयुंअने मातःकाळेतोएगुंयुद्धक्येकेकोइए पणनाभायनेनुं. तयारेदेवीपपूछंयुं केआमकेग ? तयारेतेदंडनायकचोल्याकेहेदेवी ! रसिप्रए पोतानुंकार्यरुंयुंअने मातःकाळेतोते तुरुगुजातिनाम्वेच्छोजीत्या. पछीदेवीउत्तमचसहीतपचनमांळावी अनेतज्जनदंडनायक सारीवेडसाजोथयो. पछीश्रीभीमदेवे मोटोमसादआपी सत्कारक्यो. एमकारे सामायिक, पोपथ, मतिछेरना, स्वाध्याय, ज्ञी- यदयाइत्यादिआश्रीनिं द्रष्टो जेमयेदएमनाणर्वा. विर्याचारनाविचारमां चालतापुरुषमार्थेष्ट अनेसंवेमंगचेने अतितेदयासने प्राणिमात्रनाकानेने अमृततृष्टिकरचामां निगुणअनेपुण्य क्रियाचंडमकाशधना घुरीश्वरश्री रत्नशेखर गुरुएमकाश करेळाआ शास्त्रमांशोभायमान पांचमोमकाशसफुट पणेमंपूर्णथयो. ॥५॥

एमकारेश्रीतपागच्छनानायक श्रीमोमधुंदरमूरीतथा श्रीमुनिमुंदरमूरी तेनीपोट्रेप्रतिष्ठापायेळा श्रीरत्नशेखरसूरीए रचेळा श्रीआचारमदीपनामांभ्रंभने विवेर्पांचमोमकाशममाप्रथयो. ॥५॥

प्रशस्ति जगत्सर्मा विख्यातपुंनुंतपाएमकारनानामने धारणकरता जगत्चंद्रमूरीपया. अनेतेनाअनुक्रमधी श्रीदेवमुंदर

[The text in this block is extremely faint and illegible due to extreme blurring or fading.]

भाग

आचार प्रदीप नामना ग्रंथनु

मंसर १९५९

ना धावण सुद पंचमीने दिवस

विजळीदेवीउत्सवसहीतपचनमांलावी अनेसज्जनंदेडनायक !
 तु कें आमकेंग ! त्यारेतेंदेडनायकचोल्याकेंहेदेवी ! रात्रिपू

कर्त्ता आत्मी रामचंद्र

इमकारे सामायिक, पोषध, प्रतिशेखना, स्वाध्याय, श्री-

मां चालतापरुपमांश्रेष्ठ अनेमंगरंगवते अतिशेव्याप्तने

प्रथना गुरीश्वरश्री रत्नशेखर गुरुप्रकाश करेलाआ

पोटेज विनायरी तेनीपोटेमतिष्ठापापेळा श्रीरत्नशेखरसुरीप

नागतचंद्रसुरीषया. अनेतेनाअ

कपशी, श्रीरत्नशेखर

पकेआयुष्यनोएकक्षणपणकरोड रत्नवेडेनधीपमानो. ते

पिनाचार्यनु व्यापनकरीतेणीवपिसहीत प्रतिक्रमणकरवानो

ओंमंगुद करेश ! एमविचारीरणरसमां उन्मुकभयेलावेप

कमपासिकरी सज्जनंदेडनायके पेनेउपाडकयो पोताने

डीसाणाएपातज पांतानावखनाछडावेडमव अंगपांधीचाळतु

ग्रंथनुवैवार्ताकरीके पाछळीरात्रिपूणीन्दीपाएप्रकारनुंकुंअने

कें आमकेंग ! त्यारेतेंदेडनायकचोल्याकेंहेदेवी ! रात्रिपू

इमकारे सामायिक, पोषध, प्रतिशेखना, स्वाध्याय, श्री-

मां चालतापरुपमांश्रेष्ठ अनेमंगरंगवते अतिशेव्याप्तने

प्रथना गुरीश्वरश्री रत्नशेखर गुरुप्रकाश करेलाआ

पोटेज विनायरी तेनीपोटेमतिष्ठापापेळा श्रीरत्नशेखरसुरीप

नागतचंद्रसुरीषया. अनेतेनाअ

कपशी, श्रीरत्नशेखर

